II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη σύναψη από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, της 10ης Δεκεμβρίου 1982, και της συμφωνίας για την εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης, της 28ης Ιουλίου 1994

(97/C 155/01)

COM(97) 37 τελικό — 97/0038 (AVC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή της 27 Φεβρουαρίου 1997)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 43, 113, 130 Σ παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 228 παράγραφος 2 πρώτη πρόταση και παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας,

ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει υπογράψει τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας (καλούμενη εφεξής «η σύμβαση») και τη συμφωνία για την εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης (καλούμενη εφεξής «η συμφωνία»)·

ότι η σύμβαση και η συνθήκη που προαναφέρθηκαν τέθηκαν σε ισχύ και ότι τα περισσότερα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη αυτών και ότι στα λοιπά κράτη μέλη έχει αναληφθεί η διαδικασία κύρωσης·

ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που επιτρέπουν την κατάθεση εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας των εγγράφων επίσημης κύρωσης που προβλέπεται στο άρθρο 3 του παραρτήματος IX της σύμβασης και στην συμφωνία·

ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα εφαρμόζει από τις 16 Νοεμβρίου 1994 προσωρινά τη συμφωνία και το μέρος XI της σύμβασης και αποτελεί σήμερα προσωρινό μέλος της διεθνούς αρχής για το θαλάσσιο βυθό·

ότι είναι σκόπιμο να εγκριθεί η σύμβαση και η συμφωνία, ώστε να επιτραπεί στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα να γίνει πλήρες μέλος·

ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα οφείλει, κατά την κατάθεση των εγγράφων επίσημης κύρωσης, να καταθέσει ταυτόχρονα και δήλωση που θα ορίζει τα θέματα για τα οποία της έχει παραχωρηθεί αρμοδιότητα από τα κράτη μέλη της, καθώς και δήλωση διατυπωμένη σύμφωνα με το άρθρο 310 της σύμβασης·

ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν επιλέγει προς το παρόν ειδική διαδικασία για τη διευθέτηση των διαφορών που προβλέπεται στο άρθρο 287 της σύμβασης, αλλά ότι το θέμα αυτό θα εξεταστεί εντός συγκεκριμένης προθεσμίας·

ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της συμμετέχουν στις εργασίες της διεθνούς αρχής για το θαλάσσιο βυθό και οφείλουν, συνεπώς, να συντονίζουν τις θέσεις που πρόκειται να λαμβάνουν στο πλαίσιο του εν λόγω οργανισμού,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

1. Η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας και η συμφωνία για την εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης εγκρίνονται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

2. Το κείμενο της σύμβασης και το κείμενο της συμφωνίας [1] επισυνάπτονται στο παράρτημα 1.

3. Η πράξη επίσημης κύρωσης από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 2, θα κατατεθεί στη γενική γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών. Περιέχει δήλωση για τις αρμοδότητες (παράρτημα 3) και δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 310 της σύμβασης.

Άρθρο 2

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της συντονίζουν τις θέσεις που θα λαμβάνουν στο πλαίσιο των οργάνων της διεθνούς αρχής για το θαλάσσιο βυθό σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο παράρτημα 4.

Άρθρο 3

Ο πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το πρόσωπο που είναι αρμόδιο να καταθέσει τα έγγραφα επίστημης κύρωσης δεσμεύοντας την Κοινότητα.

---

[1] Δημοσιεύθηκε ήδη στο παράρτημα της απόφασης 94/562/ΕΚ του Συμβουλίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XI ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΓΩ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΡΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΒΑΣΗ,

ΠΑΡΑΚΙΝΟΥΜΕΝΑ από την επιθυμία να διευθετήσουν, σε πνεύμα αμοιβαίας κατανόησης και συνεργασίας, όλα τα θέματα που σχετίζονται με το δίκαιο της θάλασσας, και έχοντας επίγνωση της ιστορικής σημασίας της παρούσας σύμβασης ως μιάς σημαντικής συμβολής στη διατήρηση της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της προόδου για όλους τους λαούς της ανθρωπότητας·

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΝΤΑΣ ότι οι εξελίξεις, μετά τις συνδιασκέψεις των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας που έλαβαν χώρα στη Γενεύη το 1958 και το 1960, κατέστησαν εντονότερη την ανάγκη για μία νέα και γενικά αποδεκτή σύμβαση για το δίκαιο της θάλασσας·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ ότι τα προβλήματα του ωκεάνειου χώρου είναι στενά συνυφασμένα μεταξύ τους και πρέπει να εξετάζονται στο σύνολό τους·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την ανάγκη εγκαθίδρυσης, μέσω της παρούσας σύμβασης, και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την κυριαρχία όλων των κρατών, έννομης τάξης σχετικά με τις θάλασσες και τους ωκεανούς η οποία θα διευκολύνει την διεθνή επικοινωνία και θα προαγάγει τις ειρηνικές χρήσεις των θαλασσών και ωκεανών, τη δίκαιη και αποτελεσματική χρησιμοποίηση των πόρων τους, τη διατήρηση των ζωντανών πλουτοπαραγωγικών πόρων τους, και την μελέτη, προστασία και διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι η επίτευξη αυτών των στόχων θα συμβάλλει στην υλοποίηση μιας δίκαιης και ισόνομης διεθνούς οικονομικής τάξης η οποία θα λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες όλης της ανθρωπότητας και ιδιαίτερα τα ειδικά συμφέροντα και ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών, είτε αυτά είναι παράκτια είτε δεν έχουν ακτές·

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ με την παρούσα σύμβαση να αναπτύξουν τις αρχές που διαλαμβάνονται στην απόφαση 2749 (XXV), της 17ης Δεκεμβρίου 1970, στην οποία η γενική συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών επίσημα διακήρυξε μεταξύ άλλων ότι η περιοχή θαλάσσιου και ωκεάνειου βυθού και το υπέδαφός των, πέρα από τα όρια εθνικής δικαιοδοσίας, καθώς και οι πόροι αυτής, αποτελούν κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας, και ότι η εξερεύνηση και εκμετάλλευση αυτών θα πραγματοποιούνται για το καλό όλης της ανθρωπότητας, ανεξάρτητα απ' την γεωγραφική θέση των κρατών·

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι η κωδικοποίηση και προοδευτική ανάπτυξη του δικαίου της θάλασσας που επιτεύχθηκε στην παρούσα σύμβαση θα συμβάλλει στην ενίσχυση της ειρήνης, της ασφάλειας, της συνεργασίας και των φιλικών σχέσεων μεταξύ όλων των εθνών, σύμφωνα με τις αρχές της δικαιοσύνης και των ίσων δικαιωμάτων, και θα προαγάγει την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη όλων των λαών της υφηλίου, σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών, όπως διαλαμβάνονται στον καταστατικό χάρτη·

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι τα θέματα που δεν ρυθμίζονται από την παρούσα σύμβαση θα συνεχίσουν να διέπονται από τους κανόνες και τις αρχές του γενικού διεθνούς δικαίου,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

ΜΕΡΟΣ I

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Άρθρο 1

Χρήση όρων και πεδίο εφαρμογής

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης:

1) «περιοχή» σημαίνει τον θαλάσσιο και ωκεάνειο βυθό και το υπέδαφός τους, πέρα από τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας·

2) «αρχή» σημαίνει την αρχή του διεθνούς βυθού·

3) «δραστηριότητες στην περιοχή» σημαίνει όλες τις δραστηριότητες εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της περιοχής·

4) «ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος» σημαίνει την απόθεση από τον άνθρωπο, αμέσως ή εμμέσως, ουσιών

ή ενέργειας στο θαλάσσιο περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων και των εκβολών ποταμών, η οποία έχει ως αποτέλεσμα ή ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα την επέλευση βλαβερών συνεπειών ή βλάβης στους βιολογικούς πόρους και την θαλάσσια ζωή, κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία, παρακώλυση των θαλάσσιων δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των αλιευτικών και άλλων νόμιμων χρήσεων της θάλασσας, πτώση της ποιότητας χρησιμοποίησης του θαλάσσιου ύδατος και υποβάθμιση της αναψυχής·

5) α) «απόρριψη» σημαίνει:

i) οποιαδήποτε ηθελημένη ρίψη στη θάλασσα καταλοίπων ή άλλων υλών από πλοία, αεροσκάφη, εξέδρες ή άλλες τεχνητές θαλάσσιες κατασκευές,

ii) οποιαδήποτε ηθελημένη ρίψη στη θάλασσα πλοίων, αεροσκαφών, εξεδρών ή άλλων τεχνητών θαλάσσιων κατασκευών·

β) Η «απόρριψη» δεν περιλαμβάνει:

i) τη ρίψη στη θάλασσα καταλοίπων ή άλλων υλών, η οποία είναι συμφυής προς την κανονική λειτουργία των πλοίων, αεροσκαφών, εξεδρών ή άλλων τεχνητών θαλάσσιων κατασκευών και του εξοπλισμού αυτών, ή προέρχεται από την κανονική λειτουργία αυτών, εκτός των καταλοίπων ή άλλων υλών, οι οποίες μεταφέρονται από ή προς πλοία, αεροσκάφη, εξέδρες ή άλλες τεχνητές θαλάσσιες κατασκευές, οι οποίες λειτουργούν προς τον σκοπό της διαθέσεως τέτοιων υλών, ή που προέρχονται από την επεξεργασία καταλοίπων ή άλλων υλών πάνω σ' αυτά τα πλοία, αεροσκάφη, εξέδρες ή κατασκευές,

ii) την τοποθέτηση υλικών για σκοπό διάφορο της απλής απόρριψης αυτών, εφόσον αυτή δεν αντίκειται στους σκοπούς της παρούσας σύμβασης.

2. 1) «κράτη μέρη» σημαίνει τα κράτη τα οποία έχουν συγκατατεθεί να δεσμευθούν από την παρούσα σύμβαση και για τα οποία η παρούσα σύμβαση ισχύει·

2) Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται mutatis mutandis στις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 305 παράγραφος 1 στοιχείο β), στοιχείο γ), στοιχείο δ), στοιχείο ε) και στοιχείο στ), οι οποίες καθίστανται μέρη στην παρούσα σύμβαση σύμφωνα με τους όρους που διαλαμβάνονται για κάθε μία απ' αυτές, και στο βαθμό αυτό ο όρος «κράτη μέρη» αναφέρεται και σ' αυτές τις οντότητες.

ΜΕΡΟΣ II

ΧΩΡΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΡΕΥΟΥΣΑ ΖΩΝΗ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2

Νομικό καθεστώς της χωρικής θάλασσας, του εναέριου χώρου πάνω από την χωρική θάλασσα και του βυθού και του υπεδάφους του

1. Η κυριαρχία του παράκτιου κράτους εκτείνεται, πέρα από την ηπειρωτική του επικράτεια και τα εσωτερικά του ύδατα και, στην περίπτωση αρχιπελαγικού κράτους, περά από τα αρχιπελαγικά του ύδατα, στην παρακείμενη θαλάσσια ζώνη που ορίζεται ως χωρική θάλασσα.

2. Η κυριαρχία αυτή εκτείνεται και στον εναέριο χώρο πάνω από την χωρική θάλασσα καθώς και στο βυθό και υπέδαφός της.

3. Η κυριαρχία επί της χωρικής θάλασσας ασκείται σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση και τους άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

ΤΜΗΜΑ 2

ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΙΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Άρθρο 3

Εύρος της χωρικής θάλασσας

Κάθε κράτος έχει το δικαίωμα να καθορίσει το εύρος της χωρικής του θάλασσας. Το εύρος αυτό δεν υπερβαίνει τα δώδεκα ναυτικά μίλια, μετρούμενα από γραμμές βάσεως καθοριζόμενες σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 4

Εξωτερικό όριο της χωρικής θάλασσας

Το εξωτερικό όριο της χωρικής θάλασσας είναι η γραμμή της οποίας κάθε σημείο βρίσκεται σε τόση απόσταση από το πλησιέστερο σημείο της γραμμής βάσεως, όσο είναι το εύρος της χωρικής θάλασσας.

Άρθρο 5

Φυσική ακτογραμμή

Πλήν εάν άλλως προβλέπεται στην παρούσα σύμβαση, ως φυσική ακτογραμμή για την μέτρηση του εύρους της χωρικής θάλασσας λαμβάνεται η γραμμή της κατωτάτης ρηχίας κατά μήκος της ακτής όπως αυτή εμφαίνεται στους ναυτικούς χάρτες μεγάλης κλίμακας που αναγνωρίζονται επίσημα από το παράκτιο κράτος.

Άρθρο 6

Ύφαλοι

Στην περίπτωση νησιών που βρίσκονται πάνω σε κοραλλιογενείς ατόλλες ή νησιών που περιβάλλονται από υφάλους, η γραμμή βάσεως για την μέτρηση του εύρους της χωρικής θάλασσας είναι η προς την θάλασσα γραμμή κατωτάτης ρηχίας των υφάλων, όπως σημειώνεται με το οικείο σύμβολο των ναυτικών χαρτών που είναι επίσημα αναγνωρισμένοι από το παράκτιο κράτος.

Άρθρο 7

Ευθείες γραμμές βάσεως

1. Σε περιοχές όπου η ακτογραμμή παρουσιάζει βαθειές κολπώσεις και οδοντώσεις, ή υπάρχει κατά μήκος της και σε άμεση γειτνίαση με αυτή, συστάδα νησιών, η μέθοδος των ευθειών γραμμών που συνδέουν κατάλληλα σημεία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την χάραξη της γραμμής βάσεως από την οποια μετριέται το εύρος της χωρικής θάλασσας.

2. Εκεί όπου, εξαιτίας της παρουσίας ενός δέλτα και άλλων φυσικών συνθηκών, η ακτογραμμή παρουσιάζεται άκρως ασταθής, τα κατάλληλα σημεία μπορούν να επιλεγούν κατά μήκος της απώτατης προς τα ανοικτά της θάλασσας γραμμής κατωτάτης ρηχίας και, παρά την περίπτωση μεταγενέστερης αναστροφής της γραμμής αυτής, οι ευθείες γραμμές βάσεως παραμένουν σε ισχύ μέχρι την τροποποίησή τους από το παράκτιο κράτος σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

3. Η χάραξη ευθειών γραμμών βάσεως δεν θα πρέπει να αφίσταται κατά τρόπο σημαντικό από τη γενική κατεύθυνση της ακτής, και οι θαλάσσιες περιοχές που κείνται εντός των γραμμών θα πρέπει, για να υπαχθούν στο καθεστώς των εσωτερικών υδάτων, να είναι επαρκώς συνδεδεμένες με την χερσαία περιοχή.

4. Ευθείες γραμμές βάσεως δεν πρέπει να χαράσσονται προς ή από σκοπέλους εκτός άν φάροι ή παρόμοιες εγκαταστάσεις που βρίσκονται μόνιμα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας έχουν κτισθεί επ' αυτών ή πλην τών περιπτώσεων όπου η χάραξη των ευθειών γραμμών βάσεως προς και από αυτούς τους σκοπέλους έχει αναγνωρισθεί διεθνώς.

5. Όπου μπορεί να εφαρμοσθεί η μέθοδος των ευθειών γραμμών βάσεως, σύμφωνα με την παράγραφο 1, δύνανται, για τον καθορισμό ορισμένων γραμμών βάσεως, να λαμβάνονται υπόψη τα ιδιαίτερα οικονομικά συμφέροντα της περιοχής, των οποίων η ύπαρξη και η σημασία καταδεικνύονται σαφώς από μακροχρόνια χρήση.

6. Το σύστημα των ευθειών γραμμών βάσεως δεν δύναται να εφαρμόζεται από ένα κράτος κατά τρόπο ώστε να αποκόπτει τη χωρική θάλασσα άλλου κράτους από την ανοικτή θάλασσα ή αποκλειστική οικονομική ζώνη.

Άρθρο 8

Εσωτερικά ύδατα

1. Εκτός αν άλλως ορίζεται στο μέρος IV, τα ύδατα που βρίσκονται προς το εσωτερικό των ευθειών γραμμών βάσεως της χωρικής θάλασσας, αποτελούν μέρος των εσωτερικών υδάτων του κράτους.

2. Όπου η καθιέρωση των ευθειών γραμμών βάσεως σύμφωνα με την μέθοδο που διαλαμβάνεται στο άρθρο 7, έχει ως αποτέλεσμα να περικλείσει ως εσωτερικά ύδατα περιοχές οι οποίες πριν δεν θεωρούνταν ως τέτοιες, το δικαίωμα αβλαβούς διέλευσης σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση θα αναγνωρίζεται εντός των υδάτων αυτών.

Άρθρο 9

Στόμια ποταμών

Εάν ποταμός εκβάλλει κατευθείαν στη θάλασσα, γραμμή βάσεως θα είναι μία ευθεία γραμμή κατά πλάτος του στομίου του ποταμού που θα ενώνει τα επί των οχθών αυτού σημεία της γραμμής κατωτάτης ρηχίας.

Άρθρο 10

Κόλποι

1. Το παρόν άρθρο αναφέρεται μόνο σε κόλπους οι ακτές των οποίων ανήκουν σ' ένα κράτος.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, κόλπος είναι ευδιάκριτη εσοχή ακτής της οποίας η διείσδυση στην ξηρά σε σχέση με το πλάτος του στομίου της είναι τέτοια, ώστε τα ύδατα που περικλείει να περικυκλώνονται από την ακτή αποτελώντας κάτι περισσότερο από μία απλή καμπυλότητα της ακτής. Εν τούτοις, μία τέτοια εσοχή της ακτής δεν θεωρείται κόλπος εκτός αν η επιφάνειά της είναι ίση ή μεγαλύτερη από εκείνη ενός ημικυκλίου που έχει για διάμετρο την ευθεία τη φερόμενη κατά πλάτος του στομίου της εσοχής.

3. Για τους σκοπούς μέτρησης, ως επιφάνεια θεωρείται αυτή που βρίσκεται μεταξύ της γραμμής της κατωτάτης ρηχίας γύρω από την ακτή της εσοχής και της γραμμής που συνδέει τα σημεία της κατωτάτης ρηχίας της φυσικής της εισόδου. Εάν, λόγω της υπάρξεως νήσων, μία εσοχή έχει περισσότερα του ενός στόμια, το ημικύκλιο χαράσσεται επί

γραμμής μήκους όσο το συνολικό άθροισμα του μήκους των γραμμών κατά πλάτος των διαφόρων στομίων. Νήσοι εντός εσοχής θεωρείται ότι αποτελούν μέρος της υδάτινης έκτασης της εσοχής.

4. Εάν η απόσταση μεταξύ των σημείων της κατώτατης ρηχίας των άκρων της φυσικής εισόδου ενός κόλπου δεν υπερβαίνει τα 24 ναυτικά μίλια μπορεί να χαραχθεί κλείουσα γραμμή μεταξύ των δύο σημείων κατώτατης ρηχίας, τα δε ύδατα στο εσωτερικό της γραμμής αυτής θεωρούνται εσωτερικά ύδατα.

5. Στις περιπτώσεις που η απόσταση μεταξύ των σημείων κατώτατης ρηχίας των άκρων της φυσικής εισόδου ενός κόλπου υπερβαίνει τα 24 ναυτικά μίλια, ευθεία γραμμή βάσεως εικοσιτεσσάρων μιλίων χαράσσεται στο εσωτερικό του κόλπου κατά τρόπο ώστε να περικλείει την μέγιστη υδάτινη έκταση η οποία είναι δυνατόν να περικλείεται από γραμμή τέτοιου μήκους.

6. Οι παραπάνω διατάξεις δεν εφαρμόζονται στους λεγόμενους «ιστορικούς» κόλπους, ή στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το σύστημα των ευθειών γραμμών βάσεως όπως προβλέπεται στο αρθρο 7 της συμβάσεως.

Άρθρο 11

Λιμένες

Προς τον σκοπό της οριοθετήσεως της χωρικής θάλασσας, τα εξωτερικά μόνιμα λιμενικά έργα που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος λιμενικού συγκροτήματος, θεωρούνται μέρος της ακτής. Οι εγκαταστάσεις στ' ανοικτά των ακτών και τα τεχνητά νησιά δεν θεωρούνται μόνιμα λιμενικά έργα.

Άρθρο 12

Αγκυροβόλια

Τα αγκυροβόλια που χρησιμοποιούνται συνήθως για τη φόρτωση, την εκφόρτωση και την αγκυροβολία των πλοίων και τα οποία κατά τα άλλα βρίσκονται ολικά ή μερικά έξω από το εξωτερικό όριο της χωρικής θάλασσας, θεωρούνται ότι βρίσκονται μέσα από αυτό το όριο.

Άρθρο 13

Σκόπελοι

1. «Σκόπελοι» είναι μία φυσικά σχηματισμένη έκταση ξηράς που περιβρέχεται από θάλασσα, η οποία κατά την άμπωτη βρίσκεται πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας ενώ καλύπτεται κατά την πλημμυρίδα. Στις περιπτώσεις που ο «σκόπελος» βρίσκεται ολικά ή μερικά σε απόσταση που δεν υπερβαίνει το εύρος της χωρικής θάλασσας από του ηπειρωτικού ή νησιωτικού εδάφους, η γραμμή κατώτατης ρηχίας του σκοπέλου αυτού μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως γραμμή βάσεως για τη μέτρηση του εύρους της χωρικής θάλασσας.

2. Όταν ο «σκόπελος» βρίσκεται καθ' ολοκληρία σε απόσταση που υπερβαίνει το εύρος της χωρικής θάλασσας, από το ηπειρωτικό ή νησιωτικό έδαφος, τότε δεν έχει δική του χωρική θάλασσα.

Άρθρο 14

Συνδυασμός μεθόδων για τον καθορισμό γραμμών βάσεων

Το παράκτιο κράτος δύναται να καθορίσει γραμμές βάσεως χρησιμοποιώντας εναλλακτικά οποιαδήποτε από τις μεθόδους που προβλέπονται στα παραπάνω άρθρα, προκειμένου να εξυπηρετήσει διαφορετικές συνθήκες.

Άρθρο 15

Οριοθέτηση της χωρικής θάλασσας μεταξύ κρατών με έναντι κείμενες ή προσκείμενες ακτές

Στην περίπτωση που οι ακτές δύο κρατών κείνται έναντι αλλήλων ή συνορεύουν, κανένα από τα δύο κράτη δεν δικαιούται, ελλείψει αντιθέτου συμφωνίας μεταξύ τους, να εκτείνει την χωρική του θάλασσα πέραν της μέσης γραμμής της οποίας όλα τα σημεία βρίσκονται σε ίση απόσταση από τα εγγύτερα σημεία των γραμμών βάσεως από τις οποίες μετράται το εύρος της χωρικής θάλασσας καθενός από τα δύο κράτη. Η παραπάνω διάταξη δεν εφαρμόζεται όμως όπου λόγω ιστορικού τίτλου ή άλλων ειδικών περιστάσεων παρίσταται ανάγκη να οριοθετηθούν οι χωρικές θάλασσες των δύο κρατών κατά διαφορετικό τρόπο.

Άρθρο 16

Ναυτικοί χάρτες και πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων

1. Οι γραμμές βάσεως για την μέτρηση του εύρους της χωρικής θάλασσας που καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7, 9 και 10 ή τα όρια που προκύπτουν απ' αυτές, καθώς και οι γραμμές οριοθέτησης που χαράσσονται σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 15, εμφαίνονται σε ναυτικούς χάρτες υπό κλίμακα ή κλίμακες επαρκείς για την διακρίβωση της θέσης τους. Εναλλακτικά, μπορεί να υποκατασταθούν από πίνακα γεωγραφικών συντεταγμένων των σημείων αυτών, με συγκεκριμένο προσδιορισμό του γεωδαιτικού συστήματος.

2. Το παράκτιο κράτος προσδίδει την δέουσα δημοσιότητα σ' αυτούς τους ναυτικούς χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου ναυτικού χάρτη ή πίνακα στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΤΜΗΜΑ 3

ΑΒΛΑΒΗΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Υποτμήμα Α

Κανόνες που εφαρμόζονται σε όλα τα πλοία

Άρθρο 17

Δικαίωμα αβλαβούς διέλευσης

Υπό τους όρους της παρούσας σύμβασης, τα πλοία όλων των κρατών παρακτίων ή άνευ ακτών απολαμβάνουν του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης μέσω της χωρικής θάλασσας.

Άρθρο 18

Έννοια διέλευσης

1. Διέλευση σημαίνει ναυσιπλοΐα μέσα από τη χωρική θάλασσα με σκοπό:

α) τον διάπλου της θάλασσας αυτής χωρίς είσοδο στα εσωτερικά ύδατα ή προσορμισμό σε αγκυροβόλιο ή λιμενικές εγκαταστάσεις έξω από τα εσωτερικά ύδατα ή

β) την πορεία προς ή την αναχώρηση από τα εσωτερικά ύδατα ή τον προσορμισμό σε αγκυροβόλιο ή λιμενική εγκατάσταση.

2. Η διέλευση θα είναι συνεχής και ταχεία. Εν τούτοις, η διέλευση περιλαμβάνει το δικαίωμα κράτησης μηχανών και αγκυροβολίας, αλλά μόνον εφόσον αυτές αποτελούν συνήθη συμβάντα της ναυσιπλοίας ή καθίστανται αναγκαίες λόγω ανωτέρας βίας ή κινδύνου ή προς τον σκοπό παροχής βοήθειας σε πρόσωπα, πλοία ή αεροσκάφη τα οποία βρίσκονται σε κίνδυνο.

Άρθρο 19

Έννοια της αβλαβούς διέλευσης

1. Η διέλευση είναι αβλαβής εφόσον δεν διαταράσσει την ειρήνη, την τάξη ή την ασφάλεια του παράκτιου κράτους. Η διέλευση θα λαμβάνει χώρα σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση και τους άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

2. Η διέλευση ξένου πλοίου θεωρείται ότι διαταράσσει την ειρήνη, την τάξη ή την ασφάλεια του παράκτιου κράτους, εάν, ευρισκόμενο στη χωρική θάλασσα, προβεί σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες δραστηριότητες:

α) σε κάθε απειλή ή χρήση βίας κατά της κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας του παράκτιου κράτους, ή κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο κατά παραβίαση των αρχών του διεθνούς δικαίου που περιέχονται στον χάρτη των Ηνωμένων Εθνών·

β) σε κάθε άσκηση ή γυμνάσια με όπλα οποιουδήποτε είδους·

γ) σε κάθε πράξη που αποσκοπεί στη συλλογή πληροφοριών προς βλάβη της άμυνας ή της ασφάλειας του παράκτιου κράτους·

δ) σε οποιαδήποτε προπαγανδιστική ενέργεια που αποσκοπεί στην προσβολή της άμυνας και της ασφάλειας του παράκτιου κράτους·

ε) στην απονήωση, προσνήωση ή φόρτωση σε πλοίο αεροσκαφών·

στ) στην εκτόξευση, εκφόρτωση ή φόρτωση οποιασδήποτε πολεμικής συσκευής·

ζ) στην φόρτωση ή εκφόρτωση οποιουδήποτε εμπορεύματος, χρημάτων ή προσώπων κατά παράβαση των τελωνειακών, δημοσιονομικών, μεταναστευτικών ή υγειονομικών νόμων και κανονισμών του παράκτιου κράτους·

η) σε οποιαδήποτε εκ προθέσεως σοβαρή ρύπανση κατά παράβαση της παρούσας σύμβασης·

ι) σε οποιεσδήποτε αλιευτικές δραστηριότητες·

κ) σε διεξαγωγή έρευνας ή υδρογραφικών εργασιών·

λ) σε κάθε πράξη που αποσκοπεί στην παρεμβολή σε οποιοδήποτε σύστημα επικοινωνίας ή οποιεσδήποτε διευκολύνσεις ή εγκαταστάσεις του παράκτιου κράτους·

μ) σε οποιαδήποτε άλλη ενέργεια που δεν έχει άμεση σχέση με τη διέλευση.

Άρθρο 20

Υποβρύχια και άλλα καταδυόμενα σκάφη

Στη χωρική θάλασσα τα υποβρύχια και οποιαδήποτε άλλα καταδυόμενα σκάφη οφείλουν να πλέουν στην επιφάνεια της θάλασσας και να έχουν επηρμένη την σημαία τους κατά τρόπο εμφανή.

Άρθρο 21

Νόμοι και κανονισμοί του παράκτιου κράτους που αναφέρονται στην αβλαβή διέλευση

1. Το παράκτιο κράτος δύναται να υιοθετήσει νόμους και κανονισμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης και άλλων κανόνων του διεθνούς δικαίου που αναφέρονται στην αβλαβή διέλευση από τη χωρική θάλασσα, σε σχέση με όλα ή οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:

α) την ασφάλεια της ναυσιπλοίας και τη ρύθμιση της θαλάσσιας κυκλοφορίας·

β) την προστασία των ναυτιλιακών βοηθημάτων ναυσιπλοίας ως και άλλων συσκευών ή εγκαταστάσεων·

γ) την προστασία καλωδίων και αγωγών·

δ) την διατήρηση του ζώντος θαλάσσιου πλούτου·

ε) την πρόληψη παραβιάσεων των νόμων και κανονισμών περί αλιείας του παράκτιου κράτους·

στ) την προστασία του περιβάλλοντος του παράκτιου κράτους και την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσής του·

ζ) την θαλάσσια επιστημονική έρευνα και τις υδρογραφικές χαρτογραφήσεις·

η) την πρόληψη της παραβίασης των τελωνειακών, δημοσιονομικών μεταναστευτικών ή υγειονομικών νόμων και κανονισμών του παράκτιου κράτους.

2. Οι παραπάνω νόμοι και κανονισμοί δεν εφαρμόζονται στη σχεδίαση, την κατασκευή, την επάνδρωση ή τον εξοπλισμό των ξένων πλοίων, εμή μόνο εάν εφαρμόζουν τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανόνες ή πρότυπα.

3. Το παράκτιο κράτος δίδει την προσήκουσα δημοσιότητα σε όλους αυτούς τους νόμους και κανονισμούς.

4. Τα ξένα πλοία που ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης από τη χωρική θάλασσα συμμορφώνονται με όλους τους παραπάνω νόμους και κανονισμούς και όλες τις γενικά αποδεκτές διεθνείς ρυθμίσεις που αφορούν στην αποφυγή των συγκρούσεων στη θάλασσα.

Άρθρο 22

Θαλάσσιοι διάδρομοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας στην χωρική θάλασσα

1. Το παράκτιο κράτος δύναται, όπου παρίσταται αναγκαίο, και λαμβάνοντας υπόψη την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, να ζητά από τα ξένα πλοία που ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης από τη χωρική του θάλασσα, να χρησιμοποιούν εκείνους τους θαλάσσιους διαδρόμους και τους κανόνες διαχωρισμού της θαλάσσιας κυκλοφορίας τους οποίους τούτο δύναται να καθορίσει ή υποδείξει για την ρύθμιση της διέλευσης των πλοίων.

2. Πιο ιδιαίτερα, τα πετρελαιοφόρα, τα πυρηνοκίνητα πλοία και τα πλοία που μεταφέρουν ραδιενεργές ή άλλες εγγενώς επικίνδυνες ή επιβλαβείς ουσίες ή υλικά, μπορεί να απαιτηθεί να χρησιμοποιούν για τη διέλευσή τους μόνο αυτούς τους θαλάσσιους διαδρόμους.

3. Κατά τον καθορισμό των θαλάσσιων διαδρόμων και τη θέσπιση κανόνων διαχωρισμού κυκλοφορίας υπό τους όρους του παρόντος άρθρου, το παράκτιο κράτος λαμβάνει υπόψη:

α) τις συστάσεις του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού·

β) οποιουσδήποτε διαύλους οι οποίοι είθισται να χρησιμοποιούνται για την διεθνή ναυσιπλοία·

γ) τα ειδικά χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων πλοίων και διαύλων, και

δ) την πυκνότητα της κυκλοφορίας.

4. Το παράκτιο κράτος προσδιορίζει με σαφήνεια τους θαλάσσιους αυτούς διαύλους και τα σχέδια διαχωρισμού της κυκλοφορίας σε χάρτες στους οποίους δίνει την δέουσα δημοσιότητα.

Άρθρο 23

Ξένα πυρηνοκίνητα πλοία και πλοία μεταφέροντα ραδιενεργές ή άλλες εγγενώς επικίνδυνες ή επιβλαβείς ουσίες

Τα ξένα πυρηνοκίνητα πλοία και τα πλοία που μεταφέρουν ραδιενεργές ή άλλες εγγενώς επικίνδυνες ή βλαβερές ουσίες, κατά την άσκηση του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης από την χωρική θάλασσα, φέρουν έγγραφα και τηρούν τα ειδικά προληπτικά μέτρα που έχουν θεσπισθεί για αυτά τα πλοία από διεθνείς συμφωνίες.

Άρθρο 24

Υποχρεώσεις του παράκτιου κράτους

1. Το παράκτιο κράτος δεν εμποδίζει την αβλαβή διέλευση των ξένων πλοίων από την χωρική θάλασσα, εμή μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

Ιδιαίτερα, κατά την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης ή οποιωνδήποτε νόμων ή κανονισμών έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, το παράκτιο κράτος δεν:

α) επιβάλλει την τήρηση διατυπώσεων στα ξένα πλοία οι οποίες έχουν ως πρακτικό αποτέλεσμα την άρνηση ή περιορισμό του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης ή

β) προβαίνει σε διακρίσεις τύπου ή ουσία κατά των πλοίων οποιουδήποτε κράτους ή κατά πλοίων που μεταφέρουν φορτία προς, από ή για λογαριασμό οποιουδήποτε κράτους.

2. Το παράκτιο κράτος δίνει τη δέουσα δημοσιότητα σε οποιοδήποτε κίνδυνο για την ναυσιπλοία στη χωρική του θάλασσα τον οποίο γνωρίζει.

Άρθρο 25

Δικαιώματα προστασίας του παράκτιου κράτους

1. Το παράκτιο κράτος δύναται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα στη χωρική θάλασσα προκειμένου να εμποδίσει διέλευση η οποία δεν είναι αβλαβής.

2. Στην περίπτωση πλοίων που εισέρχονται στα εσωτερικά ύδατα ή προσεγγίζουν σε λιμενική εγκατάσταση που κείται έξω από τα εσωτερικά ύδατα, το παράκτιο κράτος έχει επίσης το δικαίωμα να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη οποιασδήποτε παραβίασης των όρων στους οποίους υπόκειται η είσοδος αυτών των πλοίων στα εσωτερικά ύδατα ή η παραπάνω προσέγγισή του σε λιμενική εγκατάσταση.

3. Το παράκτιο κράτος δύναται, χωρίς να προβαίνει σε οποιαδήποτε διάκριση τύπου ή ουσία μεταξύ των ξένων πλοίων, να αναστέλει προσωρινά εντός καθορισμένων περιοχών της χωρικής θάλασσας, την αβλαβή διέλευση των

ξένων πλοίων, εάν η αναστολή αυτή είναι απαραίτητη για την προστασία της ασφάλειάς του, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων όπλων. Η παραπάνω αναστολή θα αποκτά ισχύ μόνο μετά την προσήκουσα δημοσίευση αυτής.

Άρθρο 26

Τέλη τα οποία δύνανται να επιβληθούν σε ξένα πλοία

1. Κανένα τέλος δεν δύναται να επιβληθεί σε ξένα πλοία για μόνο το λόγο της απλής διέλευσής τους από την χωρική θάλασσα.

2. Τέλη μπορούν να επιβληθούν σε ξένο πλοίο που διέρχεται από τη χωρική θάλασσα μόνο ως πληρωμή για ειδικές παρασχεθείσες στο πλοίο υπηρεσίες.

Τα τέλη αυτά επιβάλλονται χωρίς διάκριση.

Υποτμήμα Β

Κανόνες εφαρμοστέοι σε εμπορικά και κρατικά πλοία που χρησιμοποιούνται για εμπορικούς σκοπούς

Άρθρο 27

Ποινική δικαιοδοσία επί ξένου πλοίου

1. Η ποινική δικαιοδοσία του παράκτιου κράτους δεν θα πρέπει να ασκείται πάνω σε ξένο πλοίο διερχόμενο από τη χωρική θάλασσα, για τη σύλληψη οποιουδήποτε προσώπου ή τη διενέργεια οποιασδήποτε ανάκρισης σχετικής με έγκλημα που διαπράχθηκε πάνω στο πλοίο κατά τη διάρκεια της διέλευσής του με την εξαίρεση μόνο των παρακάτω περιπτώσεων:

α) αν οι συνέπειες του εγκλήματος επεκτείνονται το παράκτιο κράτος·

β) αν το έγκλημα είναι τέτοιας φύσεως που να διαταράσσει την ειρήνη της χώρας ή την τάξη στην χωρική θάλασσα·

γ) αν έχει ζητηθεί η συνδρομή των τοπικών αρχών από τον πλοίαρχο ή από διπλωματικό πράκτορα ή τον προξενικό λειτουργό του κράτους της σημαίας, ή

δ) αν τέτοια μέτρα είναι αναγκαία για την καταστολή της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ή ψυχοτροπικών ουσιών.

2. Οι παραπάνω διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα του παράκτιου κράτους να λαμβάνει μέτρα προβλεπόμενα από την νομοθεσία του προκειμένου να προβεί σε συλλήψεις ή ανακριτικές πράξεις επί ξένου πλοίου το οποίο διέρχεται από τη χωρική θάλασσα προερχόμενο από τα εσωτερικά ύδατα.

3. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, το παράκτιο κράτος οφείλει, εάν το ζητήσει ο πλοίαρχος, να ειδοποιήσει τις διπλωματικές ή προξενικές αρχές του κράτους της σημαίας, πριν από την λήψη οποιωνδήποτε μέτρων, και να διευκολύνει την επαφή μεταξύ των αρχών αυτών και του πληρώματος του πλοίου. Σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης η ειδοποίηση αυτή μπορεί να γνωστοποιηθεί κατά την διάρκεια λήψεως των μέτρων.

4. Κατά την εξέταση του εάν και κατά ποιο τρόπο θα πρέπει να γίνει μία σύλληψη, οι τοπικές αρχές λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα συμφέροντα της ναυσιπλοίας.

5. Με εξαίρεση τα προβλεπόμενα στο μέρος XII ή σχετικά με παραβιάσεις των νόμων και κανονισμών που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το μέρος V, το παράκτιο κράτος δεν δύναται να λάβει κανένα μέτρο επί ξένου πλοίου το οποίο διέρχεται από τη χωρική θάλασσα με σκοπό να προβεί σε σύλληψη ή ανακριτικές πράξεις για έγκλημα που διαπράχθηκε πριν από την είσοδο του σκάφους στη χωρική θάλασσα, αν το πλοίο προερχόμενο από ξένο λιμένα, απλώς διέρχεται από τη χωρική θάλασσα χωρίς να εισέλθει στα εσωτερικά ύδατα.

Άρθρο 28

Αστική δικαιοδοσία σχετικά με ξένα πλοία

1. Το παράκτιο κράτος δεν θα πρέπει να ανακόψει ή εκτρέψει τον πλου ξένου πλοίου στη χωρική θάλασσα για να ασκήσει αστική δικαιοδοσία επί προσώπων που βρίσκονται στο πλοίο.

2. Το παράκτιο κράτος δεν δύναται να προβεί σε εκτελεστικά μέτρα ή να συλλάβει το πλοίο για τους σκοπούς οποιασδήποτε αστικής διαδικασίας, εμή μόνο για υποχρεώσεις ή χρέη που αναλήφθηκαν υποχρεώσεων ή δημιουργήθηκαν από το ίδιο το πλοίο κατά τη διάρκεια ή για τους σκοπούς του πλου στα ύδατα του παράκτιου κράτους.

3. Η παράγραφος 2 δεν θίγει το δικαίωμα του παράκτιου κράτους, σύμφωνα με την νομοθεσία του και προς τον σκοπό άσκησης αστικής διαδικασίας, να λάβει εκτελεστικά μέτρα ή να συλλάβει ξένο πλοίο το οποίο σταθμεύει στη χωρική του θάλασσα ή διέρχεται απ' αυτήν, προερχόμενο από τα εσωτερικά ύδατα.

Υποτμήμα Γ

Κανόνες εφαρμοζόμενοι στα πολεμικά πλοία και άλλα κρατικά πλοία προοριζόμενα για μη εμπορικούς σκοπούς

Άρθρο 29

Ορισμός πολεμικών πλοίων

Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, «πολεμικό πλοίο» σημαίνει πλοίο που ανήκει στις ένοπλες δυνάμεις

ενός κράτους και φέρει τα εξωτερικά χαρακτηριστικά που διακρίνουν τέτοια πλοία της εθνικότητάς του, υπό τη διοίκηση αξιωματικού δεόντως τοποθετημένου από την κυβέρνηση του κράτους και του οποίου το όνομα εμφαίνεται στη σχετική επετηρίδα ή ανάλογο πίνακα και είναι επανδρωμένο με πλήρωμα υπό κανονική στρατιωτική πειθαρχία.

Άρθρο 30

Μη συμμόρφωση πολεμικών πλοίων με τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου κράτους

Αν πολεμικό πλοίο δεν συμμορφώνεται προς τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου κράτους που αφορούν στην διέλευση από τη χωρική θάλασσα και αγνοεί οποιοδήποτε αίτημα προς αυτό για συμμόρφωση, το παράκτιο κράτος μπορεί να απαιτήσει απ' αυτό να εγκαταλείψει αμέσως τη χωρική θάλασσα.

Άρθρο 31

Ευθύνη του κράτους της σημαίας για ζημία προκληθείσα από πολεμικό πλοίο ή άλλο κρατικό πλοίο που χρησιμοποιείται για μή εμπορικούς σκοπούς

Το κράτος της σημαίας φέρει διεθνή ευθύνη για κάθε απώλεια ή ζημιά στο παράκτιο κράτος προερχόμενη από τη μη συμμόρφωση πολεμικού ή άλλου κρατικού πλοίου που χρησιμοποιείται για μη εμπορικούς σκοπούς, με τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου κράτους που αφορούν τη διέλευση από τη χωρική θάλασσα ή με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης ή με άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 32

Ασυλία πολεμικών πλοίων και άλλων κρατικών πλοίων που χρησιμοποιούνται για μη εμπορικούς σκοπούς

Υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο Υποτμήμα Α και στα άρθρα 30 και 31, καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν επηρεάζει τη ασυλία των πολεμικών πλοίων και των άλλων κρατικών πλοίων που χρησιμοποιούνται για μη εμπορικούς σκοπούς.

Υποτμήμα Δ

Συνορεύουσα ζώνη

Άρθρο 33

Συνορεύουσα ζώνη

1. Σε ζώνη που συνορεύει με τη χωρική του θάλασσα, η οποία ορίζεται ως συνορεύουσα ζώνη, το παράκτιο κράτος μπορεί να ασκεί τον έλεγχο που είναι απαραίτητος για να:

α) εμποδίζει παραβίαση των τελωνειακών, δημοσιονομικών, μεταναστευτικών ή υγειονομικών του νόμων και κανονισμών στο έδαφός του ή στη χωρική του θάλασσα·

β) τιμωρεί παραβιάσεις των παραπάνω νόμων και κανονισμών που διαπράχθηκαν στο έδαφός του ή στη χωρική του θάλασσα.

2. Η συνορεύουσα ζώνη δεν μπορεί να εκτείνεται πέρα από τα 24 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας.

ΜΕΡΟΣ III

ΣΤΕΝΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑΣ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

Νομικό καθεστώς των υδάτων που σχηματίζουν στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας

1. Το καθεστώς διέλευσης μέσα από στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας, που καθιερούται στο παρόν μέρος, δεν επηρεάζει κατά τα λοιπά το νομικό καθεστώς των υδάτων που σχηματίζουν τέτοια στενά, ούτε την άσκηση από τα παράκτια των στενών κράτη της κυριαρχίας ή δικαιοδοσίας τους πάνω σ' αυτά τα ύδατα και τον εναέριο χώρο, το βυθό και το υπέδαφός του.

2. Τα παράκτια των στενών κράτη ασκούν την κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους σύμφωνα με το παρόν μέρος και τους άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 35

Πεδίο εφαρμογής του παρόντος μέρους

Το παρόν μέρος δεν θίγει:

α) οποιεσδήποτε περιοχές εσωτερικών υδάτων μέσα σ' ένα στενό, εκτός εάν ο καθορισμός μιας ευθείας γραμμής

βάσης, σύμφωνα με τη μέθοδο που προβλέπεται στο άρθρο 7, έχει ως αποτέλεσμα να περιλάβει στα εσωτερικά ύδατα περιοχές οι οποίες δεν θεωρούντο προηγουμένως ως τέτοια ύδατα·

β) το νομικό καθεστώς των υδάτων που βρίσκονται πέρα από την χωρική θάλασσα των παρακτίων των στενών κρατών, και που αποτελούν μέρος αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή ανοικτής θάλασσας·

γ) το νομικό καθεστώς των στενών όπου η διέλευση ρυθμίζεται εν όλω ή εν μέρει από ισχύουσες διεθνείς συμβάσεις που ισχύουν από μακρού και που ειδικά αφορούν τέτοια στενά.

Άρθρο 36

Διάδρομοι ανοικτής θάλασσας ή διάδρομοι μέσω αποκλειστικών οικονομικών ζωνών μέσα σε στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας

Το παρόν μέρος δεν εφαρμόζεται σε στενό διεθνούς ναυσιπλοΐας εάν υφίσταται μέσω του στενού διαδρόμου μέσω ανοικτής θάλασσας ή αποκλειστικής οικονομικής ζώνης παρόμοιας καταλληλότητας ως προς τα ναυτιλιακά και υδρογραφικά χαρακτηριστικά. Στους διαδρόμους αυτούς εφαρμόζονται τα άλλα σχετικά μέρη της παρούσας σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για την ελευθερία ναυσιπλοίας και υπέρπτησης.

ΤΜΗΜΑ 2

ΠΛΟΥΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ

Άρθρο 37

Πεδίο εφαρμογής του παρόντος τμήματος

Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται στα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας μεταξύ ενός τμήματος ανοικτής θάλασσας ή αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και ενός άλλου τμήματος ανοικτής θάλασσας ή αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

Άρθρο 38

Δικαίωμα πλού διέλευσης

1. Στα στενά που αναφέρονται στο άρθρο 37, όλα τα πλοία και αεροσκάφη απολαύουν του δικαιώματος πλού διέλευσης το οποίο ασκείται ακωλύτως, πλήν της περίπτωσης που το στενό σχηματίζεται από ηπειρωτικό έδαφος ενός κράτους και νήσου που ανήκει σε αυτό, οπότε ο πλους διέλευσης δεν εφαρμόζεται εφόσον υπάρχει ανοικτά της νήσου δυνατότητα πλου μέσα από ανοικτή θάλασσα ή από αποκλειστική οικονομική ζώνη, παρόμοιας καταλληλότητας ως προς τα ναυτιλιακά και υδρογραφικά χαρακτηριστικά.

2. Πλούς διέλευσης σημαίνει την άσκηση, σύμφωνα με το μέρος αυτό, ελευθερίας της ναυσιπλοΐας και της υπέρπτησης μόνο για το σκοπό του συνεχούς και ταχέως διάπλου του στενού μεταξύ ενός τμήματος ανοικτής θάλασσας ή μιάς αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και ενός άλλου τμήματος ανοικτής θάλασσας ή μιάς αποκλειστικής οικονομικής ζώνης. Εν τούτοις, η απαίτηση για συνεχή και ταχύ διάπλου δεν αποκλείει διέλευση μέσα από το στενό με σκοπό την πρόσβαση, αναχώρηση ή επιστροφή από τις ακτές ενός κράτους παράκτιου στο στενό, με την επιφύλαξη των όρων εισόδου σ' αυτό το κράτος.

3. Οποιαδήποτε δραστηριότητα η οποία δεν αποτελεί άσκηση του δικαιώματος πλού διέλευσης μέσα από ένα στενό εξακολουθεί να υπόκειται στις άλλες εφαρμοστέες διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 39

Υποχρεώσεις πλοίων και αεροσκαφών κατά τον πλού διέλευσης

1. Πλοία και αεροσκάφη, ενώ ασκούν το δικαίωμα του πλού διέλευσης, οφείλουν:

α) να διασχίζουν ή να υπερίπτανται των στενών χωρίς καθυστέρηση·

β) να απέχουν από κάθε απειλή ή χρήση βίας εναντίον της κυριαρχίας, της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας των παράκτιων στα στενά κρατών ή κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο κατά παράβαση των αρχών του διεθνούς δικαίου που είναι ενσωματωμένες στο χάρτη των Ηνωμένων Εθνών·

γ) να απέχουν απ' οποιεσδήποτε δραστηριότητες άλλες από εκείνες που επιβάλλει ένας κανονικός τρόπος συνεχούς και γρήγορης διέλευσης, εκτός αν καθίστανται απαραίτητες λόγω ανωτέρας βίας ή κινδύνου·

δ) να συμμορφώνονται με άλλες σχετικές διατάξεις του παρόντος μέρους.

2. Πλοία σε πλού διέλευσης οφείλουν:

α) να συμμορφώνονται με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς, διαδικασίες και πρακτική για την ασφάλεια στη θάλασσα, συμπεριλαμβανομένων και των διεθνών κανονισμών αποφυγής συγκρούσεων στη θάλασσα·

β) να συμμορφώνονται με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς, διαδικασίες και πρακτική για την αποφυγή, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία.

3. Αεροσκάφη που υπερίπτανται των στενών αυτών, οφείλουν:

α) να τηρούν τους κανόνες εναέριας κυκλοφορίας του διεθνούς οργανισμού πολιτικής αεροπορίας, όπως αυτοί εφαρμόζονται στα πολιτικά αεροσκάφη. Τα κρατικά αεροσκάφη συμμορφώνονται κανονικά με τα μέτρα ασφάλειας που προβλέπονται από τους κανόνες αυτούς και κινούνται πάντα με τη δέουσα προσοχή για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας·

β) να είναι συνεχώς συντονισμένα στην ραδιοσυχνότητα που έχει καθορίσει η διεθνώς ορισμένη αρμόδια αρχή

ελέγχου εναέριας κυκλοφορίας ή στην διεθνή ραδιοσυχνότητα κινδύνου.

Άρθρο 40

Δραστηριότητες έρευνας και υδρογραφικών εργασιών

Κατά τη διάρκεια του πλού διέλευσης, ξένα πλοία, περιλαμβανομένων και των πλοίων που εκτελούν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες και υδρογραφικές εργασίες, δεν μπορούν να εκτελούν οποιεσδήποτε από τις δραστηριότητες αυτές χωρίς την προηγούμενη άδεια των παράκτιων στα στενά κρατών.

Άρθρο 41

Θαλάσσιοι διάδρομοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας στα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας

1. Σύμφωνα με το παρόν μέρος, παράκτια σε στενά κράτη μπορούν, να προσδιορίζουν θαλάσσιους διαδρόμους και να καθορίζουν σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας για τη ναυσιπλοΐα σε στενά, όπου τούτο είναι αναγκαίο για την ασφαλή διέλευση των πλοίων.

2. Τα κράτη αυτά μπορούν, όταν το απαιτούν οι περιστάσεις και αφού δώσουν την δέουσα δημοσιότητα στα μέτρα αυτά, να υποκαταστήσουν με άλλους θαλάσσιους διαδρόμους ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας, οποιουσδήποτε θαλάσσιους διαδρόμους ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας, που προσδιορίσθηκαν ή καθορίστηκαν απ' αυτά προηγουμένως.

3. Οι θαλάσσιοι αυτοί διάδρομοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας πρέπει να συμφωνούν με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς.

4. Πριν από τον προσδιορισμό ή την υποκατάσταση των θαλάσσιων διαδρόμων ή τον καθορισμό ή την υποκατάσταση των σχεδίων διαχωρισμού κυκλοφορίας, τα παράκτια των στενών κράτη υποβάλλουν προτάσεις στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό με σκοπό την υιοθέτησή τους. Ο οργανισμός δεν μπορεί να υιοθετήσει παρά μόνο τους θαλάσσιους διαδρόμους και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας που συμφωνήθηκαν με τα παράκτια των στενών κράτη. Στη συνέχεια τα κράτη μπορούν να προσδιορίσουν, καθορίσουν ή υποκαταστήσουν αυτούς.

5. Όταν πρόκειται να προσδιορισθούν σε ένα στενό θαλάσσιοι διάδρομοι ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας μέσα από ύδατα δύο ή περισσοτέρων παράκτιων στο στενό κρατών, τα ενδιαφερόμενα κράτη συνεργάζονται στη διατύπωση σχετικών προτάσεων σε συνεννόηση με τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό.

6. Τα παράκτια των στενών κράτη καθορίζουν σαφώς όλους τους θαλάσσιους διαδρόμους και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας που καθορίζονται απ' αυτά πάνω σε χάρτες στους οποίους πρέπει να δίνεται η δέουσα δημοσιότητα.

7. Κατά την διάρκεια του πλού διέλευσης τα πλοία πρέπει να τηρούν τους θαλάσσιους διαδρόμους και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας που καθορίστηκαν σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 42

Νόμοι και κανονισμοί παρακτίων σε στενά κρατών σχετικοί με τον πλου διέλευσης

1. Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος τμήματος, τα παράκτια των στενών κράτη μπορούν να υιοθετούν νόμους και κανονισμούς σχετικούς με τον πλού διέλευσης, από τα στενά, αναφορικά με τα ακόλουθα:

α) την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας και τη ρύθμιση της θαλάσσιας κυκλοφορίας, όπως προβλέπονται στο άρθρο 41·

β) την αποφυγή, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης, εφαρμόζοντας τους σχετικούς διεθνείς κανονισμούς που αφορούν στην απόρριψη πετρελαίου, καταλοίπων πετρελαιοειδών και άλλων βλαβερών ουσιών στα στενά·

γ) την παρεμπόδιση της αλιείας, συμπεριλαμβανομένης και της στοίβασης αλιευτικού εξοπλισμού, επί αλιευτικών σκαφών·

δ) τη φόρτωση ή εκφόρτωση οποιουδήποτε εμπορεύματος, χρημάτων ή προσώπων κατά παράβαση των τελωνειακών, δημοσιονομικών, μεταναστευτικών ή υγειονομικών νόμων και κανονισμών των παράκτιων στα στενά κρατών.

2. Αυτοί οι νόμοι και κανονισμοί δεν διακρίνουν, τύποις ή ουσία, μεταξύ ξένων πλοίων, ούτε κατά την εφαρμογή τους έχουν ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, παρακώλυση, ή περιορισμό του δικαιώματος του πλού διέλευσης, όπως καθορίζεται στο παρόν τμήμα.

3. Παράκτια των στενών κράτη δίνουν την δέουσα δημοσιότητα σε όλους αυτούς τους νόμους και κανονισμούς.

4. Ξένα πλοία που ασκούν το δικαίωμα πλού διέλευσης, συμμορφώνονται με αυτούς τους νόμους και κανονισμούς.

5. Σε περίπτωση παραβάσεως των νόμων και κανονισμών αυτών ή των διατάξεων του παρόντος τμήματος από πλοίο ή αεροσκάφος που απολαύει ετεροδικίας, το κράτος της σημαίας του πλοίου ή το κράτος όπου είναι καταγεγραμμένο το αεροσκάφος φέρει διεθνή ευθύνη για οποιαδήποτε απώλεια ή βλάβη που μπορεί να έχει προκληθεί στα παράκτια των στενών κράτη.

Άρθρο 43

Εγκαταστάσεις ασφαλείας, ναυτιλιακά βοηθήματα και άλλες συσκευές ως και πρόληψη, περιορισμός και έλεγχος της ρύπανσης

Τα κράτη που χρησιμοποιούν ένα στενό και τα παράκτια του στενού κράτη θα πρέπει, δια συμφωνίας, να συνεργάζονται:

α) για την εγκατάσταση και συντήρηση στο στενό των απαραιτήτων εγκαταστάσεων ασφαλείας και ναυτιλιακών βοηθημάτων ως και άλλων συσκευών για την υποβοήθηση της διεθνούς ναυσιπλοΐας, και

β) για την πρόληψη, περιορισμό και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία.

Άρθρο 44

Υποχρεώσεις παράκτιων σε στενά κρατών

Παράκτια σε στενά κράτη δεν πρέπει να παρεμποδίζουν τον πλου διέλευσης και πρέπει να δίνουν την δέουσα δημοσιότητα σε οποιοδήποτε κίνδυνο για τη ναυσιπλοΐα ή την υπέρπτηση μέσα ή πάνω από το στενό, τον οποίο γνωρίζουν. Η άσκηση του δικαιώματος του πλού διέλευσης δεν δύναται να ανασταλεί.

ΤΜΗΜΑ 3

ΑΒΛΑΒΗΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗ

Άρθρο 45

Αβλαβής διέλευση

Το καθεστώς της αβλαβούς διέλευσης, σύμφωνα με το μέρος II τμήμα 3, εφαρμόζεται στα στενά διεθνούς ναυσιπλοΐας:

α) που εξαιρούνται της εφαρμογής του καθεστώτος του πλού διέλευσης δυνάμει του άρθρου 38 παράγραφος 1 ή

β) που ενώνουν την χωρική θάλασσα ενός κράτους με τμήμα ανοικτής θάλασσας ή με την αποκλειστική οικονομική ζώνη άλλου κράτους.

2. Η ενάσκηση του δικαιώματος αβλαβούς διέλευσης μέσα από τέτοια στενά δεν δύναται να ανασταλεί.

ΜΕΡΟΣ IV

ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

Άρθρο 46

Χρήση όρων

Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης:

α) «αρχιπελαγικό κράτος» σημαίνει κράτος αποτελούμενο καθ' ολοκληρία από ένα ή περισσότερα αρχιπελάγη και, ενδεχομένως, και από άλλες νήσους·

β) «αρχιπέλαγος» σημαίνει σύμπλεγμα νήσων, περιλαμβανομένων και τμημάτων νήσων, αλληλοσυνδεόμενα ύδατα και άλλα φυσικά χαρακτηριστικά τα οποία είναι τόσο στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους ώστε να σχηματίζουν μιά αυτοτελή γεωγραφική, οικονομική και πολιτική ενότητα, ή που θεωρούνται ιστορικά ότι σχηματίζουν μιά τέτοια ενότητα.

Άρθρο 47

Αρχιπελαγικές γραμμές

1. Ένα αρχιπελαγικό κράτος μπορεί να χαράσσει ευθείες αρχιπελαγικές γραμμές βάσης που να ενώνουν τα ακρότατα σημεία των πλέον απομακρυσμένων νήσων και σκοπέλων του αρχιπελάγους, υπό τον όρο ότι το ίχνος αυτών των γραμμών βάσης περιλαμβάνει τις κύριες νήσους και ορίζει μιά περιοχή στην οποία ο λόγος του εμβαδού των υδάτων της προς το εμβαδόν της ξηράς, συμπεριλαμβανομένων και των κοραλλιογενών ατόλλων θα είναι μεταξύ 1 προς 1 και 9 προς 1.

2. Το μήκος αυτό των γραμμών βάσης υπερβαίνει τα 100 ναυτικά μίλια, με τη διαφορά ότι μέχρι 3 % του ολικού αριθμού των γραμμών βάσης που περικλείουν ένα αρχιπέλαγος μπορούν να υπερβαίνουν αυτό το μήκος, μέχρι ένα μέγιστο μήκος 125 ναυτικών μιλίων.

3. Η χάραξη αυτών των γραμμών βάσης δεν πρέπει να παρεκκλίνει αισθητά από τη γενική διαμόρφωση του αρχιπελάγους.

4. Αυτές οι γραμμές βάσης δεν πρέπει να χαράσσονται προς και από σκοπέλους, εκτός αν έχουν κτισθεί πάνω σε αυτούς φάροι ή παρόμοιες εγκαταστάσεις που να είναι μόνιμα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας ή όπου ο σκόπελος βρίσκεται, εν όλω ή εν μέρει, σε απόσταση που δεν υπερβαίνει το εύρος της χωρικής θάλασσας από την πλησιέστερη νήσο.

5. Το σύστημα τέτοιων γραμμών βάσης δεν θα εφαρμόζεται από ένα αρχιπελαγικό κράτος, με τέτοιο τρόπο ώστε να αποκόπτει την χωρική θάλασσα ενός άλλου κράτους από την ανοιχτή θάλασσα ή από μία αποκλειστική οικονομική ζώνη.

6. Αν μέρος των αρχιπελαγικών υδάτων ενός αρχιπελαγικού κράτους κείται μεταξύ δύο τμημάτων ενός γειτονικού κράτους, τα υφιστάμενα δικαιώματα και όλα τα άλλα νόμιμα συμφέροντα που ασκεί παραδοσιακά το δεύτερο κράτος σ' αυτά τα ύδατα καθώς και όλα τα δικαιώματα που καθορίστηκαν δυνάμει συμφωνίας αυτών των κρατών εξακολουθούν να τηρούνται.

7. Για τους σκοπούς του υπολογισμού της σχέσης των υδάτων προς την ξηρά, σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι χερσαίες περιοχές μπορεί να περιλαμβάνουν ύδατα που

βρίσκονται μέσα στους κροσσωτούς υφάλους που περιβάλλουν τις νήσους και τις κοραλλιογενείς ατόλλες, συμπεριλαμβανομένου και κάθε τμήματος απόκρημνου ωκεάνειου οροπεδίου που περικλείεται ή σχεδόν περικλείεται από αλυσίδα ασβεστολιθικών νήσων και σκοπέλων που κείνται στην περίμετρο του οροπεδίου.

8. Οι γραμμές βάσης που χαράσσονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο εμφαίνονται σε χάρτες υπό κατάλληλη κλίμακα, ώστε να είναι δυνατός ο γεωγραφικός προσδιορισμός τους. Εναλλακτικά, μπορούν να χρησιμοποιούνται πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων, με καθορισμένο γεωδαιτικό σύστημα.

9. Το αρχιπελαγικό κράτος δίδει την δέουσα δημοσιότητα σ' αυτούς τους χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου χάρτη ή πίνακα στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 48

Μέτρηση του εύρους της χωρικής θάλασσας, της συνορεύουσας ζώνης, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της υφαλοκρηπίδας

Το εύρος της χωρικής θάλασσας, της συνορεύουσας ζώνης, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της υφαλοκρηπίδας, μετράται από αρχιπελαγικές γραμμές βάσης, που έχουν χαραχθεί σύμφωνα με το άρθρο 47.

Άρθρο 49

Νομικό καθεστώς των αρχιπελαγικών υδάτων, του εναερίου χώρου πάνω από τα αρχιπελαγικά ύδατα και του βυθού και του υπεδάφους αυτών

1. Η κυριαρχία ενός αρχιπελαγικού κράτους εκτείνεται στα ύδατα που περικλείονται από τις αρχιπελαγικές γραμμές βάσης που έχουν χαραχθεί σύμφωνα με το άρθρο 47, και που περιγράφονται σαν αρχιπελαγικά ύδατα, ασχέτως του βάθους τους ή της απόστασής τους από την ακτή.

2. Η κυριαρχία αυτή εκτείνεται στον εναέριο χώρο πάνω από τα αρχιπελαγικά ύδατα, όπως επίσης και στο βυθό τους και στο υπέδαφός τους και στους πόρους που εμπεριέχονται σ' αυτά.

3. Η κυριαρχία αυτή ασκείται σύμφωνα με το παρόν μέρος.

4. Το καθεστώς της διέλευσης από αρχιπελαγικούς θαλασσίους διαδρόμους που καθιερούνται στο παρόν μέρος δεν επηρεάζει κατά τα άλλα το καθεστώς των αρχιπελαγικών υδάτων, συμπεριλαμβανομένων και των θαλασσίων διαδρόμων ή την άσκηση από το αρχιπελαγικό κράτος της κυριαρχίας του πάνω σ' αυτά τα ύδατα και στον εναέριο χώρο τους, στο βυθό και στο υπέδαφος, καθώς και στους πόρους που εμπεριέχονται σ' αυτά.

Άρθρο 50

Οριοθέτηση των εσωτερικών υδάτων

Εντός των αρχιπελαγικών του υδάτων, το αρχιπελαγικό κράτος μπορεί να χαράσσει κλείουσες γραμμές για την οριοθέτηση των εσωτερικών υδάτων, σύμφωνα με τα άρθρα 9, 10 και 11.

Άρθρο 51

Υφιστάμενες συμφωνίες, παραδοσιακά δικαιώματα αλιείας και υπάρχοντα υποβρύχια καλώδια

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 49, τα αρχιπελαγικά κράτη πρέπει να τηρούν τις υφιστάμενες συμφωνίες που έχουν συνάψει με άλλα κράτη και να αναγνωρίζουν παραδοσιακά δικαιώματα αλιείας και άλλες νόμιμες δραστηριότητες των αμέσως παρακειμένων γειτονικών κρατών σε ορισμένες περιοχές που ευρίσκονται μέσα στα αρχιπελαγικά ύδατα. Οι όροι και οι προϋποθέσεις για την άσκηση αυτών των δικαιωμάτων και δραστηριοτήτων, περιλαμβανομένης και της φύσης, της έκτασης και των περιοχών για τις οποίες ισχύουν, θα ρυθμίζονται κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε των ενδιαφερομένων κρατών, με διμερείς συμφωνίες μεταξύ τους. Αυτά τα δικαιώματα δεν μεταβιβάζονται προς τρίτα κράτη ή τους υπηκόους τους ούτε παραχωρείται μέρος αυτών.

2. Τα αρχιπελαγικά κράτη σέβονται τα υπάρχοντα υποβρύχια καλώδια, που έχουν ποντισθεί από άλλα κράτη και που διέρχονται από τα ύδατά τους, χωρίς να προσεγγίζουν τις ακτές τους. Επίσης, επιτρέπουν την αντικατάσταση αυτών των καλωδίων, αφού ειδοποιηθούν για τη θέση τους και για τις προβλεπόμενες εργασίες συντηρήσεως ή αποκαταστάσεώς τους.

Άρθρο 52

Δικαίωμα αβλαβούς διέλευσης

1. Τηρούμενου του άρθρου 53 και μη θιγομένου του άρθρου 50, τα πλοία όλων των κρατών απολαύουν του δικαιώματος αβλαβούς διέλευσης μέσα από τα αρχιπελαγικά ύδατα, σύμφωνα με το μέρος II τμήμα 3.

2. Το αρχιπελαγικό κράτος δύναται χωρίς να διακρίνει, τύποις ή ουσία, μεταξύ των ξένων πλοίων, να αναστέλλει προσωρινά, σε καθορισμένες περιοχές των αρχιπελαγικών του υδάτων, την αβλαβή διέλευση ξένων πλοίων, αν η αναστολή αυτή είναι ουσιώδης για την προστασία της ασφάλειάς του. Η αναστολή αρχίζει να ισχύει μόνο μετά τη δέουσα δημοσίευσή της.

Άρθρο 53

Δικαίωμα αρχιπελαγικής διέλευσης

1. Το αρχιπελαγικό κράτος μπορεί να καθορίζει θαλάσσιους διαδρόμους και αεροδιαδρόμους πάνω από αυτούς, κατάλληλους για τη συνεχή και ταχεία διέλευση ξένων πλοίων και αεροσκαφών δια μέσου και πάνω από τα αρχιπελαγικά του ύδατα και την παρακείμενη χωρική τους θάλασσα.

2. Όλα τα πλοία και αεροσκάφη απολαύουν του δικαιώματος αρχιπελαγικής διέλευσης από αυτούς τους θαλάσσιους διαδρόμους και αεροδιαδρόμους.

3. Αρχιπελαγική διέλευση σημαίνει την άσκηση, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, των δικαιωμάτων ανεμπόδιστης ναυσιπλοίας και υπέρπτησης υπό κανονικές συνθήκες και μόνο για τον σκοπό της συνεχούς και ταχείας διέλευσης μεταξύ ενός μέρους της ανοιχτής θάλασσας ή μιάς απο-

κλειστικής οικονομικής ζώνης και ενός άλλου μέρους της ανοιχτής θάλασσας ή μιάς αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

4. Οι θαλάσσιοι αυτοί διάδρομοι και αεροδιάδρομοι που θα διέρχονται από τα αρχιπελαγικά ύδατα και την παρακείμενη χωρική θάλασσα, πρέπει να περιλαμβάνουν όλες τις γραμμές επικοινωνιών που χρησιμοποιούνται συνήθως από την διεθνή ναυσιπλοΐα και αεροπλοΐα δια μέσου των αρχιπελαγικών υδάτων και του υπερκείμενου εναέριου χώρου. Οι θαλάσσιοι διάδρομοι πρέπει να διέρχονται μέσα από όλους τους διαύλους που χρησιμοποιούνται συνήθως για την ναυσιπλοΐα, εξυπακουομένου ότι δεν είναι απαραίτητος ο καθορισμός περισσοτέρων διαδρόμων παρόμοιας καταλληλότητας μεταξύ των ιδίων σημείων εισόδου και εξόδου.

5. Αυτοί οι θαλάσσιοι διάδρομοι και αεροδιάδρομοι προσδιορίζονται από μία σειρά συνεχών αξονικών γραμμών που ενώνουν τα σημεία εισόδου τους με τα σημεία εξόδου. Τα διερχόμενα πλοία και αεροσκάφη παρεκκλίνουν περισσότερο από 25 ναυτικά μίλια από τη μία ή την άλλη πλευρά των αξονικών γραμμών εξυπακουομένου ότι δεν διέρχονται εγγύτερα των ακτών από το 10 % της απόστασης μεταξύ των πλησιεστέρων σημείων επί των νήσων που βρίσκονται εγγύτερα και κατά μήκος του θαλάσσιου διαδρόμου.

6. Το αρχιπελαγικό κράτος που καθορίζει θαλάσσιους διαδρόμους σύμφωνα με το παρόν άρθρο μπορεί επίσης να προσδιορίζει σχέδια διαχωρισμού της κυκλοφορίας για την ασφαλή διέλευση των πλοίων μέσα από στενούς διαύλους κατά μήκος αυτών των θαλασσίων διαδρόμων.

7. Το αρχιπελαγικό κράτος δύναται, όταν το απαιτούν οι περιστάσεις και αφού δώσει τη δέουσα δημοσιότητα στα μέτρα αυτά, να αντικαθιστά θαλάσσιους διαδρόμους ή σχέδια διαχωρισμού της κυκλοφορίας που έχουν καθορισθεί ή υπαγορευτεί από αυτό προηγουμένως, με νέους θαλάσσιους διαδρόμους ή σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας.

8. Οι θαλάσσιοι αυτοί διάδρομοι και σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας πρέπει να πληρούν γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς.

9. Για τον καθορισμό ή την αντικατάσταση θαλασσίων διαδρόμων ή τον προσδιορισμό ή την αντικατάσταση σχεδίων διαχωρισμού κυκλοφορίας, το αρχιπελαγικό κράτος υποβάλλει προτάσεις στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό με σκοπό την υιοθέτησή τους. Ο οργανισμός αυτός μπορεί να υιοθετήσει μόνο τους θαλάσσιους διαδρόμους ή τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας που είναι δυνατό να συμφωνηθούν με το αρχιπελαγικό κράτος. Κατόπιν τούτου, το αρχιπελαγικό κράτος μπορεί να καθορίσει, προσδιορίσει ή αντικαταστήσει τους θαλάσσιους διαδρόμους και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας.

10. Το αρχιπελαγικό κράτος υποδεικνύει σαφώς τον άξονα των θαλασσίων διαδρόμων και των σχεδίων διαχωρισμού κυκλοφορίας που καθορίζονται ή προσδιορίζονται από αυτό, πάνω σε χάρτες στους οποίους δίδεται η δέουσα δημοσιότητα.

11. Τα πλοία που ασκούν το δικαίωμα αρχιπελαγικής διέλευσης πρέπει να τηρούν τους καθορισμένους θαλάσσιους διαδρόμους και τα σχέδια διαχωρισμού κυκλοφορίας, που καθιερώνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

12. Εάν ένα αρχιπελαγικό κράτος δεν καθορίσει θαλάσσιους διαδρόμους ή αεροδιαδρόμους, το δικαίωμα της αρχιπελαγικής διέλευσης μπορεί να ασκηθεί διά μέσου των διαδρόμων που χρησιμοποιούνται συνήθως από τη διεθνή ναυσιπλοΐα.

Άρθρο 54

Υποχρεώσεις πλοίων και αεροσκαφών κατά τη διέλευσή τους, επιστημονικές έρευνες και υδρογραφικές εργασίες, υποχρεώσεις του αρχιπελαγικού κράτους και νόμοι και κανονισμοί του αρχιπελαγικού κράτους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη

Τα άρθρα 39, 40, 42 και 44 εφαρμόζονται *mutatis mutandis* και στην αρχιπελαγική διέλευση.

ΤΜΗΜΑ V

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΝΗ

Άρθρο 55

Ειδικό νομικό καθεστώς της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης

Ως αποκλειστική οικονομική ζώνη ορίζεται η πέραν και παρακείμενη της χωρικής θάλασσας περιοχή, η υπαγόμενη στο ειδικό νομικό καθεστώς που καθιερώνεται στο παρόν μέρος, δυνάμει του οποίου τα δικαιώματα και οι δικαιοδοσίες του παράκτιου κράτους και τα δικαιώματα και οι ελευθερίες των άλλων κρατών διέπονται από τις σχετικές διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 56

Δικαιώματα, δικαιοδοσίες και υποχρεώσεις του παράκτιου κράτους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη

1. Στην αποκλειστική οικονομική ζώνη το παράκτιο κράτος έχει:

α) κυριαρχικά δικαιώματα που αποσκοπούν στην εξερεύνηση, εκμετάλλευση, διατήρηση και διαχείριση των φυσικών πόρων, ζωντανών ή μή, των υπερκειμένων του

βυθού της θάλασσας υδάτων, του βυθού της θάλασσας και του υπεδάφους αυτού, ως επίσης και με άλλες δραστηριότητες για την οικονομική εκμετάλλευση και εξερεύνηση της ζώνης, όπως η παραγωγή ενέργειας από τα ύδατα, τα ρεύματα και τους ανέμους·

β) δικαιοδοσία, όπως προβλέπεται στα σχετικά άρθρα της παρούσας σύμβασης, σχετικά με:

i) την εγκατάσταση και χρησιμοποίηση τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κατασκευών,

ii) τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα,

iii) την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος·

γ) άλλα δικαιώματα και υποχρεώσεις που προβλέπονται από την παρούσα σύμβαση.

2. Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων του και την εκτέλεση των υποχρεώσεών του, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, το παράκτιο κράτος λαμβάνει υπόψη του τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των άλλων κρατών και ενεργεί κατά τρόπο συνάδοντα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

3. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο σχετικά με το βυθό της θάλασσας και το υπέδαφός του θα ασκούνται σύμφωνα με το μέρος VI.

Άρθρο 57

Εύρος της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης

Η αποκλειστική οικονομική ζώνη δεν εκτείνεται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το εύρος της χωρικής θάλασσας.

Άρθρο 58

Δικαιώματα και υποχρεώσεις των άλλων κρατών στην αποκλειστική οικονομική ζώνη

1. Στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, όλα τα κράτη, παράκτια ή χωρίς ακτές, απολαμβάνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, τις ελευθερίες της ναυσιπλοΐας και υπέρπτησης καθώς και τα δικαιώματα τοποθέτησης υποβρυχίων καλωδίων και αγωγών που αναφέρονται στο άρθρο 87, ως επίσης και το δικαίωμα χρήσης των θαλασσών γι' άλλους διεθνώς νόμιμους σκοπούς που συνδέονται με την ενάσκηση αυτών των δικαιωμάτων και που εναρμονίζονται με τις άλλες διατάξεις της παρούσας σύμβασης, ειδικώτερα στα πλαίσια της εκμετάλλευσης των πλοίων, των αεροσκαφών και των υποβρυχίων καλωδίων και αγωγών.

2. Τα άρθρα 88 έως και 115, ως και άλλοι συναφείς κανόνες του διεθνούς δικαίου εφαρμόζονται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση προς το παρόν μέρος.

3. Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, δυνάμει της παρούσας σύμβασης, μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, τα κράτη λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του παράκτιου κράτους και συμμορφώνονται προς τους νόμους και κανονισμούς που υιοθετούνται από το παράκτιο κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης και των άλλων κανόνων διεθνούς δικαίου στην έκταση που αυτοί δεν είναι αντίθετοι προς το μέρος αυτό.

Άρθρο 59

Βάση για την επίλυση των διαφορών σε περίπτωση που η σύμβαση δεν παρέχει δικαιώματα ούτε δικαιοδοσίες στο εσωτερικό της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης

Στις περιπτώσεις που η παρούσα σύμβαση δεν παρέχει συγκεκριμένα δικαιώματα ή δικαιοδοσίες στο παράκτιο κράτος ή σε άλλα κράτη μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, και προκύπτει σύγκρουση συμφερόντων ανάμεσα στο παράκτιο κράτος και άλλο κράτος ή κράτη, η διαφορά αυτή θα πρέπει να διευθετείται με βάση την αρχή της ευθυδικίας και το υπό το φώς όλων των σχετικών πραγματικών περιστατικών, λαμβάνοντας υπόψη την αντίστοιχη σπουδαιότητα των συμφερόντων των μερών καθώς και τη διεθνή κοινότητα στο σύνολό της.

Άρθρο 60

Τεχνητές νήσοι, εγκαταστάσεις και κτίσματα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη

1. Στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, το παράκτιο κράτος έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να κατασκευάζει, να επιτρέπει και να ρυθμίζει την κατασκευή, τη λειτουργία και τη χρησιμοποίηση:

α) τεχνητών νήσων·

β) εγκαταστάσεων και κτισμάτων για τους σκοπούς που προβλέπονται στο άρθρο 56 ή για άλλους οικονομικούς σκοπούς·

γ) εγκαταστάσεων και κτισμάτων που μπορούν να εμποδίσουν την άσκηση των δικαιωμάτων του παράκτιου κράτους στη ζώνη.

2. Το παράκτιο κράτος έχει αποκλειστική δικαιοδοσία πάνω σε αυτές τις τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κτίσματα, περιλαμβανομένης και της δικαιοδοσίας που αναφέρεται στους τελωνειακούς, δημοσιονομικούς, υγειονομικούς, ασφάλειας και μεταναστευτικούς νόμους και κανονισμούς.

3. Δίδεται δέουσα γνωστοποίηση για την κατασκευή αυτών των τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κτισμάτων, και εξασφαλίζεται η συντήρηση των μόνιμων μέσων σηματοδότησής τους. Οποιεσδήποτε εγκαταστάσεις ή κτίσματα που εγκαταλείπονται ή περιπίπτουν σε αχρηστία απομακρύνονται προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, λαμβανομένων υπόψη οποιωνδήποτε γενικώς αποδεκτών διεθνών προτύπων που έχουν καθιερωθεί για το σκοπό αυτό από τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς. Κατά την απομάκρυνσή τους λαμβάνεται επίσης υπόψη η αλιεία, η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των άλλων κρατών. Η δέουσα δημοσιότητα δίδεται σχετικά με το βάθος, τη θέση και τις διαστάσεις εκείνων των εγκαταστάσεων και κατασκευών που δεν έχουν τελείως απομακρυνθεί.

4. Το παράκτιο κράτος μπορεί, εκεί όπου είναι αναγκαίο, να καθιερώνει λογικές ζώνες ασφάλειας γύρω από αυτές τις τεχνητές νήσους, τις εγκαταστάσεις και τα κτίσματα, εντός των οποίων μπορεί να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της προστασίας τόσο της ναυσιπλοΐας όσο και των τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κτισμάτων.

5. Το πλάτος των ζωνών ασφαλείας καθορίζεται από το παράκτιο κράτος, λαμβανομένων υπόψη των εφαρμοστέων διεθνών προτύπων. Οι ζώνες αυτές σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να προσιδιάζουν με τη φύση και τη λειτουργία των τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κτισμάτων, και δεν εκτείνονται σε απόσταση μεγαλύτερη των 500 μέτρων γύρω από αυτά. Η απόσταση αυτή μετράται από κάθε σημείο των εξωτερικών τους ορίων, εκτός αν άλλως επιτρέπεται από γενικώς αποδεκτά διεθνή πρότυπα ή αν άλλως συνιστάται από τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό. Θα πρέπει να δίδεται η δέουσα γνωστοποίηση για την έκταση αυτών των ζωνών ασφαλείας.

6. Όλα τα πλοία συμμορφώνονται με τις ζώνες αυτές και τηρούν τους γενικώς παραδεκτούς διεθνείς κανονισμούς που αφορούν τη ναυσιπλοΐα στην περιοχή των τεχνητών νήσεων, των εγκαταστάσεων, κτισμάτων και ζωνών ασφαλείας.

7. Δεν πρέπει να τοποθετούνται τεχνητές νήσοι, εγκαταστάσεις και κτίσματα και να καθιερώνονται ζώνες ασφαλείας γύρω από αυτά, εφόσον είναι δυνατόν να παρεμβάλλουν εμπόδια στη χρησιμοποίηση αναγνωρισμένων θαλασσίων διαδρόμων που είναι αναγκαίοι στη διεθνή ναυσιπλοΐα.

8. Οι τεχνητές νήσοι, οι εγκαταστάσεις και κτίσματα δεν απολαύουν του καθεστώτος των νήσων. Δεν έχουν δική τους χωρική θάλασσα, και η παρουσία τους δεν επιδρά στην οριοθέτηση των χωρικών υδάτων, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της υφαλοκρηπίδας.

Άρθρο 61

Διατήρηση των ζώντων πόρων

1. Το παράκτιο κράτος καθορίζει το επιτρεπτό όριο αλίευσης των ζωντανών πόρων στην αποκλειστική οικονομική ζώνη.

2. Το παράκτιο κράτος, λαμβάνοντας υπόψη τα πλέον αξιόπιστα επιστημονικά δεδομένα που έχει στη διάθεσή του, διασφαλίζει, με κατάλληλα μέτρα προστασίας και διαχείρισης, οτι η διατήρηση των ζωντανών πόρων μέσα στην αποκλειστική οικονομική τους ζώνη δεν κινδυνεύει από την υπερεκμετάλλευση. Το παράκτιο κράτος και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί, υποπεριφερειακοί, περιφερειακοί ή παγκόσμιοι, συνεργάζονται προς αυτό το σκοπό, κατά τον πλέον αρμόζοντα τρόπο.

3. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν επίσης στη διατήρηση και αποκατάσταση των πληθυσμών των αλιευμάτων σε επίπεδα που να καθιστούν δυνατή την μεγίστη διαρκή απόδοση, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών περιβαλλοντικών και οικονομικών παραγόντων, περιλαμβανομένων των οικονομικών αναγκών των παράκτιων αλιευτικών κοινοτήτων και των ειδικών αναγκών των αναπτυσσομένων κρατών και λαμβάνοντας υπόψη τις αλιευτικές μεθόδους, την αλληλεξάρτηση των αποθεμάτων και τις τυχόν γενικώς προτεινόμενες διεθνείς ελάχιστες προδιαγραφές, υποπεριφερειακού, περιφερειακού ή παγκόσμιου χαρακτήρα.

4. Κατά τη λήψη των μέτρων αυτών, το παράκτιο κράτος θα λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις σε είδη που συνδέονται ή εξαρτώνται από τα αλιευόμενα είδη με σκοπό τη διατήρηση ή αποκατάσταση των πληθυσμών αυτών των συνδεομένων ή εξαρτημένων αυτών ειδών σε επίπεδα που να μην κινδυνεύει σοβαρά η αναπαραγωγή τους.

5. Διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες, στατιστικά στοιχεία αφορώντα τον όγκο των αλιευμάτων και την αλιευτική δραστηριότητα καθώς και άλλα στοιχεία σχετικά με τη διατήρηση των αποθεμάτων ιχθύων, παρέχονται και ανταλλάσσονται σε τακτική βάση μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή παγκοσμίων, όπου αρμόζει σχετικά, και με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων κρατών, συμπεριλαμβανομένων των κρατών των οποίων οι υπήκοοι δικαιούνται να αλιεύουν στην αποκλειστική οικονομική ζώνη.

Άρθρο 62

Χρησιμοποίηση των ζώντων πόρων

1. Το παράκτιο κράτος έχει σαν σκοπό την καλύτερη δυνατή εκμετάλλευση των ζώντων πόρων στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 61.

2. Το παράκτιο κράτος προσδιορίζει τις δυνατότητές του για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης. Στις περιπτώσεις που το παράκτιο κράτος δεν έχει την δυνατότητα να αλιεύει τον συνολικό επιτρεπόμενο όγκο αλιεύματος, κατόπιν συμφωνιών και άλλων διακανονισμών και σύμφωνα με τους όρους, προϋποθέσεις, νόμους και κανονισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 4, παρέχει σε άλλα κράτη πρόσβαση στο πλεόνασμα του επιτρεπόμενου αλιεύματος, λαμβάνοντας ειδικά υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 69 και 70, ειδικά σε σχέση με τα αναπτυσσόμενα κράτη που αναφέρονται σ' αυτά.

3. Σε περίπτωση παραχώρησης πρόσβασης σε άλλα κράτη στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, το παράκτιο κράτος λαμβάνει υπόψη του όλους τους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της σπουδαιότητας των ζώντων πόρων της περιοχής για την οικονομία του εν λόγω παράκτιου κράτους και τα άλλα εθνικά του συμφέροντα, τις διατάξεις των άρθρων 69 και 70, τις απαιτήσεις των αναπτυσσόμενων κρατών στην υποπεριοχή ή περιοχή όσον αφορά την αλίευση μέρους του πλεονάσματος και την ανάγκη να ελαχιστοποιηθούν οι οικονομικές επιπτώσεις επί κρατών των οποίων οι υπήκοοι συνήθως αλιεύουν στην ζώνη ή τα οποία έχουν καταβάλει ουσιαστικές προσπάθειες για την έρευνα και τον εντοπισμό αποθεμάτων.

4. Οι υπήκοοι των άλλων κρατών που αλιεύουν στην αποκλειστική οικονομική ζώνη συμμορφώνονται προς τα μέτρα διατήρησης, και προς τους άλλους όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται από τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου κράτους. Οι νόμοι αυτοί πρέπει να είναι σύμφωνοι με την παρούσα σύμβαση και μπορούν ειδικώτερα να αναφέρονται στα παρακάτω αντικείμενα:

α) παροχή αδειών προς τους αλιείς, τα αλιευτικά και τον εξοπλισμό τους, συμπεριλαμβανομένης και της καταβολής τελών και άλλων μορφών αμοιβής, οι οποίες, στην περίπτωση αναπτυσσόμενων παράκτιων κρατών, μπορεί να συνίστανται σε επαρκή συνεισφορά στον τομέα της χρηματοδότησης, του εξοπλισμού και της τεχνολογίας που αφορούν την αλιευτική βιομηχανία·

β) προσδιορισμό των αλιευμάτων, τα οποία επιτρέπεται να αλιεύονται και καθορισμό ποσοστώσεων αλιεύματος, είτε σε σχέση προς τα κατά είδος αποθέματα ή ομάδες αποθεμάτων ή προς το αλίευμα κατά σκάφος σε ορισμένο χρονικό διάστημα, είτε προς το αλίευμα από υπηκόους οποιουδήποτε κράτους κατά τη διάρκεια μιας καθορισμένης περιόδου·

γ) ρύθμιση των εποχών και περιοχών αλιείας, των τύπων, μεγεθών και ποσοτήτων των αλιευτικών εξοπλισμών, ως και των τύπων, μεγεθών και αριθμού των αλιευτικών σκαφών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν·

δ) καθορισμό της ηλικίας και μεγέθους των ιχθύων ή άλλων αλιευμάτων που μπορούν να αλιευθούν·

ε) καθορισμό πληροφοριών που απαιτούνται από τα αλιευτικά σκάφη, συμπεριλαμβανομένων στατιστικών στοιχείων των αλιευμάτων και των προσπαθειών αλιείας αυτών ως και αναφορών περί του στίγματος των σκαφών·

στ) υποχρεώσεις, κατόπιν εξουσιοδότησης και υπό τον έλεγχο του παράκτιου κράτους, για τη διεξαγωγή καθορισμένων προγραμμάτων έρευνας αλιείας και ρύθμιση της διεξαγωγής μιάς τέτοιας έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της δειγματοληψίας και αναφοράς συναφών επιστημονικών δεδομένων·

ζ) τοποθέτηση παρατηρητών ή μαθητευομένων πάνω σε τέτοια σκάφη από το παράκτιο κράτος·

η) εκφόρτωση του συνόλου ή μέρους του αλιεύματος αυτών των σκαφών στους λιμένες του παράκτιου κράτους·

θ) μεθόδους και προϋποθέσεις που σχετίζονται με μεικτές επιχειρήσεις ή άλλες μορφές συνεργασίας·

ι) όρους που απαιτούνται για την εκπαίδευση προσωπικού και την μεταφορά τεχνολογίας αλιείας, συμπεριλαμβανομένης και της ενίσχυσης της ικανότητας του παράκτιου κράτους για αλιευτική έρευνα·

κ) διαδικασίες εκτέλεσης.

5. Τα παράκτια κράτη γνωστοποιούν δεόντως τους νόμους και τους κανονισμούς συντήρησης και διαχείρισης.

Άρθρο 63

Αποθέματα ευρισκόμενα στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες δύο ή περισσότερων παράκτιων κρατών ή τόσο μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη όσο και σε μία περιοχή πέραν αυτής και παρακείμενη προς αυτήν

1. Στις περιπτώσεις που το ίδιο απόθεμα ή αποθέματα συναφών ειδών ευρίσκονται στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες δύο ή περισσοτέρων παράκτιων κρατών, τα κράτη αυτά επιδιώκουν, άμεσα ή μέσω αρμοδίων υποπεριφερειακών ή περιφερειακών οργανισμών, να συμφωνήσουν για τα μέτρα που είναι αναγκαία για το συντονισμό και την εξασφάλιση της διατήρησης και ανάπτυξης αυτών των αποθεμάτων, μη θιγομένων των άλλων διατάξεων του μέρους αυτού.

2. Στις περιπτώσεις που το ίδιο απόθεμα ή αποθέματα συναφών ειδών ευρίσκονται τόσο μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη όσο και σε μιά περιοχή πέραν αυτής και παρακείμενη προς τη ζώνη, το παράκτιο κράτος και τα κράτη που αλιεύουν αυτό το απόθεμα στην παρακείμενη περιοχή θα επιδιώκουν, άμεσα ή μέσω αρμοδιών υποπεριφερειακών ή περιφερειακών οργανισμών, να συμφωνήσουν για τα μέτρα που είναι αναγκαία, για τη διατήρηση αυτών των αποθεμάτων στην παρακείμενη περιοχή.

Άρθρο 64

Άκρως μεταναστευτικά είδη

1. Το παράκτιο κράτος και άλλα κράτη των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν στην περιοχή τα άκρως μεταναστευτικά είδη που αναφέρονται στο παράρτημα I συνεργάζονται άμεσα ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών με σκοπό την εξασφάλιση της διατήρησης και την προαγωγή του αντικειμενικού σκοπού της καλύτερης δυνατής χρήσης αυτών των ειδών σε όλη την περιοχή, μέσα και πέρα από την αποκλειστική οικονομική ζώνη. Σε περιοχές που δεν υπάρχει κατάλληλος διεθνής οργανισμός, το παράκτιο κράτος και άλλα κράτη των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν αυτά τα είδη στην περιοχή, συνεργάζονται για τη σύσταση ενός τέτοιου οργανισμού και συμμετέχουν στις εργασίες του.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν παράλληλα με τις άλλες διατάξεις αυτού του μέρους.

Άρθρο 65

Θαλάσσια θηλαστικά

Καμία διάταξη του παρόντος μέρους δεν περιορίζει το δικαίωμα ενός παράκτιου κράτους ή την αρμοδιότητα ενός διεθνούς οργανισμού, όπως αρμόζει, να απαγορεύσει, περιορίσει ή ρυθμίσει την εκμετάλλευση των θαλάσσιων θηλαστικών πιο αυστηρά απ' ό,τι προβλέπεται στο παρόν μέρος. Τα κράτη συνεργάζονται με σκοπό τη διατήρηση των θαλασσίων θηλαστικών και στην περίπτωση των κητοειδών εργάζονται ιδιαίτερα μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών για τη διατήρηση, διαχείριση και μελέτη τους.

Άρθρο 66

Ανάδρομα αποθέματα

1. Τα κράτη στους ποταμούς των οποίων αναπαράγονται ανάδρομα αποθέματα έχουν το πρωταρχικό συμφέρον σ' αυτά τα αποθέματα και την ευθύνη γι' αυτά.

2. Το κράτος καταγωγής ανάδρομων αποθεμάτων εξασφαλίζει τη διατήρησή τους με την καθιέρωση κατάλληλων ρυθμιστικών μέτρων για την αλιεία σε όλα τα ύδατα μέσα από τα εξωτερικά όρια της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης καθώς και για την αλιεία που προβλέπεται στην παράγραφο 3 στοιχείο β). Το κράτος καταγωγής, μετά από διαβουλεύσεις με τα άλλα κράτη που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 και τα οποία αλιεύουν αυτά τα αποθέματα, μπορεί να καθορίσει συνολικά επιτρεπόμενη αλίευση των αποθεμάτων που έχουν την καταγωγή τους στους ποταμούς του.

3. α) Η αλιεία των ανάδρομων αποθεμάτων διεξάγεται μόνο σε ύδατα μέσα από τα εξωτερικά όρια των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών, με εξαίρεση τις περιπτώσεις όπου η εφαρμογή της παρούσας διάταξης θα είχε ως αποτέλεσμα την οικονομική αποδιάρθρωση ενός κράτους άλλου από το κράτος καταγωγής. Σε σχέση με την αλιεία πέραν των εξωτερικών ορίων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών, τα ενδιαφερόμενα κράτη διαβουλεύονται με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας, πάνω στους όρους και τις προϋποθέσεις της αλιείας αυτής, δίνοντας την δέουσα προσοχή στις απαιτήσεις διατήρησης και στις ανάγκες του κράτους καταγωγής σχετικά με αυτά τα αποθέματα.

β) Το κράτος καταγωγής συνεργάζεται για τον περιορισμό στο ελάχιστο της οικονομικής αποδιάρθρωσης στα άλλα εκείνα κράτη που αλιεύουν τα αποθέματα αυτά, λαμβάνοντας υπόψη το σύνηθες αλίευμα και τον δράσης εργασιών αυτών των κρατών, καθώς και όλες τις περιοχές στις οποίες έχει λάβει χώρα τέτοια αλιεία.

γ) Τα κράτη που αναφέρονται στο στοιχείο β) και που συμμετέχουν κατόπιν συμφωνίας με το κράτος καταγωγής σε μέτρα για την ανανέωση των ανάδρομων αποθεμάτων, ιδιαίτερα με δαπάνες γι' αυτό το σκοπό, απολαύουν ιδιαίτερης μεταχείρισης από το κράτος καταγωγής όσον αφορά την αλιεία των αποθεμάτων που έχουν την καταγωγή τους στους ποταμούς του.

δ) Η εφαρμογή των κανονισμών σχετικά με τα ανάδρομα αποθέματα πέραν της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης γίνεται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του κράτους καταγωγής και των άλλων ενδιαφερομένων κρατών.

4. Στις περιπτώσεις που τα ανάδρομα αποθέματα μεταναστεύουν σε ύδατα ή μέσω υδάτων μέσα από τα εξωτερικά όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ενός κράτους εκτός του κράτους καταγωγής, το κράτος αυτό θα συνεργάζεται με το κράτος καταγωγής για τη διατήρηση και διαχείριση των αποθεμάτων αυτών.

5. Το κράτος καταγωγής των ανάδρομων αποθεμάτων και τα άλλα κράτη που αλιεύουν τα αποθέματα αυτά προβαίνουν διευθετήσεις για την υλοποίηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου, όπου αυτό αρμόζει, μέσω περιφερειακών οργανισμών.

Άρθρο 67

Κατάδρομα είδη

1. Το παράκτιο κράτος στου οποίου τα ύδατα διαβιούν το μεγαλύτερο μέρος του κύκλου ζωής τους κατάδρομα είδη έχει την ευθύνη για τη διαχείριση αυτών των ειδών και εξασφαλίζει την είσοδο και την έξοδο των μεταναστευτικών ιχθύων.

2. Η αλιεία των κατάδρομων ειδών διεξάγεται μόνο σε ύδατα μέσα από τα εξωτερικά όρια των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών. Όταν διεξάγεται σε αποκλειστικές οικονομικές ζώνες, η αλιεία υπόκειται στο παρόν άρθρο και τις άλλες διατάξεις της παρούσας σύμβασης σχετικά με την αλιεία στις ζώνες αυτές.

3. Στις περιπτώσεις που οι κατάδρομοι ιχθύες μεταναστεύουν δια μέσου της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης άλλου κράτους, ως νεαροί ή ως και ωριμάζοντες ιχθύες, η διαχείριση συμπεριλαμβανομένης και της αλίευσης των ιχθύων αυτών, ρυθμίζεται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και του άλλου ενδιαφερόμενου κράτους. Μια τέτοια συμφωνία θα εξασφαλίζει την ορθολογιστική διαχείριση του είδους και θα λαμβάνει υπόψη τις ευθύνες του κράτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 για τη διατήρηση των ειδών αυτών.

Άρθρο 68

Καθιστικά είδη

Το παρόν μέρος δεν αφορά τα καθιστικά είδη, όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 77 παράγραφος 4.

Άρθρο 69

Δικαίωμα κρατών άνευ ακτών

1. Τα κράτη άνευ ακτών έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν, σε ισότιμη βάση, στην εκμετάλλευση προσήκοντος μέρους τοὺ πλεονάσματος των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παράκτιων κρατών της ιδίας υποπεριοχής ή περιοχής, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές οικονομικές και γεωγραφικές συνθήκες όλων των ενδιαφερομένων κρατών και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και των άρθρων 61 και 62.

2. Οι όροι και οι τρόποι της συμμετοχής αυτής καθορίζονται από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέσω διμερών, υποπεριφερειακών ή περιφερειακών συμφωνιών λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων:

α) την ανάγκη αποφυγής συνεπειών επιβλαβών για τις αλιευτικές κοινότητες ή τις ιχθυοβιομηχανίες του παράκτιου κράτους·

β) την έκταση κατά την οποία το άνευ ακτών κράτος, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου συμμε-

τέχει ή έχει το δικαίωμα να συμμετέχει, σύμφωνα με υφιστάμενες διμερείς υποπεριφερειακές ή περιφερειακές συμφωνίες, στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών άλλων παράκτιων κρατών·

γ) την έκταση κατά την οποία άλλα κράτη άνευ ακτών και γεωγραφικά μειονεκτούντα κράτη συμμετέχουν ήδη στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης του παράκτιου κράτους και την συνακόλουθη ανάγκη αποφυγής συγκεκριμένης επιβάρυνσης ενός οποιουδήποτε παράκτιου κράτους ή μέρους αυτού·

δ) τις ανάγκες διατροφής των πληθυσμών των αντίστοιχων κρατών.

3. Όταν η αλιευτική ικανότητα του παράκτιου κράτους φθάσει σε σημείο που να του επιτρέπει να αλιεύει ολόκληρο τον επιτρεπτό όγκο αλιεύματος των ζωντανών πόρων στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, το παράκτιο κράτος και άλλα ενδιαφερόμενα κράτη συνεργάζονται στην διαμόρφωση δίκαιων διευθετήσεων σε διμερή, υποπεριφερειακή ή περιφερειακή βάση προκειμένου να επιτρέψουν την συμμετοχή αναπτυσσομένων κρατών άνευ ακτών της ιδίας υποπεριοχής ή περιοχής στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παράκτιων κρατών της υποπεριοχής ή περιοχής, όπως κρίνεται σκόπιμο, από τις συγκεκριμένες περιστάσεις, και υπό όρους ικανοποιητικούς για όλα τα μέρη. Κατά την εφαρμογή της παρούσας διάταξης λαμβάνονται υπόψη οι παράγοντες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

4. Τα ανεπτυγμένα κράτη άνευ ακτών έχουν δικαίωμα συμμετοχής στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, μόνον στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες των ανεπτυγμένων παράκτιων κρατών της ιδίας υποπεριοχής ή περιοχής, με λαμβάνοντας υπόψη την έκταση κατά την οποία το παράκτιο κράτος, κατά την παραχώρηση σε άλλα κράτη πρόσβασης στους φυσικούς πόρους της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης, έχει λάβει υπόψη του την ανάγκη περιορισμού στο ελάχιστο των επιζήμιων συνεπειών στις αλιευτικές κοινότητες και την οικονομική αποδιάρθρωση κρατών των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν κατά συνήθεια στη ζώνη.

5. Οι παραπάνω διατάξεις δεν θίγουν τις διευθετήσεις που συμφωνήθηκαν σε υποπεριοχές ή περιοχές όπου τα παράκτια κράτη δύνανται να παραχωρήσουν σε κράτη άνευ ακτών της ίδιας υπο-περιοχής ή περιοχής ίσα ή προνομιακά δικαιώματα για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες.

Άρθρο 70

Δικαίωμα γεωγραφικώς μειονεκτούντων κρατών

1. Τα γεωγραφικώς μειονεκτούντα κράτη έχουν το δικαίωμα συμμετοχής, σε ισότιμη βάση, στην εκμετάλλευση ανάλογου μέρους του πλεονάσματος των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παρακτίων κρατών της ίδιας υποπεριοχής ή περιοχής, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών οικονομικών και γεωγραφικών συνθηκών όλων των ενδιαφερομένων κρατών και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και των άρθρων 61 και 62.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος μέρους ως «γεωγραφικώς μειονεκτούντα κράτη» ορίζονται τα παράκτια κρατη συμπεριλαμβανομένων των κρατών που παρακτιούν σε κλειστές ή ημίκλειστες θάλασσες, η γεωγραφική μορφολογία των οποίων τα καθιστά εξαρτώμενα από την εκμετάλλευση των ζωντανών πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών άλλων κρατών στην υποπεριοχή ή περιοχή, προκειμένου να έχουν την επαρκή τροφοδότησή τους σε ψάρια για τις ανάγκες διατροφής των πληθυσμών τους ή μερών αυτών, καθώς και παράκτια κράτη τα οποία δεν μπορούν να διεκδικήσουν δικές τους αποκλειστικές οικονομικές ζώνες.

3. Οι όροι και οι τρόποι της συμμετοχής αυτής καθορίζονται από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέσω διμερών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών συμφωνιών λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων:

α) την ανάγκη αποφυγής δυσμενών συνεπειών για τις αλιευτικές κοινότητες ή τις ιχθυοβιομηχανίες του παράκτιου κράτους·

β) την έκταση συμμετοχής ή του δικαιώματος συμμετοχής, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, των γεωγραφικώς μειονεκτούντων κρατών σύμφωνα με τις υφιστάμενες διμερείς, υποπεριφερειακές ή περιφερειακές συμφωνίες στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των άλλων παράκτιων κρατών·

γ) την έκταση συμμετοχής άλλων γεωγραφικώς μειονεκτούντων κρατών και κρατών άνευ ακτών στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης του παράκτιου κράτους και τη συνακόλουθη ανάγκη αποφυγής ιδιαίτερης επιβάρυνσης ενός οποιουδήποτε παράκτιου κράτους ή μέρους αυτού·

δ) τις ανάγκες διατροφής των πληθυσμών των αντίστοιχων κρατών.

4. Όταν η αλιευτική ικανότητα του παράκτιου κράτους φθάσει σε σημείο που να του επιτρέπει να αλιεύει ολόκληρο τον επιτρεπτό όγκο αλιεύματος των ζώντων πόρων στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, το παράκτιο κράτος και άλλα ενδιαφερόμενα κράτη συνεργάζονται στη διαμόρφωση δίκαιων διευθετήσεων σε διμερή, υποπεριφερειακή ή περιφερειακή βάση προκειμένου να επιτρέψουν τη συμμετοχή των αναπτυσσομένων γεωγραφικά μειονεκτούντων κρατών στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των παράκτιων κρατών της υποπεριοχής ή περιοχής, όπως κρίνεται σκόπιμο, κάτω από τις συγκεκριμένες περιστάσεις και υπό όρους ικανοποιητικούς για όλα τα μέρη. Κατά την εφαρμογή της παρούσας διάταξης θα λαμβάνονται επίσης υπόψη οι παράγοντες οι αναφερόμενοι στη παράγραφο 3.

5. Τα γεωγραφικώς μειονεκτούντα ανεπτυγμένα κράτη έχουν δικαίωμα συμμετοχής στην εκμετάλλευση των ζώντων πόρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, μόνον στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες των ανεπτυγμένων παράκτιων κρατών της ίδιας υποπεριοχής ή

περιοχής, με γνώμονα την έκταση κατά την οποία το παράκτιο κράτος, κατά την παραχώρηση σε άλλα κράτη πρόσβασης στους ζώντες πόρους της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης έχει λαβει υπόψη του την ανάγκη περιορισμού στο ελάχιστο των επιβλαβών συνεπειών για τις αλιευτικές κοινότητες καθώς και την οικονομική αποδιάρθρωση των κρατών των οποίων οι υπήκοοι αλιεύουν κατά συνήθεια στη ζώνη.

6. Οι παραπάνω διατάξεις δεν θίγουν τις διευθετήσεις που έχουν συμφωνηθεί σε υποπεριοχές ή περιοχές όπου τα παράκτια κράτη δύνανται να παραχωρήσουν σε γεωγραφικώς μειονεκτούντα κράτη της ίδιας υποπεριοχής ή περιοχής ίσα ή προνομιακά δικαιώματα για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες.

Άρθρο 71

Μη εφαρμογή των άρθρων 69 και 70

Οι διατάξεις των άρθρων 69 και 70 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση παράκτιου κράτους του οποίου η οικονομία είναι σε μεγάλο βαθμό εξαρτημένη από την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της αποκλειστικής οικονομικής του ζώνης.

Άρθρο 72

Περιορισμοί στη μεταβίβαση δικαιωμάτων

1. Τα δικαιώματα που προβλέπονται στα άρθρα 69 και 70 για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων δεν θα μεταβιβάζονται αμέσως ή εμμέσως σε τρίτα κράτη ή στους υπηκόους τους δυνάμει μίσθωσης ή άδειας ή με την καθιέρωση μεικτών επιχειρήσεων ή κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο ο οποίος εξομοιούται με μεταβίβαση, εκτός εάν συμφωνήθηκε άλλως από τα ενδιαφερόμενα κράτη.

2. Η παραπάνω διάταξη δεν αποκλείει στα ενδιαφερόμενα κράτη να λάβουν τεχνική η οικονομική βοήθεια από τρίτα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς με σκοπό τη διευκόλυνση της ενάσκησης των δικαιωμάτων σύμφωνα με τα άρθρα 69 και 70, υπό τον όρο ότι αυτό δεν θα έχει το αποτέλεσμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 73

Εφαρμογή νόμων και κανονισμών του παράκτιου κράτους

1. Τα παράκτιο κράτος δύναται, κατά την άσκηση των κυριαρχικών του δικαιωμάτων, να ερευνά, να εκμεταλλεύεται, να διατηρεί και να διαχειρίζεται τους ζώντες πόρους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, να λαμβάνει τέτοια μέτρα, συμπεριλαμβανομένων του ελέγχου των εγγράφων του πλοίου, επιθεώρησης, σύλληψης και κίνησης της δικαστικής διαδικασίας, όπως αυτό κρίνεται αναγκαίο για την διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τους νόμους και τους κανονισμούς που υιοθετήθηκαν από αυτό σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

2. Τα συλλαμβανόμενα πλοία και τα πληρώματά τους θα αφήνονται αμέσως με την κατάθεση εύλογης εγγύησης.

3. Οι ποινές που προβλέπει το παράκτιο κράτος για παραβίαση των νόμων και κανονισμών περί αλιείας στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη δεν μπορούν να συμπεριλάβουν την φυλάκιση, εφόσον ελλείπουν αντίθετες συμφωνίες των ενδιαφερομένων κρατών, ή οποιασδήποτε άλλης μορφής σωματική τιμωρία.

4. Στις περιπτώσεις σύλληψης ή κατακράτησης ξένων πλοίων το παράκτιο κράτος ειδοποιεί αμέσως το κράτος της σημαίας του πλοίου, μέσω της κατάλληλης οδού, για τα μέτρα που ελήφθησαν και για τις ποινές που επιβλήθηκαν στη συνέχεια.

Άρθρο 74

Οριοθέτηση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης μεταξύ κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές

1. Η οριοθέτηση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης μεταξύ κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές πραγματοποιείται κατόπιν συμφωνίας με βάση το διεθνές δίκαιο όπως ορίζεται στο άρθρο 38 του καταστατικού του διεθνούς δικαστηρίου, με σκοπό την επίτευξη δίκαιης λύσης.

2. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, τα ενδιαφερόμενα κράτη προσφεύγουν στις διαδικασίες που προβλέπονται στο μέρος XV.

3. Εκκρεμούσης της συμφωνίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα ενδιαφερόμενα κράτη, σε πνεύμα κατανόησης και συνεργασίας, καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την επίτευξη προσωρινών διευθετήσεων πρακτικού χαρακτήρα και, κατά τη διάρκεια αυτής της μεταβατικής περιόδου, για να μην θέσουν σε κίνδυνο ή παρεμποδίσουν την επίτευξη οριστικής συμφωνίας. Οι διευθετήσεις αυτές δεν επηρεάζουν την τελική οριοθέτηση.

4. Οπου ισχύει συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών, τα ζητήματα που αναφέρονται στην οριοθέτηση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας.

Άρθρο 75

Ναυτικοί χάρτες και πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων

1. Υπό την επιφύλαξη του παρόντος μέρους, οι γραμμές των εξωτερικών ορίων της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και οι γραμμές οριοθέτησης που χαράσσονται σύμφωνα με το άρθρο 74, εμφαίνονται σε ναυτικούς χάρτες υπό κλίμακα ή κλίμακες επαρκείς για την διακρίβωση της θέσης τους. Όπου κρίνεται σκόπιμο, οι πίνακες των γεωγραφικών συντεταγμένων των σημείων που καθορίζουν τα γεωδαιτικά δεδομένα, μπορούν να αντικατασταθούν από τις γραμμές των εξωτερικών ορίων ή τις γραμμές οριοθέτησης.

2. Το παράκτιο κράτος δίδει την δέουσα δημοσιότητα σε τέτοιους ναυτικούς χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου χάρτη ή πίνακα στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΜΕΡΟΣ VI

ΥΦΑΛΟΚΡΗΠΙΔΑ

Άρθρο 76

Ορισμός της υφαλοκρηπίδος

1. Η υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου κράτους αποτελείται από το θαλάσσιο βυθό και το υπέδαφός του που εκτείνεται πέραν της χωρικής του θαλασσας καθ' όλη την έκταση της φυσικής προέκτασης του χερσαίου του εδάφους μέχρι του εξωτερικού ορίου του υφαλοπλαισίου ή σε μια απόσταση 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας όπου το εξωτερικό όριο του υφαλοπλαισίου δεν εκτείνεται μέχρι αυτή την απόσταση.

2. Η υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου κράτους δεν εκτείνεται πέραν των ορίων που προβλέπονται στις παραγράφους 4 έως 6.

3. Το υφαλοπλαίσιο περιλαμβάνει τὴν υποθαλάσσια προέκταση της χερσαίας μάζας του παράκτιου κράτους και αποτελείται από το θαλάσσιο βυθό και υπέδαφος της υφαλοκρηπίδας, του υφαλοπρανούς και του ηπειρωτικού ανυψώματος. Δεν περιλαμβάνει το βυθό του ωκεανού με τις ωκεάνιες ράχες του και το υπέδαφός του.

4. α) Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, το παράκτιο κράτος καθορίζει το εξωτερικό όριο του υφαλοπλαισίου όπου αυτό εκτείνεται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες το πλάτος της χωρικής θάλασας μετράται είτε:

   i) με μια γραμμή που χαράσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 7 δι' αναφοράς προς τα απώτατα σταθερά σημεία σε κάθε ένα από τα οποία το πάχος των ιζηματογενών πετρωμάτων είναι τουλάχιστον 1 % της μικρότερης απόστασης από το σημείο αυτό μέχρι τους πρόποδες του υφαλοπρανούς,

   ii) με για γραμμή που χαράσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 7 δι' αναφοράς σε σταθερά σημεία όχι περισσότερο από 60 ναυτικά μίλια από τους πρόποδες του υφαλοπρανούς·

   β) αν δεν υπάρχουν αποδεικτικά για το αντίθετο, οι πρόποδες του υφαλοπρανούς καθορίζονται ως σημείο της μέγιστης αλλαγής της κλίσης στη βάση του.

5. Τα σταθερά σημεία που περιλαμβάνουν τη γραμμή των εξωτερικών ορίων της υφαλοκρηπίδας πάνω στο βυθό, που χαράσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 4 στοιχείο α) σημεία i) και ii), ή δεν θα υπερβαίνουν τα 350 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας ή δεν θα υπερβαίνουν τα 100 ναυτικά μίλια από την ισοβαθή καμπύλη των 2 500 μέτρων, η οποία είναι μια γραμμή που συνδέει το βάθος των 2 500 μέτρων.

6. Επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 5, στις υποθαλάσσιες ράχες, το εξωτερικό όριο της υφαλοκρηπίδας δεν θα υπερβαίνει τα 350 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται ως προς τα υποθαλάσσια υψώματα που είναι φυσικά συστατικά τμήματα του υφαλοπρανούς όπως το οροπέδιό του, τα ανυψώματα, οι αιχμές, οι μπάγκοι και τα αντερείσματα.

7. Το παράκτιο κράτος καθορίζει τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας του, όπου αυτή εκτείνεται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας, με ευθείες γραμμές που δεν υπερβαίνουν σε μήκος τα 60 ναυτικά μίλια και που συνδέουν σταθερά σημεία, οριζόμενα από συντεταγμένες πλάτους και μήκους.

8. Πληροφορίες για τα όρια της υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλιών από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το πλάτος της χωρικής θάλασσας θα υποβάλονται από το παράκτιο κράτος στην Επιτροπή για τα όρια της υφαλοκρηπίδας που θα συσταθεί σύμφωνα με το παράρτημα II επί τη βάσει δίκαιης γεωγραφικής εκπροσώπησης. Η επιτροπή προβαίνει σε συστάσεις προς τα παράκτια κράτη σε θέματα που σχετίζονται με την καθιέρωση των εξωτερικών ορίων της υφαλοκρηπίδας τους. Τα όρια της υφαλοκρηπίδας που καθορίζονται από το παράκτιο κράτος με βάση αυτές τις συστάσεις θα είναι οριστικά και δεσμευτικά.

9. Το παράκτιο κράτος καταθέτει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών χάρτες και σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων και γεωδαιτικών στοιχείων που περιγράφουν μόνιμα τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας του. Ο Γενικός Γραμματέας δίνει τη δέουσα δημοσιότητα σ' αυτά.

10. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν θίγουν το θέμα της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας μεταξύ κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές.

Άρθρο 77

Δικαιώματα του παράκτιου κράτους στην υφαλοκρηπίδα

1. Το παράκτιο κράτος ασκεί στην υφαλοκρηπίδα κυριαρχικά δικαιώματα προς το σκοπό της εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτής.

2. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, είναι αποκλειστικά υπό την έννοια ότι άν το παράκτιο κράτος δεν εξερευνά την υφαλοκρηπίδα ή δεν εκμεταλλεύεται τους φυσικούς της πόρους, κανείς δεν μπορεί να αναλάβει αυτές τις δραστηριότητες χωρίς ρητή συναίνεση του παράκτιου κράτους.

3. Τα δικαιώματα του παράκτιου κράτους στην υφαλοκρηπίδα δεν εξαρτώνται από την πραγματική ή ιδεατή κατοχή ή από οποιαδήποτε ρητή διακήρυξη.

4. Οι φυσικοί πόροι που αναφέρονται σ' αυτό το μέρος αποτελούνται από τους μεταλλευτικούς και άλλους μήζώντες οργανισμούς που ανήκουν στα καθιστικά είδη, δηλαδή οργανισμούς οι οποίοι κατά το στάδιο που είναι δυνατή η αλίευσή τους είναι είτε ακίνητοι στο βυθό της θαλασσας ή κάτω απ' αυτόν, είτε ανίκανοι να κινηθούν ειμή μόνον εφόσον βρίσκονται σε διαρκή φυσική επαφή με το βυθό της θάλασσας ή το υπέδαφός του.

Άρθρο 78

Νομικό καθεστώς των υπερκειμένων υδάτων και του εναερίου χώρου και τα δικαιώματα και ελευθερίες των άλλων κρατών

1. Τα δικαιώματα του παράκτιου κράτους στην υφαλοκρηπίδα δεν θίγουν το νομικό καθεστώς των υπερκείμενων υδάτων ή του εναέριου χώρου πάνω από αυτά τα ύδατα.

2. Η άσκηση των δικαιωμάτων του παράκτιου κράτους στην υφαλοκρηπίδα δεν πρέπει να παραβιάζει ή να παρενοχλεί αδικαιολόγητα τη ναυσιπλοΐα ή άλλα δικαιώματα και ελευθερίες των άλλων κρατών όπως προβλέπονται σ' αυτή τη σύμβαση.

Άρθρο 79

Υποβρύχια καλώδια και αγωγοί στην υφαλοκρηπίδα

1. Όλα τα κράτη έχουν δικαίωμα να τοποθετούν υποβρύχια καλώδια και αγωγούς στην υφαλοκρηπίδα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Επιφυλασσομένου του δικαιώματος του να λαμβάνει πρόσφορα μέτρα για την εξερεύνηση της υφαλοκρηπίδας, την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της και την πρόληψη, μείωση και ελεγχο της μόλυνσης από αγωγούς, το παράκτιο κράτος δεν μπορεί να εμποδίζει την τοποθέτηση ή συντήρηση αυτών των καλωδίων ή αγωγών.

3. Η χάραξη της πορείας για την τοποθέτηση αυτών των σωληναγωγών πάνω στην υφαλοκρηπίδα, υπόκειται στη συναίνεση του παράκτιου κράτους.

4. Τίποτα σ' αυτό το μέρος δεν θίγει το δικαίωμα του παράκτιου κράτους να θέτει όρους για την είσοδο στο έδαφός του ή στην χωρική του θάλασσα καλωδίων ή αγωγών ή τη δικαιοδοσία του επί των καλωδίων και αγωγών που κατασκευάζονται ή χρησιμοποιούνται για την εξερεύνηση της υφαλοκρηπίδας του ή την εκμετάλλευση των πόρων της ή σε σχέση με την λειτουργία τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων ή κατασκευών υπό τη δικαιοδοσία του.

5. Κατά την τοποθέτηση καλωδίων ή αγωγών, τα κράτη λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα καλώδια ή τους αγωγούς που είναι ήδη τοποθετημένοι. Ιδιαίτερα, δεν θίγονται οι δυνατότητες επισκευής των υφισταμένων καλωδίων ή αγωγών.

Άρθρο 80

Τεχνητές νήσοι, εγκαταστάσεις και κατασκευές πάνω στην υφαλοκρηπίδα

Το άρθρο 60 ισχύει *mutatis mutandis* και για τις τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κατασκευές πάνω στην υφαλοκρηπίδα.

Άρθρο 81

Γεωτρήσεις στην υφαλοκρηπίδα

Το παράκτιο κράτος έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει και να ρυθμίζει τις γεωτρήσεις στην υφαλοκρηπίδα για όλους τους σκοπούς.

Άρθρο 82

Πληρωμές και εισφορές σχετικά με την εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων

1. Το παράκτιο κράτος συνεισφέρει σε χρήματα ή είδος στην εκμετάλλευση μή ζώντων πόρων της υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται τα πλάτος της χωρικής θάλασσας.

2. Οι πληρωμές ή εισφορές θα γίνονται ετήσια σε σχέση με όλη την παραγωγή σε μια περιοχή μετά τα πέντε πρώτα χρόνια παραγωγής σ' αυτήν την περιοχή. Για τον έκτο χρόνο, το ποσοστό πληρωμής ή εισφοράς θα είναι 1 % της αξίας ή του όγκου παραγωγής στην περιοχή. Το ποσοστό θα αυξάνεται κατά 1 % για κάθε επόμενο χρόνο μέχρι το δωδέκατο χρόνο και θα παραμένει στο 7 % εφεξής. Η παραγωγή δεν περιλαμβάνει πόρους χρησιμοποιούμενους σε σχέση με την εκμετάλλευση.

3. Ένα αναπτυσσόμενο κράτος που είναι αμιγής εισαγωγέας ενός μεταλλευτικού πόρου που εξορύσσεται ατο την υφαλοκρηπίδα του απαλλάσσεται από αυτές τις πληρωμές ή εισφορές αναφορικά με αυτόν τον μεταλλευτικό πόρο.

4. Οι πληρωμές ή εισφορές θα γίνονται μέσω της αρχής, η οποία θα τις κατανέμει μεταξύ των κρατών μερών αυτής της σύμβασης, βάσει δικαίων κριτηρίων κατανομής, λαμβάνοντας υπόψιν τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσόμενων κρατών, ιδιαίτερα των λιγότερα ανεπτυγμένων και των άνευ ακτών μεταξύ αυτών.

Άρθρο 83

Οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας μεταξύ Κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές

1. Η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας μεταξύ κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές πραγματοποιείται κατόπιν συμφωνίας με βάση το διεθνές δίκαιο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 38 του καταστατικού του διεθνούς δικαστηρίου προκειμένου να επιτευχθεί μια δίκαιη λύση.

2. Αν η συμφωνία δεν μπορεί να επιτευχθεί μέσα σε εύλογο χρονικό πλαίσιο, τα ενδιαφερόμενα κράτη προσφεύγουν στις διαδικασίες που προβλέπονται στο μέρος XV.

3. Εκκρεμούσης συμφωνίας όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1, τα ενδιαφερόμενα κράτη σε πνεύμα κατανόησης και συνεργασίας, θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να συνάψουν προσωρινές διευθετήσεις πρακτικής φύσης και, κατά τη διάρκεια αυτής της μεταβατικής περιόδου, να μην θέτουν σε κίνδυνο ή παρεμποδίζουν την επίτευξη τελικής συμφωνίας. Αυτές οι διευθετήσεις δεν επηρεάζουν την τελική οριοθέτηση.

4. Όταν υφίσταται συμφωνία εν ισχύι μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών, θέματα τα σχετιζόμενα με την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας θα καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις εκείνης της συμφωνίας.

Άρθρο 84

Ναυτικοί χάρτες και πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων

1. Επιφυλασσομένου του παρόντος μέρους, οι εξωτερικές οριογραμμές της υφαλοκρηπίδας και οι γραμμές οριοθέτησης που χαράσσονται σύμφωνα με το άρθρο 83 εμφαίνονται σε χάρτες κλίμακας ή κλιμάκων επαρκών για την εξακρίβωσης της θέσης τους. Όπου ενδείκνυται, αυτές οι εξωτερικές οριογραμμές ή γραμμές οριοθέτησης μπορούν να αντικατασταθούν από πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων σημείων, που να προσδιορίζουν το χρησιμοποιούμενο γεωδαιτικό σύστημα.

2. Το παράκτικο κράτος θα δίνει την δέουσα δημοσιότητα σ' αυτούς τους χάρτες ή πίνακες γεωγραφικών συντεταγμένων και θα καταθέτει αντίγραφο κάθε τέτοιου χάρτη ή πίνακα στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και, στην περίπτωση αυτών που δείχνουν τις εξωτερικές οριογραμμές της υφαλοκρηπίδας, στο γενικό γραμματέα της αρχής.

Άρθρο 85

Κατασκευή σηράγγων

Το παρόν μέρος δεν θίγει το δικαίωμα του παράκτιου κράτους να εκμεταλλεύεται το υπέδαφος δια σηράγγων ανεξάρτητα από το βάθος του νερού πάνω από το υπέδαφος.

ΜΕΡΟΣ VII

ΑΝΟΙΚΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΤΜΗΜΑ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 86

Εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος μέρους

Οι διατάξεις του παρόντος μέρους εφαρμόζονται σε όλες τις θαλάσσιες περιοχές που δεν περιλαμβάνονται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, στη χωρική θάλασσα ή στα εσωτερικά ύδατα ενός κράτους, ή στα αρχιπελαγικά ύδατα ενός αρχιπελαγικού κράτους. Το παρόν άρθρο σε καμιά περίπτωση δεν περιορίζει τις ελευθερίες που απολαμβάνουν όλα τα κράτη στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, σύμφωνα με το άρθρο 58.

Άρθρο 87

Ελευθερία της ανοικτής θάλασσας

1. Η ανοικτή θάλασσα είναι ελεύθερη για όλα τα κράτη, παράκτια ή άνευ ακτών. Η ελευθερία της ανοικτής θάλασσας ασκείται σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στην παρούσα σύμβαση, καθώς επίσης και στους λοιπούς κανόνες του διεθνούς δικαίου. Η ελευθερία αυτή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τόσο για τα παράκτια όσο και για τα άνευ ακτών κράτη:

α) την ελευθερία ναυσιπλοΐας·

β) την ελευθερία υπέρπτησης·

γ) την ελευθερία τοποθέτησης υποβρυχίων καλωδίων και σωληναγωγών τηρουμένων των διατάξεων του μέρους VI.

δ) την ελευθερία κατασκευής τεχνητών νήσων και άλλων εγκαταστάσεων που επιτρέπονται κατά το διεθνές δίκαιο, τηρουμένων των διατάξεων του μέρους VI·

ε) την ελευθερία αλιείας, τηρουμένων των όρων που αναφέρονται στο τμήμα 2·

στ) την ελευθερία επιστημονικής έρευνας, τηρουμένων των διατάξεων των μερών VI και XIII.

2. Οι εν λόγω ελευθερίες ενασκούνται από όλα τα κράτη λαμβάνοντας προσηκόντως υπόψη τα συμφέροντα των άλλων κρατών κατά την άσκηση της ελευθερίας της ανοικτής θάλασσας, ως επίσης και τα δικαιώματα που παρέχονται από τη σύμβαση σχετικά με τις δραστηριότητες εντός της περιοχής.

Άρθρο 88

Διαφύλαξη της ανοικτής θάλασσας για ειρηνικούς σκοπούς

Η ανοικτή θάλασσα προορίζεται για ειρηνικούς σκοπούς.

Άρθρο 89

Ακυρότης διεκδικήσεων για την κυριαρχία στην ανοικτή θάλασσα

Κανένα κράτος δεν μπορεί νομίμως να διεκδικήσει την υπαγωγή οποιουδήποτε μέρους της ανοικτής θάλασσας υπό την κυριαρχία του.

Άρθρο 90

Δικαίωμα ναυσιπλοΐας

Κάθε κράτος, ανεξάρτητα αν είναι παράκτιο ή άνευ ακτών, έχει το δικαίωμα να διαπλέει την ανοικτή θάλασσα με πλοία που φέρουν τη σημαία του.

Άρθρο 91

Εθνικότητα των πλοίων

1. Κάθε κράτος καθορίζει τους όρους για τη χορήγηση της εθνικότητάς του σε πλοία, για την νηολόγηση πλοίων στην επικράτειά του και για το δικαίωμα να φέρουν τη σημαία του. Τα πλοία έχουν την εθνικότητα του κράτους τη σημαία του οποίου δικαιούνται να φέρουν. Πρέπει να υπάρχει πραγματικός δεσμός ανάμεσα στο κράτος και στο πλοίο.

2. Κάθε κράτος εκδίδει στα πλοία, στα οποία έχει χορηγήσει το δικαίωμα να φέρουν τη σημαία του, έγγραφα για τον σκοπό αυτό.

Άρθρο 92

Καθεστώς των πλοίων

1. Τα πλοία πλέουν με τη σημαία ενός μόνο κράτους και εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, που προβλέπονται ρητά σε διεθνείς συνθήκες ή σε αυτή τη σύμβαση, υπόκεινται στην αποκλειστική του δικαιοδοσία στην ανοικτή θάλασσα. Το πλοίο δεν μπορεί να αλλάξει τη σημαία του κατά τη διάρκεια ταξιδιού ή όταν έχει προσεγγίσει σε λιμάνι, εκτός από την περίπτωση πραγματικής μεταβίβασης της ιδιοκτησίας ή αλλαγής νηολογίου.

2. Πλοίο που πλέει με τις σημαίες δύο ή περισσοτέρων κρατών, χρησιμοποιώντας αυτές για διευκόλυνσή του, δεν μπορεί να επικαλεσθεί καμιά από αυτές τις εθνικότητες έναντι οποιουδήποτε άλλου κράτους και μπορεί να εξομοιωθεί με πλοίο χωρίς εθνικότητα.

Άρθρο 93

Πλοία που φέρουν τη σημαία των Ηνωμένων Εθνών, των ειδικευμένων οργανώσεών τους και του διεθνούς οργανισμού ατομικής ενέργειας

Τα προηγούμενα άρθρα δεν θίγουν το θέμα των πλοίων που βρίσκονται επίσημα στην υπηρεσία των Ηνωμένων Εθνών, των εξειδικευμένων οργανώσεών τους, ή του διεθνούς οργανισμού ατομικής ενέργειας και φέρουν τη σημαία του οργανισμού.

Άρθρο 94

Υποχρεώσεις του κράτους της σημαίας

1. Κάθε κράτος θα ασκεί αποτελεσματικά τη δικαιοδοσία και τον έλεγχό του σε διοικητικά, τεχνικά και κοινωνικά θέματα πάνω στα πλοία που φέρουν τη σημαία του.

2. Ειδικότερα, κάθε κράτος θα πρέπει:

α) να τηρεί νηολόγιο πλοίων που θα περιέχει τα ονόματα και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των πλοίων που φέρουν τη σημαία του, εκτός εκείνων που εξαιρούνται από τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς λόγω του μικρού τους μεγέθους, και

β) να ενασκεί την δικαιοδοσία τους, δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου, επί κάθε πλοίου που φέρει τη σημαία του καθώς επίσης και του πλοιάρχου, των αξιωματικών και του πληρώματος αυτού, αναφορικά με τα διοικητικά, τεχνικά και κοινωνικά θέματα που αφορούν το πλοίο.

3. Κάθε κράτος πρέπει να παίρνει τα απαραίτητα μέτρα για τα πλοία που φέρουν τη σημαία του, ώστε με αυτά να εξασφαλίζεται η ασφάλεια στη θάλασσα, ιδιαίτερα στους κατωτέρω τομείς:

α) την κατασκευή, εξοπλισμό και πλωιμότητα των πλοίων·

β) την επάνδρωση των πλοίων, τις συνθήκες εργασίας και εκπαίδευσης των πληρωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τις συμβάσεις που εφαρμόζονται διεθνώς·

γ) τη χρήση σημάτων, την συντήρηση των μεσων επικοινωνίας και την αποφυγή των συγκρούσεων.

4. Στα μέτρα αυτά θα συμπεριλαμβάνονται και εκείνα που είναι απαραίτητα για να εξασφαλιστεί ότι:

α) κάθε πλοίο, πρίν από τη νηολόγησή του και στη συνέχεια σε εύλογα χρονικά διαστήματα, επιθεωρείται από διαθέτοντες τα κατάλληλα προσόντα επιθεωρητές πλοίων και φέρει χάρτες, ναυτικές εκδόσεις, ναυτιλιακό εξοπλισμό και όργανα κατάλληλα για την ασφαλή ναυσιπλοΐα του·

β) καθε πλοίο τελεί υπό την ευθύνη πλοιάρχου και αξιωματικών οι οποίοι διαθέτουν τα ανάλογα προσόντα, ιδιαίτερα στην ναυτική τέχνη, τη ναυσιπλοΐα, τις τηλεπικοινωνίες και στο χειρισμό των μηχανών, ως επίσης, και ότι το πλήρωμα διαθέτει τα κατάλληλα προσόντα και είναι επαρκές σε αριθμό για τον τύπο, το μέγεθος, τις μηχανές και τον εξοπλισμό του πλοίου·

γ) ο πλοίαρχος, οι αξιωματικοί και στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο, το πλήρωμα είναι πλήρως ενημερωμένοι και τηρούν τους διεθνείς κανονισμούς που ισχύουν και αφορούν στην ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα, την αποφυγή των συγκρούσεων, την πρόληψη, περιορισμό και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης και τη συντήρηση των μέσω ραδιοεπικοινωνίας.

5. Κατά τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4, κάθε κράτος πρέπει να συμμορφώνεται προς τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανονισμούς, διαδικασίες και μεθόδους ενέργειας και να παίρνει όλα τα αναγκαία μέτρα που είναι απαραίτητα για να εξασφαλίσουν την τήρησή τους.

6. Κράτος που έχει σοβαρούς λόγους να πιστεύει ότι η αρμόζουσα δικαιοδοσία και έλεγχος επί ενός πλοίου δεν έχουν ασκηθεί, μπορεί να αναφέρει τα στοιχεία που κατέχει το κράτος της σημαίας. Μόλις λάβει μιά τέτοια αναφορά, το κράτος της σημαίας διερευνά το θέμα και, αν χρειαστεί, προβαίνει σε οποιαδήποτε απαραίτητη ενέργεια για να επανορθώσει την κατάσταση.

7. Κάθε κράτος θα φροντίζει για τη διεξαγωγή έρευνας από ή ενώπιον προσώπου ή προσώπων που διαθέτουν τα κατάλληλα προσόντα, για κάθε ναυτικό ατύχημα ή θαλάσσιο περιστατικό στην ανοικτή θάλασσα που αφορά πλοίο που φέρει τη σημαία του και το οποίο έχει προξενήσει απώλεια ζωής ή σοβαρά τραύματα σε υπηκόους άλλου κράτους η σοβαρή ζημιά σε πλοίο ή εγκαταστάσεις άλλου κράτους ή στο θαλάσσιο περιβάλλον. Το κράτος της σημαίας και το άλλο κράτος συνεργάζονται κατά τη διεξαγωγή οποιασδήποτε έρευνας που πραγματοποιείται από το άλλο αυτό κράτος, σχετικά με το ναυτικό ατύχημα ή το θαλάσσιο περιστατικό.

Άρθρο 95

Ετεροδικία των πολεμικών πλοίων στην ανοικτή θάλασσα

Τα πολεμικά πλοία στην ανοικτή θάλασσα απολαύουν πλήρους ετεροδικίας έναντι οποιουδήποτε άλλου κράτους πλήν του κράτους της σημαίας τους.

Άρθρο 96

Ετεροδικία πλοίων που χρησιμοποιούνται μόνο σε κρατική μη εμπορική υπηρεσία

Πλοία των οποίων η κυριότητα ή η εκμετάλλευση ανήκει σε κράτος και τα οποία χρησιμοποιούνται μόνο για κρατική μη εμπορική υπηρεσία απολαύουν στην ανοικτή θάλασσα πλήρους ετεροδικίας έναντι οιουδήποτε άλλου κράτους, πλήν του κράτους της σημαίας που φέρουν.

Άρθρο 97

Ποινική δικαιοδοσία σε περιπτώσεις σύγκρουσης ή άλλου θαλάσσιου επεισοδίου

1. Σε περίπτωση σύγκρουσης ή άλλου θαλάσσιου επεισοδίου αναφορικά με πλοίο στα διεθνή ύδατα που επισείει την ποινική ή πειθαρχική ευθύνη του πλοιάρχου ή τυχόν άλλου μέλους του πληρώματος, καμιά πειθαρχική ή ποινική δίωξη δεν μπορεί να ασκηθεί εναντίον αυτού παρά μόνον ενώπιον των δικαστικών ή διοικητικών αρχών είτε του κράτους της σημαίας, είτε του κράτους του οποίου το άτομο αυτό έχει την υπηκοότητα.

2. Σε θέματα πειθαρχίας, το κράτος το οποίο χορήγησε το δίπλωμα του πλοιάρχου ή το πιστοποιητικό ναυτικής ικανότητας ή την άδεια ασκήσεως είναι το μόνο αρμόδιο, τηρώντας την πρέπουσα νομική διαδικασία, για την αφαίρεση των πιστοποιητικών αυτών, ακόμη και αν ο κάτοχος δεν είναι υπήκοος του κράτους που τα χορήγησε.

3. Σύλληψη ή κράτηση πλοίου, ακόμη και εις εκτέλεση ανακριτικού έργου, δεν μπορεί να διαταχθεί από αρχή άλλη, εκτός από εκείνη του κράτους της σημαίας του πλοίου.

Άρθρο 98

Υποχρέωση παροχής βοήθειας

1. Κάθε κράτος πρέπει να απαιτεί από τον πλοίαρχο οποιουδήποτε πλοίου που φέρει τη σημαία του, εφόσον μπορεί να πράξει αυτό χωρίς να εκθέσει σε σοβαρό κίνδυνο το πλοίο, το πλήρωμα ή τους επιβάτες.

α) να παρέχει βοήθεια σε οποιοδήποτε πρόσωπο που είναι στη θάλασσα και κινδυνεύει να πνιγεί·

β) να πλέει με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ταχύτητα για τη διάσωση ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο, εφόσον ήθελε πληροφορηθεί ότι αυτοί χρειάζονται βοήθεια και εφόσον η παροχή τέτοιας βοήθειας μπορεί λογικά να αναμένεται απ' αυτόν·

γ) σε περίπτωση σύγκρουσης, να παρέχει βοήθεια στο άλλο πλοίο, στο πλήρωμα του και στους επιβάτες του και, αν είναι δυνατό, να πληροφορεί το άλλο πλοίο για το όνομα του δικού του πλοίου, το λιμάνι νηολόγησής του καθώς και το πλησιέστερο λιμάνι στο οποίο θα προσεγγίσει αυτό.

2. Κάθε παράκτιο κράτος, πρέπει να μεριμνά για την ίδρυση, λειτουργία και συντήρηση επαρκούς και αποτελεσματικής υπηρεσίας έρευνας και διάσωσης στη θάλασσα και, όπου το απαιτούν οι περιστάσεις, να συνεργάζεται με τα γειτονικά κράτη για τον σκοπό αυτό στο πλαίσιο περιφερειακών διευθετήσεων.

Άρθρο 99

Απαγόρευση μεταφοράς δούλων

Κάθε κράτος πρέπει να λάβει αποτελεσματικά μέτρα για την πρόληψη και τιμωρία της μεταφοράς δούλων με πλοία που φέρουν τη σημαία του και να παρεμποδίζει την παρά-

νομη χρήση της σημαίας του για το σκοπό αυτό. Δούλος που καταφεύγει σε οποιοδήποτε πλοίο οποιασδήποτε σημαίας καθίσταται αυτοδικαίως ελεύθερος.

Άρθρο 100

Υποχρέωση συνεργασίας για την καταστολή της πειρατείας

Όλα τα κράτη πρέπει να συνεργάζονται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό για την καταστολή της πειρατείας στην ανοικτή θάλασσα ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος που βρίσκεται έξω από την δικαιοδοσία οποιουδήποτε κράτους.

Άρθρο 101

Ορισμός της πειρατείας

Πειρατεία συνιστούν οι ακόλουθες πράξεις:

α) κάθε παράνομη πράξη βίας ή κράτησης ή κάθε πράξη διαρπαγής που διαπράττεται για ιδιωτικούς σκοπούς από το πλήρωμα ή τους επιβάτες ιδιωτικού πλοίου ή αεροσκάφους και που κατευθύνεται:

i) στην ανοικτή θάλασσα, εναντίον άλλου πλοίου ή αεροσκάφους ή εναντίον προσώπου ή περιουσιακών στοιχείων πάνω στο πλοίο ή το αεροσκάφος αυτό,

ii) εναντίον πλοίου, αεροσκάφους, προσώπων ή περιουσιακών στοιχείων, σε τόπο εκτός της δικαιοδοσίας οποιουδήποτε κράτους·

β) κάθε πράξη εκούσιας συμμετοχής στη λειτουργία ενός πλοίου ή αεροσκάφους εν γνώσει των γεγονότων που καθιστούν το πλοίο ή το αεροσκάφος αυτό πειρατικό.

γ) Κάθε πράξη υποκίνησης ή σκόπιμης διευκόλυνσης πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή 2 αυτού του άρθρου.

Άρθρο 102

Πειρατεία από πολεμικό κρατικό πλοίο ή κρατικό αεροσκάφος των οποίων το πλήρωμα έχει στασιάσει

Οι πράξεις πειρατείας, όπως καθορίζονται στο άρθρο 101, όταν εκτελούνται από πολεμικό ή κρατικό πλοίο ή από κρατικό αεροσκάφος, των οποίων το πλήρωμα έχει στασιάσει και θέσει υπό τον έλεγχό του το πλοίο ή το αεροσκάφος, θεωρούνται ως πράξεις εκτελεσθείσες από ιδιωτικό πλοίο ή αεροσκάφος.

Άρθρο 103

Ορισμός πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους

Πλοίο ή αεροσκάφος θεωρείται ως πειρατικό αν τα πρόσωπα, που ασκούν τον πραγματικό έλεγχο σ' αυτό, το προορίζουν για να διαπράξουν μια από τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 101. Το ίδιο ισχύει και αν το πλοίο ή το αεροσκάφος έχει χρησιμοποιηθεί για να διαπραχθεί οποιαδήποτε τέτοια πράξη, για όσο χρονικό διάστημα αυτό παραμένει υπό τον έλεγχο των προσώπων που είναι υπεύθυνα.

Άρθρο 104

Διατήρηση ή απώλεια της εθνικότητας πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους

Πλοίο ή αεροσκάφος που έχει γίνει πειρατικό μπορεί να διατηρήσει την εθνικότητά του. Η διατήρηση ή η απώλεια της εθνικότητας καθορίζεται από το δίκαιο του κράτους από το οποίο του έχει δοθεί ή εθνικότητά του.

Άρθρο 105

Κατάσχεση πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους

Κάθε κράτος μπορεί να κατάσχει ένα πειρατικό πλοίο ή αεροσκάφος στην ανοικτή θάλασσα ή σε άλλο μέρος έξω από την δικαιοδοσία οποιουδήποτε άλλου κράτους, ως και ένα πλοίο ή αεροσκάφος που έχει κυριευθεί και ελέγχεται από πειρατές, και να συλλάβει τα πρόσωπα και να κατάσχει τα περιουσιακά στοιχεία τους πάνω στο πλοίο. Τα δικαστήρια τού κράτους που ενήργησε την κατάσχεση μπορούν να αποφασίσουν αφενός μεν για τις ποινές που θα επιβληθούν, αφετέρου δε για τα μέτρα που θα ληφθούν σχετικά με τα πλοία, τα αεροσκάφη ή τα περουσιακά στοιχεία, επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων τρίτων μερών που ενεργούν με καλή πίστη.

Άρθρο 106

Ευθύνη για κατάσχεση χωρίς επαρκή στοιχεία

Σε περίπτωση που η κατάσχεση πλοίου ή αεροσκάφους υπόπτου για πειρατεία έχει γίνει χωρίς να υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να τη δικαιολογούν, το κράτος το οποίο προέβη στην κατάσχεση ευθύνεται απέναντι του κράτους του οποίου την εθνικότητα φέρει το πλοίο ή το αεροσκάφος, για κάθε απώλεια ή ζημιά που προκλήθηκε από την κατάσχεσή του.

Άρθρο 107

Πλοία και αεροσκάφη δικαιούμενα να προβούν σε κατάσχεση για λόγους πειρατείας

Κατάσχεση για λόγους πειρατείας μπορεί να γίνει μόνο από πολεμικά πλοία ή στρατιωτικά αεροσκάφη, ή από άλλα πλοία ή αεροσκάφη με εμφανή διακριτικά στοιχεία ότι ανήκουν σε κρατική υπηρεσία και είναι εξουσιοδοτημένα για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 108

Παράνομο εμπόριο ναρκωτικών η ψυχοτρόπων ουσιών

1. Όλα τα κράτη πρέπει να συνεργάζονται για την καταστολή του παράνομου εμπορίου ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, που διεξάγεται από πλοία στην ανοικτή θάλασσα κατά παράβαση των διεθνών συμβάσεων.

2. Κάθε κράτος το οποίο έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι ένα πλοίο που φέρει τη σημαία του εκτελεί παράνομη μεταφορά ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών μπορεί να ζητήσει τη συνεργασία άλλων κρατών για την καταστολή της παράνομης αυτής μεταφοράς.

Άρθρο 109

Παράνομες εκπομπές από ανοικτή θάλασσα

1. Όλα τα κράτη πρέπει να συνεργάζονται για την καταστολή των παράνομων ραδιοεκπομπών από την ανοικτή θάλασσα.

2. Για τους σκοπούς της σύμβασης αυτής, «παράνομη εκπομπή» σημαίνει μετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών από ένα πλοίο ή από εγκαταστάσεις στην ανοικτή θάλασσα που απευθύνονται στο ευρύ κοινό, κατά παράβαση των διεθνών κανονισμών, με εξαίρεση τη μετάδοση σημάτων κινδύνου.

3. Πρόσωπα που προβαίνουν σε παράνομες ραδιοεκπομπές μπορούν να διωχθούν ενώπιον του δικαστηρίου:

α) του κράτους της σημαίας του πλοίου·

β) του κράτους στο οποίο είναι καταχωρημένη η εγκατάσταση·

γ) του κράτους του οποίου το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος·

δ) κάθε κράτους όπου μπορούν να ληφθούν οι εκπομπές, ή

ε) κάθε κράτους του οποίου η ραδιοεπικοινωνία υφίσταται παρεμβολές.

4. Στην ανοικτή θάλασσα, κράτος το οποίο έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με την παράγραφο 3, μπορεί, ακολουθώντας τις διατάξεις του άρθρου 110, να συλλάβει οποιοδήποτε πρόσωπο ή πλοίο που ασχολείται με παράνομες εκπομπές και να κατάσχει τη συσκευή της εκπομπής.

Άρθρο 110

Δικαίωμα νηοψίας

1. Εκτός από περιπτώσεις επέμβασης δυνάμει εξουσιών που προβλέπονται από συνθήκη, πολεμικό πλοίο που συναντά στην ανοικτή θάλασσα ξένο πλοίο, εκτός από τα πλοία που απολαύουν πλήρους ετεροδικίας σύμφωνα με άρθρα 95 και 96, δεν δικαιούται να σταματήσει για έλεγχο εκτός αν υπάρχει βάσιμος λόγος υποψίας ότι:

α) το πλοίο επιδίδεται σε πειρατεία·

β) το πλοίο επιδίδεται σε δουλεμπόριο·

γ) το πλοίο επιδίδεται σε παράνομες εκπομπές και το κράτος της σημαίας του πολεμικού έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 109·

δ) το πλοίο δεν έχει εθνικότητα, ή

ε) αν και φέρει ξένη σημαία ή αρνείται να υψώσει τη σημαία του, αυτό έχει στην πραγματικότητα την ίδια εθνικότητα με το πολεμικό.

2. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1, το πολεμικό πλοίο μπορεί να προβεί σε εξακρίβωση του δικαιώματος του πλοίου να φέρει τη σημαία του. Για το σκοπό αυτό, μπορεί να στείλει λέμβο υπό τη διοίκηση αξιωματικού στο ύποπτο πλοίο. Αν μετά τον έλεγχο των εγγράφων η υπόνοια εξακολουθεί να υπάρχει, μπορεί να προβεί σε περαιτέρω έρευνα πάνω στο πλοίο, η οποία θα πρέπει να γίνει με κάθε δυνατή διάκριση.

3. Αν οι υπόνοιες αποδειχθούν αβάσιμες και με την προϋπόθεση ότι ο πλοίο στο οποίο έχει γίνει η έρευνα δεν έχει διαπράξει ο, τιδήποτε που να δικαιολογεί τις υπόνοιες αυτές, θα αποζημιωθεί για κάθε απώλεια ή ζημιά που μπορεί να υπέστη.

4. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται *mutatis mutandis* σε στρατιωτικά αεροσκάφη.

5. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επίσης σε οποιαδήποτε άλλα δεόντως εξουσιοδοτημένα πλοία ή αεροσκάφη που έχουν εμφανή διακριτικά στοιχεία ότι ανήκουν σε κρατική υπηρεσία.

Άρθρο 111

Δικαίωμα συνεχούς καταδίωξης

1. Η συνεχής καταδίωξη ξένου πλοίου μπορεί να γίνεται όταν οι αρμόδιες αρχές του παράκτιου κράτους έχουν σοβαρούς λόγους να πιστεύουν ότι το πλοίο παραβίασε τους νόμους και τους κανονισμούς του κράτους αυτού. Η συνεχής καταδίωξη μπορεί να αρχίσει όταν το ξένο πλοίο ή μία από τις λέμβους του βρίσκεται στα εσωτερικά ύδατα, αρχιπελαγικά ύδατα, στη χωρική θάλασσα ή στη συνορεύουσα ζώνη του καταδιώκοντος κράτους, και μπορεί να συνεχισθεί και έξω από τη χωρική θάλασσα ή τη συνορεύουσα ζώνη μόνο άν η καταδίωξη αυτή δεν έχει διακοπεί. Δεν είναι απαραίτητο, κατά τη διάρκεια που το ξένο πλοίο βρίσκεται μέσα στη χωρική θάλασσα ή στη συνορεύουσα ζώνη και διατάσσεται να σταματήσει, το πλοίο που δίνει τη διαταγή να βρίσκεται επίσης μέσα στη χωρική θάλασσα ή στη συνορεύουσα ζώνη. Αν το ξένο πλοίο βρίσκεται μέσα σε συνορεύουσα ζώνη, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 33, η δίωξη μπορεί να επιχειρηθεί μόνο για παραβιάσεις των δικαιωμάτων για προστασία των οποίων καθιερώθηκε η ζώνη αυτή.

2. Το δικαίωμα της συνεχούς καταδίωξης εφαρμόζεται, *mutatis mutandis*, για παραβάσεις στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα, συμπεριλαμβανομένων και των ζωνών ασφαλείας γύρω από τις εγκαταστάσεις της υφαλοκρηπίδας, των νόμων και των κανονισμών του παράκτιου κράτους που εφαρμόζονται σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα, περιλαμβανομένων και των ζωνών ασφαλείας.

3. Το δικαίωμα της συνεχούς καταδίωξης παύει μόλις το καταδιωκόμενο πλοίο εισέλθει στα χωρικά ύδατα της χώρας του ή τρίτου κράτους.

4. Η συνεχής καταδίωξη δεν θεωρείται ότι έχει αρχίσει παρά μόνο όταν το πλοίο που καταδιώκει έχει βεβαιωθεί με τα πρακτικά μέσα που διαθέτει, ότι το πλοίο που καταδιώκεται ή μία από τις λέμβος του ή άλλα σκάφη που ενεργούν ομαδικά και χρησιμοποιούν το καταδιωκόμενο πλοίο ως βάση, βρίσκεται μέσα στα όρια της χωρικής θάλασσας ή, ανάλογα με την περίπτωση, μέσα στη συνορεύουσα ζώνη ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή πάνω από την υφαλοκρηπίδα. Η καταδίωξη μπορεί να αρχίσει μόνο μετά από την εκπομπή οπτικού ή ηχητικού σήματος για την ανακοπή του πλού, το οποίο πρέπει να εκπέμπεται από απόσταση που να μπορεί να ακουσθεί ή να γίνει ορατό από το ξένο πλοίο.

5. Το δικαίωμα της καταδίωξης μπορεί να ασκηθεί μόνο από πολεμικά πλοία ή στρατιωτικά αεροσκάφη ή άλλα πλοία ή αεροσκάφη με εμφανή διακριτικά στοιχεία ότι ανήκουν σε κρατική υπηρεσία και είναι εξουσιοδοτημένα για το σκοπό αυτό.

6. Όπου η καταδίωξη γίνεται με αεροσκάφος:

α) οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 4 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται *mutatis mutandis*·

β) το αεροσκάφος, το οποίο δίνει διαταγή ανακοπής πλού πρέπει αυτό το ίδιο να καταδιώκει ενεργά το πλοίο, μέχρις ότου πλοίο ή άλλο αεροσκάφος του παράκτιου κράτους, που έχει κληθεί από το αεροσκάφος, καταφθάσει για να αναλάβει την καταδίωξη, εκτός βέβαια αν το αεροσκάφος μπορεί μόνο του να συλλάβει το πλοίο. Δεν είναι ικανοποιητική η δικαιολογία για σύλληψη έξω από τη χωρική θάλασσα ότι το πλοίο απλώς επισημάνθηκε από το αεροσκάφος ως ένοχο ή ύποπτο παράβασης, αν παράλληλα δεν διατάχθηκε να ανακόψει τον πλου του και δεν καταδιώχθηκε από το ίδιο το αεροσκάφος ή άλλο αεροσκάφος ή πλοία τα οποία συνεχίζουν την καταδίωξη χωρίς διακοπή.

7. Η απελευθέρωση πλοίου που συνελήφθη εντός της δικαιοδοσίας κάποιου κράτους και το οποίο συνοδεύτηκε σε κάποιο λιμάνι του κράτους αυτού για διεξαγωγή ανάκρισης από τις αρμόδιες αρχές του, δεν μπορεί να ζητηθεί με μόνη την αιτιολογία ότι το πλοίο διέσχισε υπό συνοδεία τμήμα της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της ανοικτής θάλασσας, διότι οι περιστάσεις το επέβαλαν.

8. Όταν πλοίο έχει κρατηθεί ή συλληφθεί έξω από τη χωρική θάλασσα υπό συνθήκες που δεν δικαιολογούν την άσκηση του δικαιώματος της συνεχούς καταδίωξης, αυτό θα πρέπει να αποζημιωθεί για κάθε απώλεια ή ζημιά που μπορεί να υπέστη ως αποτέλεσμα αυτής της κρατήσεως ή σύλληψης.

Άρθρο 112

Δικαίωμα τοποθέτησης υποβρυχίων καλωδίων και αγωγών

1. Όλα τα κράτη δικαιούνται να τοποθετούν υποβρύχια καλώδια και αγωγούς στον πυθμένα της ανοικτής θάλασσας πέρα από την υφαλοκρηπίδα.

2. Το άρθρο 79 παράγραφος 5 εφαρμόζεται σ' αυτά τα καλώδια και τους αγωγούς.

Άρθρο 113

Καταστροφή ή βλάβη των υποβρυχίων καλωδίων ή αγωγών

Κάθε κράτος πρέπει να λάβει τα απαραίτητα νομοθετικά μέτρα για να καθορίσει ότι η εκ προθέσεως ή εξ' υπαιτίου αμελείας καταστροφή ή βλάβη οποιουδήποτε υποβρυχίου καλωδίου ποντισμένου στην ανοικτή θάλασσα που γίνεται από πλοίο που φέρει τη σημαία του ή από πρόσωπο που υπόκειται στη δικαιοδοσία του, κατά τρόπο ώστε να προκαλέσει διακοπή ή παρεμπόδιση των τηλεγραφικών ή τηλεφωνικών επικοινωνιών, καθώς επίσης την καταστροφή ή βλάβη. Εντούτοις, η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται για οποιαδήποτε καταστροφή ή βλάβη που προξενήθηκε από πρόσωπα που ενήργησαν με αντικειμενικό σκοπό να σώσουν τη ζωή τους ή τα πλοία τους και εφόσον έλαβαν όλες τις αναγκαίες προφυλάξεις για να αποφύγουν τέτοια καταστροφή ή βλάβη.

Άρθρο 114

Καταστροφή ή βλάβη υποβρυχίων καλωδίων ή αγωγών από ιδιοκτήτες άλλων καλωδίων ή αγωγών

Κάθε κράτος πρέπει να λάβει τα αναγκαία νομοθετικά μέτρα για να καθορίσει ότι αν πρόσωπα που υπάγονται στη δικαιοδοσία του και που είναι ιδιοκτήτες υποβρυχίων καλωδίων ή αγωγών στην ανοικτή θάλασσα προκαλέσουν κατά την τοποθέτηση ή την επισκευή αυτών των καλωδίων ή αγωγών καταστροφή ή βλάβη σε άλλο καλώδιο ή αγωγό, αυτά οφείλουν να πληρώσουν τα έξοδα της επισκευής.

Άρθρο 115

Αποζημίωση για ζημιές που προξενήθηκαν στην προσπάθεια αποφυγής βλάβης υποβρυχίου καλωδίου ή αγωγού

Κάθε κράτος πρέπει να λάβει τα αναγκαία νομοθετικά μέτρα για να εξασφαλίσει ότι οι ιδιοκτήτες πλοίων που μπορούν να αποδείξουν ότι θυσίασαν άγκυρα, δίκτυα ή άλλα εργαλεία αλιείας για να αποφύγουν βλάβη υποβρυχίου καλωδίου ή αγωγού θα αποζημιώνονται από τον ιδιοκτήτη του καλωδίου ή αγωγού υπό την προυπόθεση ότι

οι ιδιοκτήτες των πλοίων έλαβαν προηγουμένως όλα τα απαραίτητα προληπτικά μέτρα.

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΖΩΝΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Άρθρο 116

Δικαίωμα αλιείας στην ανοικτή θάλασσα

Όλα τα κράτη έχουν το δικαίωμα όπως οι υπήκοοί τους αλιεύουν στην ανοικτή θάλασσα με την επιφύλαξη:

α) των συμβατικών υποχρεώσεών τους·

β) των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων καθώς και των συμφερόντων των παράκτιων κρατών που προβλέπονται μεταξύ άλλων στο άρθρο 63 παράγραφος 2 και στα άρθρα 64 και 67, ως και

γ) των διατάξεων του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 117

Υποχρέωση κρατών να υιοθετήσουν μέτρα έναντι των υπηκόων τους για τη διατήρηση των ζώντων πόρων της ανοικτής θάλασσας

Όλα τα κράτη έχουν την υποχρέωση να λαμβάνουν ή να συνεργάζονται με άλλα κράτη στη λήψη μέτρων για τους αντίστοιχους υπηκόους τους τα οποία κρίνονται αναγκαία για τη διατήρηση των ζώντων πόρων της ανοικτής θάλασσας.

Άρθρο 118

Συνεργασία κρατών για τη διατήρηση και διαχείριση των ζώντων πόρων

Τα κράτη συνεργάζονται μεταξύ τους για τη διατήρηση και διαχείριση των ζώντων πόρων στις περιοχές της ανοικτής θάλασσας. Κράτη των οποίων οι υπήκοοι εκμεταλλεύονται ίδιους ζώντες πόρους ή διαφορετικούς ζώντες πόρους στην ίδια περιοχή, έρχονται σε διαπραγματεύσεις με σκοπό τη λήψη μέτρων που είναι αναγκαία για τη διατήρηση των ζώντων αυτών πόρων, συνεργάζονται όπως αρμόζει για τη δημιουργία υποπεριφερειακών ή περιφερειακών οργανισμών αλιείας προς το σκοπό αυτό.

Άρθρο 119

Διατήρηση των ζώντων πόρων της ανοικτής θάλασσας

1. Κατά τον προσδιορισμό του επιτρεπτού όγκου αλιεύματος και την καθιέρωση μέτρων διατήρησης των ζώντων πόρων στην ανοικτή θάλασσα τα κράτη:

α) λαμβάνουν μέτρα τα οποία αποσκοπούν με τα καλύτερα επιστημονικά δεδομένα που έχουν τα ενδιαφερόμενα κράτη στη διάθεσή τους, να διατηρήσουν ή να αποκαταστήσουν πληθυσμούς αλιευομένων ειδών σε επίπεδα που να καθιστούν δυνατή τη μέγιστη πάγια απόδοση όπως καθορίζεται από τους σχετικούς περιβαλλοντολογικούς και οικονομικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών αναγκών των αναπτυσσόμενων κρατών και λαμβάνοντας υπόψη αλιευτικά πρότυπα, την αλληλεξάρτηση των αποθεμάτων και τις γενικώς προτεινόμενες διεθνείς ελάχιστες προδιαγραφές υποπεριφερειακού, περιφερειακού ή παγκόσμιου χαρακτήρα·

β) λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις σε είδη που συνδέονται ή εξαρτώνται από τα αλιευόμενα είδη με σκοπό να διατηρήσουν ή αποκαταστήσουν τους πληθυσμούς αυτών των συνδεομένων ή εξαρτημένων ειδών σε επίπεδα που να μην κινδυνεύει σοβαρά η αναπαραγωγή τους.

2. Διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες, στατιστικά στοιχεία αφορώντα τον όγκο των αλιευμάτων και την αλιευτική δραστηριότητα, καθώς και άλλα στοιχεία σχετικά με τη διατήρηση των αποθεμάτων ιχθύων θα παρέχονται και θα ανταλλάσσονται σε τακτική βάση μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή παγκοσμίων όπως αρμόζει και με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων κρατών.

3. Τα ενδιαφερόμενα κράτη εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα συντήρησης και η εφαρμογή τους δεν δημιουργούν διακρίσεις, τύποις ή ουσία, έναντι των αλιέων οιουδήποτε κράτους.

Άρθρο 120

Θαλάσσια θηλαστικά

Το άρθρο 65 εφαρμόζεται επίσης στη διατήρηση και διαχείριση των θαλάσσιων θηλαστικών στην ανοικτή θάλασσα.

ΜΕΡΟΣ VIII

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ

Άρθρο 121

Καθεστώς των νήσων

1. Νήσος είναι μια φυσικά διαμορφωμένη περιοχή ξηράς που περιβρέχεται από ύδατα και βρίσκεται πάνω από την επιφάνεια των υδάτων κατά τη μέγιστη πλημυρίδα.

2. Εκτός όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3, η χωρική θάλασσα, η συνορεύουσα ζώνη, η αποκλειστική οικονομική ζώνη και η υφαλοκρηπίδα μιας νήσου καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης που εφαρμόζονται στις άλλες ηπειρωτικές περιοχές.

3. Οι βράχοι οι οποίοι δεν μπορούν να συντηρήσουν ανθρώπινη διαβίωση ή δική τους οικονομική ζωή, δεν θα έχουν αποκλειστική οικονομική ζώνη ή υφαλοκρηπίδα.

ΜΕΡΟΣ IX

ΚΛΕΙΣΤΕΣ Η ΗΜΙΚΛΕΙΣΤΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ

Άρθρο 122

Ορισμός

Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης «κλειστή ή ημίκλειστη θάλασσα» σημαίνει κόλπο, λεκάνη ή θάλασσα που περιβάλλεται από δύο ή περισσότερα κράτη και που συνδέεται με άλλη θάλασσα ή με τον ωκεανό με στενό δίαυλο, ή που αποτελείται καθ' ολοκληρίαν ή κυρίως από τις χωρικές θάλασσες ή τις αποκλειστικές ζώνες δύο ή περισσοτέρων παράκτιων κρατών.

Άρθρο 123

Συνεργασία κρατών που συνορεύουν με κλειστές ή ημίκλειστες θάλασσες

Τα κράτη που συνορεύουν με κλειστή ή ημίκλειστη θάλασσα πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους στην άσκηση των δικαιωμάτων τους και την εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση. Προς το σκοπό αυτό, προσπαθούν άμεσα ή μέσω αρμόδιας περιφερειακής οργάνωσης:

α) να συντονίζουν τη διαχείριση, διατήρηση, έρευνα και εκμετάλλευση των ζώντων πόρων της θάλασσας·

β) να συντονίζουν την εκπλήρωση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών τους σχετικά με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος·

γ) να συντονίζουν την πολιτική της επιστημονικής τους έρευνας και να αναλαμβάνουν, όπου αρμόζει, κοινά προγράμματα επιστημονικής έρευνας στην περιοχή·

δ) να προσκαλούν, όπως αρμόζει, άλλα ενδιαφερόμενα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς να συνεργασθούν με αυτά για την προώθηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

ΜΕΡΟΣ X

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΑΝΕΥ ΑΚΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ

Άρθρο 124

Χρήση όρων

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης:

α) «κράτος άνευ ακτών» σημαίνει το κράτος που δεν έχει θαλάσσιες ακτές·

β) «κράτος διέλευσης» σημαίνει το κράτος, με ή χωρίς θαλάσσια ακτή, που βρίσκεται ανάμεσα σε κράτος άνευ ακτών και τη θάλασσα και διά μέσου του εδάφους του οποίου διέρχεται η διαμετακόμιση·

γ) «διαμετακόμιση» σημαίνει διακίνηση προσώπων, αποσκευών, εμπορευμάτων και μέσων μεταφοράς διά

μέσου της περιοχής ενός ή περισσοτέρων κρατών διέλευσης, όταν η διέλευση διά μέσου αυτής της περιοχής με ή χωρίς μεταφόρτωση, αποθήκευση, μερική εκφόρτωση ή αλλαγή στον τρόπο μεταφοράς, αποτελεί μέρος μόνον ενός πλήρους ταξιδίου που αρχίζει ή τελειώνει μέσα στο έδαφος του άνευ ακτών κράτους·

δ) «μέσα μεταφοράς» σημαίνει:

i) τροχαίο σιδηροδρομικό υλικό, θαλάσσια, λιμναία και ποτάμια σκάφη και οδικά οχήματα,

ii) όπου το απαιτούν οι τοπικές συνθήκες, οι μεταφορείς και τα υποζύγια.

2. Τα άνευ ακτών κράτη και τα κράτη διέλευσης μπορούν με συμφωνία μεταξύ τους να συμπεριλάβουν ως μέσα μεταφοράς αγωγούς και αγωγούς αερίου και μέσα μεταφοράς άλλα από εκείνα που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 125

Δικαίωμα πρόσβασης προς και από τη θάλασσα και ελευθερία διέλευσης

1. Τα άνευ ακτών κράτη έχουν το δικαίωμα πρόσβασης προς και από τη θάλασσα για το σκοπό της άσκησης των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που σχετίζονται με την ελευθερία της ανοικτής θάλασσας και την κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας. Για το σκοπό αυτό, τα άνευ ακτών κράτη θα απολαύουν ελευθερίας διέλευσης διά μέσου του εδάφους των κρατών διέλευσης με όλα τα μεταφορικά μέσα.

2. Οι όροι και τρόποι άσκησης της ελεύθερης διέλευσης θα συμφωνούνται ανάμεσα στα άνευ ακτών κράτη και στα ενδιαφερόμενα κράτη διέλευσης, με διμερείς, υποπεριφερειακές ή περιφερειακές συμφωνίες.

3. Τα κράτη διέλευσης, κατά την ενάσκηση της πλήρους κυριαρχίας τους πάνω στο έδαφός τους, έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα δικαιώματα και οι ευκολίες που προβλέπονται στο παρόν μέρος για τα άνευ ακτών κράτη δεν παραβιάζουν με κανένα τρόπο τα νόμιμα συμφέροντά τους.

Άρθρο 126

Εξαίρεση από την εφαρμογή της ρήτρας του μάλλον ευνοουμένου κράτους

Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης καθώς και οι ειδικές συμφωνίες που αναφέρονται στην άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης προς και από τη θάλασσα, οι οποίες καθιερώνουν δικαιώματα και ευκολίες λόγω της ειδικής γεωγραφικής θέσης των άνευ ακτών κρατών , εξαιρούνται από την εφαρμογή της ρήτρας του μάλλον ευνοουμένου κράτους.

Άρθρο 127

Τελωνειακοί δασμοί, φόροι και άλλα τέλη

1. Η διαμετακόμιση δεν υπόκειται σε τελωνειακούς δασμούς, φόρους ή άλλα τέλη εκτός από τα τέλη που επιβάλλονται για συγκεκριμένες υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με αυτή τη διαμετακόμιση.

2. Τα μέσα μεταφοράς διαμετακόμισης και οι άλλες ευκολίες που προβλέπονται και χρησιμοποιούνται από τα άνευ ακτών κράτη δεν υπόκεινται σε φόρους ή επιβαρύνσεις υψηλότερες από εκείνες που επιβάλλονται για τη χρησιμοποίηση μέσων μεταφοράς του κράτους διέλευσης.

Άρθρο 128

Ελεύθερες ζώνες και άλλες τελωνειακές ευκολίες

Για τη διευκόλυνση της διαμετακόμισης, μπορούν να καθιερώνονται ελεύθερες ζώνες ή άλλες τελωνειακές ευκολίες στους λιμένες εισόδου και εξόδου στα κράτη διέλευσης, με συμφωνία μεταξύ των κρατών διέλευσης και των άνευ ακτών κρατών.

Άρθρο 129

Συνεργασία στην κατασκευή και βελτίωση των μέσων μεταφοράς

Όπου τα κράτη διέλευσης δεν διαθέτουν μέσα μεταφοράς που να καθιστούν δυνατή την ελευθερία διέλευσης ή όπου τα υφιστάμενα μέσα, συμπεριλαμβανομένων και των λιμενικών εγκαταστάσεων και εξοπλισμού είναι ανεπαρκή από οποιαδήποτε άποψη, τα κράτη διέλευσης και τα ενδιαφερόμενα άνευ ακτών κράτη μπορούν να συνεργαστούν στην κατασκευή ή βελτίωσή τους.

Άρθρο 130

Μέτρα για την αποφυγή ή εξάλειψη καθυστερήσεων ή άλλων δυσχερειών τεχνικής φύσης κατά τη διαμετακόμιση

1. Τα κράτη διέλευσης λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την αποφυγή καθυστερήσεων ή άλλων δυσκολιών τεχνικής φύσης κατά τη διαμετακόμιση.

2. Σε περίπτωση εμφάνισης τέτοιων καθυστερήσεων ή δυσκολιών, οι αρμόδιες αρχές των κρατών διέλευσης και των ενδιαφερόμενων άνευ ακτών κρατών συνεργάζονται για την ταχεία εξάλειψή τους.

Άρθρο 131

Ίση μεταχείριση σε θαλάσσιους λιμένες

Τα πλοία που φέρουν την σημαία άνευ ακτών κρατών απολαύουν μεταχείρισης ίσης με εκείνη που παρέχεται σε άλλα ξένα πλοία σε θαλάσσιους λιμένες.

Άρθρο 132

Παραχώρηση μεγαλύτερων ευκολιών διέλευσης

Η παρούσα σύμβαση δεν συνεπάγεται κατά κανένα τρόπο την ανάκληση ευκολιών διέλευσης που είναι μεγαλύτερες από εκείνες που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση και οι οποίες συμφωνούνται μεταξύ κρατών μερών στην παρούσα σύμβαση ή παραχωρούνται από κράτος μέρος. Η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει επίσης την παραχώρηση μεγαλυτέρων ευκολιών στο μέλλον.

ΜΕΡΟΣ XI

Η ΠΕΡΙΟΧΗ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 133

Χρήση όρων

Για τους σκοπούς του παρόντος μέρους:

α) με τον όρο «πόροι» νοούνται όλοι οι υπό στερεά, υγρή ή αεριώδη κατάσταση ορυκτοί πόροι *in situ* στην περιοχή, επί, ή στο υπέδαφος των θαλασσίων βυθών, περιλαμβανομένων και των πολυμεταλλικών κονδύλων·

β) οι πόροι μετά την εξόρυξή τους από την περιοχή καλούνται «ορυκτά».

Άρθρο 134

Πεδίο εφαρμογής του παρόντος μέρους

1. Το παρόν μέρος έχει εφαρμογή στην περιοχή.

2. Οι δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος μέρους.

3. Η κατάθεση των χαρτών ή των πινάκων των γεωγραφικών συντεταγμένων που απεικονίζουν τη θέση των ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 καθώς και η δημοσιότητα που πρέπει να δοθεί σ' αυτούς τους χάρτες ή πίνακες, διέπονται από το μέρος XI.

4. Καμιά διάταξη του παρόντος άρθρου δεν θίγει τον καθορισμό των εξωτερικών ορίων της υφαλοκρηπίδας σύμφωνα με το μέρος VI, ή την ισχύ συμφωνιών οριοθέτησης μεταξύ κρατών έναντι ή προσκείμενα παράλια.

Άρθρο 135

Νομικό καθεστώς των υπερκειμένων υδάτων και του εναερίου χώρου

Ούτε το παρόν μέρος, ούτε δικαιώματα που παρέχονται ή ασκούνται κατ' εφαρμογή του παρόντος μέρους θίγουν το νομικό καθεστώς των υπερκειμένων της περιοχής υδάτων, ή του εναερίου χώρου υπεράνω των υδάτων αυτών.

ΤΜΗΜΑ 2

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ

Άρθρο 136

Κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας

Η περιοχή και οι πόροι της είναι κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας.

Άρθρο 137

Νομικό καθεστώς της περιοχής και των πόρων της

1. Κανένα κράτος δεν μπορεί να διεκδικήσει ή να ασκήσει κυριαρχία ή κυριαρχικά δικαιώματα επί οποιουδήποτε τμήματος της περιοχής ή των πόρων της, και κανένα κράτος ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν μπορεί να ιδιοποιηθεί οποιοδήποτε τμήμα αυτής. Οποιαδήποτε διεκδίκηση ή άσκηση κυριαρχίας ή κυριαρχικών δικαιωμάτων ή ιδιοποίηση τέτοιας φύσεως δεν αναγνωρίζονται.

2. Η ανθρωπότητα ολόκληρη, για λογαριασμό της οποίας ενεργεί η αρχή, έχει πλήρη δικαιώματα επί των πόρων της περιοχής. Οι πόροι αυτοί είναι αναπαλλοτρίωτοι. Τα ορυκτά όμως που εξορύσσονται από την περιοχή μπορούν να μεταβιβασθούν μόνον σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος μέρους και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής.

3. Κανένα κράτος και κανένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο δεν διεκδικεί και δεν αποκτά ή ασκεί δικαιώματα αναφορικά με ορυκτά που εξορύσσονται από την περιοχή, παρά μόνον σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος μέρους. Άλλως, διεκδικήσεις, απόκτηση ή άσκηση δικαιωμάτων τέτοιας φύσεως δεν αναγνωρίζονται.

Άρθρο 138

Γενική συμπεριφορά των κρατών σε ό,τι αφορά την περιοχή

Η γενική συμπεριφορά των κρατών, σε ό,τι αφορά την περιοχή, είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του παρόντος

μέρους και με τις αρχές που περιλαμβάνονται στο χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και στους άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου, προς το σκοπό της διατήρησης της ειρήνης και της ασφάλειας και της προαγωγής της διεθνούς συνεργασίας και της αμοιβαίας κατανόησης.

Άρθρο 139

Υποχρέωση συμμόρφωσης και ευθύνη σε περίπτωση ζημιών

1. Τα κράτη μέρη έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες στην περιοχή διεξάγονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος μέρους, είτε οι δραστηριότητες αυτές διεξάγονται από τα κράτη μέρη είτε από κρατικές επιχειρήσεις ή φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι υπήκοοι των κρατών μερών ή ελέγχονται ουσιαστικά από αυτά ή τους υπηκόους τους. Την ίδια υποχρέωση έχουν και οι διεθνείς οργανισμοί για τις δραστηριότητες που διεξάγονται από αυτούς στην περιοχή.

2. Με την επιφύλαξη των κανόνων του διεθνούς δικαίου και του άρθρου 22 του παραρτήματος ΙΙΙ, κράτος μέρος ή διεθνής οργανισμός ευθύνεται για τις ζημίες που προκύπτουν από παράλειψη, εκ μέρους του, των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο παρόν τμήμα. Κράτη μέρη ή διεθνείς οργανισμοί, ενεργούντες από κοινού ευθύνονται από κοινού και αλληλέγγυα. Ένα κράτος μέρος, όμως, δεν ευθύνεται για τις ζημίες που προκύπτουν από την παράλειψη συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του παρόντος μέρους, εκ μέρους ενός προσώπου για το οποίο έχει εγγυηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 4 και το παράρτημα ΙΙΙ, άρθρο 4 παράγραφος 4.

3. Κράτη μέρη που είναι μέλη διεθνών οργανισμών λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή του παρόντος άρθρου εκ μέρους των διεθνών οργανισμών.

Άρθρο 140

Όφελος της ανθρωπότητας

1. Οι δραστηριότητες στην περιοχή διεξάγονται, όπως ειδικά προβλέπεται στο παρόν μέρος, προς όφελος ολόκληρης της ανθρωπότητας, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική θέση των κρατών, είτε αυτά είναι παράκτια είτε άνευ ακτών, λαμβανομένων ιδιαιτέρως υπόψη των συμφερόντων και αναγκών των αναπτυσσομένων κρατών και των λαών που δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία, ή άλλο καθεστώς αυτοδιοίκησης αναγνωρισμένο από τα Ηνωμένα Έθνη, σύμφωνα με την απόφαση 1514 (XV) και άλλες σχετικές αποφάσεις της γενικής συνέλευσης.

2. Η αρχή μεριμνά για τη δίκαιη κατανομή των χρηματικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων που προέρχονται από τις δραστηριότητες στην περιοχή, μέσω καταλλήλου μηχανισμού και με βάση την αρχή της μη διάκρισης, σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2 στοιχείο στ) σημείο ι).

Άρθρο 141

Χρήση της περιοχής αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς

Η περιοχή διατίθεται προς χρήση αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς από όλα τα κράτη, παράκτια, ή άνευ ακτών, χωρίς διάκριση και με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων του παρόντος μέρους.

Άρθρο 142

Δικαιώματα και νόμιμα συμφέροντα των παρακτίων κρατών

1. Σε περίπτωση που αποθέματα πόρων της περιοχής εκτείνονται και πέραν των ορίων αυτής, κατά τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων στην περιοχή, λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα δικαιώματα και νόμιμα συμφέροντα του παράκτιου κράτους, στη δικαιοδοσία του οποίου εκτείνονται τα αποθέματα αυτά.

2. Καθιερώνονται διαβουλεύσεις, με το ενδιαφερόμενο κράτος, περιλαμβανομένης και της προηγούμενης γνωστοποίησης, προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε παραβίαση των δικαιωμάτων αυτών και συμφερόντων. Σε περιπτώσεις που οι δραστηριότητες στην περιοχή ενδέχεται να έχουν σαν αποτέλεσμα την εκμετάλλευση πόρων που βρίσκονται εντός ορίων εθνικής δικαιοδοσίας απαιτείται η προηγούμενη συναίνεση του παράκτιου κράτους.

3. Ούτε οι διατάξεις του παρόντος μέρους ούτε τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται ή ασκούνται δυνάμει αυτού, θίγουν τα δικαιώματα των παράκτιων κρατών να λαμβάνουν μέτρα, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του τμήματος XII, τα οποία είναι απαραίτητα για την πρόληψη, περιορισμό ή εξάλειψη ενός σοβαρού και επικείμενου για τα παράλιά τους κινδύνου, ή για συναφή συμφέροντα που αναφέρονται στη μόλυνση ή στην απειλή μολύνσεως από δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή, ή για οποιαδήποτε άλλα επικίνδυνα συμβάντα που προκαλούνται από τέτοιες δραστηριότητες.

Άρθρο 143

Θαλάσσια επιστημονική έρευνα

1. Η θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην περιοχή διεξάγεται αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς και προς όφελος ολόκληρης της ανθρωπότητας, σύμφωνα με το μέρος XIII.

2. Η αρχή μπορεί να διεξαγάγει θαλάσσια επιστημονική έρευνα σχετιζομένη με την περιοχή και τους πόρους αυτής και μπορεί να συνάπτει συμβόλαια για το σκοπό αυτό. Η αρχή προωθεί και ενθαρρύνει τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην περιοχή και συντονίζει και διαθέτει τα αποτε-

λέσματα των ερευνών και αναλύσεων, όταν αυτά είναι διαθέσιμα.

3. Τα κράτη μέρη μπορούν να πραγματοποιούν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες στην περιοχή. Τα κράτη μέρη προωθούν τη διεθνή συνεργασία για θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην περιοχή:

α) συμμετέχοντας σε διεθνή προγράμματα και ενθαρρύνοντας τη συνεργασία στη θαλάσσια επιστημονική έρευνα που πραγματοποιείται από προσωπικό διαφόρων χωρών και από εκείνο της αρχής·

β) μεριμνώντας ώστε η επεξεργασία των προγραμμάτων να γίνεται, μέσω της αρχής ή άλλων διεθνών οργανισμών, αναλόγως της περιπτώσεως, προς όφελος των αναπτυσσομένων κρατών και των ολιγότερο ανεπτυγμένων τεχνολογικά κρατών ώστε:

i) να ενισχύονται οι δυνατότητες έρευνας των χωρών αυτών,

ii) να εκπαιδεύεται το προσωπικό τους και το προσωπικό της αρχής στις τεχνικές και στις εφαρμογές της έρευνας,

iii) να τονώνεται η απασχόληση του εξειδικευμένου προσωπικού τους στις έρευνες που διεξάγονται στην περιοχή·

γ) κοινοποιώντας, αποτελεσματικώς, μέσω της αρχής και άλλων διεθνών καναλιών, όταν χρειάζεται, τα αποτελέσματα των ερευνών και αναλύσεων όταν αυτά είναι διαθέσιμα.

Άρθρο 144

Μεταφορά τεχνολογίας

1. Σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, η αρχή λαμβάνει μέτρα:

α) για την απόκτηση τεχνολογίας και επιστημονικών γνώσεων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες στην περιοχή·

β) για την προώθηση και ενθάρρυνση της μεταφοράς της ανωτέρω τεχνολογίας και επιστημονικών γνώσεων στα αναπτυσσόμενα κράτη, ώστε όλα τα κράτη μέρη να ωφελούνται από αυτές.

2. Για τον σκοπό αυτό, η αρχή και τα κράτη μέρη συνεργάζονται προκειμένου να προωθήσουν τη μεταφορά τεχνολογίας και επιστημονικών γνώσεων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες στην περιοχή, έτσι ώστε και η επιχείρηση και όλα τα κράτη μέρη να μπορούν να ωφεληθούν από αυτές. Ειδικότερα εισάγουν και προωθούν:

α) προγράμματα για τη μεταφορά, στην επιχείρηση και στα κράτη μέρη, τεχνολογίας σχετικής με τις δραστηριότητες στην περιοχή, διευκολύνοντας, μεταξύ άλλων, την απόκτηση τεχνολογίας από την επιχείρηση και τα αναπτυσσόμενα κράτη με δίκαιους και λογικούς όρους και προϋποθέσεις.

β) Μέτρα που αποσκοπούν στην προαγωγή της τεχνολογίας της επιχείρησης και της εγχώριας τεχνολογίας των αναπτυσσομένων κρατών και ειδικότερα στη δημιουργία ευκαιριών εκπαιδεύσεως για το προσωπικό της επιχείρησης και των αναπτυσσομένων κρατών στις θαλάσσιες επιστήμες και τεχνικές και στην πλήρη συμμετοχή αυτών στις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή.

Άρθρο 145

Προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος

Όσον αφορά τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή, λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, για την αποτελεσματική προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τα βλαβερά αποτελέσματα που είναι δυνατόν να προκύψουν από τις δραστηριότητες αυτές. Η αρχή υιοθετεί για το σκοπό αυτό κατάλληλους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που αποσκοπούν, μεταξύ άλλων:

α) στην πρόληψη, μείωση και έλεγχο της μόλυνσης και των άλλων κινδύνων που απειλούν το θαλάσσιο περιβάλλον, περιλαμβανομένων και των ακτών και που διαταράσσουν την οικολογική ισορροπία αυτού, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγκη προστασίας του από τις βλαβερές συνέπειες δραστηριοτήτων όπως οι γεωτρήσεις, βυθοκορήσεις, εκσκαφές, απομάκρυνση αποβλήτων, κατασκευή, λειτουργία και συντήρηση εγκαταστάσεων, αγωγών και άλλων μηχανημάτων που χρησιμοποιούνται γι' αυτές τις δραστηριότητες·

β) στην προστασία και διατήρηση των φυσικών πόρων της περιοχής και στην πρόληψη ζημιών στη θαλάσσια χλωρίδα και πανίδα.

Άρθρο 146

Προστασία της ανθρώπινης ζωής

Αναφορικά με τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση ουσιαστικής προστασίας της ανθρώπινης ζωής. Για τον σκοπό αυτό η αρχή υιοθετεί κατάλληλους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για τη συμπλήρωση του ισχύοντος διεθνούς δικαίου όπως αυτό εμπεριέχεται στις σχετικές συνθήκες.

Άρθρο 147

Εναρμόνιση των δραστηριοτήτων που διεξάγονται στην περιοχή με εκείνες που διεξάγονται στον θαλάσσιο χώρο και περιβάλλον

1. Οι δραστηριότητες στην περιοχή διεξάγονται λαμβανομένων επαρκώς υπόψη και των άλλων δραστηριοτήτων που διεξάγονται στο θαλάσσιο περιβάλλον.

2. Οι εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται για τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή υπόκεινται στις ακόλουθες ρυθμίσεις:

α) οι εγκαταστάσεις αυτές συναρμολογούνται, τοποθετούνται και αποσύρονται μόνον σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος μέρους και με τους κανόνες, κανονι-

σμούς και διαδικασίες της αρχής. Για τη συναρμολόγησή τους, την τοποθέτησή τους και την απόσυρσή τους πρέπει να λαμβάνει χώρα η δέουσα γνωστοποίηση και να εξασφαλίζεται η ύπαρξη μονίμων σημείων, δηλωτικών της παρουσίας τους·

β) οι εγκαταστάσεις αυτές δεν πρέπει να τοποθετούνται σε μέρος όπου υπάρχει κίνδυνος να παρακωλύουν την χρησιμοποίηση θαλασσίων διαύλων που θεωρούνται σημαντικοί για την διεθνή ναυσιπλοΐα, ούτε σε ζώνες όπου υπάρχει έντονη αλιευτική δραστηριότητα·

γ) οι εγκαταστάσεις αυτές περιβάλλονται από ζώνες ασφαλείας που σημειοθετούνται καταλλήλως ώστε να εξασφαλίζεται η ασφάλεια τόσο των εγκαταστάσεων όσον και της ναυσιπλοΐας. Η διαμόρφωση και ή τοποθεσία των ζωνών αυτών ασφαλείας καθορίζονται έτσι ώστε να μην παρεμποδίζουν την νόμιμη πρόσβαση των πλοίων σε καθορισμένες θαλάσσιες ζώνες, ή τη ναυσιπλοΐα κατά μήκος διεθνών θαλασσίων διαύλων·

δ) οι εγκαταστάσεις αυτές χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς·

ε) οι εγκαταστάσεις αυτές δεν έχουν το νομικό καθεστώς των νήσων. Δεν έχουν δικά τους χωρικά ύδατα και η παρουσία τους δεν επηρεάζει την οριοθέτηση των χωρικών υδάτων, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της υφαλοκρηπίδος.

3. Άλλες δραστηριότητες που διεξάγονται στο θαλάσσιο περιβάλλον, διεξάγονται λαμβανομένων επαρκώς υπόψη και των δραστηριοτήτων στην περιοχή.

Άρθρο 148

Συμμετοχή των αναπτυσσομένων κρατών στις δραστηριότητες στην περιοχή

Ενθαρρύνεται η ουσιαστική συμμετοχή των αναπτυσσομένων κρατών στις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή όπως ρητά προβλέπεται στο παρόν μέρος, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των ιδιαιτέρων συμφερόντων και αναγκών τους και ειδικότερα της ιδιαίτερης ανάγκης των άνευ ακτών και γεωγραφικώς μειονεκτούντων, μεταξύ των αναπτυσσομένων κρατών, να ξεπεράσουν τα εμπόδια που προκύπτουν από την μειονεκτική τους θέση και κυρίως από την μακρινή απόσταση που τους χωρίζει από την περιοχή και τις δυσκολίες πρόσβασης και αποχώρησης από αυτήν.

Άρθρο 149

Αρχαιολογικά και ιστορικά αντικείμενα

Όλα τα αρχαιολογικά και ιστορικά αντικείμενα που ανευρίσκονται στην περιοχή διαφυλάσσονται ή διατίθενται για το συμφέρον ολόκληρης της ανθρωπότητας, λαμβανομένων ειδικότερα υπόψη των προτιμησιακών δικαιωμάτων του κράτους ή της χώρας καταγωγής, ή του κράτους της πολιτιστικής καταγωγής ή του κράτους της ιστορικής και αρχαιολογικής καταγωγής των αντικειμένων.

ΤΜΗΜΑ 3

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Άρθρο 150

Πολιτική σχετικά με δραστηριότητες στην περιοχή

Οι δραστηριότητες στην περιοχή διεξάγονται, όπως ειδικά προβλέπεται στο παρόν μέρος, κατά τρόπο που να ευνοείται η υγιής ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας και η ισόρροπη μεγέθυνση του παγκόσμιου εμπορίου, καθώς και η προώθηση της διεθνούς συνεργασίας για τη γενική ανάπτυξη όλων των χωρών και ειδικότερα των αναπτυσσομένων χωρών και προς τον σκοπό της εξασφάλισης:

α) της ανάπτυξης των πόρων της περιοχής·

β) της μεθοδικής, ασφαλούς και ορθολογικής διαχειρίσεως των πόρων της περιοχής περιλαμβανομένης και της αποτελεσματικής διεξαγωγής των δραστηριοτήτων στην περιοχή και της αποφυγής ασκόπων απωλειών με την εφαρμογή υγιών αρχών διατήρησης αυτών·

γ) της αύξησης των ευκαιριών συμμετοχής στις δραστηριότητες αυτές σύμφωνα ειδικότερα με τα άρθρα 144 και 148·

δ) της συμμετοχής της αρχής στα έσοδα, και της μεταφοράς τεχνολογίας στην επιχείρηση και στα αναπτυσσόμενα κράτη, όπως προβλέπεται στην παρούσα σύμβαση·

ε) της αύξησης ανάλογα με τις ανάγκες της διαθεσιμότητος των ορυκτών από την περιοχή σε συνδυασμό με ορυκτά προερχόμενα από άλλες πηγές, ώστε να εξασφαλίζεται ο εφοδιασμός των καταναλωτών με τέτοια ορυκτά·

στ) δικαίων και σταθερών τιμών, τόσο για τα ορυκτά που προέρχονται από την περιοχή, οσό και για εκείνα που προέρχονται από άλλες πηγές, οι οποίες να είναι επικερδείς για τους παραγωγούς και λογικές για τους καταναλωτές, καθώς και της εξασφάλισης μακροχρόνιας ισορροπίας μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως·

ζ) της εξασφάλισης για όλα τα κράτη μέρη, ανεξαρτήτως του κοινωνικού και οικονομικού τους συστήματος, και της γεωγραφικής τους θέσης, περισσοτέρων ευκαιριών συμμετοχής στην ανάπτυξη των πόρων της περιοχής, και της αποφυγής μονοπώλησης των δραστηριοτήτων στην περιοχή·

η) της προστασίας των αναπτυσσομένων χωρών από τις δυσμενείς επιδράσεις στην οικονομία τους, ή στα έσοδα από τις εξαγωγές τους, συνεπεία της πτώσεως της τιμής ενός ορυκτού εξ εκείνων που εξορύσσονται στην περιοχή ή συνεπεία της μείωσης του όγκου των εξαγωγών του ορυκτού αυτού, εφόσον η μείωση αυτή οφείλεται στις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 151·

θ) της αξιοποίησης της κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητας·

ι) της εξασφάλισης προϋποθέσεων, ούτως ώστε η πρόσβαση στις αγορές για τις εισαγωγές ορυκτών προερχομένων από την περιοχή και για τις εισαγωγές βασικών προϊόντων παραγομένων από τα ορυκτά αυτά να μην είναι περισσότερον ευνοϊκή από την πλέον ευνοϊκή πρόσβαση που ισχύει για τις εισαγωγές αυτών από άλλες πηγές.

Άρθρο 151

Πολιτική επί της παραγωγής

1. α) Χωρίς να παραβλάπτονται οι στόχοι που εξαγγέλλονται στο άρθρο 150, η αρχή για την εφαρμογή του στοιχείου η) του παρόντος άρθρου, ενεργούσα μέσω των υφισταμένων forum, ή εάν αυτό είναι σκοπιμότερο, στα πλαίσια νέων διευθετήσεων ή συμφωνιών, στις οποίες συμμετέχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη περιλαμβανομένων και των παραγωγών και καταναλωτών, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να προωθήσει την ανάπτυξη, την αποτελεσματικότερη λειτουργία και τη σταθερότητα των αγορών για τα βασικά εκείνα προϊόντα τα οποία προέρχονται από ορυκτά εξαγόμενα στην περιοχή, σε τιμές επικερδείς για τους παραγωγούς και λογικές για τους καταναλωτές. Όλα τα κράτη μέρη συνεργάζονται για το σκοπό αυτό·

β) Η αρχή έχει το δικαίωμα να συμμετέχει σε οποιαδήποτε διάσκεψη βασικών προϊόντων, η οποία αναφέρεται σ' αυτά τα βασικά προϊόντα και στην οποία συμμετέχουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη περιλαμβανομένων και των παραγωγών και καταναλωτών. Η αρχή έχει το δικαίωμα να είναι συμβαλλόμενο μέρος σε οποιαδήποτε διευθέτηση ή συμφωνία καταλήξουν οι διασκέψεις αυτές. Η συμμετοχή της αρχής στα όργανα τα οποία συνιστώνται στα πλαίσια των διευθετήσεων ή συμφωνιών αυτών θα έχει σχέση με την παραγωγή στην περιοχή και θα λαμβάνει χώρα σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες των οργάνων αυτών·

γ) Η αρχή εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της στα πλαίσια των διευθετήσεων ή των συμφωνιών που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο κατά τρόπο εξασφαλίζοντα ομοιόμορφη και χωρίς διάκριση εφαρμογή αυτών για το σύνολο της παραγωγής των εν λόγω ορυκτών στην περιοχή. Πράττοντας έτσι η αρχή ενεργεί κατά τρόπο σύμφωνο με τους όρους των υφισταμένων συμβολαίων και τις διατάξεις των εγκεκριμένων προγραμμάτων εργασίας της επιχείρησης.

2. α) Κατά τη μεταβατική περίοδο που ορίζεται στην παράγραφο 3, η εμπορική εκμετάλλευση δεν μπορεί να αρχίσει σύμφωνα με το εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας παρά μόνον εφόσον ο επιχειρηματίας έχει κάνει αίτηση και έχει λάβει από την αρχή άδεια εκμετάλλευσης. Η άδεια αυτή δεν μπορεί να ζητηθεί ή να χορηγηθεί για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία έναρξης της εμπορικής εκμετάλλευσης που αναφέρεται στο πρόγραμμα εργασίας, εκτός εάν η αρχή, λόγω της φύσης και του χρονοδιαγράμματος εκτέλεσης του προγράμματος, ορίσει στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής διαφορετική χρονική περίοδο·

β) στην αίτηση για τη χορήγηση αδείας εμπορικής εκμετάλλευσης ο επιχειρηματίας προσδιορίζει την ετήσια ποσότητα του νικελίου που προβλέπει να εξάγει σύμφωνα με το εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας. Η αίτηση περιλαμβάνει πίνακα δαπανών τις οποίες αναλαμβάνει να κάνει ο επιχειρηματίας αφού λάβει την άδεια. Οι δαπάνες αυτές έχουν υπολογισθεί κατά τρόπο που να επιτρέπουν την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης την προγραμματισμένη ημερομηνία·

γ) Για την εφαρμογή των στοιχείων α) και β) η αρχή καθιερώνει κανόνες προσήκουσας, επίδοσης σύμφωνα με το άρθρο 17 του παραρτήματος ΙΙΙ·

δ) Η αρχή χορηγεί άδεια εκμετάλλευσης για τις ποσότητες που αναφέρονται στην αίτηση, εκτός εάν το άθροισμα των ποσοτήτων αυτών και των ποσοτήτων που έχουν ήδη εγκριθεί υπερβαίνει το ανώτατο όριο παραγωγής νικελίου για κάθε έτος της μεταβατικής περιόδου, όπως αυτό έχει υπολογισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 4, κατά το έτος χορήγησης της αδείας·

ε) Όταν χορηγηθεί η άδεια εκμετάλλευσης και η εγκριθείσα αίτηση αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του εγκριθέντος προγράμματος εργασίας·

στ) αν η αίτηση για τη χορήγηση αδείας εκμετάλλευσης, που υποβάλλεται από τον επιχειρηματία δεν γίνει δεκτή σύμφωνα με το στοιχείο δ) ο επιχειρηματίας μπορεί να υποβάλλει εκ νέου αίτηση προς την αρχή καθ' οιανδήποτε χρονική στιγμή.

3. Η μεταβατική περίοδος αρχίζει πέντε έτη πριν από την 1η Ιανουαρίου του έτους για το οποίο έχει προγραμματισθεί η πρώτη εμπορική εκμετάλλευση βάσει κάποιου εγκεκριμένου προγράμματος εργασίας. Εάν η πρώτη εμπορική εκμετάλλευση καθυστερήσει πέραν του έτους για το οποίο είχε προγραμματισθεί αρχικά, η έναρξη της μεταβατικής περιόδου και το ανώτατο όριο παραγωγής που είχαν αρχικά καθορισθεί αναπροσαρμόζονται ανάλογα. Η μεταβατική περίοδος διαρκεί 25 χρόνια, ή μέχρι το τέλος της διάσκεψης αναθεώρησης που αναφέρεται στο άρθρο 155, ή μέχρι της ημερομηνίας κατά την οποία οι νέες διευθετήσεις ή συμφωνίες, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τίθενται σε ισχύ, οποιαδήποτε των ημερομηνιών αυτών προηγηθεί. Αν οι εν λόγω διευθετήσεις ή συμφωνίες ακυρωθούν ή παύσουν να ισχύουν για ένα οποιοδήποτε λόγο η αρχή αναλαμβάνει για το υπόλοιπο της μεταβατικής περιόδου τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

4. α) Το ανώτατο όριο παραγωγής που ισχύει για οποιοδήποτε έτος της μεταβατικής περιόδου είναι το άθροισμα:

i) της διαφοράς μεταξύ των τιμών της καμπύλης ροπής προς κατανάλωση νικελίου, όπως αυτές υπολογίζονται σύμφωνα με το στοιχείο β), για το αμέσως προηγούμενο της πρώτης εμπορικής

εκμετάλλευσης έτος και το αμέσως προηγούμενο της έναρξης της μεταβατικής περιόδου έτος, και

ii) ποσοστού εξήντα τοις εκατό της διαφοράς μεταξύ των τιμών της καμπύλης ροπής προς κατανάλωση νικελίου, όπως αυτές υπολογίζονται σύμφωνα με το στοιχείο β) για το έτος για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση χορήγησης αδείας εκμετάλλευσης και το αμέσως προηγούμενο έτος του έτους της πρώτης εμπορικής εκμετάλλευσης·

β) για τους σκοπούς του στοιχείου α):

i) οι τιμές της καμπύλης ροπής που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ανωτάτου ορίου παραγωγής νικελίου είναι οι ετήσιες τιμές κατανάλωσης νικελίου που εμφανίζονται στην καμπύλη που διαμορφώνεται κατά τη διάρκεια του έτους κατά το οποίο χορηγείται η άδεια εκμετάλλευσης. Η καμπύλη ροπής προκύπτει από τη γραμμική παρεμβολή των λογαρίθμων της πραγματικής ετήσιας κατανάλωσης νικελίου κατά την περίοδο των τελευταίων 15 ετών για την οποία υπάρχουν διαθέσιμα τέτοια στοιχεία, του χρόνου λαμβανομένου ως ανεξάρτητης μεταβλητής. Αυτή η καμπύλη ροπής θα αναφέρεται ως αρχική καμπύλη ροπής,

ii) εάν το ετήσιο ποσοστό αυξήσεως της αρχικής καμπύλης ροπής είναι κατώτερο του 3 %, τότε η καμπύλη ροπής που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των ποσοτήτων των αναφερομένων στο στοιχείο α) αντικαθίσταται από μία άλλη καμπύλη, η οποία τέμνει την αρχική καμπύλη ροπής στο σημείο όπου απεικονίζεται η τιμή κατανάλωσης κατά το πρώτο έτος της ανωτέρω δεκαπενταετούς περιόδου και η οποία έχει κλίση αντιστοιχούσα σε ετήσια αύξηση 3 %. Το ανώτατο, εν τούτοις, όριο παραγωγής που ορίζεται για κάθε έτος της μεταβατικής περιόδου δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να υπερβαίνει τη διαφορά μεταξύ των τιμών της αρχικής καμπύλης ροπής για το έτος αυτό και των τιμών της αρχικής καμπύλης ροπής για το έτος που προηγείται της έναρξης της μεταβατικής περιόδου.

5. Η αρχή, από το διαθέσιμο ανώτατο όριο παραγωγής, όπως αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4, κρατάει για την επιχείρηση για την πρώτη εκμετάλλευση αυτής, ποσότητα 38 000 μετρικών τόνων νικελίου.

6. α) Ένας επιχειρηματίας μπορεί, κατά τη διάρκεια ενός οποιουδήποτε έτους, να παράγει ποσότητες μικρότερες από το επίπεδο της ετήσιας παραγωγής μεταλλευμάτων προερχομένων από πολυμεταλλικούς κονδύλους, ή να υπερβεί το επίπεδο αυτό κατά 8 % κατ' ανώτατο όριο, υπό τον όρο ότι το σύνολο της παραγωγής δεν θα υπερβαίνει τις ποσότητες που καθορίζονται στην άδεια. Οποιαδήποτε υπέρβαση πέραν του 8 % και μέχρι ποσοστού 20 % κατά τη διάρκεια ενός οποιουδήποτε έτους, ή οποιαδήποτε υπέρβαση κατά το πρώτο ή τα επόμενα έτη που ακολουθούν δύο συνεχή έτη κατά τα οποία έγινε υπέρβαση, αποτελεί αντικείμενο διαπραγματεύσεων με την αρχή, η οποία μπορεί να απαιτήσει από τον επιχειρηματία να υποβάλει αίτηση για την χορήγηση αδείας συμπληρωματικής παραγωγής·

β) Η αρχή εξετάζει τις αιτήσεις για τη χορήγηση αδείας συμπληρωματικής παραγωγής μόνον αφού εξετάσει προηγουμένως όλες τις εκκρεμείς αιτήσεις επιχειρηματιών, οι οποίοι δεν έχουν λάβει ακόμη άδεια παραγωγής και αφού λάβει δεόντως υπόψη το ενδεχόμενο και άλλων αιτήσεων. Η αρχή έχει σαν γνώμονα την αρχή της μη υπερβάσεως, καθ' οιοδήποτε έτος της μεταβατικής περιόδου, της συνολικής παραγωγής η οποία εγκρίθηκε βάσει του ανωτάτου ορίου παραγωγής. Η αρχή δεν εγκρίνει την παραγωγή ποσότητας ανώτερης των 46 000 μετρικών τόννων νικελίου, κατ' έτος, για κανένα πρόγραμμα εργασίας.

7. Η παραγωγή άλλων μεταλλευμάτων, όπως ο χαλκός, το κοβάλτιο και το μαγγάνιο που προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται βάσει μιας αδείας παραγωγής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το επίπεδο στο οποίο θα έφθανε, αν ο επιχειρηματίας παρήγαγε από τους κονδύλους αυτούς τη μέγιστη ποσότητα νικελίου, όπως αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Η αρχή, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, καθιερώνει κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες σύμφωνα με το άρθρο 17 του παραρτήματος III.

8. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις περί αθέμιτου ανταγωνισμού, που προβλέπονται στα πλαίσια των σχετικών πολυμερών εμπορικών συμφωνιών, εφαρμόζονται και στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση μεταλλευμάτων της περιοχής. Για την επίλυση των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας διάταξης, τα κράτη μέρη που είναι μέλη στις πολυμερείς αυτές εμπορικές συμφωνίες προσφεύγουν στις διαδικασίες επιλύσεων διαφορών που προβλέπουν οι συμφωνίες αυτές.

9. Η αρχή έχει τη δικαιοδοσία να περιορίσει το επίπεδο της παραγωγής μεταλλευμάτων από την περιοχή, άλλων από εκείνα που προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους, σύμφωνα με όρους και μεθόδους που κρίνει κατάλληλες, υιοθετώντας κανονισμούς σύμφωνα με το άρθρο 161 παράγραφος 8.

10. Μετά από σύσταση του συμβουλίου, στηριζομένη σε συμβουλευτική γνώμη της επιτροπής οικονομικού προγραμματισμού, η συνέλευση καθιερώνει σύστημα αποζημιώσεως ή λαμβάνει άλλα μέτρα υποβοήθησης της οικονομικής προσαρμογής συμπεριλαμβανομένης και της συνεργασίας με εξειδικευμένους οργανισμούς, ή άλλους διεθνείς οργανισμούς, προς τον σκοπό της υποβοήθησης των αναπτυσσομένων χωρών, των οποίων τα έσοδα από εξαγωγές ή η οικονομία τους πλήττονται σοβαρά από τη μείωση της τιμής ενός μεταλλεύματος από αυτά που εξορύσσονται στην περιοχή, ή από τη μείωση του όγκου των εξαγωγών του μεταλλεύματος αυτού, εφόσον οι μειώσεις αυτές οφείλονται σε δραστηριότητες εντός της περιοχής. Κατόπιν αίτησης, η αρχή αναλαμβάνει μελέτες για τα προβλήματα των κρατών εκείνων τα οποία πλήττονται σοβαρότερα, με σκοπό να περιορίσει στο ελάχιστο τις δυσκολίες τους και να τα βοηθήσει να πραγματοποιήσουν την οικονομική τους προσαρμογή.

Άρθρο 152

Άσκηση εξουσιών και αρμοδιοτήτων από την αρχή

1. Η αρχή αποφεύγει οποιαδήποτε διάκριση κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της συμπεριλαμβανομένης και της περιπτώσεως που η αρχή χορηγεί τη δυνατότητα αναλήψεως δραστηριοτήτων στην περιοχή.

2. Εν τούτοις, σύμφωνα με ειδικές διατάξεις του παρόντος μέρους, επιτρέπεται να λαμβάνονται ιδιαιτέρως υπόψη τα αναπτυσσόμενα κράτη περιλαμβανομένων και των άνευ ακτών και γεωγραφικώς μειονεκτούντων μεταξύ αυτών.

Άρθρο 153

Σύστημα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης

1. Οι δραστηριότητες στην περιοχή οργανώνονται, διεξάγονται και ελέγχονται από την αρχή για λογαριασμό ολοκλήρου της ανθρωπότητας, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, με άλλες σχετικές διατάξεις του παρόντος μέρους και των σχετικών παραρτημάτων καθώς και με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής.

2. Οι δραστηριότητες στην περιοχή διεξάγονται όπως καθορίζεται στην παράγραφο 3:

α) από την επιχείρηση, και

β) σε συνεργασία με την αρχή, από κράτη μέρη, ή κρατικές επιχειρήσεις, ή από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν την εθνικότητα των κρατών μερών, ή που ελέγχονται ουσιαστικά από αυτά ή τους υπηκόους των, όταν εγγυώνται γι' αυτά τα κράτη μέρη, ή από οποιαδήποτε ομάδα εκ των προαναφερομένων κατηγοριών η οποία έχει τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο παρόν μέρος και στο παραρτήμα ΙΙΙ.

3. Οι δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή διενεργούνται σύμφωνα με ένα επίσημο γραπτό πρόγραμμα εργασίας το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ και εγκρίνεται από το Συμβούλιο μετά από εξέταση από την νομική και τεχνική επιτροπή. Όταν οι δραστηριότητες στην περιοχή διεξάγονται κατόπιν αδείας της αρχής από τις οντότητες που καθορίζονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) το πρόγραμμα εργασίας, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ άρθρο 3 λαμβάνει τη μορφή συμβολαίου. Τα συμβόλαια αυτά είναι δυνατόν να προβλέπουν συμφωνίες μεικτών επιχειρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 11 του παραρτήματος ΙΙΙ.

4. Η αρχή ελέγχει τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή με σκοπό να διασφαλίσει την τήρηση των σχετικών διατάξεων του παρόντος μέρους και των παραρτημάτων που αναφέρονται σε αυτό, των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της αρχής, καθώς και των προγραμμάτων εργασίας που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3. Τα κράτη μέρη βοηθούν την αρχή λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της τήρησης των παραπάνω, σύμφωνα με το άρθρο 139.

5. Η αρχή έχει το δικαίωμα να λαμβάνει, καθ' οιανδήποτε στιγμή, οιοδήποτε μέτρο προβλέπεται στο παρόν μέρος προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση των διατάξεών του και να είναι σε θέση να ασκήσει τα καθήκοντα ελέγχου και τις κανονιστικές αρμοδιότητες που της έχουν ανατεθεί βάσει του παρόντος μέρους, ή βάσει ενός συμβολαίου. Η αρχή έχει το δικαίωμα να επιθεωρεί όλες τις εγκαταστάσεις που βρίσκονται στην περιοχή και χρησιμοποιούνται για δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα σ' αυτή.

6. Έκαστο συμβόλαιο που έχει συναφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 εγγυάται τη διάρκεια του τίτλου. Κατά συνέπεια δεν αναθεωρείται, αναστέλλεται ή ακυρούται παρά μόνον κατ' εφαρμογή των άρθρων 18 και 19 του παραρτήματος ΙΙΙ.

Άρθρο 154

Περιοδική επισκόπηση

Κάθε πέντε έτη από της ενάρξεως ισχύος της παρούσης συμβάσεως, η συνέλευση αναλαμβάνει να κάνει μία γενική και συστηματική επισκόπηση του τρόπου με τον οποίο λειτούργησε στην πράξη το διεθνές καθεστώς της περιοχής, το οποίο καθιερώθηκε με την παρούσα σύμβαση. Υπό το φως των αποτελεσμάτων της επισκόπησης αυτής η συνέλευση δύναται να λάβει μέτρα ή να συστήσει την λήψη μέτρων από άλλα όργανα, σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διαδικασίες του παρόντος μέρους και των σχετικών με το μέρος αυτό παραρτημάτων, τα οποία θα οδηγήσουν στη βελτίωση της λειτουργίας του καθεστώτος.

Άρθρο 155

Η διάσκεψη αναθεώρησης

1. Δεκαπέντε έτη μετά την 1η Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίο άρχισε η πρώτη εμπορική εκμετάλλευση βάσει ενός εγκεκριμένου προγράμματος εργασίας, η συνέλευση συγκαλεί διάσκεψη για την αναθεώρηση εκείνων των διατάξεων του παρόντος μέρους και των σχετικών παραρτημάτων οι οποίες διέπουν το σύστημα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της περιοχής. Η διάσκεψη αναθεώρησης εξετάζει λεπτομερώς υπό το φως της αποκτηθείσας κατά το χρονικό αυτό διάστημα εμπειρίας:

α) Αν οι διατάξεις του παρόντος μέρους που διέπουν το καθεστώς εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της περιοχής εξεπλήρωσαν τους στόχους τους από όλες τις απόψεις και κυρίως αν ολόκληρη η ανθρωπότητα ωφελήθηκε από αυτές·

β) αν κατά τη διάρκεια των 15 ετών η εκμετάλλευση των παρακρατηθεισών περιοχών σε σχέση με τις μη παρακρατηθείσες περιοχές ήταν αποτελεσματική και ισόρροπη·

γ) αν η ανάπτυξη και η χρησιμοποίηση της περιοχής και των πόρων της έγιναν κατά τρόπο που να προωθεί την υγιή ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας και την ισόρροπη μεγέθυνση του διεθνούς εμπορίου·

δ) αν αποφεύχθηκε η μονοπώληση των δραστηριοτήτων στην περιοχή·

ε) αν εφαρμόσθηκε η πολιτική που προβλέπεται στα άρθρα 150 και 151, και

στ) αν το σύστημα εκμετάλλευσης επέτρεψε τη δίκαιη κατανομή των ωφελημάτων που προέκυψαν από τις δραστηριότητες στην περιοχή, λαμβανομένων ιδιαιτέρως υπόψη των συμφερόντων και αναγκών των αναπτυσσομένων κρατών.

2. Η διάσκεψη αναθεώρησης φροντίζει για τη διασφάλιση της αρχής της κοινής κληρονομιάς της ανθρωπότητος, δεδομένου ότι το διεθνές καθεστώς αποσκοπεί στη δίκαιη εκμετάλλευση των πόρων της περιοχής προς όφελος όλων των κρατών, ιδιαιτέρως δε των αναπτυσσομένων κρατών, και για την ύπαρξη αρχής επιφορτισμένης με την οργάνωση, διεξαγωγή και έλεγχο των δραστηριοτήτων στην περιοχή. Φροντίζει επίσης για τη διασφάλιση των αρχών που εξαγγέλονται στο παρόν μέρος σχετικά με την απαγόρευση διεκδικήσεων και την άσκηση κυριαρχίας επί οιουδήποτε τμήματος της περιοχής με τα δικαιώματα των κρατών και τη γενική συμπεριφορά τους στην περιοχή, καθώς και με τη συμμετοχή τους στις δραστηριότητες της περιοχής σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, με την πρόληψη της μονοπώλησης των δραστηριοτήτων στην περιοχή, με τη χρήση της περιοχής αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς, με τις οικονομικές πλευρές των δραστηριοτήτων στην περιοχή, με την θαλάσσια επιστημονική έρευνα, την μεταφορά τεχνολογίας, την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την προστασία της ανθρώπινης ζωής, τα δικαιώματα των παράκτιων κρατών, το νομικό καθεστώς των υπερκειμένων της περιοχής υδάτων και του εναερίου χώρου υπεράνω των υδάτων αυτών, με την εναρμόνιση των δραστηριοτήτων στην περιοχή και άλλων δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο περιβάλλον.

3. Η διαδικασία λήψεως των αποφάσεων που θα εφαρμοσθεί στη διάσκεψη θα είναι αυτή που εφαρμόσθηκε στην τρίτη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας. Η διάσκεψη δεν θα φεισθεί καμμιάς προσπάθειας για την επίτευξη συμφωνίας με *consensus* σε οποιαδήποτε τροποποίηση και δεν θα πρέπει να υπάρχει ψηφοφορία για τέτοια θέματα, πριν εξαντληθούν όλες οι προσπάθειες για την επίτευξη *consensus*.

4. Εάν, πέντε χρόνια μετά την έναρξή της, η διάσκεψη αναθεώρησης δεν καταλήξει σε συμφωνία για το σύστημα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της περιοχής, μπορεί μέσα στους επόμενους δώδεκα μήνες, να αποφασίσει, με πλειοψηφία των 3/4 των κρατών μερών, την υιοθέτηση και υποβολή στα κράτη μέρη για επικύρωση ή προσχώρηση των τροπολογιών εκείνων που επιφέρουν μεταβολές ή τροποποιήσεις στο σύστημα, τις οποίες κρίνει αναγκαίες ή προσήκουσες.

Οι τροπολογίες αυτές θα ισχύσουν για όλα τα κράτη μέρη δώδεκα μήνες μετά την κατάθεση των οργάνων επικύρωσης ή προσχώρησης από τα 3/4 των κρατών μερών.

5. Τροπολογίες υιοθετηθείσες από την διάσκεψη αναθεώρησης σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν θίγουν δικαιώματα αποκτηθέντα βάσει υφισταμένων συμβολαίων.

ΤΜΗΜΑ 4

Η ΑΡΧΗ

Υποτμήμα Α

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 156

Σύσταση της αρχής

1. Συνιστάται διεθνής αρχή των θαλάσσιων βυθών της οποίας η λειτουργία διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος μέρους.

2. Όλα τα κράτη μέρη είναι *ipso facto* μέλη της αρχής.

3. Οι παρατηρητές που συμμετέχουν στην τρίτη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας και έχουν υπογράψει την τελική πράξη, οι οποίοι δεν αναφέρονται στο άρθρο 305 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ), ε) ή στ), έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν στις εργασίες της αρχής σαν παρατηρητές, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής.

4. Η αρχή έχει την έδρα της στην Ιαμαϊκή.

5. Η αρχή μπορεί να συστήσει όσα περιφερειακά κέντρα ή γραφεία κρίνει αναγκαία για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της.

Άρθρο 157

Φύση της αρχής και θεμελιώδεις αρχές διέπουσες τη λειτουργία της

1. Η αρχή είναι ο οργανισμός μέσω του οποίου τα κράτη μέρη, σύμφωνα με το παρόν μέρος, οργανώνουν και ελέγχουν τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή με σκοπό ειδικότερα τη διαχείριση των πόρων αυτής.

2. Η αρχή έχει τις εξουσίες και τα καθήκοντα που της ανατίθενται ρητά από τη σύμβαση. Έχει δευτερεύουσες εξουσίες που συμβιβάζονται με τη σύμβαση τις οποίες συνεπάγεται, απαραιτήτως, η άσκηση των εξουσιών και καθήκοντα αυτών αναφορικά με τις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή.

3. Η αρχή βασίζεται στην αρχή της κυρίαρχης ισότητας όλων των μελών της.

4. Προκειμένου να εξασφαλισθούν για κάθε ένα μέλος τα δικαιώματα και πλεονεκτήματα που απορρέουν από την ιδιότητά του ως μέλους, όλα τα μέλη της αρχής εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που έχουν βάσει του παρόντος μέρους, καλή τη πίστη.

Άρθρο 158

Όργανα της αρχής

1. Με το παρόν συνιστάται συνέλευση, συμβούλιο και γραμματεία που αποτελούν τα κύρια όργανα της αρχής.

2. Με το παρόν συνιστάται επιχείρηση, η οποία είναι το όργανο μέσω του οποίου η αρχή ασκεί τα καθήκοντα τα προβλεπόμενα στο άρθρο 170 παράγραφος 1.

3. Μπορούν να συσταθούν δευτερεύοντα όργανα τα οποία κρίνονται απαραίτητα σύμφωνα με το παρόν μέρος.

4. Κάθε ένα από τα κύρια όργανα της αρχής και η επιχείρηση ασκεί τις εξουσίες και καθήκοντα που έχουν ανατεθεί σ' αυτά. Κατά την άσκηση των εξουσιών αυτών και καθηκόντων κάθε όργανο αποφεύγει να ενεργεί κατά τρόπον παραβλάπτοντα ή παρακωλύοντα την άσκηση των ιδιαιτέρων εξουσιών και καθηκόντων του άλλου οργάνου.

Υποτμήμα Β

Η συνέλευση

Άρθρο 159

Σύνθεση, διαδικασία και ψηφοφορία

1. Η Συνέλευση αποτελείται από όλα τα μέλη της αρχής. Κάθε μέλος έχει ένα εκπρόσωπο στη συνέλευση, ο οποίος μπορεί να συνοδεύεται από αναπληρωτές και συμβούλους.

2. Η συνέλευση συνέρχεται σε τακτικές ετήσιες συνόδους και σε έκτακτες συνόδους, τις οποίες εκείνη αποφασίζει, ή συγκαλούνται από το γενικό γραμματέα ύστερα από αίτηση του συμβουλίου ή της πλειοψηφίας των μελών της αρχής.

3. Οι σύνοδοι λαμβάνουν χώρα στην έδρα της αρχής εκτός αν η συνέλευση αποφασίσει διαφορετικά.

4. Η συνέλευση υιοθετεί τον εσωτερικό κανονισμό της. Κατά την έναρξη κάθε τακτικής συνόδου, εκλέγει τον πρόεδρό της και όσους άλλους αξιωματούχους είναι αναγκαίο. Τα πρόσωπα αυτά ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρις ότου εκλεγεί νέος πρόεδρος και άλλοι αξιωματούχοι κατά την επόμενη τακτική σύνοδο.

5. Η πλειοψηφία των μελών της συνέλευσης συνιστά απαρτία.

6. Κάθε μέλος της συνέλευσης έχει μία ψυφο.

7. Οι αποφάσεις επί θεμάτων διαδικασίας συμπεριλαμβανομένης και της απόφασης για σύγκληση εκτάκτων συνόδων της συνέλευσης, λαμβάνονται από την πλειοψηφία των παρόντων και ψηφιζόντων μελών.

8. Οι αποφάσεις επί θεμάτων ουσίας λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών, υπό την προϋπόθεση ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των μελών που συμμετέχουν στη σύνοδο. Οσάκις ανακύπτει το ζήτημα κατά πόσο ένα θέμα είναι θέμα ουσίας ή όχι, το ζήτημα αυτό θεωρείται θέμα ουσίας, εκτός αν άλλως αποφασισθεί από τη συνέλευση με την πλειοψηφία που απαιτείται για θέματα ουσίας.

9. Οσάκις θέμα ουσίας τίθεται σε ψηφοφορία για πρώτη φορά, ο πρόεδρος δύναται και οφείλει, αν του ζητηθεί από το ένα πέμπτο τουλάχιστο των μελών της συνέλευσης, να αναβάλει την ψηφοφορία πάνω στο θέμα αυτό για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τις πέντε ημερολογιακές ημέρες. Ο κανόνας αυτός μπορεί να εφαρμοσθεί μόνο μία φορά για το ίδιο θέμα και η εφαρμογή του δεν πρέπει να επιφέρει την αναβολή του θέματος πέραν της λήξεως της συνόδου.

10. Όταν με έγγραφη αίτηση απευθυνόμενη προς τον πρόεδρο και υποστηριζόμενη τουλάχιστον από το ένα τέταρτο των μελών της αρχής ζητείται από τη συνέλευση συμβουλευτική γνωμοδότηση ως προς το κατά πόσο μία πρόταση ενώπιον της συνέλευσης επί οποιουδήποτε ζητήματος συμφωνεί με την παρούσα σύμβαση, η συνέλευση ζητεί συμβουλευτική γνωμοδότηση από το τμήμα επίλυσης διαφορών θαλάσσιου βυθού του διεθνούς δικαστηρίου για το δίκαιο της θάλασσας πάνω στο θέμα αυτό και αναβάλλει την ψηφοφορία πάνω στην πρόταση αυτή εφόσον εκκρεμεί η συμβουλευτική γνωμοδότηση του τμήματος. Αν η συμβουλευτική γνωμοδότηση δεν ληφθεί πριν από την τελική εβδομάδα της συνόδου, κατά τη διάρκεια της οποίας εζητήθη, η συνέλευση αποφασίζει, όταν συνέλθει για την ψηφοφορία, επί της αναβληθείσας πρότασης.

Άρθρο 160

Εξουσίες και καθήκοντα

1. Η συνέλευση, ως το μόνο όργανο της αρχής που αποτελείται από όλα τα μέλη, θεωρείται το ανώτατο όργανο της αρχής ενώπιον του οποίου τα άλλα κύρια όργανα είναι υπεύθυνα όπως ειδικά προβλέπεται στην παρούσα σύμβαση. Η συνέλευση έχει την εξουσία να καθορίζει τη γενική πολιτική, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της παρούσας σύμβασης, πάνω σε οποιοδήποτε ζήτημα ή θέμα της αρμοδιότητας της αρχής.

2. Επιπρόσθετα, οι εξουσίες και τα καθήκοντα της συνέλευσης είναι:

α) η εκλογή των μελών του συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 161·

β) η εκλογή του γενικού γραμματέα μεταξύ των υποψηφίων που προτείνει το συμβούλιο,

γ) η εκλογή, κατόπιν εισήγησης του συμβουλίου, των μελών του διοικητικού συμβουλίου της επιχείρησης και του γενικού διευθυντή της επιχείρησης·

δ) η σύσταση των επικουρικών οργάνων, τα οποία θεωρεί αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με το παρόν μέρος. Για τη σύνθεση των επικουρικών οργάνων θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψιν η αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής και τα ειδικά συμφέροντα καθώς και η ανάγκη του ορισμού μελών με προσόντα και ικανά στα σχετικά τεχνικά θέματα με τα οποία ασχολούνται τα όργανα αυτά·

ε) ο καθορισμός των εισφορών των μελών στο διοικητικό προϋπολογισμό της αρχής σύμφωνα με μία συμπεφωνημένη κλίμακα προσδιορισμού βασισμένη στην κλίμακα που χρησιμοποιείται για τον τακτικό προϋπολογισμό των Ηνωμένων Εθνών, μέχρις ότου η αρχή αποκτήσει επαρκές εισόδημα από άλλες πηγές για την αντιμετώπιση των διοικητικών της δαπανών·

στ) i) η μελέτη και η έγκριση, κατόπιν εισήγησης του συμβουλίου, των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών για τη δίκαιη κατανομή των χρηματικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων που προκύπτουν από δραστηριότητες στην περιοχή και από πληρωμές και εισφορές που γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 82, λαμβανομένων ιδιαιτέρως υπόψη των συμφερόντων και αναγκών των αναπτυσσομένων κρατών και λαών που δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία, ή άλλο αυτόνομο καθεστώς. Αν η συνέλευση δεν εγκρίνει τις εισηγήσεις του συμβουλίου, θα τις επιστρέφει στο συμβούλιο για επανεξέταση υπό το φως των απόψεων που εκφράσθηκαν από τη συνέλευση,

ii) η μελέτη και έγκριση των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της αρχής, και οποιωνδήποτε τροποποιήσεων αυτών, που υιοθετήθηκαν προσωρινά από το συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο ξ) σημείο ii). Οι κανόνες, οι κανονισμοί και οι διαδικασίες αυτές αναφέρονται σε θέματα προκαταρκτικών ερευνών, εξερεύνησης και εκμετάλλευσης στην περιοχή, σε θέματα οικονομικής διαχείρισης και εσωτερικής διοίκησης της αρχής και με εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου της επιχείρησης, σε θέματα μεταφοράς χρηματικών πόρων από την επιχείρηση στην αρχή·

ζ) η απόφαση για τη δίκαιη κατανομή των χρηματικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων που προκύπτουν από δραστηριότητες στην περιοχή, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση και τους κανόνες, τους κανονισμούς και τις διαδικασίες της αρχής·

η) η μελέτη και έγκριση του προτεινόμενου ετήσιου προϋπολογισμού της αρχής που υποβάλλεται από το συμβούλιο·

θ) η εξέταση περιοδικών εκθέσεων του συμβουλίου και της επιχείρησης και ειδικών εκθέσεων που ζητούνται από το συμβούλιο ή από οποιοδήποτε άλλο όργανο της αρχής·

ι) η έναρξη μελετών και η διατύπωση εισηγήσεων με σκοπό την προώθηση διεθνούς συνεργασίας αναφορικά με δραστηριότητες στην περιοχή και την ενθάρρυνση της προοδευτικής ανάπτυξης του διεθνούς δικαίου πάνω σε αυτά και την κωδικοποίησή του·

κ) η μελέτη προβλημάτων γενικής φύσης σε σχέση με δραστηριότητες στην περιοχή που προκύπτουν ιδιαίτερα για τα αναπτυσσόμενα κράτη, καθώς επίσης και προβλημάτων κρατών, σε σχέση με δραστηριότητες στην περιοχή, τα οποία οφείλονται στη γεωγραφική θέση τους και ιδιαίτερα των άνευ ακτών κρατών και των γεωγραφικώς μειονεκτούντων κρατών·

λ) η καθιέρωση, με εισήγηση του συμβουλίου και σύμφωνα με συμβουλή της επιτροπής οικονομικού προγραμματισμού, συστήματος απόζημίωσης, ή άλλων μέτρων βοήθειας για οικονομική προσαρμογή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 151 παράγραφος 10·

μ) η αναστολή της άσκησης δικαιωμάτων και προνομίων των μελών δυνάμει του άρθρου 185·

ν) η συζήτηση οποιουδήποτε ζητήματος ή θέματος της αρμοδιότητας της αρχής και η απόφαση για το ποιο όργανο της αρχής θα χειριστεί οποιοδήποτε τέτοιο ζήτημα ή θέμα, το οποίο δεν ανατίθεται ειδικά σε συγκεκριμένο όργανο, σύμφωνα με την κατανομή εξουσιών και καθηκόντων μεταξύ των οργάνων της αρχής.

Υποτμήμα Γ

Το Συμβούλιο

Άρθρο 161

Σύνθεση, διαδικασία και ψηφοφορία

1. Το συμβούλιο αποτελείται από 36 μέλη της αρχής που εκλέγονται από την συνέλευση ως ακολούθως:

α) τέσσερα μέλη μεταξύ των κρατών μερών τα οποία, κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε ετών για τα οποία υπάρχουν στατιστικά στοιχεία, έχουν είτε καταναλώσει περισσότερο του 2 % των συνολικών παγκόσμιων εισαγωγών βασικών προϊόντων που παράγονται από τις κατηγορίες μεταλλευμάτων που προέρχονται από την περιοχή και οπωσδήποτε ένα κράτος από την περιοχή της Ανατολικής (Σοσιαλιστικής) Ευρώπης, καθώς και το κράτος που εχει τη μεγαλύτερη κατανάλωση·

β) τέσσερα μέλη μεταξύ των οκτώ κρατών μερών τα οποία έχουν κάνει τις μεγαλύτερες επενδύσεις στην προπαρασκευή και πραγματοποίηση δραστηριοτήτων στην περιοχή, είτε άμεσα είτε μέσω υπηκόων τους, συμπεριλαμβανομένου τουλάχιστον ενός κράτος από την περιοχή της Ανατολικής (Σοσιαλιστικής) Ευρώπης·

γ) τέσσερα μέλη μεταξύ των κρατών μερών τα οποία, με βάση την παραγωγή σε περιοχές της δικαιοδοσίας τους, είναι μεγάλοι εξαγωγείς των κατηγοριών μεταλλευμάτων που θα προέλθουν από την περιοχή, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον δύο αναπτυσσομένων κρατών των οποίων οι εξαγωγές των μεταλλευμάτων αυτών έχουν ουσιαστική επίδραση στις οικονομίες τους·

δ) έξι μέλη μεταξύ των αναπτυσσομένων κρατών μερών τα οποία αντιπροσωπεύουν ειδικά συμφέροντα. Τα ειδικά αυτά συμφέροντα που πρόκειται να αντιπροσωπευθούν περιλαμβάνουν τα συμφέροντα των κρατών που έχουν μεγάλους πληθυσμούς, των κρατών τα οποία είναι άνευ ακτών ή μειονεκτούν από γεωγραφική άποψη, των κρατών τα οποία είναι μεγάλοι εισαγωγείς των κατηγοριών μεταλλευμάτων και των κρατών που είναι ελάχιστα αναπτυγμένα·

ε) δεκαοκτώ μέλη εκλεγόμενα σύμφωνα με την αρχή της εξασφάλισης δίκαιης γεωγραφικής κατανομής εδρών στο συμβούλιο ως σύνολο, υπό την προϋπόθεση ότι κάθε γεωγραφική περιοχή έχει τουλάχιστον ένα μέλος που θα εκλέγεται δυνάμει του παρόντος εδαφίου. Για το σκοπό αυτό, οι γεωγραφικές περιοχές είναι η Αφρική, η Ασία, η περιοχή της Ανατολικής (Σοσιαλιστικής) Ευρώπης, η Λατινική Αμερική, η περιοχή της Δυτικής Ευρώπης και άλλοι.

2. Κατά την εκλογή των μελών του συμβουλίου σύμφωνα με την παράγραφο 1 η συνέλευση εξασφαλίζει ότι:

α) τα κράτη άνευ ακτών και τα μειονεκτούντα από γεωγραφική άποψη κράτη εκπροσωπούνται σε βαθμό λογικά ανάλογο προς την εκπροσώπησή τους στην συνέλευση·

β) τα παράκτια κράτη, ιδιαίτερα τα αναπτυσσόμενα κράτη τα οποία δεν έχουν τις προϋποθέσεις δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχεία α), β), γ) ή δ) εκπροσωπούνται σε βαθμό που είναι λογικά ανάλογος προς την εκπροσώπησή τους στην συνέλευση·

γ) κάθε ομάδα κρατών μερών που εκπροσωπείται στο συμβούλιο εκπροσωπείται από εκείνα τα μέλη τα οποία ενδεχομένως υποδεικνύονται από την ομάδα αυτή.

3. Οι εκλογές διενεργούνται στις τακτικές συνόδους της συνέλευσης. Κάθε μέλος του συμβουλίου εκλέγεται για τέσσερα έτη. Κατά την πρώτη, όμως, εκλογή η θητεία του ημίσεως των μελών της κάθε ομάδας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι δύο έτη.

4. Τα μέλη του συμβουλίου, είναι επανεκλέξιμα, αλλά πρέπει να λαμβάνεται προσηκόντως υπόψιν το επιθυμητό της εναλλαγής των μελών.

5. Το συμβούλιο ασκεί τα καθήκοντά του στην έδρα της αρχής και συνέρχεται τόσο συχνά όσο το απαιτούν οι εργασίες της αρχής, αλλά όχι λιγότερο από τρεις φορές κάθε έτος.

6. Η πλειοψηφία των μελών του Συμβουλίου συνιστά απαρτία.

7. Κάθε μέλος του συμβουλίου έχει μία ψήφο.

8. α) Οι αποφάσεις σε θέματα διαδικασίας λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων και ψηφιζόντων μελών·

β) οι αποφάσεις σε θέματα ουσίας που προκύπτουν δυνάμει των ακολούθων διατάξεων λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών υπό την προϋπόθεση ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των μελών του συμβουλίου: άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχεία στ), ζ), η), θ), ιδ), ιστ), κβ) και άρθρο 191·

γ) οι αποφάσεις σε θέματα ουσίας που προκύπτουν δυνάμει των ακολούθων διατάξεων λαμβάνονται με πλειοψηφία των τριών τετάρτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών υπό την προϋπόθεση ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των μελών του συμβουλίου: άρθρο 162 παράγραφος 1, άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχεία α), β), γ), δ), ε), ιβ), ιζ), ιη), ιθ), κ), κα) σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης του επιχειρηματία ή του αναδόχου, κγ) υπό την προϋπόθεση ότι εντολές που εκδίδονται βάσει αυτού δεν μπορεί να είναι δεσμευτικές πέραν των 30 ημερών εκτός άν επιβεβαιωθούν με απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με το εδάφιο δ), άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχεία κδ), κε), κστ), άρθρο 163 παράγραφος 2, άρθρο 174 παράγραφος 3 παράρτημα IV, άρθρο 11.

δ) οι αποφάσεις σε θέματα ουσίας που προκύπτουν δυνάμει των ακολούθων διατάξεων λαμβάνονται με *consensus*: άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχεία ιγ) και ιε), υιοθέτηση τροποποιήσεων του μέρους XI.

ε) για τους σκοπούς των στοιχείων δ), στ) και ζ), ο όρος «*consensus*» σημαίνει την έλλειψη οποιασδήποτε επίσημης ένστασης. Στη διάρκεια των 14 ημερών που ακολουθούν την υποβολή μίας πρότασης στο συμβούλιο, ο πρόεδρος του συμβουλίου εξετάζει κατά πόσο είναι δυνατόν να υπάρξει επήσημη ένσταση κατά της υιοθέτησης της πρότασης. Αν ο πρόεδρος διαπιστώσει ότι είναι δυνατόν να υπάρξει τέτοια αντίρρηση, συγκροτεί και συγκαλεί, εντός τριών ημερών, επιτροπή συνδιαλλαγής αποτελούμενη από εννέα μέλη του συμβουλίου το πολύ, στην οποία προεδρεύει με σκοπό την διευθέτηση των διαφορών και την διατύπωση πρότασης που μπορεί να υιοθετηθεί με *consensus*.

Η επιτροπή εργάζεται με ταχύ ρυθμό και υποβάλλει έκθεση στο συμβούλιο εντός 14 ημερών από τη συγκρότησή της. Αν η επιτροπή αδυνατεί να εισηγηθεί πρόταση που να μπορεί να υιοθετηθεί με *consensus*, τότε αναφέρει στην έκθεσή της τους λόγους για τους οποίους δεν γίνεται δεκτή η πρόταση·

στ) οι αποφάσεις σε θέματα που δεν αναφέρθηκαν ανωτέρω τις οποίες το συμβούλιο έχει εξουσία να λαμβάνει δυνάμει των κανόνων, των κανονισμών και των διαδικασιών της αρχής ή δυνάμει άλλου

τίτλου λαμβάνονται σύμφωνα με τα στοιχεία της παρούσας παραγράφου που καθορίζονται στους κανόνες, τους κανονισμούς και τις διαδικασίες αυτής ή άν δεν καθορίζονται εκεί, σύμφωνα με διάταξη που καθορίζεται από απόφαση του συμβουλίου που λαμβάνεται με *consensus*.

η) οσάκις προκύπτει θέμα κατά πόσο ένα ζήτημα εμπίπτει στα στοιχεία α), β), γ) ή δ) το θέμα αυτό θεωρείται ότι εμπίπτει στην διάταξη που απαιτεί τη μεγαλύτερη πλειοψηφία ή *consensus* ανάλογα με την περίπτωση, εκτός αν αποφασισθεί διαφορετικά από το συμβούλιο με την ανωτέρω πλειοψηφία ή με *consensus*.

9. Το Συμβούλιο καθιερώνει διδικασία με την οποία ένα μέλος της αρχής μη εκπροσωπούμενο στο συμβούλιο μπορεί να αποστείλει εκπρόσωπο για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση του συμβουλίου όταν υποβάλλεται αίτηση από το μέλος αυτό, ή όταν το συμβούλιο εξετάζει ένα θέμα που ενδιαφέρει ιδιαίτερα το μέλος. Ο εκπρόσωπος του μέλους δύναται να συμμετέχει στις συζητήσεις, αλλά όχι και στην ψηφοφορία.

Άρθρο 162

Εξουσίες και καθήκοντα

1. Το συμβούλιο είναι το εκτελεστικό όργανο της αρχής. Το συμβούλιο έχει την εξουσία να καθορίζει, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση και την καθορισθείσα από την συνέλευση γενική πολιτική, την ειδική πολιτική που επιδιώκεται από την αρχή για οποιοδήποτε θέμα ή ζήτημα αρμοδιότητας της αρχής.

2. Επιπρόσθετα, το συμβούλιο:

α) εποπτεύει και συντονίζει την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος μέρους σε όλα τα θέματα και ζητήματα της αρμοδιότητας της αρχής και εφιστά την προσοχή της συνέλευσης σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης·

β) προτείνει στη συνέλευση κατάλογο υποψηφίων για την εκλογή του γενικού γραμματέα·

γ) εισηγείται στη συνέλευση υποψήφιους για την εκλογή των μελών του διοικητικού συμβουλίου της επιχείρησης και του γενικού διευθυντή της επιχείρησης·

δ) συστήνει, όπως αρμόζει, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις επιταγές για οικονομίες και αποτελεσματικότητα τα επικουρικά όργανα τα οποία θεωρεί αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με το παρόν μέρος. Κατά τη σύνθεση των επικουρικών οργάνων δίδεται έμφαση στην ανάγκη ορισμού μελών με προσόντα και ικανά στα σχετικά τεχνικά θέματα που ασχολούνται τα όργανα αυτά, λαμβανομένης όμως δεόντως υπόψη της αρχής της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής και των ειδικών συμφερόντων·

ε) υιοθετεί τον εσωτερικό κανονισμό του στον οποίο καθορίζει και τον τρόπο επιλογής του προέδρου του·

στ) συνάπτει συμφωνίες με τα Ηνωμένα Έθνη ή άλλους διεθνείς οργανισμούς για λογαριασμό της αρχής, εντός των πλαισίων της αρμοδιότητάς του υπό την επιφύλαξη της έγκρισης από την συνέλευση·

ζ) μελετά τις εκθέσεις της επιχείρησης και τις διαβιβάζει στη συνέλευση με τις εισηγήσεις του·

η) παρουσιάζει στη συνέλευση ετήσιες εκθέσεις και ειδικές εκθέσεις τις οποίες η συνέλευση είναι δυνατόν να ζητήσει·

θ) δίδει κατευθυντήριες γραμμές προς την επιχείρηση, σύμφωνα με το άρθρο 170·

ι) εγκρίνει προγράμματα εργασίας σύμφωνα με το παράρτημα III άρθρο 6. Το συμβούλιο αποφαίνεται για κάθε πρόγραμμα εργασίας εντός 60 ημερών από της υποβολής του από τη νομική και τεχνική επιτροπή σε κάποια σύνοδο αυτού σύμφωνα με τις ακόλουθες διαδικασίες:

i) οσάκις η επιτροπή εισηγείται την έγκριση ενός προγράμματος εργασίας, το πρόγραμμα αυτό θεωρείται ότι γίνεται αποδεκτό από το συμβούλιο αν κανένα μέλος του συμβουλίου δεν υποβάλει γραπτώς προς τον πρόεδρο μέσα σε 14 μέρες συγκεκριμένη ένσταση, ισχυριζόμενο μη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του παραρτήματος III άρθρο 6. Αν υποβληθεί ένσταση, εφαρμόζεται η προβλεπόμενη στο άρθρο 161 παράγραφος 8 στοιχείο ε) διαδικασία συνδιαλλαγής. Αν στο τέλος της διαδικασίας συνδιαλλαγής υπάρχει ακόμη η ένσταση, το πρόγραμμα εργασίας θεωρείται ότι γίνεται αποδεκτό από το Συμβούλιο εκτός αν το συμβούλιο το απορρίψει με *consensus*, αποκλειομένου του κράτους ή των κρατών που υποβάλλουν την αίτηση ή που είναι ανάδοχοι του αιτούντος,

ii) οσάκις η επιτροπή εισηγείται την απόρριψη σχεδίου εργασίας ή δεν υποβάλει καμία εισήγηση, το συμβούλιο μπορεί να εγκρίνει το πρόγραμμα εργασίας με πλειοψηφία των τριών τετάρτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών υπό την προϋπόθεση ότι η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των μελών που συμμετέχουν στη σύνοδο·

κ) εγκρίνει προγράμματα εργασίας που υποβάλλει η επιχείρηση σύμφωνα με το παράρτημα IV, άρθρο 12, εφαρμοζομένων mutatis mutandis των διαδικασιών που προβλέπει το στοιχείο κ)·

λ) ασκεί έλεγχο στις δραστηριότητες στην περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 4, και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής·

μ) λαμβάνει, μετά από εισήγηση της επιτροπής οικονομικού προγραμματισμού, τα αναγκαία και κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 150 στοιχείο η), για την προστασία των αναπτυσσομένων κρατών από τις δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις που προβλέπονται στην διάταξη αυτή·

ν) εισηγείται στη συνέλευση, με βάση τη γνώμη της επιτροπής οικονομικού προγραμματισμού, σύστημα αποζημίωσης ή άλλων μέτρων βοήθειας οικονομικής προσαρμογής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 151 παράγραφος 10·

ξ) i) εισηγείται στη συνέλευση κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για τη δίκαιη κατανομή των χρηματοδοτικών και άλλων οικονομικών ωφελημάτων που προκύπτουν από δραστηριότητες στην περιοχή και των πληρωμών και εισφορών που γίνονται δυνάμει του άρθρου 82, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψιν τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσόμενων κρατών και των λαών που δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία ή άλλο αυτόνομο καθεστώς,

ii) υιοθετεί και εφαρμόζει προσωρινά εν αναμονή έγκρισης από τη συνέλευση, τους κανόνες, τους κανονισμούς και τις διαδικασίες της αρχής, καθώς και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις τους, λαμβάνοντας υπόψιν τις εισηγήσεις της νομικής και τεχνικής επιτροπής ή άλλου ενδιαφερομένου επικουρικού οργάνου. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες αυτές αφορούν στην διενέργεια προκαταρκτικών ερευνών, εξερεύνηση και εκμετάλλευση στην περιοχή, την οικονομική διαχείριση και εσωτερική διοίκηση της αρχής. Δίδεται προτεραιότητα στην υιοθέτηση κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση πολυμεταλλικών κονδύλων. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση οποιουδήποτε άλλου πόρου πλην των πολυμεταλλικών κονδύλων, υιοθετούνται εντός τριών χρόνων από της ημερομηνίας υποβολής σχετικής αίτησης στην αρχή από οποιοδήποτε από τα μέλη της. Όλοι οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες παραμένουν σε ισχύ προσωρινά μέχρις ότου εγκριθούν από τη συνέλευση ή μέχρις ότου τροποποιηθούν από το συμβούλιο βάσει των απόψεων που εκφράσθηκαν από τη συνέλευση·

ο) επιβλέπει για την καταβολή των οφειλών από ή προς την αρχή σχετικά με επιχειρήσεις προβλεπόμενες στο παρόν μέρος·

π) προβαίνει σε επιλογή μεταξύ των αιτούντων για άδειες παραγωγής σύμφωνα με το παράρτημα III, άρθρο 7, όπου η επιλογή αυτή απαιτείται από την ανωτέρω διάταξη·

ρ) υποβάλλει τον προτεινόμενο ετήσιο προϋπολογισμό της αρχής στη συνέλευση για έγκριση από αυτήν·

σ) προβαίνει σε εισηγήσεις στην συνέλευση αναφορικά με την ακολουθητέα πολιτική πάνω σε οποιοδήποτε ζήτημα ή θέμα της αρμοδιότητας της αρχής·

τ) προβαίνει σε εισηγήσεις στη συνέλευση για την αναστολή της άσκησης των δικαιωμάτων και προνομίων των μελών σύμφωνα με το άρθρο 185·

υ) κινεί τις διαδικασίες, για λογαριασμό της αρχής, ενώπιον του τμήματος επίλυσης διαφορών θαλάσσιου βυθού σε περιπτώσεις μή συμμόρφωσης·

φ) γνωστοποιεί στην συνέλευση την απόφαση του τμήματος επίλυσης διαφορών θαλάσσιου βυθού το οποίο επελήφθη του ανωτέρω θέματος δυνάμει του στοιχείου κα) και προβαίνει σε εισηγήσεις που θεωρεί κατάλληλες αναφορικά με τα ληπτέα μέτρα·

χ) δίδει εντολές σε, επείγουσες περιπτώσεις περιλαμβανομένης ενδεχομένως και της εντολής για αναστολή ή τροποποίηση των εργασιών, για την πρόληψη σοβαρής βλάβης του θαλάσσιου περιβάλλοντος προερχόμενης από δραστηριότητες στην περιοχή·

ψ) εξαιρεί περιοχές από την εκμετάλλευση από επιχειρηματίες ή την επιχείρηση σε περιπτώσεις που υπάρχουν σοβαροί λόγοι οτι υφίσταται κίνδυνος σοβαρής βλάβης στο θαλάσσιο περιβάλλον·

ω) συστήνει επικουρικό όργανο για την επεξεργασία του σχεδίου οικονομικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών αναφορικά·

i) με την οικονομική διαχείριση, σύμφωνα με τα άρθρα 171 έως 175, και

ii) με οικονομικές διευθετήσεις σύμφωνα με το παράρτημα III άρθρο 13 και άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ)·

ωα) καθιερώνει κατάλληλους μηχανισμούς για την διεύθυνση και εποπτεία σώματος ελεγκτών οι οποίοι επιβλέπουν τις δραστηριότητες στην περιοχή με σκοπό να διαπιστώνουν κατά πόσο τηρούνται το παρόν μέρος, οι κανόνες, οι κανονισμοί και οι διαδικασίες της αρχής και οι όροι και προϋποθέσεις των συμβολαίων που συνάπτονται με την αρχή.

Άρθρο 163

Όργανα του συμβουλίου

1. Με το παρόν συστήνονται τα ακόλουθα όργανα του Συμβουλίου:

α) επιτροπή οικονομικού προγραμματισμού·

β) νομική και τεχνική επιτροπή.

2. Κάθε επιτροπή αποτελείται από 15 μέλη, εκλεγόμενα από το συμβούλιο μεταξύ των υποψηφίων που υποδεικνύουν τα κράτη μέρη. Αν παρίσταται όμως ανάγκη, το συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να αυξήσει τον αριθμό των μελών της μιας ή της άλλης επιτροπής λαμβάνοντας δεόντως υπόψιν τις επιταγές για οικονομίες και αποτελεσματικότητα.

3. Τα μέλη της επιτροπής πρέπει να έχουν τα κατάλληλα προσόντα στους τομείς της αρμοδιότητας της επιτροπής. Τα κράτη μέρη υποδεικνύουν τους υποψηφίους μεγάλης ικανότητας και ακεραιότητας που θα έχουν προσόντα στους σχετικούς τομείς έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων της επιτροπής.

4. Για την εκλογή μελών των επιτροπών λαμβάνεται δεόντως υπόψιν η ανάγκη για δίκαιη γεωγραφική κατανομή και η εκπροσώπηση ειδικών συμφερόντων.

5. Κανένα κράτος μέρος δεν μπορεί να υποδείξει περισσότερους από ένα υποψήφιο για την ίδια επιτροπή. Κανείς υποψήφιος δεν εκλέγεται σε περισσότερες της μιάς επιτροπές.

6. Τα μέλη των επιτροπών εκλέγονται για πέντε έτη. Είναι επανεκλέξιμα για μία περαιτέρω περίοδο.

7. Σε περίπτωση θανάτου, ανικανότητας ή παραίτησης μέλους μιάς επιτροπής πριν από τη λήξη της θητείας του, το Συμβούλιο εκλέγει για το εναπομένον διάστημα της θητείας μέλος από την ίδια γεωγραφική περιφέρεια ή από την ίδια κατηγορία συμφερόντων.

8. Τα μέλη των επιτροπών δεν πρέπει να έχουν κανένα οικονομικό συμφέρον σε οποιαδήποτε δραστηριότητα σχετικά με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση στην περιοχή. Επιφυλασσομένων των υποχρεώσεών τους έναντι των επιτροπών στις οποίες υπηρετούν, τα μέλη δεν αποκαλύπτουν, ακόμη και μετά την λήξη των καθηκόντων τους, κανένα βιομηχανικό μυστικό και στοιχεία που αποτελούν βιομηχανική ιδιοκτησία και μεταβιβάστηκαν στην αρχή σύμφωνα με το παράρτημα III άρθρο 14, ή οποιαδήποτε άλλη εμπιστευτική πληροφορία που περιέρχεται στη γνώση τους λόγω των καθηκόντων τους.

9. Κάθε επιτροπή ασκεί τα καθήκοντά της σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και αρχές που υιοθετεί το συμβούλιο.

10. Κάθε επιτροπή επεξεργάζεται και υποβάλλει στο συμβούλιο για έγκριση τους κανόνες και κανονισμούς που είναι αναγκαίοι για την αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων της.

11. Οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων των επιτροπών καθορίζονται από τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής.

Οι εισηγήσεις στο συμβούλιο συνοδεύονται, όπου είναι αναγκαίο, από μια περιληπτική αναφορά των διαφορετικών απόψεων στα πλαίσια των επιτροπών.

12. Κάθε επιτροπή ασκεί τα καθήκοντά της στην έδρα της αρχής και συνέρχεται τόσο συχνά όσο το απαιτεί η αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων της.

13. Κατά την άσκηση των καθηκόντων της, κάθε επιτροπή μπορεί, όταν θεωρεί τούτο αναγκαίο, να κάνει διαβουλεύσεις με οποιαδήποτε άλλη επιτροπή, με οποιοδήποτε αρμόδιο όργανο των Ηνωμένων Εθνών ή εξειδικευμένο οργανισμό αυτού ή με οποιουσδήποτε άλλους διεθνείς οργανισμούς που έχουν σχετική αρμοδιότητα.

Άρθρο 164

Η επιτροπή οικονομικού προγραμματισμού

1. Τα μέλη της επιτροπής οικονομικού προγραμματισμού πρέπει να έχουν κατάλληλα προσόντα, ειδικότερα σε θέματα εκμετάλλευσης, διαχείρισης δραστηριοτήτων σχετικών με ορυκτούς πόρους διεθνούς εμπορίου και διεθνών οικονομικών. Το συμβούλιο προσπαθεί να εξασφαλίζει ότι τα μέλη της επιτροπής θα έχουν όλα τα κατάλληλα προσόντα. Η επιτροπή περιλαμβάνει τουλάχιστον δύο μέλη από αναπτυσσόμενα κράτη των οποίων οι εξαγωγές των κατηγοριών ορυκτών των εξορυσσομένων από την περιοχή έχουν σημαντική επίδραση στις οικονομίες τους.

2. Η επιτροπή:

α) προτείνει μετά από αίτηση του συμβουλίου μέτρα για την εφαρμογή αποφάσεων που αφορούν δραστηριότητες στην περιοχή και που έχουν ληφθεί σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση·

β) προβαίνει σε επισκόπηση των τάσεων και των παραγόντων που επηρεάζουν την προσφορά, τη ζήτηση και τις τιμές των ορυκτών που μπορεί να προέρχονται από την περιοχή, λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα τόσο των εισαγωγικών όσο και εξαγωγικών χωρών και ιδιαίτερα των αναπτυσσομένων κρατών που περιλαμβάνονται μεταξύ αυτών·

γ) εξετάζει κάθε κατάσταση η οποία είναι δυνατόν να έχει τις δυσμενείς επιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 150 στοιχείο η), για την οποία της έχει επιστήσει την προσοχή το ενδιαφερόμενο κράτος μέρος ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέρη και θα προβαίνει σε κατάλληλες εισηγήσεις στο συμβούλιο·

δ) προτείνει στο συμβούλιο για υποβολή στη συνέλευση, όπως προβλέπει το άρθρο 151 παράγραφος 10, σύστημα αποζημίωσης ή άλλα μέτρα βοήθειας για την οικονομική προσαρμογή των αναπτυσσόμενων κρατών που υπέστησαν δυσμενείς επιδράσεις προκληθείσες από δραστηριότητες στην περιοχή. Η επιτροπή προβαίνει σε εισηγήσεις στο συμβούλιο οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του συστήματος ή άλλων μέτρων που υιοθετήθηκαν από τη συνέλευση σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Άρθρο 165

Η νομική και τεχνική επιτροπή

1. Τα μέλη της νομικής και τεχνικής επιτροπής θα έχουν τα κατάλληλα προσόντα όπως είναι τα σχετικά με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση ορυκτών πόρων, την ωκεανολογία, την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος με

οικονομικά και νομικά θέματα σχετικά με την ωκεάνια μεταλλευτική εκμετάλλευση και συναφείς εξειδικευμένους τομείς. Το συμβούλιο προσπαθεί να εξασφαλίζει ότι τα μέλη της επιτροπής θα έχουν όλα τα κατάλληλα προσόντα.

2. Η επιτροπή:

α) προβαίνει σε εισηγήσεις, μετά από αίτηση του συμβουλίου, αναφορικά με την άσκηση των καθηκόντων της αρχής·

β) εξετάζει τα επίσημα γραπτά προγράμματα εργασίας για δραστηριότητες στην περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 3, και υποβάλλει κατάλληλες εισηγήσεις στο συμβούλιο. Η επιτροπή βασίζει τις εισηγήσεις της αποκλειστικά στις διατάξεις του παραρτήματος III και κάνει πλήρη αναφορά επί του θέματος στο συμβούλιο·

γ) επιβλέπει, μετά από αίτηση του συμβούλιου, τις δραστηριότητες στην περιοχή, όπου κρίνεται τούτο αναγκαίο, και σε συννενόηση και συνεργασία με οποιαδήποτε οντότητα πραγματοποιεί τέτοιες δραστηριότητες ή με ενδιαφερόμενο κράτος ή κράτη, κάνει αναφορά στο συμβούλιο·

δ) κάνει εκτιμήσεις για τις περιβαλλοντολογικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων στην περιοχή·

ε) προβαίνει σε εισηγήσεις προς το συμβούλιο για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, λαμβάνοντας υπόψιν τις απόψεις αναγνωρισμένων εμπειρογνωμόνων στον τομεα αυτό·

στ) επεξεργάζεται και υποβάλλει στο συμβούλιο τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο ιε), λαμβάνοντας υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των εκτιμήσεων των περιβαλλοντολογικών επιπτώσεων από τις δραστηριότητες στην περιοχή·

ζ) επιτηρεί τους ανωτέρω κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες και εισηγείται στο συμβούλιο από καιρού σε καιρό τις τροποποιήσεις τις οποίες θεωρεί αναγκαίες ή επιθυμητές·

η) προβαίνει σε εισηγήσεις στο συμβούλιο αναφορικά με την καθιέρωση προγράμματος παρακολούθησης για την παρατήρηση, μέτρηση, εκτίμηση και ανάλυση με αναγνωρισμένες επιστημονικές μεθόδους και σε τακτική βάση, των κινδύνων ή συνεπειών της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχονται από δραστηριότητες στην περιοχή, εξασφαλίζει ότι οι υφιστάμενοι κανονισμοί είναι επαρκείς και τηρούνται, και συντονίζει την εφαρμογή του προγράμματος παρακολούθησης που εγκρίθηκε από το συμβούλιο·

θ) εισηγείται στο συμβούλιο την έναρξη διαδικασίας για λογαριασμό της αρχής ενώπιον του τμήματος διαφορών θαλάσσιου βυθού, σύμφωνα με το παρόν μέρος και τα σχετικά παραρτήματα λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα το άρθρο 187·

ι) προβαίνει σε εισηγήσεις στο συμβούλιο αναφορικά με τα ληπτέα μέτρα, μετά από απόφαση του τμήματος διαφορών θαλάσσιου βυθού το οποίο επελήφθη σύμφωνα με το στοιχείο θ)·

ια) προβαίνει σε εισηγήσεις στο συμβούλιο για την έκδοση επειγουσών εντολών, οι οποίες μπορούν να περιλαμβάνουν εντολές για την αναστολή ή τροποποίηση των εργασιών για την αποτροπή σοβαρής βλάβης στο θαλάσσιο περιβάλλον που προέρχεται από δραστηριότητες στην περιοχή·

Οι εισηγήσεις αυτές εξετάζονται από το συμβούλιο κατά σειρά προτεραιότητας·

ιβ) προβαίνει σε εισηγήσεις στο συμβούλιο για εξαίρεση περιοχών εκμετάλλευσης από επιχειρηματίες ή την επιχείρηση σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν σοβαροί λόγοι ότι υφίσταται κινδυνος σημαντικής βλάβης του θαλάσσιου περιβάλλοντος·

ιγ) προβαίνει σε εισηγήσεις στο συμβούλιο αναφορικά με τη διεύθυνση και εποπτεία του σώματος ελεγκτών οι οποίοι επιβλέπουν τις δραστηριότητες στην περιοχή με σκοπό να διαπιστώσουν κατά πόσο τηρούνται οι διατάξεις του παρόντος μέρους, οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της αρχής, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις οποιασδήποτε σύμβασης με την αρχή·

ιδ) υπολογίζει το ανώτατο όριο παραγωγής και εκδίδει άδειες παραγωγής για λογαριασμό της αρχής σύμφωνα με το άρθρο 151 παράγραφοι 2 έως 7 μετά από απαραίτητη επιλογή μεταξύ των υποψηφίων από το συμβούλιο για την έκδοση αδειών παραγωγής σύμφωνα με το παράρτημα III άρθρο 7·

ιε) κατόπιν αιτήσεως κράτους μέρους ή κάθε άλλου ενδιαφερόμενου μέρους, τα μέλη της επιτροπής συνοδεύονται από έναν αντιπρόσωπο αυτού του κράτους ή άλλου ενδιαφερόμενου μέρους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους επιτήρησης και ελέγχου.

Υποτμήμα Δ

Η γραμματεία

Άρθρο 166

Η γραμματεία

1. Η γραμματεία της αρχής απαρτίζεται από το γενικό γραμματέα και το απαιτούμενο για την αρχή προσωπικό.

2. Ο γενικός γραμματέας εκλέγεται από τη συνέλευση μεταξύ των υποψηφίων τους οποίους προτείνει το συμβούλιο, για μια τετραετία και δύναται να επανεκλεγεί.

3. Ο γενικός γραμματέας είναι ο ανώτερος διοικητικός υπάλληλος της αρχής και παρεμβαίνει υπό την ιδιότητά του αυτή σε όλες τις συνεδριάσεις της συνέλευσης, του συμβουλίου και των βοηθητικών οργάνων και ασκεί

οποιαδήποτε άλλη διοικητική αρμοδιότητα του αναθέτουν τα όργανα αυτά.

4. Ο γενικός γραμματέας υποβάλλει στη συνέλευση ετήσια έκθεση για τη δραστηριότητα της αρχής.

Άρθρο 167

Το προσωπικό της αρχής

1. Το προσωπικό της αρχής περιλαμβάνει ειδικευμένους επιστήμονες, τεχνικούς και άλλους υπαλλήλους, τους οποίους έχει ανάγκη η αρχή για να ασκήσει τις διοικητικές της λειτουργίες.

2. Κατά την πρόσληψη και τον καθορισμό των προϋποθέσεων απασχόλησης του προσωπικού λαμβάνεται κατά κύριο λόγο υπόψη η ανάγκη εξασφάλισης για την αρχή των υπηρεσιών προσώπων τα οποία έχουν τα περισσότερα προσόντα αποδοτικότητας, επαγγελματικής κατάρτισης και ακεραιότητας. Με την επιφύλαξη αυτή, δίδεται η δέουσα σημασία στην πρόσληψη προσωπικού επί όσον το δυνατόν ευρύτερης γεωγραφικής βάσης.

3. Το προσωπικό διορίζεται από το γενικό γραμματέα. Οι όροι και οι προϋποθέσεις διορισμού, μισθοδοσίας και απολύσεως του προσωπικού πρέπει να είναι σύμφωνοι με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής.

Άρθρο 168

Διεθνής χαρακτήρας της γραμματείας

1. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ο γενικός γραμματέας και το προσωπικό δεν ζητούν, ούτε λαμβάνουν οδηγίες από τις κυβερνήσεις, ή άλλη αρχή ξένη προς την αρχή. Απέχουν από κάθε ενέργεια ασυμβίβαστη με την ιδιότητά τους ως διεθνών υπαλλήλων και είναι υπεύθυνοι μόνον έναντι της αρχής. Τα κράτη μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να σέβονται τον αποκλειστικά διεθνή χαρακτήρα των καθηκόντων του γενικού γραμματέα και του προσωπικού και δεν επιζητούν να τους επηρεάσουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Οι παραλείψεις καθηκόντων εκ μέρους των υπαλλήλων υποβάλλονται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο, όπως ορίζεται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής.

2. Ο γενικός γραμματέας και το προσωπικό δεν έχουν οικονομικά συμφέροντα στις δραστηριότητες που σχετίζονται με την εξερεύνηση και εκμετάλλευση στην περιοχή. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεών τους απέναντι στην αρχή, οι ανωτέρω υπάλληλοι δεν κοινολογούν, ακόμη και μετά τη λήξη των καθηκόντων τους, τα βιομηχανικά μυστικά και τα στοιχεία τα οποία αποτελούν βιομηχανική ιδιοκτησία μεταβιβασθείσα στην αρχή κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 του παραρτήματος III, ούτε άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες τις οποίες γνωρίζουν λόγω των επισήμων καθηκόντων που ασκούν ως υπάλληλοι της αρχής.

3. Οι παραβιάσεις εκ μέρους ενός υπαλλήλου της αρχής των υπό της παράγραφου 2 προβλεπομένων υποχρεώσεων παρέχει στην αρχή τη δυνατότητα προσφυγής κατά του υπαιτίου υπαλλήλου ενώπιον δικαστηρίου, το οποίο ορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής, μετά από αίτηση ενός κράτους μέρους ή ενός φυσικού ή νομικού προσώπου, το οποίο πατρονάρεται από ένα κράτος μέρος, ζημιουμένων από μία τέτοια παραβίαση. Το ζημιούμενο μέρος έχει το δικαίωμα να συμμετάσχει στη δίκη. Εφόσον το δικαστήριο το εισηγηθεί, ο γενικός γραμματέας απολύει το δημόσιο υπάλληλο.

4. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της αρχής προβλέπουν τον τρόπο εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 169

1. Για τα θέματα που υπάγονται στη δικαιοδοσία της αρχής, ο γενικός γραμματέας, μετά από έγκριση του συμβουλίου, συνάπτει συμφωνίες με σκοπό τη διεξαγωγή διαβουλεύσεων και τη συνεργασία με διεθνείς και μη κυβερνητικούς οργανισμούς αναγνωρισμένους από το οικονομικό και κοινωνικό συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών.

2. Οι οργανισμοί με τους οποίους ο γενικός γραμματέας συνάπτει συμφωνίες βάσει της παραγράφου 1, μπορούν να ορίσουν εκπροσώπους οι οποίοι παρίστανται ως παρατηρητές στις συνεδριάσεις των οργάνων της αρχής, σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό αυτών. Καθιερώνονται διαδικασίες οι οποίες επιτρέπουν στους οργανισμούς αυτούς να γνωστοποιούν τις απόψεις τους στις περιπτώσεις που χρειάζεται.

3. Ο γενικός γραμματέας μπορεί να διανέμει στα κράτη μέρη γραπτές εκθέσεις, τις οποίες υπέβαλαν οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 1 μη κυβερνητικοί οργανισμοί σε θέματα αναφερόμενα στη συγκεκριμένη αρμοδιότητά τους και σχετιζόμενα με τις εργασίες της αρχής.

Υποτμήμα Ε

Η επιχείρηση

Άρθρο 170

Η επιχείρηση

1. Η επιχείρηση είναι το όργανο της αρχής που διεξάγει απευθείας δραστηριότητες στην περιοχή κατ' εφαρμογή του άρθρου 153 παράγραφος 2, καθώς και τη μεταφορά,

επεξεργασία και εμπορία των ορυκτών που εξορύσσονται από την περιοχή.

2. Στα πλαίσια της αρχής, νομικού προσώπου διεθνούς δικαίου, η επιχείρηση έχει την προβλεπόμενη στο παράρτημα IV νομική ικανότητα. Η επιχείρηση ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής και τη γενική πολιτική που καθορίζει η συνέλευση και εφαρμόζει τις οδηγίες του συμβουλίου, στην εποπτεία του οποίου υπάγεται.

3. Η επιχείρηση έχει την κύρια εγκατάστασή της στην έδρα της αρχής.

4. Η επιχείρηση, σύμφωνα με το άρθρο 173 παράγραφος 2 και το άρθρο 11 του παραρτήματος IV, προικοδοτείται με τους αναγκαίους για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων της οικονομικούς πόρους και τεχνολογία που της χορηγούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 144 και των άλλων σχετικών διατάξεων της σύμβασης.

Υποτμήμα ΣΤ

Οικονομικές ρυθμίσεις της αρχής

Άρθρο 171

Χρηματικοί πόροι της αρχής

Οι χρηματικοί πόροι της αρχής περιλαμβάνουν:

α) τις εισφορές των μελών της αρχής, οι οποίες καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2 στοιχείο ε)·

β) τα έσοδα τα οποία εισπράττει η αρχή σύμφωνα με το άρθρο 13 του παραρτήματος III, από τις δραστηριότητες που διεξάγει στην περιοχή·

γ) τα ποσά τα οποία μεταφέρονται από την επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 10 του παραρτήματος IV·

δ) το προϊόν των δανείων τα οποία συνάπτει σύμφωνα με το άρθρο 174·

ε) τις εθελοντικές εισφορές των μελών, ή τις εισφορές τις προερχόμενες από άλλες πηγές·

στ) τα ποσά που καταβάλλονται, σύμφωνα με το άρθρο 151 παράγραφος 10 στο ταμείο αποζημιώσεων, τις χρηματοδοτικές πηγές του οποίου εισηγείται η επιτροπή οικονομικού προγραμματισμού.

Άρθρο 172

Ετήσιος προϋπολογισμός της αρχής

Ο γενικός γραμματέας καταρτίζει το σχέδιο του ετήσιου προϋπολογισμού και το υποβάλλει στο συμβούλιο. Το συμβούλιο το εξετάζει και το υποβάλει με τις εισηγήσεις του για αποδοχή από τη συνέλευση σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2 στοιχείο η).

Άρθρο 173

Δαπάνες της αρχής

1. Οι εισφορές που αναφέρονται στο άρθρο 171 στοιχείο α), καταβάλλονται σε ειδικό λογαριασμό για την κάλυψη των διοικητικών δαπανών της αρχής μέχρις ότου η αρχή αποκτήσει επαρκή κεφάλαια από άλλες πηγές για την κάλυψη των εξόδων αυτών.

2. Οι χρηματικοί πόροι της αρχής καλύπτουν κατά πρώτο λόγο τις διοικητικές δαπάνες. Εξαιρέσει των εισφορών των προβλεπομένων στο άρθρο 171 στοιχείο α), τα χρήματα που απομένουν μετά την καταβολή των διοικητικών εξόδων μπορούν, μεταξύ άλλων:

α) να μοιρασθούν σύμφωνα με τα άρθρα 140 και 160 παράγραφος 2 στοιχείο ζ)·

β) να χρησιμοποιηθούν για την χορήγηση κεφαλαίων στην επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 170 παράγραφος 4·

γ) να χρησιμοποιηθούν για αποζημίωση των αναπτυσσομένων κρατών σύμφωνα με το άρθρο 151 παράγραφος 10 και άρθρο 160 παράγραφος 2 στοιχείο λ).

Άρθρο 174

Δανειοληπτική ικανότητα της αρχής

1. Η αρχή δύναται να συνάπτει δάνεια.

2. Η συνέλευση ορίζει τα όρια της δανειοληπτικής ικανότητας της αρχής στους οικονομικούς κανονισμούς που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2 στοιχείο στ).

3. Το συμβούλιο ασκεί τη δανειοληπτική εξουσία της αρχής.

4. Τα κράτη μέρη δεν υπέχουν ευθύνη για τα χρέη της αρχής.

Άρθρο 175

Ετήσιος έλεγχος

Τα πρακτικά, τα βιβλία και οι λογαριασμοί της αρχής, συμπεριλαμβανομένων των ισολογισμών αυτής, ελέγχονται ετησίως από ανεξάρτητο ορκωτό λογιστή οριζόμενο από την συνέλευση.

Υποτμήμα Ζ

Νομικό καθεστώς — προνόμια και ασυλίες

Άρθρο 176

Νομικό καθεστώς

Η αρχή έχει διεθνή νομική προσωπικότητα και την νομική ικανότητα, που είναι αναγκαία για την άσκηση των καθηκόντων και την επίτευξη των σκοπών της.

Άρθρο 177

Προνόμια και ασυλίες

Για την άσκηση των καθηκόντων της, η αρχή απολαύει στο έδαφος κάθε κράτους μέρους των προνομίων και ασυλιών που προβλέπονται στο παρόν υπότμημα. Τα προνόμια και οι ασυλίες που αναφέρονται στην επιχείρηση, προβλέπονται στο άρθρο 13 του παραρτήματος IV.

Άρθρο 178

Δικαστική ασυλία

Η αρχή, καθώς και η περιουσία και το ενεργητικό αυτής απολαύουν δικαστικής ασυλίας, εκτός και στο μέτρο που ή αρχή ρητά παραιτείται αυτής, σε συγκεκριμένη περίπτωση.

Άρθρο 179

Απαλλαγή από έρευνα και κάθε μορφή κατάσχεσης

Η περιουσία και το ενεργητικόν της αρχής, όπου και αν ευρίσκονται και σε οποιουδήποτε την κατοχή και αν είναι απαλλάσσονται από έρευνα, επίταξη, δήμευση, απαλλοτρίωση ή από οποιαδήποτε άλλη μορφή κατάσχεσης συνεπεία ενός μέτρου της εκτελεστικής ή της νομοθετικής εξουσίας.

Άρθρο 180

Απαλλαγή από περιορισμούς, κανονισμούς, ελέγχους και αναστολές

Η περιουσία και το ενεργητικόν της αρχής, απαλλάσσονται από κάθε μορφής περιορισμούς, κανονισμούς, ελέγχους και αναστολές.

Άρθρο 181

Αρχεία και επίσημες επικοινωνίες της αρχής

1. Τα αρχεία της αρχής είναι απαραβίαστα όπου και αν βρίσκονται.

2. Τα στοιχεία που είναι βιομηχανική ιδιοκτησία, οι πληροφορίες που καλύπτονται από το βιομηχανικό απόρρητο και άλλες παρόμοιες και οι φάκελλοι του προσωπικού δεν πρέπει να φυλάσσονται σε αρχεία που είναι προσιτά στο κοινό.

3. Κάθε κράτος μέρος παρέχει στην αρχή, για τις επίσημες επικοινωνίες της, μεταχείριση όχι λιγότερο ευνοϊκή από εκείνη που παρέχει σε άλλους διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 182

Προνόμια και ασυλίες προσώπων που ενεργούν στα πλαίσια της αρχής

Οι αντιπρόσωποι των κρατών μερών που μετέχουν στις συνεδριάσεις της συνέλευσης, του συμβουλίου ή των οργάνων της συνέλευσης ή του συμβουλίου καθώς και ο γενικός γραμματέας και το προσωπικό της αρχής απολαύουν στο έδαφος κάθε κράτους μέρους:

α) δικαστικής ασυλίας για πράξεις που εκτελέστηκαν από αυτούς κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εκτός, στο μέτρο που το κράτος που εκπροσωπούν ή η αρχή, κατά περίπτωση, ρητώς παραιτείται της ασυλίας αυτής σε συγκεκριμένη περίπτωση·

β) εφόσον δεν είναι υπήκοοι του εν λόγω κράτους μέρους, των ιδίων απαλλαγών με εκείνες που το κράτος μέρος παρέχει στους εκπροσώπους, αξιωματούχους και υπαλλήλους αναλόγου βαθμού άλλων κρατών μερών σε ότι, αφορά τις προϋποθέσεις μετανάστευσης, τις διατυπώσεις εγγραφής αλλοδαπών και τις υποχρεώσεις αυτών για παροχή εθνικών υπηρεσιών, των ιδίων διευκολύνσεων που παρέχονται σε αυτούς σχετικά με τους περιορισμούς συναλλάγματος και της ιδίας μεταχείρισης όσον αφορά τις μετακινήσεις.

Άρθρο 183

Απαλλαγή από φόρους και τελωνειακούς δασμούς

1. Στο πλαίσιο των επισήμων καθηκόντων, η αρχή, τα περιουσιακά της στοιχεία τα εισοδήματά της καθώς και οι εργασίες και οι συναλλαγές της για τις οποίες έχει αρμοδιότητα σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, απαλλάσσονται από κάθε άμεσο φόρο, τα δε αγαθά που εισάγει και εξάγει για επίσημη χρήση απαλλάσσονται από κάθε τελωνειακό δασμό. Η αρχή δεν μπορεί να διεκδικεί απαλλαγή από φόρους οι οποίοι δεν είναι τίποτα περισσότερο από επιβαρύνσεις για παρασχεθείσες υπηρεσίες.

2. Οταν η ίδια η αρχή προβαίνει σε αγορές αγαθών ή υπηρεσιών σημαντικής αξίας, αναγκαίων για την άσκηση των καθηκόντων της ή όταν οι αγορές αυτές γίνονται από άλλον, για λογαριασμό της, και η τιμή των αγαθών αυτών περιλαμβάνει φόρους ή δασμούς, τα κράτη μέρη λαμβάνουν, κατά το δυνατόν, τα κατάλληλα μέτρα για την απαλλαγή από τους φόρους και τους δασμούς αυτούς ή φροντίζουν για την επιστροφή τους. Αγαθά που έχουν εισαχθεί ή αγορασθεί με το καθεστώς της απαλλαγής που προβλέπεται στο παρόν άρθρο δεν επιτρέπεται να πωλούνται ή να διατίθενται με οποιοδήποτε άλλο τρόπο στο έδαφος του κράτους μέρους που παρέχει την απαλλαγή, εκτός υπό όρους που έχουν συμφωνηθεί με το κράτος αυτό.

3. Τα κράτη μέρη δεν επιβάλλουν κανένα άμεσο ή έμμεσο φόρο σε μισθούς, αμοιβές ή σε άλλα ποσά τα οποία καταβλήθηκαν από την αρχή προς το γενικό γραμματέα και τα μέλη του προσωπικού της αρχής καθώς και στους εμπειρογνώμονες που εκπληρούν αποστολές για την αρχή οι οποίοι δεν είναι υπήκοοί τους.

Υποτμήμα Η

Αναστολή της άσκησης δικαιωμάτων και προνομίων των μελών

Άρθρο 184

Αναστολή της άσκησης του δικαιώματος ψήφου

Κράτος μέρος το οποίο καθυστερεί την πληρωμή των οικονομικών του υποχρεώσεων προς την αρχή, δεν έχει δικαίωμα ψήφου άν το ύψος των καθυστερούμενων ποσών είναι ίσο ή ανώτερο των ποσών των συνεισφορών του που οφείλει για τα δύο προηγούμενα πλήρη έτη. Η συνέλευση όμως μπορεί να επιτρέψει στο κράτος αυτό να ψηφίσει αν διαπιστώσει ότι η μή καταβολή οφείλεται σε συνθήκες ανεξάρτητες της θελήσεώς του.

Άρθρο 185

Αναστολή άσκησης δικαιωμάτων και προνομίων συμφυών με την ιδιότητα του μέλους

1. Κράτος μέρος που παρεβίασε σοβαρά και επίμονα το παρόν μέρος μπορεί μετά από εισήγηση του συμβουλίου, να υποβληθεί από τη συνέλευση σε αναστολή της άσκησης των προνομίων και των δικαιωμάτων που είναι συμφυή με την ιδιότητα του μέλους.

2. Καμία ενέργεια δυνάμει της παραγράφου 1 δεν λαμβάνεται μέχρις ότου το τμήμα διαφορών θαλασσίου βυθού, διαπιστώσει ότι το κράτος μέρος έχει σοβαρά και επίμονα παραβιάσει τις διατάξεις του παρόντος μέρους.

ΤΜΗΜΑ 5

ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

Άρθρο 186

Τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλασσίου βυθού του διεθνούς δικαστηρίου για το δίκαιο της θάλασσας

Η σύσταση του τμήματος για τη διευθέτηση των διαφορών των σχετικών με τους θαλάσσιους βυθούς ως και ο τρόπος ασκήσεως της δικαιοδοσίας του, διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος μέρους, του μέρους XV και του παραρτήματος VI.

Άρθρο 187

Δικαιοδοσία του τμήματος επίλυσης διαφορών θαλασσίου βυθού

Το τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλασσίου βυθού έχει δικαιοδοσία, σύμφωνα με το παρόν μέρος και τα παραρτήματα που σχετίζονται μ' αυτό, στις διαφορές που αφορούν στις δραστηριότητες που διεξάγονται στην περιοχή και που εμπίπτουν στις παρακάτω κατηγορίες:

α) διαφορές μεταξύ κρατών μερών που αναφέρονται στην ερμηνεία ή την εφαρμογή του παρόντος μέρους και των παραρτημάτων, που σχετίζονται με αυτό·

β) διαφορές μεταξύ ενός κράτους μέρους και της αρχής που αναφέρονται σε:

i) πράξεις ή παραλείψεις της αρχής ή ενός κράτους μέρους με τον ισχυρισμό ότι έγιναν κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος μέρους ή των σχετικών παραρτημάτων ή των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της αρχής, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές,

ii) πράξεις της αρχής με τον ισχυρισμό ότι έγιναν καθ' υπέρβαση δικαιοδοσίας ή κατά κατάχρηση εξουσίας·

γ) διαφορές μεταξύ των μερών σ' ένα συμβόλαιο, είτε πρόκειται για συμβαλλόμενα μέρη είτε πρόκειται για την αρχή ή την επιχείρηση ή, κρατικές επιχορηγήσεις και φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 153 παράγραφος 2 στοιχείο β) που αφορούν:

i) στην ερμηνεία ή την εφαρμογή ενός συμβολαίου ενός προγράμματος εργασίας, ή

ii) σε πράξεις ή παραλείψεις ενός μέρους σ' ενα συμβόλαιο σχετικές με δραστηριότητες στην περιοχή του που στρέφονται κατά του άλλου μέρους ή προσβάλλουν ευθέως τα νόμιμα συμφέροντα·

δ) διαφορές μεταξύ της αρχής και ενός επίδοξου υποψηφίου αναδόχου για τον οποίο εγγυάται ένα κράτος όπως προβλέπεται στο άρθρο 153 παράγραφος 2 στοιχείο β) και ο οποίος έχει δεόντως εκπληρώσει τους όρους που αναφέρονται στο παράρτημα III άρθρο 4 παράγραφος 6 και άρθρο 13 παράγραφος 2 και αφορούν στην άρνηση συνάψεως συμβολαίου ή σε νομικό θέμα που προκύπτει κατά τη διαπραγμάτευση του συμβολαίου·

ε) διαφορές μεταξύ της αρχής και ενός κράτους μέρους, κρατικής επιχείρησης ή φυσικού ή νομικού προσώπου για το οποίο εγγυάται ένα κράτος μέρος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 153 παράγραφος 2 στοιχείο β), όταν υπάρχει ισχυρισμός ότι η αρχή υπέχει ευθύνη, όπως προβλέπεται στο παράρτημα III άρθρο 22·

ζ) κάθε άλλη διαφορά για την οποία ειδικά προβλέπεται στη σύμβαση αυτή ή δικαιοδοσία του τμήματος.

Άρθρο 188

Υπαγωγή διαφορών σε ειδικό τμήμα του διεθνούς δικαστηρίου για το δίκαιο της θάλασσας ή σε ad hoc τμήμα του τμήματος επίλυσης διαφορών θαλάσσιου βυθού ή σε υποχρεωτική εμπορική διαιτησία

1. Διαφορές μεταξύ κρατών μερών που αναφέρονται στο άρθρο 187 στοιχείο α), μπορούν να υπαχθούν:

α) μετά από αίτηση των μερών στη διαφορά, σε ειδικό τμήμα του διεθνούς δικαστηρίου της θάλασσας που θα συσταθεί σύμφωνα με το παράρτημα VI άρθρα 15 και 17, ή

β) μετά από αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά, σε ειδικό τμήμα του τμήματος επίλυσης διαφορών θαλάσσιου βυθού, που θα συσταθεί σύμφωνα με το παράρτημα VI, άρθρο 36.

2. α) Διαφορές που αφορούν στην ερμηνεία ή την εφαρμογή ενός συμβολαίου, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 187 στοιχείο γ) σημείο i), υπάγονται μετά από αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά σε υποχρεωτική εμπορική διαιτησία, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Το εμπορικό διαιτητικό δικαστήριο στο οποίο υπάγεται η διαφορά δεν έχει δικαιοδοσία να αποφασίσει επί οποιουδήποτε θέματος ερμηνείας της σύμβασης αυτής. Όταν η διαφορά εμπεριέχει επίσης και θέμα ερμηνείας του μέρους XI και των παραρτημάτων που σχετίζονται μ' αυτό, αναφορικά με δραστηριότητες στην περιοχή, το θέμα αυτό παραπέμπεται στο τμήμα επίλυσης διαφορών θαλάσσιου βυθού για έκδοση απόφασης·

β) αν κατά την έναρξη ή κατά την διάρκεια μιας διαιτησίας το διαιτητικό δικαστήριο καθορίσει είτε μετά από αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά είτε αυτεπαγγέλτως, ότι η απόφαση του εξαρτάται από προηγούμενη απόφαση του τμήματος διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού, το διαιτητικό δικαστήριο παραπέμπει το θέμα αυτό στο τμήμα επίλυσης διαφορών θαλάσσιου βυθού για έκδοση τέτοιας απόφασης. Το διαιτητικό δικαστήριο στη συνέχεια εκδίδει την απόφασή του σύμφωνα με την απόφαση του τμήματος επίλυσης διαφορών θαλάσσιου βυθού·

γ) όταν στην σύμβαση ελλείπει διάταξη για την εφαρμοστέα διαδικασία διαιτησίας σε περίπτωση διαφοράς, η διαιτησία θα διεξάγεται σύμφωνα με τους κανόνες διαιτησίας της Uncitral ή άλλους κανόνες διαιτησίας που είναι δυνατόν να καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής, εκτός αν τα μέρη στη διαφορά συμφωνήσουν διαφορετικά.

Άρθρο 189

Περιορισμός δικαιοδοσίας αναφορικά με αποφάσεις της αρχής

Το τμήμα επίλυσης διαφορών θαλάσσιου βυθού δεν έχει καμία δικαιοδοσία αναφορικά με την άσκηση από την αρχή των διακριτικών των εξουσιών σύμφωνα με το παρόν μέρος. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υποκαταστήσει την αρχή στην άσκηση της διακριτικής της εξουσίας. Με την επιφύλαξη του άρθρου 191, κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας του σύμφωνα με το άρθρο 187, το τμήμα επίλυσης διαφορών θαλάσσιου βυθού δεν αποφαίνεται για το θέμα του κατά πόσο οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της αρχής είναι σύμφωνοι με την παρούσα σύμβαση, και ούτε μπορεί να κηρύξει άκυρους τέτοιους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες. Η δικαιοδοσία του περιορίζεται στο να αποφαίνεται επί αξιώσεων περί του άν η εφαρμογή των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της αρχής σε ειδικές περιπτώσεις είναι δυνατόν να προσκρούει στις συμβατικές υποχρεώσεις των μερών στην διαφορά ή στις υποχρεώσεις τους δυνάμει της παρούσας σύμβασης, καθώς και στο να αποφαίνεται επί αξιώσεων που αφορούν υπέρβαση δικαιοδοσίας ή κατάχρηση εξουσίας, καθώς και επί αξιώσεων για καταβολή αποζημιώσεως ή άλλου είδους επανόρθωσης που εγείρεται από το ένα μέρος εναντίον του άλλου μέρους στη διαφορά συμμόρφωσης του τελευταίου προς τις συμβατικές υποχρεώσεις του ή προς τις υποχρεώσεις του δυνάμει της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 190

Συμμετοχή και παρουσία στις διαδικασίες των κρατών μερών που παρέχουν εγγύηση

1. Αν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι μέρος μιάς διαφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 187, πρέπει το κράτος μέρος που παρέχει την εγγύηση να ειδοποιείται γι' αυτό. Το κράτος μέρος έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στη διαδικασία υποβάλλοντας γραπτές ή προφορικές προτάσεις.

2. Οταν κράτος μέρος ενάγεται από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο για το οποίο εγγυάται άλλο κράτος μέρος για διαφορά που αναφέρεται στο άρθρο 187, στοιχείο γ) το εναγόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει από το κράτος που εγγυάται για το ανωτέρω πρόσωπο να εμφανισθεί στην διαδικασία για λογαριασμό του προσώπου τούτου. Σε περίπτωση μη εμφάνισης, το εναγόμενο κράτος μπορεί να φροντίσει να εκπροσωπηθεί από ένα νομικό πρόσωπο της δικής του εθνικότητας.

Άρθρο 191

Συμβουλευτικές γνώμες

Το τμήμα επίλυσης θαλάσσιου βυθού παρέχει συμβουλευτικές γνώμες μετά από αίτηση της συνέλευσης ή του συμβουλίου για νομικά θέματα που προκύπτουν στα πλαίσια των δραστηριοτήτων τους. Οι γνώμες αυτές δίδονται εντός συντομοτάτου χρονικού διαστήματος.

ΜΕΡΟΣ XII

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 192

Γενική υποχρέωση

Τα κράτη έχουν υποχρέωση να προστατεύουν και να διατηρούν το θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 193

Κυρίαρχο δικαίωμα των κρατών για την εκμετάλλευση των φυσικών τους πόρων

Τα κράτη έχουν το κυριαρχικό δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τους φυσικούς τους πόρους σύμφωνα με την περιβαλλοντική τους πολιτική και την υποχρέωσή τους να προστατεύουν και να διατηρούν το θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 194

Μέτρα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος

1. Τα κράτη πρέπει να λάβουν χωριστά ή από κοινού, όπως αρμόζει, όλα τα μέτρα που, σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, είναι αναγκαία για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από οποιαδήποτε πηγή, χρησιμοποιώντας για το σκοπό αυτό τα καλύτερα πρακτικά μέσα που διαθέτουν και σύμφωνα με τις δυνατότητές τους και θα πρέπει να προσπαθήσουν να εναρμονίσουν την πολιτική τους προς την κατεύθυνση αυτή.

2. Τα κράτη πρέπει να λάβουν όλα τα μέτρα που είναι απαραίτητα προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι οι δραστηριότητες μέσα στη δικαιοδοσία ή τον έλεγχό τους διεξάγονται μέ τέτοιο τρόπο ώστε να μήν προκαλείται ζημιά από ρύπανση σε άλλα κράτη και στο περιβάλλον τους και οτι η ρύπανση που προκαλείται από περιστατικά ή δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα στη δικαιοδοσία τους ή στον έλεγχό τους δεν επεκτείνεται πέραν από τις περιοχές στις οποίες αυτά ασκούν τα κυριαρχικά τους δικαιώματα, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

3. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν μέρος θα καλύπτουν όλες τις πηγές ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Αυτά θα περιλαμβάνουν, μεταξυ άλλων, μέτρα που προορισμός τους θα είναι να μειώσουν στον ελάχιστο δυνατό βαθμό:

α) την απελευθέρωση τοξικών, βλαβερών ή επιζήμιων ουσιών, ιδιαίτερα αυτών που είναι επίμονες, προέρχονται από χερσαίες πηγές, από ή μέσω της ατμόσφαιρας ή από την απόρριψη ουσιών στη θάλασσα·

β) τη ρύπανση από πλόια, ιδιαίτερα μέτρα για την πρόληψη των ατυχημάτων και αντιμετώπιση έκτακτων περιστατικών, την εξασφάλιση της ασφάλειας δραστηριοτήτων στη θάλασσα, την παρεμπόδιση ηθελημένων ή τυχαίων εκροών, καθώς και τη ρύθμιση του τύπου, κατασκευής, εξοπλισμού, λειτουργίας και επάνδρωσης των πλοίων·

γ) τη ρύπανση που προέρχεται από εγκαταστάσεις και συσκευές που χρησιμοποιούνται στην εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων του θαλάσσιου βυθού και του υπέδαφους του, ιδιαίτερα μέτρα για την πρόληψη των ατυχημάτων, αντιμετώπιση των έκτακτων περιστατικών, την ασφάλεια των δραστηριοτήτων στη θάλασσα καθώς και την ρύθμιση του τύπου, κατασκευής, εξοπλισμού, λειτουργίας και επάνδρωσης τέτοιων εγκαταστάσεων ή συσκευών·

δ) τη ρύπανση που προέρχεται από άλλες εγκαταστάσεις και συσκευές που λειτουργούν στο θαλάσσιο περιβάλλον, ιδιαίτερα μέτρα για την πρόληψη ατυχημάτων, αντιμετώπιση έκτακτων περιστατικών, ασφάλεια των δραστηριοτήτων στη θάλασσα και τη ρύθμιση του τύπου, κατασκευής, εξοπλισμού, λειτουργίας και επάνδρωσης τέτοιων εγκαταστάσεων και συσκευών.

4. Κατά τη λήψη των μέτρων για την πρόληψη, μείωση ή έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα κράτη πρέπει να απέχουν από αδικαιολόγητες παρεμβάσεις σε δραστηριότητες που διεξάγονται από άλλα κράτη κατά την άσκηση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών τους σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

5. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν μέρος περιλαμβάνουν επίσης και όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία και διατήρηση σπάνιων ή εύθραυστων οικοσυστημάτων καθώς επίσης των οικοτόπων των εξαντλημένων, απειλουμένων ή κινδυνευόντων ειδών και άλλων μορφών θαλάσσιας ζωής.

Άρθρο 195

Υποχρέωση μη μεταφοράς ζημιάς ή κινδύνων από μια περιοχή στην άλλη ή μετατροπής μιας μορφής ρύπανσης σε άλλη

Κατά τη λήψη μέτρων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα κράτη ενεργούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην μεταφέρονται, άμεσα ή έμμεσα, βλάβες ή κίνδυνοι από μια περιοχή στην άλλη ή να μετατρέπεται ένα είδος ρύπανσης σε άλλο.

Άρθρο 196

Χρησιμοποίηση τεχνολογίας ή εισαγωγή ξένων ή νέων ειδών

1. Τα κράτη πρέπει να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχεται από την χρησιμοποίηση τεχνολογίας στην περιοχή δικαιοδοσίας ή ελέγχου τους, ή από την σκόπιμη ή τυχαία εισαγωγή ειδών, ξένων ή νέων, σε κάποια περιοχή του θαλάσσιου περιβάλλοντος η οποία ενδέχεται να προκαλέσει σημαντικές και επιζήμιες αλλαγές στην περιοχή αυτή.

2. Τα παρόν άρθρο δεν επηρεάζει την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης σχετικά με την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

ΤΜΗΜΑ 2

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 197

Συνεργασία σε παγκόσμια ή περιφερειακή βάση

Τα κράτη πρέπει να συνεργάζονται σε παγκόσμια βάση, και όπου αρμόζει σε περιφερειακή, είτε απευθείας είτε μέσω αρμοδίων διεθνών οργανώσεων για την κατάρτιση και επεξεργασία διεθνών κανόνων, προτύπων και συνιστωμένων εφαρμογών και διαδικασιών που συνάδουν με τη σύμβαση αυτή και αποβλεπούν στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων της περιφέρειας.

Άρθρο 198

Γνωστοποίηση επικείμενης ή πραγματικής ζημιάς

Εάν ένα κράτος αντιληφθεί περιπτώσεις κατά τις οποίες το θαλάσσιο περιβάλλον κινδυνεύει άμεσα να μολυνθεί ή έχει μολυνθεί από ρύπανση, ειδοποιεί αμέσως τα άλλα κράτη τα οποία ενδέχεται να επηρεαστούν από τη ρύπανση, καθώς και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 199

Προγράμματα έκτακτης αντιμετώπισης ρύπανσης

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 198, τα κράτη της επηρεασθείσας περιοχής, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί συνεργάζονται, στο μέτρο του δυνατού, στην εξάλειψη των συνεπειών της ρύπανσης και στην πρόληψη και ελαχιστοποίηση της ζημιάς. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη από κοινού προσπαθούν να αναπτύξουν και να προωθήσουν προγράμματα έκτακτης αντιμετώπισης περιστατικών ρύπανσης στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 200

Μελέτες, προγράμματα ερευνών και ανταλλαγή πληροφοριών και στοιχείων

Τα κράτη συνεργάζονται, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, με σκοπό την προώθηση μελετών, την ανάληψη προγραμμάτων επιστημονικής έρευνας και την ενθάρρυνση ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων που αφορούν στη ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Επίσης, προσπαθούν να συμμετέχουν ενεργά σε περιφερειακά και παγκόσμια προγράμματα για την απόκτηση των απαραίτητων γνώσεων για την εκτίμηση της φύσης και της έκτασης της ρύπανσης, την έκθεση σ' αυτή, την κατεύθυνσή της, τους κινδύνους και τα μέσα αντιμετώπισής της.

Άρθρο 201

Επιστημονικά κριτήρια για κανονισμούς

Υπό το φως των πληροφοριών και στοιχείων που αποκτώνται σύμφωνα με το άρθρο 200, τα κράτη συνεργάζονται, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, στην καθιέρωση κατάλληλων επιστημονικών κριτηρίων για τη διαμόρφωση και επεξεργασία κανόνων, προτύπων και συνιστωμένων εφαρμογών και διαδικασιών για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

ΤΜΗΜΑ 3

ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Άρθρο 202

Επιστημονική και τεχνική βοήθεια σε αναπτυσσόμενα κράτη

Τα κράτη οφείλουν, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών:

α) να προωθούν προγράμματα επιστημονικής, εκπαιδευτικής, τεχνικής και άλλης βοήθειας σε αναπτυσσόμενα κράτη για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης. Η βοήθεια αυτή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων:

   i) εκπαίδευση του επιστημονικού και τεχνικού τους προσωπικού,

   ii) διευκόλυνση της συμμετοχής τους σε συναφή διεθνή προγράμματα,

iii) εφοδιασμό τους με τον αναγκαίο εξοπλισμό και μέσα,

iv) αύξηση της ικανότητάς τους για κατασκευή τέτοιου εξοπλισμού,

v) συμβουλές και ανάπτυξη μέσων για προγράμματα ερευνών, παρακολούθησης, εκπαίδευσης και άλλων δραστηριοτήτων·

β) να παρέχουν κατάλληλη βοήθεια, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα κράτη, για την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων σοβαρών περιστατικών που μπορεί να προκαλέσουν σημαντική ρύπανση στο θαλάσσιο περιβάλλον·

γ) να παρέχουν κατάλληλη βοήθεια, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα κράτη, σχετικά με την κατάρτιση περιβαλλοντικών εκτιμήσεων.

Άρθρο 203

Προνομιακή μεταχείριση αναπτυσσομένων κρατών

Για τους σκοπούς πρόληψης, μείωσης και ελέγχου της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος ή ελαχιστοποίησης των επιπτώσεων αυτής, στα αναπτυσσόμενα κράτη χορηγείται προνομιακή μεταχείριση από διεθνείς οργανισμούς:

α) στην χορήγηση καταλλήλων κεφαλαίων και τεχνικής βοήθειας, και

β) στη χρησιμοποίηση των εξειδικευμένων υπηρεσιών τους.

ΤΜΗΜΑ 4

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Άρθρο 204

Παρακολούθηση κινδύνων ή επιπτώσεων ρύπανσης

1. Τα κράτη λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα άλλων κρατών προσπαθούν κατά το δυνατό, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, να παρακολουθούν, καταμετρούν, αξιολογούν και αναλύουν, με αναγνωρισμένες επιστημονικές μεθόδους, τους κινδύνους ή επιπτώσεις της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

2. Ιδιαίτερα, τα κράτη παρακολουθούν συνεχώς, τις επιπτώσεις οποιωνδήποτε δραστηριοτήτων τις οποίες επιτρέπουν ή στις οποίες επιδίδονται με σκοπό να καθορίσουν κατά πόσο οι δραστηριότητες αυτές πιθανόν να προκαλέσουν ρύπανση στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 205

Δημοσίευση εκθέσεων

Τα κράτη δημοσιεύουν εκθέσεις των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 204 ή παρέχουν τέτοιες εκθέσεις σε κατάλληλα διαστήματα στους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, οι οποίοι θα πρέπει να τις διαθέτουν σε όλα τα κράτη.

Άρθρο 206

Εκτίμηση πιθανών επιπτώσεων από δραστηριότητες

Όταν τα κράτη έχουν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι προγραμματισμένες δραστηριότητες στην περιοχή δικαιοδοσίας ή ελέγχου τους μπορεί να προκαλέσουν σοβαρή ρύπανση ή σημαντικές και επιβλαβείς μεταβολές στο θαλάσσιο περιβάλλον, κατά το δυνατόν, εκτιμούν τις πιθανές επιπτώσεις από τέτοιες δραστηριότητες στο θαλάσσιο περιβάλλον και κοινοποιούν τις εκθέσεις των αποτελεσμάτων των εκτιμήσεων με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 205.

ΤΜΗΜΑ 5

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ, ΜΕΙΩΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Άρθρο 207

Ρύπανση από χερσαίες πηγές

1. Τα κράτη πρέπει να υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προκαλείται από χερσαίες πηγές συμπεριλαμβανομένων των ποταμών, των εκβολών, των αγωγών και των υπονόμων εκροής, λαμβάνοντας υπόψη διεθνώς συμφωνημένους κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες.

2. Τα κράτη πρέπει να λάβουν και άλλα μέτρα που μπορεί να κρίνονται απαραίτητα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

3. Τα κράτη πρέπει να προσπαθούν να εναρμονίσουν την πολιτική τους προς αυτή την κατεύθυνση στο κατάλληλο περιφερειακό επίπεδο.

4. Τα κράτη, ενεργώντας ιδιαίτερα μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, προσπαθούν να θεσπίσουν διεθνείς και περιφερειακούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από χερσαίες πηγές, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά στοιχεία της περιφέρειας, τις οικονομικές δυνατότητες των αναπτυσσόμενων κρατών και την ανάγκη τους για οικονομική ανάπτυξη. Οι κανόνες αυτοί, τα πρότυπα και οι συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες θα επανεξετάζονται, από καιρό σε καιρό, όταν κρίνεται αναγκαίο.

5. Οι νόμοι, κανονισμοί, μέτρα, κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 4 περιλαμβάνουν όλα εκείνα τα μέτρα που αποβλέπουν στο να μειώσουν στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, την απόρριψη τοξικών, επιζήμιων, δηλητηριωδών ουσιών, ιδιαίτερα εκεινών που είναι επίπονες στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 208

Ρύπανση από δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό υπαγόμενες στην κρατική δικαιοδοσία

1. Τα παράκτια κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προκαλείται από ή σε σχέση με δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό υπαγόμενες στη δικαιοδοσία τους και από τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κατασκευές στη δικαιοδοσία τους, σύμφωνα με τα άρθρα 60 και 80.

2. Τα κράτη λαμβάνουν και άλλα μέτρα που είναι απαραίτητα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

3. Οι νόμοι, οι κανονισμοί και τα μετρα αυτά δεν πρέπει να είναι λιγότερο αποτελεσματικά από τους διεθνείς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες.

4. Τα κράτη, προσπαθούν να εναρμονίσουν τις πολιτικές τους στο θέμα αυτό στο κατάληλο περιφερειακό επίπεδο.

5. Τα κράτη, ενεργώντας ιδιαίτερα μεσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, θεσπίζουν παγκόσμιους και περιφερειακούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Οι κανόνες αυτοί, τα πρότυπα και οι συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες επανεξετάζονται κατά καιρούς, όποτε κρίνεται αναγκαίο.

Άρθρο 209

Ρύπανση από δραστηριότητες στην Περιοχή

1. Διεθνείς κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες θεσπίζονται σύμφωνα με το μέρος XI για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από δραστηριότητες στην περιοχή. Οι κανόνες αυτοί, οι κανονισμοί και διαδικασίες επανεξετάζονται από καιρό σε καιρό, όποτε κρίνεται αναγκαίο.

2. Τηρώντας τις σχετικές διατάξεις του τμήματος αυτού, τα κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από δραστηριότητες στην περιοχή που διενεργούνται από πλοία, εγκαταστάσεις, κατασκευές και άλλα μηχανήματα που φέρουν τη σημαία τους ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους ή εργάζονται για λογαριασμό τους, κατά περίπτωση. Οι απαιτήσεις των νόμων και των κανονισμών αυτών δεν θα είναι λιγότερο αποτελεσματικές από όσο οι διεθνείς κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 210

Ρύπανση από απόρριψη άχρηστων υλών

1. Τα κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από απόρριψη υλών στη θάλασσα.

2. Τα κράτη λαμβάνουν και άλλα μέτρα που μπορεί να κριθούν αναγκαία για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

3. Οι νόμοι, οι κανονισμοί και τα μέτρα αυτά πρέπει να διασφαλίζουν ότι η απόρριψη υλών δεν θα επιτρέπεται, χωρίς την άδεια των αρμοδίων αρχών των κρατών.

4. Τα κράτη, ενεργώντας ιδιαίτερα μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, θα προσπαθήσουν να θεσπίσουν παγκόσμιους και περιφερειακούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής. Οι κανόνες αυτοί, τα πρότυπα και οι συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες επανεξετάζονται, από καιρό σε καιρό, όποτε κρίνεται απαραίτητο.

5. Η απόρριψη άχρηστων υλών στη χωρική θάλασσα και στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή μέσα στην υφαλοκρηπίδα δεν θα γίνεται παρά μόνο μετά από ρητή προηγούμενη έγκριση του παράκτιου κράτους, το οποίο έχει το δικαίωμα να επιτρέπει, ρυθμίζει και ελέγχει αυτή την απόρριψη υλών μετά από προσεκτική μελέτη του θέματος με άλλα κράτη τα οποία λόγω της γεωγραφικής τους θέσης ενδέχεται να επηρεαστούν δυσμενώς εξαιτίας αυτής.

6. Οι διεθνείς νόμοι, κανονισμοί και μέτρα δεν θα είναι λιγότερο αποτελεσματικοί σχετικά με την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής, από ότι στους παγκόσμιους κανόνες και πρότυπα.

Άρθρο 211

Ρύπανση από πλοία

1. Τα κράτη ενεργώντας μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης, θεσπίζουν διεθνείς κανόνες και πρότυπα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από πλοία και προωθούν την υιοθέτηση, κατά τον ίδιο τρόπο, όπου χρειάζεται, θαλάσσιων συστημάτων κυκλοφορίας προορισμένων να ελαχιστοποιήσουν τον κίνδυνο ατυχημάτων που μπορεί να προκαλέσουν ρύπανση στο θαλάσσιο περιβάλλον, περιλαμβανομένων των ακτών, καθώς επίσης και βλάβη από ρύπανση στα συμφέροντα παράκτιων κρατών. Οι κανόνες και τα πρότυπα αυτά,

κατά τον ίδιο τρόπο, επανεξετάζονται από, καιρό σε καιρό, όποτε κρίνεται απαραίτητο.

2. Τα κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από πλοία που φέρουν τη σημαία τους ή που είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους. Αυτοί οι νόμοι και κανονισμοί θα έχουν τουλάχιστον το ίδιο αποτέλεσμα με τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανόνες και πρότυπα που έχουν θεσπιστεί μέσω του αρμοδίου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης.

3. Τα κράτη τα οποία θεσπίζουν ειδικές διατάξεις για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος ως προϋπόθεση για την είσοδο ξένων πλοίων μέσα στα λιμάνια τους ή στα εσωτερικά ύδατά τους ή για την προσέγγισή τους σε εγκαταστάσεις στα ανοικτά των ακτών πρέπει να δίνουν τη δέουσα δημοσιότητα και τις ανακοινώνουν στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό. Οποτεδήποτε οι διατάξεις αυτές θεσπίζονται κατά την ίδια ακριβώς μορφή από δύο ή περισσότερα παράκτια κράτη σε μιά προσπάθεια εναρμόνισης της πολιτικής τους, η ανακοίνωση θα καθορίζει ποιά κράτη μετέχουν στην κοινή αυτή προσπάθεια. Κάθε κράτος πρέπει να ζητά από τον πλοίαρχο πλοίου που φέρει τη σημαία του ή το οποίο είναι καταχωρημένο στο νηολόγιό του, όταν πλέει μεσα στη χωρική θάλασσα κράτους το οποίο συμμετέχει στην κοινή αυτή προσπάθεια, να πληροφορεί το κράτος αυτό, εφόσον το ζητήσει, κατά πόσο τούτο κατευθύνεται σε κράτος της ίδιας περιοχής που συμμετέχει στην προσπάθεια και, σε περίπτωση που αυτό συμβαίνει, να του αναφέρει κατά πόσο αυτό συμμορφούται με τις απαιτήσεις εισόδου σε λιμένα του κράτους αυτού. Το άρθρο αυτό δεν θίγει τη συνεχή άσκηση από το πλοίο του δικαιώματός του για αβλαβή διέλευση ή την εφαρμογή του άρθρου 25 παράγραφος 2.

4. Τα παράκτια κράτη μπορούν, κατά την άσκηση της κυριαρχίας τους μέσα στα χωρικά ύδατα, να υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης από ξένα πλοία, περιλαμβανομένων πλοίων που ασκούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης. Οι νόμοι και οι κανονισμοί αυτοί, σύμφωνα με το μέρος II τμήμα 3, δεν θα παρακωλύουν την αβλαβή διέλευση ξένων πλοίων.

5. Τα παράκτια κράτη, για το σκοπό της εφαρμογής όπως προβλέπεται στο τμήμα 6, μπορούν σε σχέση με την αποκλειστική οικονομική τους ζώνη να υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία οι οποίοι να συμφωνούν και να υλοποιούν τους γενικά αποδεκτούς διεθνείς κανόνες και τα πρότυπα που έχουν θεσπιστεί μεσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης.

6. α) Οσάκις οι διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, δεν επαρκούν για να καλύψουν ειδικές περιπτώσεις και τα παράκτια κράτη έχουν σοβαρούς λόγους να πιστεύουν ότι μια συγκεκριμένη και σαφώς καθορισμένη περιοχή των αντίστοιχων αποκλειστικών οικονομικών τους ζωνών είναι περιοχή στην οποία απαιτείται η υιοθέτηση ειδικών υποχρεωτικών μέτρων για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία λόγω αναγνωρισμένων τεχνικών λόγων σε σχέση με τις ωκεανογραφικές και οικολογικές συνθήκες καθώς επίσης και λόγω της χρησιμοποίησης, ή της προστασίας των πόρων της ή του ιδιόμορφου χαρακτήρα της κυκλοφορίας εκεί, τα παράκτια κράτη, μετά από κατάλληλες διαπραγματεύσεις, μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού με οποιαδήποτε άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μπορούν να στείλουν ανακοίνωση στον οργανισμό αυτό, για την περιοχή αυτή, υποβάλλοντας παράλληλα επιστημονικά και τεχνικά στοιχεία προς υποστήριξη και πληροφόρησή του σχετικά με τις απαραίτητες ευκολίες υποδοχής. Μέσα σε δώδεκα μήνες από τη λήψη της ανακοίνωσης αυτής, ο οργανισμός αποφασίζει κατά πόσον οι συνθήκες στην περιοχή αυτή ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις που ορίσθηκαν πιό πάνω. Αν ο οργανισμός το αποφασίσει, τα παράκτια κράτη μπορούν στη συνέχεια για την περιοχή αυτή, να υιοθετήσουν νόμους και κανονισμούς με σκοπό την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία εφαρμόζοντας τους διεθνείς κανόνες και πρότυπα ή μεθόδους στον τομέα της ναυσιπλοΐας οι οποίοι μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή, μέσω του οργανισμού για τις ειδικές περιοχές. Οι νόμοι και οι κανονισμοί δεν εφαρμόζονται στα ξένα πλοία πριν περάσουν 15 μήνες από την ημερομηνία υποβολής της ανακοίνωσης στον οργανισμό·

β) τα παράκτια κράτη δημοσιεύουν τα όρια οποιασδήποτε τέτοιας συγκεκριμένης και σαφώς καθορισμένης περιοχής·

γ) αν τα παράκτια κράτη προτίθενται να υιοθετήσουν επιπρόσθετους νόμους και κανονισμούς για την ίδια περιοχή για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία, αυτά, όταν θα υποβάλλουν την προαναφερθείσα ανακοίνωση, ταυτόχρονα θα ειδοποιούν και τον οργανισμό σχετικά. Αυτοί οι επιπρόσθετοι νόμοι και κανονισμοί μπορεί να αναφέρονται στα απόβλητα ή μεθόδους ναυσιπλοΐας αλλά δεν θα επιβάλουν στα ξένα πλοία να τηρούν πρότυπα σχεδιασμού, κατασκευής, επάνδρωσης ή εξοπλισμού άλλα πλην των γενικά αποδεκτών διεθνών κανόνων και προτύπων. Αυτοί θα εφαρμόζονται στα ξένα πλοία 15 μήνες μετά την υποβολή της ανακοίνωσης στον οργανισμό υπό τον όρο ότι ο οργανισμός θα συμφωνήσει μέσα στο χρονικό διάστημα των δώδεκα μηνών από την υποβολή της ανακοίνωσης.

7. Οι διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στο άρθρο 8, περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων μέτρα που έχουν σχέση με την άμεση ενημέρωση των παράκτιων κρατών των οποίων οι ακτές ή τα συναφή συμφέροντα μπορούν να επηρεαστούν από περιστατικά, συμπεριλαμβανομένων και ναυτικών ατυχημάτων, τα οποία συνεπάγονται την απόρριψη ή ενδεχόμενο απόρριψης ουσιών ή φορτίων.

Άρθρο 212

Ρύπανση από ή μέσω της ατμόσφαιρας

1. Τα κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου

περιβάλλοντος από ή μέσω της ατμόσφαιρας που θα εφαρμόζονται στον εναέριο χώρο που υπάγεται στην κυριαρχία τους και σε πλοία ή αεροσκάφη που φέρουν την σημαία τους ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους, λαμβάνοντας υπόψη τους διεθνώς αποδεκτούς κανόνες, πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες καθώς επίσης και την ασφάλεια της αεροπλοΐας.

2. Τα κράτη λαμβάνουν και άλλα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

3. Τα κράτη ενεργώντας ιδιαίτερα μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης, προσπαθούν να θεσπίσουν παγκόσμιους και περιφερειακούς κανόνες πρότυπα και συνιστώμενες πρακτικές και διαδικασίες για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης αυτής.

ΤΜΗΜΑ 6

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Άρθρο 213

Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με τη ρύπανση από χερσαίες πηγές

Τα κράτη εφαρμόζουν τους νόμους και κανονισμούς τους, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 207, υιοθετούν νόμους και κανονισμούς και λαμβάνουν άλλα αναγκαία μέτρα για να θέσουν σε εφαρμογή τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα που θεσπίσθηκαν μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος από ρύπανση χερσαίων πηγών.

Άρθρο 214

Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με τη ρύπανση από δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό

Τα κράτη εφαρμόζουν τους νόμους και κανονισμούς τους, που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 208, υιοθετούν νόμους και κανονισμούς και λαμβάνουν άλλα αναγκαία μέτρα για να θέσουν σε εφαρμογή τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα που θεσπίσθηκαν μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχεται από ή σε σχέση με δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους καθώς και από τεχνητές νήσους, εγκαταστάσεις και κατασκευές υπό την δικαιοδοσία τους, σύμφωνα με τα άρθρα 60 και 80.

Άρθρο 215

Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με την ρύπανση από δραστηριότητες στην περιοχή

Η εφαρμογή των διεθνών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών που θεσπίστηκαν σύμφωνα με το μέρος XI, για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από δραστηριότητες στην περιοχή θα διέπεται από το μέρος αυτό.

Άρθρο 216

Εφαρμογή διατάξεων σχετικών με τη ρύπανση από απόρριψη υλών (dumping)

1. Οι νόμοι και οι κανονισμοί που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση και οι διεθνώς εφαρμοζόμενοι κανόνες και πρότυπα που θεσπίστηκαν μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από απόρριψη υλών θα εφαρμόζονται:

α) από το παράκτιο κράτος σχετικά με την απόρριψη υλών μέσα στη χωρική του θάλασσα ή στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα του·

β) από το κράτος της σημαίας σχετικά με τα πλοία ή τα αεροσκάφη που φέρουν τη σημαία του ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό του·

γ) από οποιοδήποτε κράτος σχετικά με τις ενέργειες φόρτωσης των άχρηστων υλών ή άλλου φορτίου που λαμβάνει χώρα στο έδαφός του ή σε εξέδρες στα ανοικτά των ακτών του.

2. Κανένα κράτος δεν υποχρεούται, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, να κινήσει τη νόμιμη διαδικασία, όταν ένα άλλο κράτος την έχει ήδη κινήσει, σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 217

Εφαρμογή από τα κράτη της σημαίας

1. Τα κράτη διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των πλοίων που φέρουν τη σημαία τους ή είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους, με τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα που θεσπίστηκαν μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης καθώς και με τους νόμους και κανονισμούς τους που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από πλοία και υιοθετούν ανάλογα νόμους και κανονισμούς και λαμβάνουν άλλα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή τους. Τα κράτη της σημαίας φροντίζουν για την αποτελεσματική εφαρμογή των ειρημένων κανόνων, προτύπων, νόμων και κανονισμών, ανεξάρτητα από τον τόπο διάπραξης της παράβασης.

2. Τα κράτη λαμβάνουν ιδιαίτερα τα απαραίτητα μέτρα, ώστε να απαγορεύεται ο απόπλους πλοίων, που φέρουν τη σημαία τους ή που είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό τους, μέχρις ότου μπορέσουν να αποπλεύσουν σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από τους διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, περιλαμβανομένων των όρων σχετικά με τον τύπο, την κατασκευή, τον εξοπλισμό και την επάνδρωση των πλοίων.

3. Τα κράτη διασφαλίζουν ότι τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους ή είναι εγγεγραμένα στο νηολόγιό τους είναι εφοδιασμένα με τα πιστοποιητικά που απαιτούνται και που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Τα κράτη διασφαλίζουν ότι τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους επιθεωρούνται περιοδικά για να διαπιστωθεί ότι τα πιστοποιητικά αυτά ανταποκρίνονται στην πραγματική κατάσταση των πλοίων. Τα πιστοποιητικά αυτά γίνονται αποδεκτά από άλλα κράτη ως απόδειξη της κατάστασης των πλοίων και θεωρούνται ότι έχουν την ίδια ισχύ με τα πιστοποιητικά που εκδίδονται από αυτά, εκτός αν υπάρχουν φανεροί λόγοι να πιστεύεται ότι η κατάσταση του πλοίου δεν ανταποκρίνεται ουσιαστικά στα στοιχεία των πιστοποιητικών.

4. Αν ένα πλοίο παραβεί τους κανόνες και τα πρότυπα που θεσπίστηκαν μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης, το κράτος της σημαίας, χωρίς να θίγονται τα άρθρα 218, 220 και 228, θα προβαίνει σε άμεση διερεύνηση και, όπου χρειαστεί, θα κινεί διαδικασίες, όσον αφορά την υποτιθέμενη παράβαση, ανεξάρτητα από το πού έλαβε χώρα η παράβαση ή από το πού έχει συμβεί ή έχει εντοπισθεί η ρύπανση που προκλήθηκε από τέτοια παράβαση.

5. Τα κράτη της σημαίας που διεξάγουν έρευνα για την παράβαση μπορούν να ζητήσουν την βοήθεια οποιουδήποτε άλλου κράτους του οποίου η συνεργασία θα μπορούσε να αποβεί χρήσιμη για τη διευκρίνηση των συνθηκών της υπόθεσης. Τα κράτη προσπαθούν να ανταποκριθούν σε δέοντα αιτήματα των κρατών της σημαίας.

6. Τα κράτη, με γραπτή αίτηση οποιουδήποτε κράτους, ερευνούν κάθε παράβαση η οποία φέρεται ότι έχει διαπραχθεί από πλοία που φέρουν τη σημαία τους. Αν κριθεί ότι τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία είναι επαρκή για να θεμελιώσουν τη διεξαγωγή διαδικασίας σχετικά με την υποτιθέμενη παράβαση, τα κράτη της σημαίας χωρίς καθυστέρηση κινούν τις διαδικασίες σύμφωνα με τους νόμους τους.

7. Τα κράτη της σημαίας ενημερώνουν αμέσως το αιτούν κράτος καθώς επίσης και τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό για τις ενέργειες που έκαναν καθώς και την έκβασή τους. Οι πληροφορίες αυτές διατίθενται σε όλα τα κράτη.

8. Οι ποινές που προβλέπονται από τους νόμους και τους κανονισμούς των κρατών για τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους θα είναι αρκετά αυστηρές έτσι ώστε να αποθαρρύνουν παραβάσεις οπουδήποτε και αν λαμβάνουν χώρα.

Άρθρο 218

Εφαρμογή των διατάξεων από τα κράτη λιμένων

1. Όταν ένα πλοίο έχει καταπλεύσει εκούσια σε λιμένα ή σε πλωτή εγκατάσταση ενός κράτους, το κράτος αυτό μπορεί να διεξάγει έρευνες και εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία το δικαιολογούν, να κινήσει διαδικασία σχετικά με οποιαδήποτε απόρριψη ουσιών από το πλοίο αυτό έξω από τα εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του κράτους αυτού κατά παράβαση των διεθνώς εφαρμοζόμενων κανόνων και προτύπων που θεσπίστηκαν μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού ή γενικής διπλωματικής διάσκεψης.

2. Καμία διαδικασία δυνάμει της παραγράφου 1 δεν κινείται σχετικά με την παράβαση της απόρριψης στα εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη ενός άλλου κράτους παρά μόνο κατόπιν έκκλησης από το κράτος αυτό, το κράτος της σημαίας ή το κράτος που υφίσταται τη ζημιά ή απειλείται από την παράβαση απόρριψης αποβλήτων ή εφόσον το αδίκημα έχει προκαλέσει ή ενδέχεται να προκαλέσει ρύπανση στα εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του κράτους που κινεί τη διαδικασία.

3. Όταν ένα πλοίο έχει καταπλεύσει εκούσια σε λιμένα ή σε πλωτή εγκατάσταση ενός κράτους, το κράτος αυτό ανταποκρίνεται, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, προς τις αιτήσεις οποιουδήποτε κράτους για διεξαγωγή έρευνας σχετικά με την παράβαση της απόρριψης αποβλήτων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 η οποία πιστεύεται οτι έχει λάβει χώρα, προκάλεσε ή απείλησε να προκαλέσει ρύπανση στα εσωτερικά ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη το αιτούντος κράτους. Αυτό επίσης θα συμμορφώνεται, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, προς τις απαιτήσεις του κράτους της σημαίας για διεξαγωγή έρευνας σχετικά με τέτοια παράβαση, ανεξάρτητα από τον τόπο που έλαβε χώρα η παράβαση.

4. Ο φάκελλος της έρευνας που διεξάχθηκε από το κράτος του λιμένα σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα αποστέλλεται μετά από αίτηση, στο κράτος της σημαίας ή στο παράκτιο κράτος. Οποιαδήποτε διαδικασία που κινήθηκε από το κράτος του λιμένα με βάση μιά τέτοια έρευνα μπορεί, σύμφωνα με το τμήμα 7, να ανασταλεί μετά από αίτηση του παράκτιου κράτους, όταν η παράβαση έχει διαπραχθεί στα εσωτερικά του ύδατα, τη χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική του ζώνη. Τα αποδεικτικά στοιχεία και ο φάκελλος της υπόθεσης, μαζί με οποιαδήποτε εγγύηση ή άλλη οικονομική κάλυψη που έχει κατατεθεί στις αρχές του κράτους του λιμένα θα διαβιβασθούν στο παράκτιο κράτος. Η διαβίβαση αυτή θα αποκλείει τη συνέχιση της διαδικασίας στο κράτος του λιμένα.

Άρθρο 219

Μέτρα αναφορικά με την πλωϊμότητα των πλοίων για την αποφυγή της ρύπανσης

Τηρουμένου του τμήματος 7, κράτη τα οποία μετά από αίτηση ή με δική τους πρωτοβουλία, έχουν διαπιστώσει ότι

το πλοίο ευρισκόμενο σε ένα από τους λιμένες του ή σε μία από τις πλωτές εγκαταστάσεις τους παραβιάζει τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα που αναφέρονται στην πλωϊμότητα των πλοίων με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλοντος, λαμβάνουν, στο μέτρο του δυνατού, διοικητικά μέτρα για να εμποδίσουν τον απόπλου του πλοίου. Τα κράτη αυτά μπορούν να επιτρέψουν στο πλοίο να προσεγγίσει μόνο στο πλησιέστερο κατάλληλο ναυπηγείο και θα επιτρέψουν σε αυτό να συνεχίσει τον πλού αμέσως μόλις αποκατασταθούν οι αιτίες της παράβασης.

Άρθρο 220

Εφαρμογή των διατάξεων από τα παράκτια κράτη

1. Όταν ένα πλοίο βρίσκεται εκούσια σε λιμένα ή σε πλωτή εγκατάσταση κάποιου κράτους, το κράτος αυτό, μπορεί, τηρουμένου του τμήματος 7, να κινήσει διαδικασίες σχετικά με οποιαδήποτε παράβαση των νόμων ή των κανονισμών του που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση ή με τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία, εφόσον η παράβαση έχει λάβει χώρα στην χωρική θάλασσα ή την αποκλειστική οικονομική ζώνη του κράτους αυτού.

2. Όπου υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι ένα πλοίο που πλέει στη χωρική θάλασσα κάποιου κράτους έχει, κατά τη διάρκεια της διέλευσή του από αυτή, παραβεί τους νόμους και τους κανονισμούς του κράτους αυτού που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση ή με τους διεθνώς εφαρμοζόμενους κανόνες και πρότυπα για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία, το κράτος αυτό, χωρίς να θίγονται οι σχετικές διατάξεις του μέρους II τμήμα 3, μπορεί να προβεί σε επιθεώρηση του πλοίου σε σχέση με την παράβαση και μπορεί, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία το δικαιολογούν, να κινήσει διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης και της κράτησης του πλοίου, σύμφωνα με τους νόμους του, τηρουμένων των διατάξεων του τμήματος 7.

3. Όπου υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι ένα πλοίο που διαπλέει την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή την χωρική θάλασσα κάποιου κράτους έχει, μέσα στην αποκλειστική αυτή οικονομική ζώνη, διαπράξει παράβαση των διεθνώς εφαρμοζόμενων κανόνων και προτύπων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης από πλοία ή των νόμων και κανονισμών του κράτους αυτού οι οποίοι συνάδουν και δίνουν ισχύ σε τέτοιους κανόνες και πρότυπα, το κράτος αυτό μπορεί να ζητήσει από το πλοίο να του δώσει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα και το λιμένα νηολόγησής του, τον πρώτο και τον τελευταίο λιμένα προσέγγισής του και οποιεσδήποτε άλλες σχετικές πληροφορίες απαιτούνται, για να διαπιστωθεί κατά πόσο έχει διαπραχθεί η παράβαση.

4. Τα κράτη υιοθετούν νόμους και κανονισμούς και λαμβάνουν άλλα μέτρα ώστε τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους να συμμορφούνται με τις τυχόν απαιτήσεις για την παροχή πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 3.

5. Όπου υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι ένα πλοίο που πλέει στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή τη χωρική θάλασσα κάποιου κράτους έχει, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, διαπράξει παράβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 με αποτέλεσμα να γίνει σημαντική διαρροή ουσιών προκαλώντας ή απειλώντας με σοβαρή ρύπανση το θαλάσσιο περιβάλλον, το κράτος αυτό μπορεί να προβεί σε επιθεώρηση του πλοίου για ζητήματα αναφερόμενα στην παράβαση, άν το πλοίο έχει αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες ή άν οι πληροφορίες που δόθηκαν από το πλοίο έρχονται σε κατάφωρη αντίθεση με τη φανερή πραγματική κατάσταση και αν οι συνθήκες της περίπτωσης αυτής δικαιολογούν τέτοια επιθεώρηση.

6. Όπου υπάρχει σαφής αντικειμενική μαρτυρία ότι πλοίο που διαπλέει την αποκλειστική οικονομική ζώνη ή την χωρική θάλασσα κάποιου κράτους έχει, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη, διαπράξει παράβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 με αποτέλεσμα να γίνει διαρροή ουσιών προκαλώντας μεγάλη ζημιά ή υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί σοβαρή ζημιά στις ακτές ή στα συναφή συμφέροντα του παράκτιου κράτους, ή σε οποιεσδήποτε πλουτοπαραγωγικές πηγές στη χωρική του θάλασσα ή στην αποκλειστική οικονομική του ζώνη, το κράτος αυτό μπορεί, τηρουμένου του τμήματος 7, υπό τον όρο ότι τα αποδεικτικά στοιχεία το δικαιολογούν, να κινήσει διαδικασία συμπεριλαμβανομένης και της κράτησης του πλοίου, σύμφωνα με την νομοθεσία του.

7. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 6, οπουδήποτε έχουν καθιερωθεί ανάλογες διαδικασίες, είτε μέσω του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού είτε όπως άλλως συμφωνήθηκε, με τις οποίες έχει διασφαλισθεί συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις για την εγγύηση ή άλλη ανάλογη οικονομική εξασφάλιση, τότε το παράκτιο κράτος, εφόσον δεσμεύεται από τέτοιου είδους διαδικασίες, θα επιτρέπει στο πλοίο να συνεχίσει το ταξίδι του.

8. Οι διατάξεις των παραγράφων 3, 4, 5, 6 και 7 εφαρμόζονται επίσης σχετικά με τους εθνικούς νόμους και κανονισμούς που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 211 παράγραφος 6.

Άρθρο 221

Μέτρα για την αποφυγή της ρύπανσης που προκαλείται από ναυτικά ατυχήματα

1. Τίποτα, στο μέρος αυτό, δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, εθιμικό και συμβατικό, να παίρνουν και εφαρμόζουν μέτρα πέραν από τη χωρική θάλασσα ανάλογα με την πραγματική ή την απειλούμενη ζημιά για να προστατέψουν τις ακτές ή τα συναφή συμφέροντά τους, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας, από τη ρύπανση ή την απειλή της ρύπανσης εξαιτίας κάποιου ναυτικού ατυχήματος ή από ενέργειες που έχουν σχέση με αυτό το ατύχημα, το οποίο ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα την πρόκληση σοβαρών ζημιών.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, «ναυτικό ατύχημα» σημαίνει, σύγκρουση πλοίων, προσάραξη ή άλλο

περιστατικό ναυσιπλοΐας, ή άλλο συμβάν πάνω στο πλοίο ή έξω από αυτό, που έχει ως αποτέλεσμα υλική ζημιά ή επικείμενη απειλή υλικής ζημιάς σε πλοίο ή φορτίο.

Άρθρο 222

Εφαρμογή των διατάξεων των σχετικών με την ρύπανση από ή μέσω της ατμόσφαιρας

Τα κράτη εφαρμόζουν μέσα στον εναέριο χώρο που υπάγεται στην κυριαρχία τους ή σε σχέση με τα πλοία που φέρουν την σημαία τους ή τα αεροσκάφη και πλοία που είναι καταχωρημένα στο νηολόγιο τους, τους νόμους και κανονισμούς τους που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 212 παράγραφος 1 και με άλλες διατάξεις της παρούσας σύμβασης και υιοθετούν νόμους και κανονισμούς και λαμβάνουν άλλα μέτρα απαραίτητα για την υλοποίηση των διεθνώς εφαρμοζόμενων κανόνων και προτύπων, που θεσπίστηκαν μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από ή μέσω της ατμόσφαιρας, σύμφωνα με όλους τους σχετικούς διεθνείς κανόνες και πρότυπα που αφορούν στην ασφάλεια της αεροπλοΐας.

ΤΜΗΜΑ 7

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 223

Μέτρα για τη διευκόλυνση των διαδικασιών

Σε διαδικασίες που κινούνται σύμφωνα με το παρόν μέρος, τα κράτη λαμβάνουν μέτρα για να διευκολύνουν την ακρόαση των μαρτύρων και την προσαγωγή των αποδεικτικών μέσων, που υποβάλλονται από τις αρχές ενός άλλου κράτους, ή από τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό, και θα πρέπει να διευκολύνουν την παράσταση σε τέτοιες διαδικασίες των επίσημων αντιπροσώπων του αρμόδιου διεθνούς οργανισμού, του κράτους της σημαίας και οποιουδήποτε κράτους που επηρεάσθηκε από τη ρύπανση, που προέκυψε ως αποτέλεσμα οποιασδήποτε παράβασης. Οι επίσημοι αντιπρόσωποι που παρίστανται σε τέτοιες διαδικασίες έχουν τα δικαιώματα και καθήκοντα, τα οποία τους παρέχονται σύμφωνα με τους διεθνείς νόμους και κανονισμούς ή το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 224

Επιβολή συμμόρφωσης

Η εξουσία για την εξασφάλιση της συμμόρφωσης των ξένων πλοίων σύμφωνα με το παρόν μέρος μπορεί να ασκηθεί μόνο από αξιωματικούς ή από πολεμικά πλοία, στρατιωτικά αεροσκάφη ή άλλα πλοία ή αεροσκάφη με ευδιάκριτα τα εξωτερικά τους στοιχεία που φανερώνουν ότι εκτελούν κρατική υπηρεσία και είναι εξουσιοδοτημένα για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 225

Καθήκον αποφυγής δυσμενών συνεπειών κατά την επιβολή συμμόρφωσης

Κατά την άσκηση σύμφωνα με τη παρούσα σύμβαση της εξουσίας για την εξασφάλιση εφαρμογής της συμμόρφωσης των ξένων πλοίων, τα κράτη δεν πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια την ναυσιπλοΐας ή κατ' άλλο τρόπο να δημιουργούν οποιοδήποτε κίνδυνο στο πλοίο, ή να οδηγούν αυτό σε ανασφαλή λιμένα ή αγκυροβόλιο, ή να εκθέτουν το θαλάσσιο περιβάλλον σε αδικαιολόγητο κίνδυνο.

Άρθρο 226

Διεξαγωγή έρευνας σε ξένα πλοία

1. α) Τα κράτη δεν πρέπει να καθυστερούν το ξένο πλοίο περισσότερο από όσο είναι απαραίτητο για τη διεξαγωγή των ερευνών οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 216, 218 και 220. Οποιαδήποτε επιθεώρηση του ξένου πλοίου περιορίζεται στην εξέταση των πιστοποιητικών, βιβλίων ή άλλων εγγράφων με τα οποία το πλοίο υποχρεούται να είναι εφοδιασμένο, σύμφωνα με τους γενικά αποδεκτούς κανόνες και πρότυπα, ή οποιωνδήποτε άλλων ανάλογων εγγράφων με τα οποία τα πλοία είναι εφοδιασμένα. Περαιτέρω επιθεώρηση του πλοίου μπορεί να επιχειρηθεί μόνον μετά από μία τέτοια έρευνα και μόνο όταν:

   i) υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστεύεται ότι η κατάσταση του πλοίου ή του εξοπλισμού του δεν ανταποκρίνεται ουσιαστικά στα στοιχεία που αναφέρονται στα έγγραφά του,

   ii) το περιεχόμενο τέτοιων εγγράφων δεν είναι επαρκές για να βεβαιώσει ή επαληθεύσει μια υποπτευόμενη παράβαση, ή

   iii) το πλοίο δεν είναι εφοδιασμένο με έγκυρα πιστοποιητικά και βιβλία·

   β) αν από την έρευνα προκύψει παραβίαση των εφαρμοστέων νόμων και κανονισμών ή των διεθνών κανόνων και προτύπων που αναφέρονται στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, το πλοίο θα αφήνεται αμέσως ελεύθερο υποκείμενο όμως σε εύλογες διαδικασίες όπως είναι ή εγγύηση ή άλλη ανάλογη οικονομική εξασφάλιση·

   γ) χωρίς να θίγονται οι εφαρμοστέοι διεθνείς κανόνες και πρότυπα σχετικά με την πλωϊμότητα των πλοίων, η απελευθέρωση του πλοίου μπορεί, οσάκις αυτό παρουσιάζει αδικαιολόγητη απειλή βλάβης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, να απορριφθεί ή εγκριθεί υπό τον όρο ότι αυτό οφείλει να προσεγγίσει στο πλησιέστερο κατάλληλο ναυπηγείο. Σε περίπτωση που η απελευθέρωση του πλοίου δεν γίνει αποδεκτή ή γίνει υπό όρους, το κράτος της σημαίας του πλοίου πρέπει να ενημερώνεται αμέσως και μπορεί να επιδιώξει την απελευθέρωση του πλοίου, σύμφωνα με το μέρος XV.

2. Τα κράτη συνεργάζονται στην προαγωγή διαδικασιών για την αποφυγή άσκοπης φυσικής επιθεώρησης των πλοίων στη θάλασσα.

Άρθρο 227

Απαγόρευση διακρίσεων κατά ξένων πλοίων

Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων και εκτέλεση των καθηκόντων τους σύμφωνα με το παρόν μέρος τα κράτη οφείλουν να αποφεύγουν τις διακρίσεις, τύπους ή ουσία κατά των πλοίων οποιουδήποτε άλλου κράτους.

Άρθρο 228

Αναστολή και περιορισμοί για την κίνηση διαδικασιών

1. Η διαδικασία για την επιβολή ποινών σχετικά με οποιαδήποτε παραβίαση των εφαρμοστέων νόμων και κανονισμών ή διεθνών κανόνων και προτύπων, που αναφέρονται στην πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης που διαπράχθηκε από ξένο πλοίο έξω από τη χωρική θάλασσα του κράτους που κινεί τη διαδικασία, θα αναστέλλεται με την έναρξη της διαδικασίας για την επιβολή ποινών από το κράτος της σημαίας για τις αντίστοιχες παραβιάσεις μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία που για πρώτη φορά άρχισε τη διαδικασία, εκτός αν αυτή η διαδικασία αφορά σε περίπτωση μεγάλης βλάβης του παράκτιου κράτους ή αν το συγκεκριμένο κράτος της σημαίας έχει επανειλημμένα αγνοήσει τις υποχρεώσεις του να εφαρμόσει αποτελεσματικά τους εφαρμοστέους διεθνείς κανόνες και πρότυπα σε σχέση με τις παραβιάσεις που διαπράχθηκαν από τα πλοία του. Το κράτος της σημαίας οφείλει σε εύθετο χρόνο να διαθέτει στο κράτος που κίνησε προηγουμένως τη διαδικασία αυτή ένα πλήρη φάκελλο της υπόθεσης καθώς και τα έγγραφα της διαδικασίας, οσάκις το κράτος της σημαίας έχει ζητήσει την αναστολή της διαδικασίας σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Όταν η διαδικασία που κινήθηκε από το κράτος της σημαίας έχει φθάσει στο τέρμα της, οι αναστέλλόμενες διαδικασίες τερματίζονται. Μετά την πληρωμή των δαπανών που προέκυψαν σχετικά με τη διαδικασία αυτή, κάθε εγγύηση που κατατέθηκε ή άλλη οικονομική εξασφάλιση που δόθηκε σε σχέση με τις αναστελλόμενες διαδικασίες θα αποδεσμεύεται από το παράκτιο κράτος.

2. Διαδικασίες για επιβολή ποινών σε ξένα πλοία δεν επιτρέπεται να κινούνται μετά την παρέλευση τριών ετών από της ημερομηνίας κατά την οποία διαπράχθηκε η παράβαση, και δεν αναλαμβάνονται από οποιοδήποτε άλλο κράτος σε περίπτωση, που έχουν κινηθεί διαδικασίες από ένα άλλο κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις που καθορίστηκαν στην παράγραφο 1.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν το δικαίωμα του κράτους της σημαίας να παίρνει οποιαδήποτε μέτρα, συμπεριλαμβανομένης διαδικασίας για την επιβολή ποινών, σύμφωνα με τους νόμους του, ανεξάρτητα αν έχει προηγηθεί διαδικασία από άλλο κράτος.

Άρθρο 229

Κίνηση αστικών διαδικασιών

Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης, δεν επηρεάζει την κίνηση αστικών διαδικασιών σχετικών με οποιαδήποτε απαίτηση για απώλεια ή ζημιά που προκύπτει από τη ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 230

Χρηματικές ποινές και τήρηση των αναγνωρισμένων δικαιωμάτων του κατηγορουμένου

1. Χρηματικές ποινές μπορεί να επιβληθούν μόνο για τις παραβιάσεις των εθνικών νόμων και κανονισμών ή των εφαρμοστέων διεθνών κανόνων και προτύπων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος που διαπράχθηκαν από ξένα πλοία πέρα από τη χωρική θάλασσα.

2. Χρηματικές ποινές μπορεί να επιβληθούν μόνο για τις παραβιάσεις των εθνικών νόμων και κανονισμών ή των εφαρμοστέων διεθνών κανόνων και προτύπων για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, που διαπράχθηκαν από ξένα πλοία μέσα στην χωρική θάλασσα, εκτός από την περίπτωση σκόπιμης και σοβαρής πράξης ρύπανσης στη χωρική θάλασσα.

3. Κατά τη διεξαγωγή διαδικασίας για τις παραβιάσεις αυτές, που διαπράχθηκαν από ξένα πλοία και που μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα την επιβολή ποινών, τα αναγνωρισμένα δικαιώματα του κατηγορουμένου θα τυγχάνουν σεβασμού.

Άρθρο 231

Κοινοποίηση στο κράτος της σημαίας και σε άλλα ενδιαφερόμενα κράτη

Τα κράτη κοινοποιούν αμέσως στο κράτος της σημαίας και σε οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος τα μέτρα που έχουν ληφθεί σύμφωνα με το τμήμα 6 κατά ξένων πλοίων και θα υποβάλλουν στο κράτος της σημαίας όλες τις επίσημες εκθέσεις τις σχετικές με τα μέτρα αυτά. Εντούτοις, όσον αφορά τις παραβιάσεις που διαπράχθηκαν στη χωρική θάλασσα, οι πιό πάνω υποχρεώσεις του παράκτιου κράτους εφαρμόζονται μόνο στα μετρα που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας. Οι διπλωματικοί πράκτορες ή οι πρόξενοι και, όπου είναι δυνατόν, η λιμενική αρχή του κράτους της σημαίας θα ενημερώνονται αμέσως για κάθε μέτρο που λαμβάνεται με το τμήμα 6 κατά ξένων πλοίων.

Άρθρο 232

Ευθύνη των κρατών από την εφαρμογή των μέτρων

Τα κράτη ευθύνονται για ζημιά ή απώλεια που αποδίδεται σε αυτά και είναι αποτέλεσμα των μέτρων που έχουν

ληφθεί σύμφωνα με το τμήμα 6, όταν τα μέτρα αυτά είναι παράνομα ή υπερβαίνουν εκείνα που απαιτούνται λογικά να ληφθούν σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες. Τα κράτη θα προβλέπουν για τη δυνατότητα προσφυγής στα δικαστήριά τους για πράξεις σχετικά με τέτοια απώλεια ή ζημιά.

Άρθρο 233

Διασφαλίσεις σχετικά με στενά που χρησιμοποιούνται στη διεθνή ναυσιπλοΐα

Καμιά διάταξη στα τμήματα 5, 6 και 7 δεν επηρεάζει το νομικό καθεστώς των στενών διεθνούς ναυσιπλοΐας. Εντούτοις, αν ένα ξένο πλοίο άλλο από εκείνα που αναφέρονται στο τμήμα 10 έχει παραβεί τους νόμους και κανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 42, παράγραφος 1 στοιχεία α) και β), προκαλώντας ή απειλώντας να προκαλέσει σοβαρή ζημιά στο θαλάσσιο περιβάλλον των στενών, τα κράτη που συνορεύουν με τα στενά μπορούν να λάβουν τα ανάλογα εφαρμόσιμα μέτρα, σε τέτοια, όμως, περίπτωση αυτά οφείλουν να σεβασθούν *mutatis mutandis* τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

ΤΜΗΜΑ 8

ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΛΥΜΜΕΝΕΣ ΜΕ ΠΑΓΟ

Άρθρο 234

περιοχές καλυμμένες με πάγο

Τα παράκτια κράτη έχουν το δικαίωμα να υιοθετούν και να επιβάλλουν αμερόληπτους νόμους και κανονισμούς για την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της θαλάσσιας ρύπανσης από πλοία σε περιοχές καλυμμένες με πάγο μέσα στα όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, όπου οι ιδιαίτερα δριμείες κλιματολογικές συνθήκες και η παρουσία πάγου, που καλύπτει τις περιοχές αυτές σχεδόν όλο το χρόνο, δημιουργούν εμπόδια ή εξαιρετικούς κινδύνους στη ναυτιλία, και η ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος θα μπορούσε να επιφέρει σημαντική βλάβη ή οριστική διαταραχή στην οικολογική ισορροπία. Οι νόμοι και οι κανονισμοί αυτοί οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τη ναυσιπλοία και την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος που βασίζεται στα καλύτερα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία.

ΤΜΗΜΑ 9

ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗΣ

Άρθρο 235

Ευθύνη και υποχρέωση αποζημίωσης

1. Τα κράτη είναι υπεύθυνα για την εκπλήρωση των διεθνών τους υποχρεώσεων σχετικά με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Η υποχρέωση των κρατών για αποζημίωση απορρέει από το διεθνές δίκαιο.

2. Τα κράτη να διασφαλίζουν τη δυνατότητα άσκησης ένδικου μέσου σύμφωνα με τα νομικά τους συστήματα για την άμεση και ικανοποιητική αποζημίωση ή άλλη αποκατάσταση ζημιάς που προκάλεσε η ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος από φυσικά ή νομικά πρόσωπα υπαγόμενα στη δικαιοδοσία τους.

3. Με αντικειμενικό σκοπό την εξασφάλιση άμεσης και ικανοποιητικής αποζημίωσης σχετικά με κάθε ζημιά που προκαλείται από τη ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα κράτη συνεργάζονται στην εφαρμογή του ισχύοντος διεθνούς δικαίου και στην περαιτέρω βελτίωση του σχετικά με την ευθύνη και την υποχρέωση αποζημίωσης για την εκτίμηση και αποζημίωση των ζημιών και τη διευθέτηση των σχετικών διαφορών, καθώς επίσης, όπου αρμόζει, στη βελτίωση των κριτηρίων και διαδικασιών για την καταβολή επαρκούς αποζημίωσης, όπως είναι η υποχρεωτική ασφάλιση ή τα ταμεία αποζημίωσης.

ΤΜΗΜΑ 10

ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΤΕΡΟΔΙΚΙΑ

Άρθρο 236

Κρατική ετεροδικία

Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης σχετικά με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν εφαρμόζονται σε οποιοδήποτε πολεμικό πλοίο, βοηθητικό πλοίο του πολεμικού ναυτικού, ως και σε άλλα πλοία ή αεροσκάφη που ανήκουν η τίθενται σε λειτουργία από κάποιο κράτος και χρησιμοποιούνται από αυτό μόνο σε κρατικές μη εμπορικές αποστολές. Εντούτοις, κάθε κράτος οφείλει να διασφαλίζει, με την υιοθέτηση κατάληλων μέτρων που δεν περιορίζουν τις λειτουργίες ή λειτουργικές ικανότητες των πλοίων ή αεροσκαφών αυτών που ανήκουν ή τίθενται σε λειτουργία από αυτό, ότι τα πλοία ή αεροσκάφη αυτά δρούν κατά τρόπο σύμφωνο, όσο είναι εύλογο και πρακτικό, με την παρούσα σύμβαση.

ΤΜΗΜΑ 11

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙ ΑΛΛΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Άρθρο 237

Υποχρέωσεις δυνάμει άλλων συμβάσεων για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος

1. Οι διατάξεις του παρόντος μέρους δεν θίγουν τις ειδικές υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται από κράτη δυνάμει

ειδικών συμβάσεων και συμφωνιών που έχουν συναφθεί προηγουμένως και που αναφέρονται στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, καθώς και τις συμφωνίες που μπορεί να συναφθούν για την προώθηση των γενικών αρχών που τέθηκαν με την παρούσα σύμβαση.

2. Οι ειδικές υποχρεώσεις που ανέλαβαν τα κράτη δυνάμει ειδικών συμβάσεων, όσον αφορά στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, θα πρέπει να εκτελούνται κατά τρόπο που να συμβαδίζει με τις γενικές αρχές και τους αντικειμενικούς σκοπούς της παρούσας σύμβασης.

ΜΕΡΟΣ XIII

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 238

Δικαίωμα διεξαγωγής θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας

Όλα τα κράτη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί έχουν το δικαίωμα να διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα και καθήκοντα άλλων κρατών, όπως προβλέπεται στην παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 239

Προαγωγή θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας

Τα κράτη και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί θα προάγουν και διεκολύνουν την ανάπτυξη και διεξαγωγή της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 240

Γενικές αρχές διεξαγωγής θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας

Στη διεξαγωγή θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας εφαρμόζονται οι πιό κάτω αρχές:

α) η θαλάσσια επιστημονική έρευνα διεξάγεται αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς·

β) η θαλάσσια επιστημονική έρευνα διεξάγεται με κατάλληλες επιστημονικές μεθόδους και μέσα που συνάδουν με την παρούσα σύμβαση·

γ) η θαλάσσια επιστημονική έρευνα δεν πρέπει να παρακωλύει αδικαιολόγητα άλλες νόμμες χρήσεις της θάλασσας οι οποίες συνάδουν με την παρούσα σύμβαση και πρέπει να τυγχάνουν του προσκήκοντος σεβασμού κατά τη διάρκεια τέτοιων χρήσεων·

δ) η θαλάσσια επιστημονική έρευνα πρέπει να διεξάγεται σύμφωνα με όλους τους σχετικούς κανονισμούς που υιοθετούνται βάσει της παρούσας σύμβασης περιλαμβανομένων εκείνων που αφορούν στην προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 241

Μη αναγνώριση θαλάσσιων επιστημονικών ερευνητικών δραστηριοτήτων ως νομικής βάσης αξιώσεων

Δραστηριότητες σχετικές με θαλάσσια επιστημονική έρευνα δεν συνιστούν τη νομική βάση για οποιαδήποτε αξίωση σε οποιοδήποτε μέρος του θαλάσσιου περιβάλλοντος ή των πόρων του.

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 242

Προαγωγή διεθνούς συνεργασίας

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί οφείλουν, σύμφωνα με την αρχή του σεβασμού της κυριαρχίας και της δικαιοδοσίας και με βάση το αμοιβαίο όφελος, να προάγουν τη διεθνή συνεργασία στη θαλάσσια επιστημονική έρευνα για ειρηνικούς σκοπούς.

2 Στο πνεύμα αυτό, χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των κρατών δυνάμει της παρούσας σύμβασης ένα κράτος, κατά την εφαρμογή του παρόντος μέρους, παρέχει, όπως αρμόζει, σε άλλα κράτη την εύλογη ευκαιρία να εξασφαλίσουν από αυτό, ή με τη συνεργασία του, πληροφορίες αναγκαίες για την πρόληψη και έλεγχο βλάβης στην υγεία και ασφάλεια των προσώπων και στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 243

Δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών

Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί συνεργάζονται, μέσω της σύναψης διμερών και πολυμερών συμφωνιών, για

τη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών διεξαγωγής θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας στο θαλάσσιο περιβάλλον και για την ολοκλήρωση των προσπαθειών των επιστημόνων στη μελέτη της ουσίας των φαινομένων και διεργασιών που συμβαίνουν στο θαλάσσιο περιβάλλον και το συσχετισμό μεταξύ τους.

Άρθρο 244

Δημοσίευση και διάδοση πληροφοριών και γνώσεων

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί οφείλουν σύμφωνα με τη παρούσα σύμβαση να καθιστούν προσιτές με δημοσίευση ή διάδοση, μέσω κατάλληλων οδών πληροφορίες για τα προτεινόμενα μεγάλα προγράμματα και τους στόχους τους καθώς και γνώσεις που προέρχονται από θαλάσσια επιστημονική έρευνα.

2. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη, τόσο ατομικά όσο και σε συνεργασία με άλλα κράτη και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, θα προάγουν ενεργά τη ροή των επιστημονικών δεδομένων και πληροφοριών και τη διάδοση γνώσεων που προέρχονται από θαλάσσια επιστημονική έρευνα, ιδιαίτερα σε αναπτυσσόμενα κράτη, καθώς και την ενίσχυση των αυτόνομων ικανοτήτων των αναπτυσσόμενων κρατών για θαλάσσια επιστημονική έρευνα μέσω, μεταξύ άλλων, προγραμμάτων που προσφέρουν επαρκή εκπαίδευση και άσκηση του τεχνικού και επιστημονικού τους προσωπικού.

ΤΜΗΜΑ 3

ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Άρθρο 245

Θαλάσσια επιστημονική έρευνα στη χωρική θάλασσα

Τα παράκτια κράτη, κατά την άσκηση της κυριαρχίας τους, έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να ρυθμίζουν, εξουσιοδοτούν και διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στη χωρική τους θάλασσα. Η θαλάσσια επιστημονική έρευνα σε αυτή διεξάγεται μόνο με τη ρητή συναίνεση του παράκτιου κράτους και κάτω από όρους που θα θέτει αυτό.

Άρθρο 246

Θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη και στην υφαλοκρηπίδα

1. Τα παράκτια κράτη κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας τους, έχουν το δικαίωμα να ρυθμίζουν, εξουσιοδοτούν και διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην αποκλειστική οικονομική τους ζώνη και στην υφαλοκρηπίδα τους σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

2. Η θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη και στη υφαλοκρηπίδα διεξάγεται με τη συναίνεση του παράκτιου κράτους.

3. Τα παράκτια κράτη, υπό κανονικές συνθήκες, παρέχουν την συναίνεσή τους σε σχέδια θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας από άλλα κράτη ή αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς στην αποκλειστική τους οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα τους που εκτελούνται σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση αποκλειστικά για ειρηνικούς σκοπούς και με σκοπό την αύξηση των επιστημονικών γνώσεων του θαλάσσιου περιβάλλοντος προς όφελος όλης της ανθρωπότητας. Προς τούτο, τα παράκτια κράτη καθιερώνουν κανόνες και διαδικασίες που να διασφαλίζουν ότι η συναίνεση αυτή δεν θα καθυστερεί ή αποκρούεται αδικαιολόγητα.

4. Για τους σκοπούς εφαρμογής της παραγράφου 3, κανονικές συνθήκες μπορεί να υπάρχουν παρά την απουσία διπλωματικών σχέσεων μεταξύ του παράκτιου κράτους και του διεξάγοντος τις έρευνες κράτους.

5. Τα παράκτια κράτη εντούτοις, μπορούν, κατά την κρίση τους, να αρνηθούν να συναινέσουν στη διεξαγωγή ενός σχεδίου θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας άλλου κράτους ή αρμόδιου διεθνούς οργανισμού, στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα του παράκτιου κράτους, εφόσον το σχέδιο:

α) έχει άμεση σημασία για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, ζωντανών ή μη·

β) συνεπάγεται γεώτρηση στην υφαλοκρηπίδα, τη χρήση εκρηκτικών ή την εισαγωγή επιβλαβών ουσιών στο θαλάσσιο περιβάλλον·

γ) συνεπάγεται την κατασκευή, λειτουργία ή χρήση τεχνητών νήσων, εγκαταστάσεων και κατασκευών που αναφέρονται στα άρθρα 60 και 80·

δ) περιέχει πληροφορίες που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 248 αναφορικά με τη φύση και τους στόχους του σχεδίου, οι οποίες είναι ανακριβείς ή εφόσον το διεξάγον τις έρευνες κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός έχει εκκρεμείς υποχρεώσεις προς το παράκτιο κράτος από προηγούμενο σχέδιο έρευνας.

6. Μη θιγομένων των διατάξεων της παραγράφου 5, τα παράκτια κράτη δεν μπορούν, ασκώντας τη διακριτική τους εξουσία, να αρνηθούν τη συναίνεσή τους δυνάμει του στοιχείου α) της παραγράφου αυτής σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος μέρους στην υφαλοκρηπίδα, 200 ναυτικά μίλια πέρα από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το εύρος της χωρικής θάλασσας, εκτός από τις ειδικές περιοχές τις οποίες τα παράκτια κράτη μπορούν οποτεδήποτε δήμόσια να καθορίσουν ως περιοχές στις οποίες εκμετάλλευση ή λεπτομερείς ερευνητικές εργασίες

που επικεντρώνονται στις περιοχές αυτές διεξάγονται ή θα διεξαχθούν μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα. Τα παράκτια κράτη, θα παρέχουν εύλογη προειδοποίηση περί καθορισμού των περιοχών αυτών καθώς και οποιωνδήποτε τροποποιήσεών τους, αλλά δεν είναι υποχρεωμένα να παρέχουν λεπτομέρειες των εργασιών σε αυτές.

7. Οι διατάξεις της παραγράφου 6 δεν θίγουν τα δικαιώματα των παράκτιων κρατών πάνω στην υφαλοκρηπίδα όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 77.

8. Οι δραστηριότητες θαλάσσιων επιστημονικών ερευνών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο δεν θα παρακωλύουν αδικαιολόγητα δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από παράκτια κράτη κατά την άσκηση των κυριαρχικών τους δικαιωμάτων και της δικαιοδοσίας τους που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 247

Σχέδια θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας που εκτελούνται υπό την αιγίδα διεθνών οργανισμών

Παράκτιο κράτος το οποίο είναι μέλος ή έχει διμερή συμφωνία με διεθνή οργανισμό, και στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα του οποίου ο οργανισμός αυτός επιθυμεί να εκτελέσει σχέδια θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, απευθείας ή υπό την αιγίδα του, θεωρείται ότι έχει εξουσιοδοτήσει την εκτέλεση του σχεδίου σύμφωνα με τις συμφωνημένες προδιαγραφές αν το κράτος αυτό ενέκρινε το λεπτομερές σχέδιο όταν λήφθηκε η απόφαση από τον οργανισμό να αναλάβει το σχέδιο ή είναι διατεθειμένο να συμμετάσχει σε αυτό και δεν έχει εκφράσει οποιαδήποτε αντίρρηση μέσα σε τέσσερις μήνες από τη γνωστοποίηση του σχεδίου από τον οργανισμό στο παράκτιο κράτος.

Άρθρο 248

Καθήκον παροχής πληροφοριών στο παράκτιο κράτος

Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που προτίθενται να αναλάβουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου κράτους οφείλουν, σε έξι μήνες το λιγότερο πριν από την αναμενόμενη ημερομηνία έναρξης του σχεδίου της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, να παράσχουν στο κράτος αυτό πλήρη περιγραφή:

α) της φύσης και των στόχων του σχεδίου·

β) των μεθόδων και μέσων που θα χρησιμοποιηθούν, περιλαμβανομένων ονόματος, χωρητικότητας, τύπου και τάξης των πλοίων και περιγραφής του επιστημονικού εξοπλισμού·

γ) των επακριβών γεωγραφικών περιοχών στις οποίες θα εκτελεσθεί το σχέδιο·

δ) της αναμενόμενης ημερομηνίας πρώτης εμφάνισης και οριστικής αναχώρησης των ερευνητικών πλοίων, ή της ανάπτυξης τους εξοπλισμού και της απομάκρυνσης αυτού όπως είναι κατάλληλο·

ε) του ονόματος του αναδόχου ιδρύματος, του διευθυντού του και του προσώπου του υπευθύνου για το σχέδιο, και

στ) της έκτασης κατά την οποία το παράκτιο κράτος θα πρέπει να μπορεί να συμμετάσχει ή να αντιπροσωπεύεται στο σχέδιο.

Άρθρο 249

Καθήκον συμμόρφωσης με ορισμένους όρους

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί όταν αναλαμβάνουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην υφαλοκρηπίδα ενός παράκτιου κράτους οφείλουν να συμμορφώνονται με τους ακόλουθους όρους:

α) να διασφαλίζουν το δικαίωμα του παράκτιου κράτους, αν το επιθυμεί, να συμμετέχει ή αντιπροσωπεύεται στο σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, ιδιαίτερα πάνω στα ερευνητικά πλοία και άλλα σκάφη ή επιστημονικές ερευνητικές εγκαταστάσεις, όταν είναι πρακτικά δυνατό, χωρίς πληρωμή οποιασδήποτε αμοιβής στους επιστήμονες του παράκτιου κράτους και χωρίς υποχρέωση συνεισφοράς στα έξοδα του σχεδίου·

β) να παρέχουν στο παράκτιο κράτος, κατόπιν αίτησής του, προκαταρκτικές εκθέσεις, ευθύς ως είναι πρακτικά δυνατό, καθώς και τα τελικά αποτελέσματα και συμπεράσματα μετά από τη συμπλήρωση της έρευνας·

γ) να αναλάβουν να παρέχουν στο παράκτιο κράτος, κατόπιν αίτησής του, πρόσβαση σε όλα τα δεδομένα και τα δείγματα που προέρχονται από το σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας καθώς επίσης και να το εφοδιάζουν με δεδομένα που μπορούν να αντιγραφούν και με δείγματα που μπορούν να διασπασθούν χωρίς βλάβη της επιστημονικής τους αξίας·

δ) άν τους ζητηθεί, να παρέχουν στο παράκτιο κράτος αξιολόγηση αυτών των δεδομένων, δειγμάτων και των αποτελεσμάτων των ερευνών ή να παρέχουν βοήθεια στην αξιολόγηση ή ερμηνεία τους·

ε) να διασφαλίζουν, υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ότι τα αποτελέσματα των ερευνών διατίθενται διεθνώς, μέσω κατάλληλων εθνικών ή διεθνών οδών ευθύς ως είναι πρακτικά δυνατό·

στ) να πληροφορούν το παράκτιο κράτος αμέσως για οποιαδήποτε μεγάλη αλλαγή στο πρόγραμμα έρευνας·

η) εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά, να απομακρύνουν τις εγκαταστάσεις ή τον εξοπλισμό επιστημονικής έρευνας μόλις ολοκληρωθεί η έρευνα.

2. Το άρθρο αυτό δεν επηρεάζει τους όρους που καθορίζονται από τους νόμους και κανονισμούς του παράκτιου

κράτους για την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας στη χορήγηση ή άρνηση συναίνεσης σύμφωνα με το άρθρο 246 παράγραφος 5, περιλαμβανομένης της απαίτησης προηγούμενης συμφωνίας για τη διάθεση διεθνώς των αποτελεσμάτων της έρευνας ενός σχεδίου άμεσης σπουδαιότητας για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων.

Άρθρο 250

Ανακοινώσεις για σχέδια θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας

Ανακοινώσεις που αφορούν σε σχέδια θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας πρέπει να γίνονται μέσω κατάλληλων επίσημων οδών εκτός άν συμφωνηθεί διαφορετικά.

Άρθρο 251

Γενικά κριτήρια και κατευθυντήριες γραμμές

Τα κράτη επιζητούν την προώθηση μέσω αρμόδιων διεθνών οργανισμών της θέσπισης γενικών κριτηρίων και κατευθυντηρίων γραμμών για να υποβοηθούν τα κράτη στη διακρίβωση της φύσης και των συνεπειών της θάλασσιας επιστημονικής έρευνας.

Άρθρο 252

Εξυπακουόμενη συναίνεση

Κράτη ή αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί μπορούν να προχωρήσουν σε σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας έξι μήνες μετά από την ημερομηνία κατά την οποία δόθηκαν στο παράκτιο κράτος οι πληροφορίες που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 248, εκτός άν μέσα σε τέσσερις μήνες από την λήψη της κοινοποίησης που περιέχει τέτοιες πληροφορίες το παράκτιο κράτος έχει πληροφορήσει το κράτος ή τον οργανισμό που διεξάγει τις έρευνες ότι:

α) έχει αρνηθεί τη συναίνεσή του, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 246, η

β) οι πληροφορίες που δόθηκαν από το κράτος αυτό ή τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό αναφορικά με την φύση ή τους στόχους του σχεδίου δεν συνάδουν προς σαφώς φανερά γεγονότα, ή

γ) απαιτεί συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικές με τους όρους και τις πληροφορίες που δόθηκαν δυνάμει των άρθρων 248 και 249, ή

δ) υπάρχουν εκκρεμείς υποχρεώσεις αναφορικά με προηγούμενο σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας που εκτελέσθηκε από το κράτος αυτό ή τον οργανισμό σχετικά με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 249.

Άρθρο 253

Αναστολή ή διακοπή δραστηριοτήτων θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας

1. Το παράκτιο κράτος έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την αναστολή οποιωνδήποτε δραστηριοτήτων θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας που βρίσκονται σε εξέλιξη μέσα στην αποκλειστική οικονομική ζώνη του ή στην υφαλοκρηπίδα του αν:

α) Οι ερευνητικές δραστηριότητες δεν διεξάγονται σύμφωνα με τις πληροφορίες που κοινοποίηθηκαν όπως προβλέπεται στο άρθρο 248 με βάση τις οποίες δόθηκε η συναίνεση του παράκτιου κράτους, ή

β) το κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός που διεξάγει τις ερευνητικές δραστηριότητες παραλείπει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 249 που αφορούν στα δικαιώματα του παράκτιου κράτους σε σχέση με το σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας.

2. Το παράκτιο κράτος έχει το δικαίωμα να απαιτήσει, τη διακοπή οποιωνδήποτε δραστηριοτήτων θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας σε περίπτωση μή συμμόρφωσης με τις διατάξεις του άρθρου 248 η οποία ισοδυναμεί με σημαντική μεταβολή του σχεδίου ερευνών ή των ερευνητικών δραστηριοτήτων.

3. Το παράκτιο κράτος μπορεί επίσης να απαιτήσει τη διακοπή των δραστηριοτήτων θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας άν οποιαδήποτε από τις καταστάσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δεν διορθωθεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

4. Μετά από την γνωστοποίηση από το παράκτιο κράτος της απόφασής του να διατάξει αναστολή ή διακοπή, τα κράτη ή οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που εξουσιοδοτήθηκαν να διεξάγουν δραστηριότητες θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας οφείλουν να τερματίσουν τις ερευνητικές δραστηριότητες οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο τέτοιας γνωστοποίησης.

5. Διαταγή αναστολής δυνάμει της παραγράφου 1 αίρεται από το παράκτιο κράτος και οι δραστηριότητες θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας επιτρέπεται να συνεχισθούν εφόσον το κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός που διεξάγει τις έρευνες έχει συμμορφωθεί με τους όρους που απαιτούνται δυνάμει των άρθρων 248 και 249.

Άρθρο 254

Δικαιώματα των γειτονικών άνευ ακτών κρατών και γεωγραφικά μειοντεκτούντων κρατών

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που έχουν υποβάλει σε παράκτιο κράτος σχέδιο για διεξαγωγή θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας όπως αυτή αναφέρεται στο άρθρο 246 παράγραφος 3 ειδοποιούν τα άνευ ακτών γειτονικά κράτη και τα γεωγραφικά μειονεκτούντα κράτη για το προτεινόμενο σχέδιο έρευνας και ειδοποιούν σχετικά το παράκτιο κράτος.

2. Μετά από την παροχή της συναίνεσης από το ενδιαφερόμενο παράκτιο κράτος για το προτεινόμενο σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, σύμφωνα με το άρθρο 246 και άλλες σχετικές διατάξεις της παρούσας σύμβασης, τα κράτη και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που αναλαμβάνουν τέτοιο σχέδιο παρέχουν στα άνευ ακτών γειτονικά κράτη και στα γεωγραφικά μειονεκτούντα κράτη, κατόπιν αίτησής τους και, όταν κρίνεται πρέπον, σχετικές πληροφορίες όπως καθορίζεται στο άρθρο 248 και στο άρθρο 249 παράγραφο 1 στοιχείο στ).

3. Στα γειτονικά άνευ ακτών κράτη και στα γεωγραφικά μειονεκτούντα κράτη που αναφέρονται πιό πάνω, κατόπιν αίτησής τους, δίδεται ευκαιρία συμμετοχής οποτεδήποτε είναι εφικτό, στο προτεινόμενο σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας με εμπειρογνώμονες που κατέχουν τα αναγκαία προσόντα που ορίζονται από αυτά και για τους οποίους δεν προβάλλει αντίρρηση το παράκτιο κράτος, σύμφωνα με τους όρους που συμφωνήθηκαν για το σχέδιο, και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, μεταξύ του ενδιαφερομένου παράκτιου κράτους και του κράτους ή των αρμοδίων διεθνών οργανισμών που διεξάγουν την θαλάσσια επιστημονική έρευνα.

4. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχουν στα πιό πάνω αναφερόμενα άνευ ακτών κράτη και στα γεωγραφικά μειονεκτούντα κράτη, κατόπιν αίτησής τους, τις πληροφορίες και τη βοήθεια που καθορίζονται στο άρθρο 249 παράγραφος 1 στοιχείο δ), υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 249 παράγραφος 2.

Άρθρο 255

Μέτρα για τη διευκόλυνση θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας και για την βοήθεια ερευνητικών πλοίων

Τα κράτη προσπαθούν να υιοθετήσουν λογικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για την προώθηση και διευκόλυνση της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας που διεξάγονται σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση πέρα από την χωρική τους θάλασσα και ως ήθελε κριθεί κατάλληλο, να διευκολύνουν, τηρουμένων των διατάξεων των νόμων και κανονισμών τους, την προσέγγιση στους λιμένες τους και να παρέχουν βοήθεια στα πλοία που διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα συμμορφούμενα με τις σχετικές διατάξεις του παρόντος μέρους.

Άρθρο 256

Θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην περιοχή

Όλα τα κράτη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί έχουν το δικαίωμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του μέρους XI, να διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στην περιοχή.

Άρθρο 257

Θαλάσσια επιστημονική έρευνα στα ύδατα πέρα από τα όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης

Όλα τα κράτη, ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση, και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί έχουν το δικαίωμα, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση να διεξάγουν θαλάσσια επιστημονική έρευνα στα ύδατα πέρα από τα όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

ΤΜΗΜΑ 4

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ Η ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΣΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Άρθρο 258

Ανάπτυξη και χρησιμοποίηση

Η ανάπτυξη και χρησιμοποίηση οποιουδήποτε τύπου εγκαταστάσεων ή εξοπλισμού επιστημονικών ερευνών σ' οποιαδήποτε περιοχή του θαλάσσιου περιβάλλοντος υπόκειται στους αυτούς όρους που περιγράφονται στην παρούσα σύμβαση για τη διεξαγωγή θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας σ' οποιαδήποτε τέτοια περιοχή.

Άρθρο 259

Νομικό καθεστώς

Οι εγκαταστάσεις ή ο εξοπλισμός που αναφέρονται στο παρόν τμήμα δεν έχουν το καθεστώς νήσων. Δεν έχουν δική τους χωρική θάλασσα και η παρουσία τους δεν επηρεάζει την οριοθέτηση της χωρικής θάλασσας, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης ή της υφαλοκρηπίδας.

Άρθρο 260

Ζώνες ασφαλείας

Ζώνες ασφαλείας λογικού πλάτους μή υπερβαίνοντος τα 500 μετρα, μπορούν να δημιουργηθούν γύρω από τις εγκαταστάσεις επιστημονικών ερευνών, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της παρούσας σύμβασης. Όλα τα κράτη διασφαλίζουν ότι οι ζώνες αυτές ασφάλειας τηρούνται από τα πλοία τους.

Άρθρο 261

Μη παρακώλυση διαύλων ναυσιπλοΐας

Η ανάπτυξη και χρησιμοποίηση οποιουδήποτε τύπου εγκαταστάσεων ή εξοπλισμού επιστημονικών ερευνών δεν αποτελεί εμπόδιο στους καθιερωμένους διεθνείς διαύλους ναυσιπλοΐας.

Άρθρο 262

Διακριτικές σημάνσεις και προειδοποιητικά σήματα

Οι εγκαταστάσεις ή ο εξοπλισμός που αναφέρονται στο παρόν τμήμα πρέπει να φέρουν διακριτικές σημάνσεις που να δείχνουν το κράτος εγγραφής ή τον διεθνή οργανισμό

στον οποίο ανήκουν αυτά και πρέπει να έχουν επαρκή διεθνώς συμφωνημένα προειδοποιητικά σήματα για διασφάλιση της ασφάλειας στη θάλασσα και την ασφάλεια της αεροναυσιπλοΐας, λαμβάνοντας υπόψη κανόνες και πρότυπα καθιερωμένα από αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

ΤΜΗΜΑ 5

ΕΥΘΥΝΗ

Άρθρο 263

Ευθύνη και ευθύνη για αποζημίωση

1. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί είναι υπεύθυνοι να διασφαλίζουν οτι η θαλάσσια επιστημονική έρευνα, είτε αυτή αναλαμβάνεται από αυτούς είτε για λογαριασμό τους, διεξάγεται σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

2. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί φέρουν ευθύνη για τα μέτρα που λαμβάνουν κατά παράβαση της παρούσας σύμβασης αναφορικά με θαλάσσια επιστημονική έρευνα που διεξάγεται από άλλα κράτη, από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα αυτών ή από αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς και οφείλουν αποξημίωση για ζημιές που προκύπτουν από τέτοια μέτρα.

3. Κράτη και αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί φέρουν ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 235 για ζημιές που προκλήθηκαν από ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος συνεπεία θαλάσσιων ερευνών που αναλαμβάνονται από αυτούς ή για λογαριασμό τους.

ΤΜΗΜΑ 6

ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 264

Επίλυση διαφορών

Διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης σε σχέση με θαλάσσια επιστημονική έρευνα θα επιλύονται σύμφωνα με το μέρος XV τμήματα 2 και 3.

Άρθρο 265

Προσωρινά μέτρα

Εκκρεμούσης της επίλυσης μιας διαφοράς σύμφωνα με το μέρος XV τμήματα 2 και 3, το κράτος ή ο αρμόδιος διεθνής οργανισμός που είναι εξουσιοδοτημένος να διεξάγει σχέδιο θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας δεν θα επιτρέπει να αρχίσουν ή να συνεχισθούν ερευνητικές δραστηριότητες χωρίς τη ρητή συναίνεση του ενδιαφερόμενου παράκτιου κράτους.

ΜΕΡΟΣ XIV

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 266

Προώθηση της ανάπτυξης και μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας

1. Τα κράτη, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, συνεργάζονται σύμφωνα με τις δυνατότητές τους στην ενεργό προώθηση της ανάπτυξης και μεταφοράς θαλάσσιας επιστημονικής γνώσης και τεχνολογίας υπό δίκαιους και λογικούς όρους και προϋποθέσεις.

2. Τα κράτη προωθούν την ανάπτυξη της θαλάσσιας επιστημονικής και τεχνολογικής ικανότητας των κρατών τα οποία μπορεί να έχουν ανάγκη και ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό, ιδιαίτερα τα αναπτυσσόμενα κράτη συμπεριλαμβανομένων των κρατών που δεν έχουν ακτές και των γεωγραφικά μειονεκτικών κρατών, αναφορικά με την εξερεύνηση, εκμετάλλευση και διαχείριση των θαλάσσιων πόρων, τη προστασία και διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την θαλάσσια επιστημονική έρευνα και άλλες δραστηριότητες στο θαλάσσιο περιβάλλον που συνάδουν με τη σύμβαση αυτή, με σκοπό την επιτάχυνση της κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης των αναπτυσσόμενων κρατών.

3. Τα κράτη προσπαθούν να ενθαρρύνουν ευνοϊκές οικονομικές και νομικές προϋποθέσεις για τη μεταφορά θαλάσσιας τεχνολογίας προς όφελος όλων των ενδιαφερομένων μερών σε δίκαιη βάση.

Άρθρο 267

Προστασία νομίμων συμφερόντων

Τα κράτη κατά την προώθηση συνεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 266, λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους όλα τα νόμιμα

συμφέροντα περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των δικαιωμάτων, και υποχρεώσεων των κατόχων, προμηθευτών και παραληπτών θαλάσσιας τεχνολογίας.

Άρθρο 268

Βασικοί στόχοι

Τα κράτη, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, προωθούν:

α) την απόκτηση, αξιολόγηση και διάδοση θαλάσσιας τεχνολογικής γνώσης και διευκολύνουν την πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες και τα δεδομένα·

β) την ανάπτυξη κατάλληλης θαλάσσιας τεχνολογίας·

γ) την ανάπτυξη της αναγκαίας τεχνολογικής υποδομής για διευκόλυνση της μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας·

δ) την ανάπτυξη ανθρωπίνου δυναμικού μέσω της άσκησης και εκπαίδευσης υπηκόων αναπτυσσομένων κρατών και χωρών και ιδιαίτερα των υπηκόων των λιγότερο ανεπτυγμένων μεταξύ αυτών·

ε) τη διεθνή συνεργασία σε όλα τα επίπεδα, ιδιαίτερα στο περιφερειακό, υποπεριφερειακό και διμερές επίπεδο.

Άρθρο 269

Μέτρα επίτευξης των βασικών στόχων

Για να επιτευχθούν οι στόχοι που αναφέρονται στο άρθρο 268, τα κράτη απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, προσπαθούν, μεταξύ άλλων:

α) να καταρτίσουν προγράμματα τεχνικής συνεργασίας για την αποτελεσματική μεταφορά όλων των ειδών θαλάσσιας τεχνολογίας σε κράτη τα οποία μπορεί να χρειάζονται και ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα κράτη που δεν έχουν ακτές και στα γεωγραφικά μειονεκτικά κράτη, όπως και άλλα αναπτυσσόμενα κράτη, τα οποία δεν κατέστη δυνατόν, είτε να δημιουργήσουν είτε να αναπτύξουν δική τους τεχνολογική ικανότητα στη θαλάσσια επιστήμη και στην εξερεύνηση και εκμετάλλευση θαλάσσιων πόρων, είτε να αναπτύξουν την υποδομή μιάς τέτοιας τεχνολογίας·

β) να προάγουν ευνοϊκές συνθήκες για τη σύναψη συμφωνιών, συμβολαίων και άλλων παρομοίων διευθετήσεων, κάτω από δίκαιους και λογικούς όρους·

γ) να συγκαλούν διασκέψεις, σεμινάρια και συμπόσια για επιστημονικά και τεχνολογικά θέματα, ιδιαίτερα για την πολιτική και τις μεθόδους μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας·

δ) να προάγουν την ανταλλαγή επιστημόνων και εμπειρογνωμόμων στον τομέα της τεχνολογίας και σε άλλους τομείς·

ε) να αναλαμβάνουν σχέδια και να προωθούν μεικτές επιχειρήσεις και άλλες μορφές διμερούς και πολυμερούς συνεργασίας.

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 270

Τρόποι και μέσα διεθνούς συνεργασίας

Η διεθνής συνεργασία για την ανάπτυξη και μεταφορά θαλάσσιας τεχνολογίας διεξάγεται, όπου είναι εφικτό και κατάλληλο, μέσω υφιστάμενων διμερών, περιφερειακών ή πολυμερών προγραμμάτων και επίσης μέσω διευρυμένων και νέων προγραμμάτων με σκοπό τη διευκόλυνση της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, της μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας ιδιαίτερα σε νέους τομείς, και της κατάλληλης διεθνούς χρηματοδότησης για ωκεάνεια έρευνα και ανάπτυξη.

Άρθρο 271

Κατευθυντήριες γραμμές, κριτήρια και πρότυπα

Τα κράτη απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών, προωθούν την καθιέρωση γενικά αποδεκτών κατευθυντήριων γραμμών, κριτηρίων και προτύπων για τη μεταφορά θαλάσσιας τεχνολογίας πάνω σε διμερή βάση ή μέσα στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών και άλλων βημάτων, λαμβάνοντας υπόψη ιδιαίτερα τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσομένων κρατών.

Άρθρο 272

Συντονισμός διεθνών προγραμμάτων

Στον τομέα της μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας, τα κράτη προσπαθούν να διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί συντονίζουν τις δραστηριότητες τους, περιλαμβανομένων οποιωνδήποτε περιφερειακών ή παγκόσμιων προγραμμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσομένων κρατών, ιδιαίτερα των κρατών που δεν έχουν ακτές και των γεωγραφικά μειονεκτούντων κρατών.

Άρθρο 273

Συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς και την αρχή

Τα κράτη συνεργάζονται ενεργά με αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς και την αρχή για την ενθάρρυνση και διευκόλυνση της μεταφοράς σε αναπτυσσόμενα κράτη, στους υπηκόους τους και στην επιχείρηση, δεξιοτήτων και θαλάσσιας τεχνολογίας αναφορικά με δραστηριότητες στην περιοχή.

Άρθρο 274

Στόχοι της αρχής

Επιφυλασσομένων όλων των νόμιμων συμφερόντων, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των κατόχων, προμηθευτών και παραληπτών τεχνολογίας, η αρχή, αναφορικά με δραστηριότητες στην περιοχή, διασφαλίζει ότι:

α) με βάση την αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής, οι πολίτες αναπτυσσομένων κρατών, ανεξάρτητα αν είναι παράκτια, δεν έχουν ακτές ή είναι του διευθυντικού, ερευνητικού και τεχνικού προσωπικού που συγκροτείται για τις εργασίες της·

β) η τεχνική τεκμηρίωση για το σχετικό εξοπλισμό, μηχανήματα, συσκευές και διαδικασίες είναι διαθέσιμη σε όλα τα κράτη, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα κράτη, τα οποία μπορεί να χρειάζονται και να ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό·

γ) λαμβάνεται επαρκής πρόνοια από την αρχή για διευκόλυνση της απόκτησης τεχνικής βοήθειας στον τομέα της θαλάσσιας τεχνολογίας από κράτη τα οποία μπορεί να την χρειάζονται και την ζητούν, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα κράτη και της απόκτησης από τους υπηκόους τους, των αναγκαίων δεξιοτήτων και τεχνογνωσίας περιλαμβανομένης της επαγγελματικής εκπαίδευσης·

δ) τα κράτη τα οποία μπορεί να χρειάζονται και να ζητούν τεχνική βοήθεια στον τομέα αυτό, ιδιαίτερα τα αναπτυσσόμενα κράτη, βοηθούνται στην απόκτηση του αναγκαίου εξοπλισμού, γνώσεως μεθόδων, εγκαταστάσεων και άλλης τεχνογνωσίας, μέσω οποιωνδήποτε οικονομικών διευθετήσεων που προβλέπονται στη παρούσα σύμβαση.

ΤΜΗΜΑ 3

ΕΘΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Άρθρο 275

Δημιουργία εθνικών κέντρων

1. Τα κράτη, απευθείας ή μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών και της αρχής, προωθούν τη δημιουργία, ιδιαίτερα στα αναπτυσσόμενα παράκτια κράτη, εθνικών κέντρων θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών και την ενίσχυση των υφιστάμενων εθνικών κέντρων, με σκοπό την ενθάρρυνση και προαγωγή της διεξαγωγής θαλασσίων επιστημονικών ερευνών από αναπτυσσόμενα παράκτια κράτη και την επαύξηση των εθνικών δυνατοτήτων τους στην χρησιμοποίηση και διαφύλαξη των θαλάσσιων πόρων τους για δικό τους οικονομικό όφελος.

2. Τα κράτη μέσω αρμοδίων διεθνών οργανισμών και της αρχής, παρέχουν επαρκή υποστήριξη για την διευκόλυνση της δημιουργίας και ενίσχυσης τέτοιων εθνικών κέντρων ώστε να παρέχουν εξελιγμένες εκπαιδευτικές διευκολύνσεις και τον αναγκαίο εξοπλισμό, δεξιότητες και τεχνογνωσία καθώς και τεχνικούς εμπειρογνώμονες στα κράτη αυτά τα οποία μπορεί να χρειάζονται και να ζητούν τέτοια βοήθεια.

Άρθρο 276

Δημιουργία περιφερειακών κέντρων

1. Τα κράτη σε συνεργασία με τους αρμοδίους διεθνείς οργανισμούς, την αρχή και τα εθνικά ιδρύματα θαλασσίων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών, προωθούν τη δημιουργία περιφερειακών κέντρων θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών, ιδιαίτερα σε αναπτυσσόμενα κράτη, με σκοπό την ενθάρρυνση και προώθηση της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας από αναπτυσσόμενα κράτη και την προώθηση της μεταφοράς θαλάσσιας τεχνολογίας.

Άρθρο 277

Αρμοδιότητες περιφερειακών κέντρων

Οι αρμοδιότητες τέτοιων περιφερειακών κέντρων περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

α) Εκπαιδευτικά προγράμματα σε όλα τα επίπεδα πάνω στις διάφορες πλευρές της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, ιδιαίτερα της θαλάσσιας βιολογίας, περιλαμβανομένης της διατήρησης και διαχείρισης των ζώντων πόρων, της ωκεανογραφίας, υδρογραφίας, μηχανικής, γεωλογικής εξερεύνησης τους θαλάσσιου βυθού, μεταλλευτικής τεχνολογίας και τεχνολογίας αφαλάτωσης·

β) Μελέτες διαχείρισης·

γ) προγράμματα μελετών σχετικά με την προστασία και διαφύλαξη του θαλάσσιου περιβάλλοντος και την πρόληψη, μείωση και έλεγχο της ρύπανσης·

δ) οργάνωση περιφερειακών διασκέψεων, σεμιναρίων και συμποσίων·

ε) απόκτηση και επεξεργασία θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών δεδομένων και πληροφοριών·

στ) ταχεία διάδοση των αποτελεσμάτων των θαλάσσιων επιστημονικών και τεχνολογικών ερευνών μέσω άμεσα διαθεσίμων δημοσιευμάτων.

ΤΜΗΜΑ 4

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Άρθρο 278

Συνεργασία μεταξύ διεθνών οργανισμών

Οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί που αναφέρονται στο παρόν μέρος και στο μέρος XIII λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίζουν, είτε απευθείας είτε σε στενή συνεργασία μεταξύ τους, την αποτελεσματική εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων και ευθυνών τους δυνάμει του παρόντος μέρους.

ΜΕΡΟΣ XV

ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 279

Υποχρεώση επίλυσης διαφορών με ειρηνικά μέσα

Τα κράτη μέρη θα επιλύουν οποιαδήποτε μεταξύ τους διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας σύμβασης με ειρηνικά μέσα σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 του χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και, για το σκοπό αυτό, θα επιδιώκουν λύση με τα μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 του χάρτη.

Άρθρο 280

Επίλυση διαφορών με ειρηνικά μέσα που επιλέγουν τα μέρη

Καμιά διάταξη του παρόντος μέρους δεν θίγει το δικαίωμα οποιωνδήποτε κρατών μερών να συμφωνήσουν οποτεδήποτε να επιλύσουν μιά μεταξύ τους διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης με οποιοδήποτε ειρηνικό μέσα της εκλογής τους.

Άρθρο 281

Διαδικασία σε περίπτωση μη επίλυσης διαφοράς από τα μέρη

1. Αν κράτη μέρη τα οποία είναι μέρη σε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης συμφώνησαν να επιδιώξουν επίλυση της διαφοράς με ειρηνικά μέσα της επιλογής τους, οι διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν μέρος εφαρμόζονται μόνο εφόσον δεν επιτευχθεί επίλυση με την προσφυγή στα μέσα αυτά και η μεταξύ των μερών συμφωνία δεν αποκλείει οποιαδήποτε περαιτέρω διαδικασία.

2. Αν τα μέρη έχουν επίσης συμφωνήσει σε κάποια προθεσμία, η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνο από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής.

Άρθρο 282

Υποχρεώσεις δυνάμει γενικών, περιφερειακών ή διμερών συμφωνιών

Αν κράτη μέρη τα οποία είναι μέρη σε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας σύμβασης έχουν συμφωνήσει, μέσω γενικής περιφερειακής ή διμερούς συμφωνίας ή άλλως ότι μια τέτοια διαφορά, θα υποβάλλεται με αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά σε διαδικασία η οποία συνεπάγεται δεσμευτική απόφαση, η διαδικασία αυτή θα εφαρμόζεται αντί των διαδικασιών που προβλέπονται στο παρόν μέρος εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

Άρθρο 283

Υποχρέωση ανταλλαγής απόψεων

1. Όταν μεταξύ κρατών μερών προκύψει διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, τα μέρη στη διαφορά θα προχωρήσουν αμελλητί σε ανταλλαγή απόψεων για την επίλυσή της με διαπραγματεύσεις ή άλλα ειρηνικά μέσα.

2. Τα μέρη επίσης θα προσχωρούν αμελλητί σε ανταλλαγή απόψεων όταν μια διαδικασία για την επίλυση τέτοιας

διαφοράς έχει τερματισθεί χωρίς επίλυσή της ή όταν επίλυση έχει μεν επιτευχθεί, αλλά οι περιστάσεις απαιτούν διαβουλεύσεις σχετικά με τον τρόπο υλοποίησης της επίλυσης της διαφοράς.

Άρθρο 284

Συνδιαλλαγή

1. Κράτος μέρος το οποίο είναι μέρος σε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας σύμβασης μπορεί να καλέσει το άλλο μέρος ή μέρη να υποβάλουν τη διαφορά σε συνδιαλλαγή σύμφωνα με τη διαδικασία του παραρτήματος V τμήμα 1 ή σε άλλη διαδικασία συνδιαλλαγής.

2. Αν η πρόσκληση γίνει αποδεκτή και τα μέρη συμφωνούν ως προς την εφαρμοστέα διαδικασία συνδιαλλαγής, οποιοδήποτε μέρος μπορεί να υποβάλλει τη διαφορά στη διαδικασία αυτή.

3. Αν η πρόσκληση δεν γίνει αποδεκτή ή τα μέρη δεν συμφωνούν ως προς τη διαδικασία, η διαδικασία συνδιαλλαγής θα θεωρείται ως τερματισθείσα.

4. Εκτός αν τα μέρη συμφωνούν άλλως, όταν μια διαφορά έχει υποβληθεί σε συνδιαλλαγή, η διαδικασία μπορεί να τερματισθεί μόνο σύμφωνα με τη συμφωνημένη διαδικασία συνδιαλλαγής.

Άρθρο 285

Εφαρμογή του παρόντος τμήματος σε διαφορές που υποβάλλονται σύμφωνα με το μέρος XI

Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται σε κάθε διαφορά η οποία σύμφωνα με το μέρος XI τμήμα 5 πρόκειται να επιλυθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν μέρος. Αν μια οντότητα η οποία δεν είναι κράτος μέρος είναι μέρος σε μια τέτοια διαφορά, το παρόν τμήμα εφαρμόζεται, *mutatis mutandis*.

ΤΜΗΜΑ 2

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΝΕΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Άρθρο 286

Εφαρμογή διαδικασιών δυνάμει του παρόντος τμήματος

Επιφυλασσομένου του τμήματος 3, κάθε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας, σύμβασης, όταν δεν έχει επιτευχθεί επίλυση κατόπιν προσφυγής στο τμήμα 1 θα υποβάλλεται με αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά στο δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 287

Επιλογή διαδικασίας

1. Όταν υπογράφει, επικυρώνει ή προσχωρεί στην παρούσα σύμβαση ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, κάθε κράτος είναι ελεύθερο να επιλέξει με γραπτή δήλωσή του, ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέσα για την επίλυση διαφορών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας σύμβασης.

α) το διεθνές δικαστήριο για το δίκαιο της θάλασσας που ιδρύεται σύμφωνα με το παράρτημα VI·

β) το διεθνές δικαστήριο της Χάγης·

γ) ένα διαιτητικό δικαστήριο, συγκροτούμενο σύμφωνα με το παράρτημα VII·

δ) ένα ειδικό διαιτητικό δικαστήριο συγκροτούμενο σύμφωνα με το παράρτημα VIII για μια ή περισσότερες από τις κατηγορίες διαφορών που καθορίζονται σ' αυτό.

2. Δήλωση που γίνεται δυνάμει της παραγράφου 1 δεν επηρεάζει ή επηρεάζεται από την υποχρέωση ενός κράτους μέρους να δεχθεί τη δικαιοδοσία του τμήματος διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού του διεθνούς δικαστηρίου για το δίκαιο της θάλασσας στην έκταση και κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο μέρος XI τμήμα 5.

3. Κράτος μέρος, το οποίο είναι μέρος σε διαφορά που δεν καλύπτεται από ισχύουσα δήλωση, θα θεωρείται ότι έχει αποδεχθεί διαιτησία σύμφωνα με το παράρτημα VII.

4. Αν τα μέρη σε μια διαφορά έχουν αποδεχθεί την ίδια διαδικασία για την επίλυση της διαφοράς, αυτή μπορεί να υποβληθεί μόνο στη διαδικασία αυτή, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

5. Αν τα μέρη σε μια διαφορά δεν έχουν αποδεχθεί την ίδια διαδικασία για την επίλυση της διαφοράς, αυτή μπορεί να υποβληθεί μόνο σε διαιτησία σύμφωνα με το παράρτημα VII εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

6. Δήλωση που γίνεται δυνάμει της παραγράφου 1 παραμένει σε ισχύ επί τρεις μήνες μετά από την κατάθεση ειδοποίησης για ανάκληση στο γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

7. Νέα δήλωση, ειδοποίηση για ανάκληση ή εκπνοή δήλωσης ουδόλως επηρεάζει διαδικασία που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος άρθρου εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

8. Οι δηλώσεις και ειδοποιήσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα διαβιβάζει αντίγραφα αυτών στα κράτη μέρη.

Άρθρο 288

Δικαιοδοσία

1. Κάθε δικαστήριο που αναφέρεται στο άρθρο 287 έχει δικαιοδοσία για κάθε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, η οποία υποβάλλεται σ' αυτό σύμφωνα με το παρόν μέρος.

2. Κάθε δικαστήριο που αναφέρεται στο άρθρο 287 έχει επίσης δικαιοδοσία για κάθε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή διεθνούς συμφωνίας, σχετικής με τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, η οποία υποβάλλεται σ' αυτό δυνάμει της συμφωνίας.

3. Το τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού του διεθνούς δικαστηρίου για το δίκαιο της θάλασσας που ιδρύεται σύμφωνα με το παράρτημα VI και οποιοδήποτε άλλο τμήμα δικαστηρίου ή διαιτητικό δικαστήριο που αναφέρεται στο μέρος XI τμήμα 5 έχει δικαιοδοσία για οποιοδήποτε θέμα το οποίο υποβάλλεται σ' αυτό σύμφωνα με το παραπάνω μέρος.

4. Σε περίπτωση διαφοράς ως προς το εάν ένα δικαστήριο έχει δικαιοδοσία, το θέμα θα επιλύεται με απόφαση του δικαστηρίου αυτού.

Άρθρο 289

Εμπειρογνώμονες

Σε κάθε διαφορά στην οποία εμπλέκονται επιστημονικά ή τεχνικά θέματα το δικαστήριο το οποίο ασκεί δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος τμήματος, μπορεί, με αίτηση ενός μέρους ή αυτεπάγγελτα, να εμπλέξει, σε συνεννόηση με τα μέρη, όχι λιγότερους από δύο επιστημονικούς ή τεχνικούς εμπειρογνώμονες επιλεγμένους κατά προτίμηση από το σχετικό κατάλογο που ετοιμάζεται σύμφωνα με το παράρτημα VIII άρθρο 2 για να συμμετέχουν στο δικαστήριο αλλά χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Άρθρο 290

Προσωρινά μέτρα

1. Αν μια διαφορά έχει προσηκόντως υποβληθεί σε δικαστήριο το οποίο θεωρεί ότι εκ πρώτης όψεως έχει δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος μέρους ή του μέρους XI τμήμα 5, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει οποιαδήποτε προσωρινά μέτρα τα οποία θεωρεί κατάλληλα υπό τις περιστάσεις για την εξασφάλιση των αντιστοίχων δικαιωμάτων των μερών στη διαφορά ή για την πρόληψη σοβαρής βλάβης στο θαλάσσιο περιβάλλον, εκκρεμούσης της τελικής απόφασης.

2. Προσωρινά μέτρα μπορούν να τροποποιούνται ή ανακαλούνται ευθύς ως οι περιστάσεις που τα δικαιολογούν έχουν μεταβληθεί ή έπαυσαν να υπάρχουν.

3. Προσωρινά μέτρα μπορούν να ορίζονται, τροποποιούνται ή ανακαλούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου μόνο με αίτηση ενός μέρους στη διαφορά και αφού παρασχεθεί στα μέρη η ευκαιρία να ακουσθούν.

4. Το δικαστήριο ειδοποιεί αμέσως τα μέρη στη διαφορά, καθώς και άλλα κράτη μέρη, όπως θεωρεί αρμόζον για τον ορισμό, τροποίηση ή ανάκληση των προσωρινών μέτρων.

5. Εκκρεμούσης της συγκρότησης ενός διαιτητικού δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται διαφορά δυνάμει του παρόντος τμήματος, οποιοδήποτε δικαστήριο για το οποίο συμφωνούν τα μέρη ή, ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, μέσα σε δύο εβδομάδες από την ημερομηνία της αίτησης για προσωρινά μέτρα, το διεθνές δικαστήριο για το δίκαιο της θάλασσας ή, σε σχέση με δραστηριότητες στην περιοχή, το τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού, μπορεί να ορίσει, τροποποιήσει ή αναστείλει προσωρινά μέτρα σύμφωνα με το παρόν άρθρο, αν κρίνει ότι εκ πρώτης όψεως το δικαστήριο το οποίο θα συγκροτηθεί, θα είχε δικαιοδοσία και ότι το επείγον της κατάστασης το απαιτεί. Αφού συγκροτηθεί, το δικαστήριο στο οποίο έχει υποβληθεί η διαφορά μπορεί να τροποποιήσει, αναστείλει ή επιβεβαιώσει τα προσωρινά αυτά μέτρα, ενεργώντας σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4.

6. Τα μέρη σε διαφορά οφείλουν να συμμορφώνονται ταχέως με οποιαδήποτε προσωρινά μέτρα ορίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 291

Πρόσβαση

1. Όλα τα κράτη μέρη έχουν πρόσβαση σε όλες τις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που καθορίζονται στο παρόν μέρος.

2. Οντότητες άλλες από κράτη μέρη έχουν πρόσβαση στις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που καθορίζονται στο παρόν μέρος μόνο όπως ειδικά προβλέπεται στη σύμβαση αυτή.

Άρθρο 292

Ταχεία απόλυση πλοίων και πληρωμάτων

1. Όταν οι αρχές κράτους μέρους κρατούν πλοίο που φέρει τη σημαία άλλου κράτους μέρους και προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το κρατούν κράτος δεν έχει τηρήσει τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης για την ταχεία απόλυση του πλοίου ή του πληρώματός του με την παροχή εύλογης εγγύησης της κράτησης μπορεί να υποβάλλεται σε οποιοδήποτε δικαστήριο που συμφωνείται από τα μέρη ή ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, εντός δέκα ημερών από την έναρξη της κράτησης σε δικαστήριο αποδεκτό από το κράτος, δυνάμει

του άρθρου 287 ή στο διεθνές δικαστήριο για το δίκαιο της θάλασσας, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά.

2. Η αίτηση για απόλυση μπορεί να γίνει μόνο από ή για λογαριασμό του κράτους της σημαίας του πλοίου.

3. Το δικαστήριο εξετάζει χωρίς καθυστέρηση την αίτηση για απόλυση και επιλαμβάνεται μόνο του θέματος της απόλυσης, χωρίς να θίγεται η ουσία τυχόν υπόθεσης ενώπιον των αρμοδίων εσωτερικών αρχών εναντίον του πλοίου, του πλοιοκτήτη ή του πληρώματος αυτού. Οι αρχές του κρατούντος κράτους παραμένουν αρμόδιες για την απόλυση του πλοίου ή του πληρώματος αυτού οποτεδήποτε.

4. Όταν παρασχεθεί εγγύηση ή άλλη οικονομική ασφάλεια που αποφασίσθηκε από το δικαστήριο, οι αρχές του κρατούντος κράτους οφείλουν να συμμορφωθούν γρήγορα με την απόφαση του δικαστηρίου σχετικά με την απόλυση του πλοίου ή του πληρώματος αυτού.

Άρθρο 293

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Το δυνάμει του τμήματος αυτού αρμόδιο δικαστήριο εφαρμόζει την παρούσα σύμβαση και άλλους κανόνες διεθνούς δικαίου που δεν συγκρούονται με την παρούσα σύμβαση.

2. Η παράγραφος 1 δεν επηρεάζει την αρμοδιότητα του έχοντος δικαιοδοσία δυνάμει του παρόντος τμήματος δικαστηρίου να αποφασίζει *ex aequo et bono* σε μία υπόθεση, εφόσον τα μέρη συμφωνούν προς τούτο.

Άρθρο 294

Προκαταρκτική διαδικασία

1. Οποιοδήποτε προβλεπόμενο από το άρθρο 287 δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται αίτηση σχετικά με διαφορά που αναφέρεται στο άρθρο 297 θα αποφασίζει κατόπιν αίτησης ενός μέρους, ή μπορεί να αποφασίζει αυτεπάγγελτα, κατά πόσο η αίτηση συνιστά κατάχρηση νομικής διαδικασίας ή είναι εκ πρώτης όψεως βάσιμη. Αν το δικαστήριο αποφασίσει ότι η αίτηση συνιστά κατάχρηση νομικής διαδικασίας ή ότι είναι εκ πρώτης όψεως αβάσιμη, δεν δίνει συνέχεια σε αυτή.

2. Μόλις παραλάβει την αίτηση, το δικαστήριο ειδοποιεί αμέσως το άλλο μέρος ή μέρη για την αίτηση και καθορίζει εύλογη προθεσμία εντός της οποίας αυτά μπορούν να του ζητήσουν να αποφασίσει σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Το παρόν άρθρο δεν επηρεάζει το δικαίωμα οποιουδήποτε μέρους σε μια διαφορά να προβεί σε προκαταρτικές ενστάσεις σύμφωνα με τους εφαρμοστέους διαδικαστικούς κανόνες.

Άρθρο 295

Εξάντληση εσωτερικών ενδίκων μέσων

Κάθε διαφορά μεταξύ κρατών μερών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας σύμβασης μπορεί να υποβληθεί στις διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν τμήμα μόνο μετά την εξάντληση των εσωτερικών ένδικών μέσων όταν αυτό απαιτείται από το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 296

Τελεσιδικία και δεσμευτική ισχύς αποφάσεων

1. Κάθε απόφαση που εκδίδεται από το αρμόδιο δυνάμει του παρόντος τμήματος δικαστήριο είναι τελεσίδικη και πρέπει να τηρείται από όλα τα μέρη σε μιά διαφορά.

2. Κάθε τέτοια απόφαση δεν έχει δεσμευτική ισχύ παρά μόνο μεταξύ των μερών και σε σχέση με τη συγκεκριμένη διαφορά.

ΤΜΗΜΑ 3

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 297

Περιορισμοί στην εφαρμογή του τμήματος 2

1. Διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης ως προς την άσκηση από παράκτιο κράτος των κυριαρχικών του δικαιωμάτων ή της δικαιοδοσίας του που προβλέπεται στην παρούσα σύμβαση υπόκεινται στις διαδικασίες που διαλαμβάνονται στο τμήμα 2 στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν προβάλλεται ισχυρισμός ότι ένα παράκτιο κράτος έχει ενεργήσει κατά παράβαση των διατάξεων της παρούσας σύμβασης σχετικά με τις ελευθερίες και τα δικαιώματα ναυσιπλοίας, υπέρπτησης ή τοποθέτησης υποβρυχίων καλωδίων και αγωγών ή σχετικά με άλλες διεθνείς νόμιμες χρήσεις της θάλασσας που καθορίζονται στο άρθρο 58·

β) όταν προβάλλεται ισχυρισμός, ότι ένα κράτος ασκώντας τις παραπάνω αναφερόμενες ελευθερίες, δικαιώματα ή χρήσεις, έχει ενεργήσει κατά παράβαση της παρούσας σύμβασης ή των νόμων ή κανονισμών που υιοθετήθηκαν από το παράκτιο κράτος σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση και άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου που δεν είναι αντίθετοι με την παρούσα σύμβαση, ή

γ) όταν προβάλλεται ισχυρισμός ότι ένα παράκτιο κράτος έχει ενεργήσει κατά παράβαση καθορισμένων διεθνών κανόνων μας προτύπων για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος που είναι εφαρμοστέα στο παράκτιο κράτος και τα οποία έχουν καθιερωθεί από την παρούσα Σύμβαση ή μέσω διεθνών οργανισμών ή διπλωματικής διάσκεψης σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

2. α) Διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης ως προς τις θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες επιλύονται σύμφωνα με το τμήμα 2, αλλά το παράκτιο κράτος δεν είναι υποχρεωμένο να δεχθεί την υποβολή σε τέτοια επίλυση οποιασδήποτε διαφοράς που ανακύπτει από:

i) την άσκηση από το παράκτιο κράτος δικαιώματος ή διακριτικής ευχέρειας σύμφωνα με το άρθρο 246, ή

ii) απόφαση του παράκτιου κράτους να διατάξει αναστολή ή παύση ενός ερευνητικού σχεδίου σύμφωνα με το άρθρο 253·

β) διαφορές που ανακύπτουν από ισχυρισμό κράτους που διεξάγει έρευνες ότι σε σχέση με ένα ειδικό σχέδιο το παράκτιο κράτος δεν ασκεί τα δικαιώματά του βάσει των άρθρων 246 και 253 κατά τρόπο σύμφωνο με την παρούσα σύμβαση θα υποβάλλονται, με αίτηση του ενός ή του άλλου μέρους, σε συνδιαλλαγή βάσει του παραρτήματος V τμήμα 2, εφόσον η επιτροπή συνδιαλλαγής δεν θα αμφισβητήσει την άσκηση από το παράκτιο κράτος της διακριτικής του ευχέρειας να καθορίζει ειδικές περιοχές όπως αναφέρεται στο άρθρο 246 παράγραφος 6, ή της διακριτικής του ευχέρειας να αρνείται τη συγκατάθεσή του σύμφωνα με το άρθρο 246 παράγραφος 5.

3. α) Διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης για την αλιεία θα επιλύονται σύμφωνα με το τμήμα 2, αλλά το παράκτιο κράτος δεν θα είναι υποχρεωμένο να δεχθεί την υποβολή σε τέτοια επίλυση οποιασδήποτε διαφοράς που αφορά στα κυριαρχικά του δικαιώματα σχετικά με τους ζωντανούς πόρους στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην άσκησή τους, περιλαμβανομένων των διακριτικών του εξουσιών για καθορισμό του επιτρεπόμενου αλιεύματος, της αλιευτικής δυναμικότητάς του, της κατανομής των πλεονασμάτων σε άλλα κράτη και των όρων και προϋποθέσεων που καθιερώνονται στους νόμους και κανονισμούς του για τη διατήρηση και διαχείριση·

β) Όταν καμιά επίλυση δεν έχει επιτευχθεί με προσφυγή στο τμήμα 1 του παρόντος μέρους, η διαφορά θα υποβάλλεται σε συνδιαλλαγή βάσει του παραρτήματος V τμήμα 2 με αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά όταν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι:

i) ένα παράκτιο κράτος έχει κατάδηλα παραλείψει να τηρήσει τις υποχρεώσεις του να εξασφαλίσει μέσω κατάλληλων μέτρων διατήρησης και διαχείρισης ότι η συντήρηση ζωντανών πόρων στην αποκλειστική οικονομική ζώνη δεν κινδυνεύει σοβαρά,

ii) ένα παράκτιο κράτος έχει αυθαίρετα αρνηθεί να καθορίσει, μετά από αίτηση ενός άλλου κράτους το επιτρεπόμενο αλίευμα και την δυνατότητά του για συλλογή ζωντανών πόρων σχετικά με αποθέματα τα οποία το άλλο αυτό κράτος ενδιαφέρεται να αλιεύσει, ή

iii) ένα παράκτιο κράτος έχει αυθαίρετα αρνηθεί να κατανείμει σε οποιοδήποτε κράτος, δυνάμει των άρθρων 62, 69 και 70 και σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις που καθόρισε το παράκτιο κράτος σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση ολόκληρο ή μέρος του πλεονάσματος που έχει δηλώσει ότι υπάρχει·

γ) σε καμιά περίπτωση επιτροπή συνδιαλλαγής δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη διακριτική ευχέρεια του παράκτιου κράτους με τη δική της·

δ) η έκθεση της επιτροπής συνδιαλλαγής πρέπει να κοινοποιείται στους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς·

ε) κατά τη διαπραγμάτευση συμφωνιών, δυνάμει των άρθρων 69 και 70, τα κράτη μέρη, εκτός αν συμφωνούν διαφορετικά, θα περιλαμβάνουν ρήτρα για τα μέτρα που θα λαμβάνουν, ώστε να ελαχιστοποιείται η δυνατότητα διαφωνίας σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της συμφωνίας και για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ενεργήσουν αν παρόλα αυτά προκύψει διαφωνία.

Άρθρο 298

Προαιρετικές εξαιρέσεις στην εφαρμογή του τμήματος 2

1. Όταν υπογράφει, επικυρώνει ή προσχωρεί στην παρούσα σύμβαση ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, ένα κράτος μπορεί χωρίς να βλάπτονται οι υποχρεώσεις που προκύπτουν δυνάμει του τμήματος 1, να δηλώσει γραπτώς ότι δεν αποδέχεται μια οποιαδήποτε ή περισσότερες από τις διαδικασίες που προβλέπει το τμήμα 2 σχετικά με μια ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες διαφορών.

α) i) Διαφορές σχετικά με την ερμηνεία η εφαρμογή των άρθρων 15, 74 και 83 σχετικά με θαλάσσιες οριοθετήσεις ή εκείνες που αφορούν ιστορικούς κόλπους ή τίτλους εξυπακουομένου ένα κράτος που έχει κάνει τέτοια δήλωση οφείλει, όταν μια τέτοια διαφορά ανακύψει μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης και όταν καμιά συμφωνία δεν έχει επιτευχθεί μέσα σε εύλογη χρονική περίοδο σε διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών, με αίτηση οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά αποδεχθεί την υποβολή του θέματος, σε συνδυαλλαγή δυνάμει του παραρτήματος V τμήμα 2 και υπό τον περαιτέρω όρο ότι οποιαδήποτε διαφορά η οποία αναγκαστικά συνεπάγεται την ταυτόχρονη εξέταση οποιασδήποτε ανεπίλυτης διαφοράς σχετικά με κυριαρχία ή άλλα δικαιώματα πάνω σε εμπειρωτικό ή νησιωτικό χερσαίο έδαφος θα εξαιρείται από την υποβολή αυτή,

ii) μετά την παρουσίαση από την επιτροπή συνδιαλλαγής της έκθεσής της, η οποία πρέπει να αναφέρει τους λόγους στους οποίους αυτή βασίζεται, τα μέρη θα διαπραγματεύονται μια συμφωνία με βάση την έκθεση αυτή. Αν αυτές οι διαπραγματεύσεις δεν καταλήξουν σε συμφωνία, τα μέρη οφείλουν, με αμοιβαία συναίνεση να υποβάλλουν το θέμα σε μια από τις διαδικασίες που προβλέπει το

τμήμα 2, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά,

iii) η παρούσα υποπαράγραφος δεν εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε διαφορά θαλάσσιας οριοθέτησης που έχει οριστικά επιλυθεί με διευθέτηση μεταξύ των μερών, ή σε οποιαδήποτε τέτοια διαφορά που πρόκειται να επιλυθεί σύμφωνα με διμερή ή πολυμερή συμφωνία δεσμευτική για τα μέρη αυτά.

β) Διαφορές σχετικά με στρατιωτικές δραστηριότητες, περιλαμβανομένων στρατιωτικών δραστηριοτήτων από κρατικά πλοία και αεροσκάφη, που βρίσκονται σε μη εμπορική υπηρεσία καθώς και δραστηριότητες για την εφαρμογή των νόμων σχετικά με την άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων ή δικαιοδοσίας που δεν περιλαμβάνονται στη δικαιοδοσία ενός δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 297 παράγραφος 2 ή 3·

γ) Διαφορές σχετικά με τις οποίες το συμβούλιο ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ασκεί τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν από το χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, εκτός αν το συμβούλιο ασφαλείας αποφασίσει να αφαιρέσει το θέμα από την ημερήσια διάταξή του ή καλέσει τα μέρη να επιλύσουν αυτές με τα μέσα που προβλέπει η παρούσα σύμβαση.

2. Κράτος μέρος το οποίο έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1 μπορεί οποτεδήποτε να την αποσύρει ή να συμφωνήσει να υποβάλλει διαφορά που έχει αποκλεισθεί με τέτοια δήλωση σε οποιαδήποτε διαδικασία που καθορίζεται στην παρούσα σύμβαση.

3. Κράτος μέρος το οποίο έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1 δεν δικαιούται να υποβάλλει οποιαδήποτε διαφορά που εμπίπτει στην εξαιρούμενη κατηγορία διαφορών σ' οποιαδήποτε διαδικασία της παρούσας σύμβασης έναντι άλλου κράτους μέρους, χωρίς τη συναίνεση του μέρους τούτου.

4. Αν ένα από τα κράτη μέρη έχει προβεί σε δήλωση δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο α), οποιοδήποτε άλλο κράτος μέρος μπορεί να υποβάλει οποιαδήποτε διαφορά που εμπίπτει στην εξαιρούμενη κατηγορία έναντι του δηλώσαντος μέρους στη διαδικασία που καθορίζεται στη δήλωση αυτή.

5. Νέα δήλωση, ή η απόσυρση δήλωσης δεν επηρεάζει με κανένα τρόπο διαδικασίες που εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εκτός αν τα μέρη συμφωνούν διαφορετικά.

6. Δηλώσεις και ειδοποιήσεις για απόσυρση δηλώσεων δυνάμει του παρόντος άρθρου κατατίθενται στο γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος διαβιβάζει αντίγραφο αυτών στα κράτη μέρη.

Άρθρο 299

Δικαίωμα των μερών να συμφωνούν διαδικασία

1. Διαφορά που έχει αποκλεισθεί δυνάμει του άρθρου 297 ή έχει εξαιρεθεί κατόπιν δηλώσεως γενομένης δυνάμει του άρθρου 298 από τις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που προβλέπονται στο τμήμα 2 μπορεί να υποβληθεί στις διαδικασίες αυτές μόνο κατόπιν συμφωνίας των μερών στη διαφορά.

2. Τίποτα στο παρόν τμήμα αυτό δεν παρακωλύει το δικαίωμα των μερών στη διαφορά να συμφωνήσουν σε κάποια άλλη διαδικασία για την επίλυση της διαφοράς αυτής ή να επιτύχουν φιλική διευθέτηση.

ΜΕΡΟΣ XVI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 300

Καλή πίστη και κατάχρηση δικαιώματος

Τα κράτη μέρη εκπληρώνουν με καλή πίστη τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται με την παρούσα σύμβαση και θα ασκούν τα δικαιώματα, τη δικαιοδοσία και τις ελευθερίες που αναγνωρίζονται από τη παρούσα σύμβαση κατά τρόπο που δεν αποτελεί κατάχρηση δικαιώματος.

Άρθρο 301

Ειρηνικές χρήσεις των θαλασσών

Κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους και την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παρούσας σύμβασης, τα κράτη μέρη απέχουν από κάθε απειλή ή χρήση βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητας ή πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε κράτους, ή (από άλλες πράξεις) κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο ασυμβίβαστο προς τις αρχές του διεθνούς δικαίου που περιέχονται στο χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 302

Αποκάλυψη πληροφοριών

Χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα κάθε κράτους μέρους να προσφεύγει στις διαδικασίες για την επίλυση διαφορών που προβλέπονται στην παρούσα σύμβαση καμιά διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν θα θεωρείται ότι απαιτεί από

ένα κράτος μέρος κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του δυνάμει της παρούσας σύμβασης, να παρέχει πληροφορίες των οποίων η αποκάλυψη είναι αντίθετη στα ουσιώδη συμφέροντα της ασφάλειάς του.

Άρθρο 303

Αρχαιολογικά και ιστορικά αντικείμενα που βρίσκονται στη θάλασσα

1. Τα κράτη έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν αντικείμενα αρχαιολογικού και ιστορικού χαρακτήρα που βρίσκονται στη θάλασσα και συνεργάζονται για το σκοπό αυτό.

2. Με σκοπό τον έλεγχο της εμπορίας τέτοιων αντικειμένων, το παράκτιο κράτος μπορεί, εφαρμόζοντας το άρθρο 33, να θεωρήσει ότι η ανέλκυσή τους από το βυθό της θάλασσας μέσα στη ζώνη που αναφέρεται στο άρθρο αυτό χωρίς την έγκριση του αποτελεί παραβίαση μέσα στο έδαφός του ή τη χωρική του θάλασσα των νόμων και κανονισμών που προβλέπονται στο ίδιο άρθρο.

3. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν θίγει τα δικαιώματα των εξακριβωμένων ιδιοκτητών, το δίκαιο της ναυαγιαίρεσης ή άλλους κανόνες ναυτικού δικαίου ή τους νόμους και πρακτική σχετικά με τις πολιτιστικές ανταλλαγές.

4. Το άρθρο αυτό δεν επηρεάζει άλλες διεθνείς συμφωνίες σχετικά με την προστασία αντικειμένων αρχαιολογικού και ιστορικού χαρακτήρα.

Άρθρο 304

Ευθύνη και υποχρέωση αποζημίωσης για ζημιά

Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης σχετικά με την ευθύνη σε περίπτωση ζημιάς δεν θίγουν την εφαρμογή υφισταμένων κανόνων και την ανάπτυξη περαιτέρω κανόνων σχετικών με την ευθύνη δυνάμει του διεθνούς δικαίου.

ΜΕΡΟΣ XVII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 305

Υπογραφή

1. Η παρούσα σύμβαση θα είναι ανοικτή για υπογραφή:

α) από όλα τα κράτη·

β) από τη Ναμίμπια, εκπροσωπούμενη από το συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών για τη Ναμίμπια·

γ) από όλα τα συνδεδεμένα αυτόνομα κράτη τα οποία έχουν επιλέξει το καθεστώς αυτό με πράξη αυτοδιάθεσης υπό την επίβλεψη και έγκριση των Ηνωμένων Εθνών σύμφωνα με την απόφαση 1514 (XV) της γενικής συνέλευσης και τα οποία έχουν αρμοδιότητα σε θέματα διεπόμενα από την παρούσα σύμβαση συμπεριλαμβανομένης και της σύναψης συνθηκών σχετικά με αυτά τα θέματα·

δ) από όλα τα συνδεδεμένα αυτόνομα κράτη τα οποία, δυνάμει των εγγράφων σύνδεσής τους, έχουν αρμοδιότητα για τα θέματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση, καθώς και για τη σύναψη συνθηκών σχετικά με αυτά τα θέματα·

ε) από όλα τα εδάφη τα οποία απολαύουν πλήρους εσωτερικής αυτονομίας, που αναγνωρίζεται ως τέτοια από τα Ηνωμένα Έθνη, αλλά τα οποία δεν έχουν αποκτήσει πλήρη ανεξαρτησία σύμφωνα με την απόφαση 1514 (XV) της γενικής συνέλευσης και τα οποία έχουν αρμοδιότητα στα θέματα που διέπονται από τη παρούσα σύμβαση καθώς και για την σύναψη συνθηκών σχετικών με αυτά τα θέματα·

στ) από διεθνείς οργανισμούς σύμφωνα με το παράρτημα IX.

2. Η σύμβαση αυτή θα παραμείνει ανοικτή για υπογραφή έως τις 9 Δεκεμβρίου 1984 στο Υπουργείο Εσωτερικών της Τζαμαϊκας και επίσης στην έδρα των Ηνωμένων Έθνων στη Νέα Υόρκη από 1ης Ιουλίου 1983 έως τις 9 Δεκεμβρίου 1984.

Άρθρο 306

Επικύρωση και επίσημη επιβεβαίωση

Η σύμβαση αυτή υπόκειται σε επικύρωση από τα κράτη, τις άλλες οντότητες που μνημονεύονται στο άρθρο 305, παράγραφος 1 στοιχεία β), γ), δ) και ε) και σε επίσημη επιβεβαίωση σύμφωνα με το παράρτημα IX, από τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 305 παράγραφος 1 στοιχείο στ). Τα έγγραφα επικύρωσης και επίσημης επιβεβαίωσης θα κατατίθενται στο γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 307

Προσχώρηση

Η παρούσα σύμβαση παραμένει ανοικτή για προσχώρηση από τα κράτη και τις άλλες οντότητες που μνημονεύονται στο άρθρο 305. Προσχώρηση των οντοτήτων που μνημονεύονται στο άρθρο 305 παράγραφο 1 στοιχείο στ), γίνεται σύμφωνα με το παράρτημα XI. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 308

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εξηκοστού οργάνου επικύρωσης ή προσχώρησης.

2. Για κάθε κράτος που επικυρώνει ή προσχωρεί στην παρούσα σύμβαση μετά την κατάθεση του εξηκοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, η σύμβαση αρχίζει να ισχύει την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του οργάνου επικύρωσης ή προσχώρησής του, με την επιφύλαξη της παραγράφου 1.

3. Η συνέλευση της αρχής συνέρχεται κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της παρούσας Σύμβασης και εκλέγει το συμβούλιο της αρχής. Το πρώτο συμβούλιο συγκροτείται κατά τρόπο σύμφωνο με το σκοπό του άρθρου 161 σε περίπτωση που οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν μπορούν να εφαρμοσθούν αυστηρά.

4. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες που εκπονούνται από την προπαρασκευαστική επιτροπή εφαρμόζονται προσωρινά μέχρις ότου υιοθετηθούν επίσημα από την αρχή σύμφωνα με το μέρος XI.

5. Η αρχή και τα όργανά της ενεργούν σύμφωνα με την απόφαση II της τρίτης διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας που αφορά τις προπαρασκευαστικές επενδύσεις καθώς και με τις αποφάσεις της προπαρασκευαστικής επιτροπής που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της απόφασης αυτής.

Άρθρο 309

Επιφυλάξεις και εξαιρέσεις

Καμιά επιφύλαξη ή εξαίρεση δεν μπορεί να γίνει στην παρούσα σύμβαση εκτός αν αυτή επιτρέπεται ρητά από άλλα άρθρα της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 310

Διακηρύξεις και δηλώσεις

Το άρθρο 309 δεν απαγορεύει σ' ένα κράτος κατά την υπογραφή, επικύρωση ή προσχώρηση στην παρούσα σύμβαση, να προβεί σε διακηρύξεις ή δηλώσεις, όπως και να διατυπώνεται ή ονομάζεται με σκοπό, μεταξύ άλλων, την εναρμόνιση των νόμων και κανονισμών του με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης υπό την προϋπόθεση ότι οι διακηρύξεις ή δηλώσεις αυτές δεν αποσκοπούν στον αποκλεισμό ή στην τροποποίηση της νομικής ισχύος των διατάξεων της παρούσας σύμβασης κατά την εφαρμογή τους στο κράτος αυτό.

Άρθρο 311

Σχέση με άλλες συμβάσεις και διεθνείς συμφωνίες

1. Η παρούσα σύμβαση υπερισχύει, μεταξύ των κρατών μερών, των συμβάσεων της Γενεύης, της 29ης Απριλίου 1958, για το δίκαιο της θάλασσας.

2. Η παρούσα σύμβαση δεν μεταβάλλει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών μερών που πηγάζουν από άλλες συμφωνίες συνάδουσες με την παρούσα σύμβαση και που δεν θίγουν την απολαυή από άλλα κράτη μέρη των δικαιωμάτων τους ή την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παρούσας σύμβασης.

3. Δύο ή περισσότερα κράτη μέρη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες που τροποποιούν ή αναστέλλουν την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης, εφαρμοζόμενες αποκλειστικά στις μεταξύ τους σχέσεις υπό την προϋπόθεση ότι οι συμφωνίες αυτές δεν αφορούν σε διάταξη από την οποία η παρέκκλιση δεν είναι συμβατή με την αποτελεσματική εκτέλεση του αντικειμένου και του σκοπού της παρούσας σύμβασης και υπό την προϋπόθεση περαιτέρω ότι τέτοιες συμφωνίες δεν θίγουν την εφαρμογή των βασικών αρχών που περιέχονται σ' αυτή και οτι οι διατάξεις των συμφωνιών αυτών δεν θίγουν την απολαυή από άλλα κράτη μέρη των δικαιωμάτων τους ή την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παρούσας σύμβασης.

4. Κράτη μέρη που προτίθενται να συνάψουν συμφωνία που αναφέρεται στην παράγραφο 3 οφείλουν να γνωστοποιούν στα άλλα κράτη μέρη, μέσω του θεματοφύλακα της παρούσας σύμβασης, την πρόθεσή τους να συνάψουν τη συμφωνία, καθώς και τις τροποποιήσεις ή την αναστολή που προβλέπει αυτή η συμφωνία.

5. Το παρόν άρθρο δεν θίγει διεθνείς συμφωνίες οι οποίες ρητά επιτρέπονται ή διαφυλάσσονται από άλλα άρθρα της παρούσας σύμβασης.

6. Τα κράτη μέρη συμφωνούν ότι καμιά τροποποίηση δεν μπορεί να γίνει στη βασική αρχή που αφορά στην κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας και που διατυπώνεται στο 136 και ότι δεν θα καταστούν συμβαλλόμενα μέρη σ' οποιαδήποτε συμφωνία που θα παραβιάζει την αρχή αυτή.

Άρθρο 312

Τροποποίηση

1. Με την εκπνοή δεκαετούς περιόδου υπολογιζόμενης από της ημερομηνίας έναρξης ισχύος της σύμβασης αυτής, κάθε κράτος μέρος μπορεί με γραπτή ανακοίνωση προς το γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, να προτείνει συγκεκριμενες τροποποιήσεις της σύμβασης αυτής εκτός από εκείνες που αφορούν στις δραστηριότητες στην περιοχή και να ζητήσει τη σύγκληση διάσκεψης προς εξέταση των προτεινόμενων αυτών τροποποιήσεων. Ο γενικός γραμματέας κυκλοφορεί την ανακοίνωση αυτή σε όλα τα κράτη μέρη. Αν μέσα σε δώδεκα μήνες από της ημερομηνίας της κυκλοφορίας της ανακοίνωσης, τουλάχιστον τα μισά κράτη μέρη απαντήσουν θετικά στο αίτημα αυτό, ο γενικός γραμματέας συγκαλεί τη διάσκεψη.

2. Εφαρμοστέα διαδικασία λήψης απόφασης στην τροποποιητική διάσκεψη θα είναι ίδια με αυτή που εφαρμόστηκε

στην τρίτη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας εκτός αν αποφασίσει διαφορετικά η διάσκεψη. Η διάσκεψη πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια για επίτευξη συμφωνίας επί των τροποποιήσεων δια της μεθόδου της μη εγέρσεως αντιρρήσεων και δεν θα πρέπει να διεξάγεται ψηφοφορία επ' αυτών προτού εξαντληθούν όλες οι προσπάθειες για να επιτευχθεί ομοφωνία.

Άρθρο 313

Τροποποίηση με απλοποιημένη διαδικασία

1. Κάθε κράτος μέρος μπορεί, με γραπτή ανακοίνωση προς το γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, να προτείνει τροποποίηση της παρούσας σύμβασης εκτός από τροποποιήσεις που αφορούν σε δραστηριότητες στην περιοχή, προκειμένου να υιοθετηθεί με την απλοποιημένη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο αυτό χωρίς τη σύγκληση διάσκεψης. Ο γενικός γραμματέας θα κυκλοφορεί την ανακοίνωση σε όλα τα κράτη μέρη.

2. Αν μέσα σε δώδεκα μήνες από της ημερομηνίας της κυκλοφορίας της ανακοίνωσης, ένα κράτος μέρος προβάλει αντίρρηση στην προτεινόμενη τροποποίηση ή στην πρόταση για υιοθέτηση της με απλοποιημένη διαδικασία, η τροποποίηση θεωρείται απορριφθείσα. Ο γενικός γραμματέας θα πληροφορεί σχετικά όλα τα κράτη μέρη αμέσως.

3. Αν δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία της κυκλοφορίας της ανακοίνωσης, κανένα κράτος δεν έχει προβάλλει αντίρρηση στην προτεινόμενη τροποποίηση ή στην πρόταση για υιοθέτησή της με απλοποιημένη διαδικασία, η προτεινόμενη τροποποίηση θεωρείται υιοθετηθείσα. Ο γενικός γραμματέας πληροφορεί όλα τα κράτη μέρη ότι η προτεινόμενη τροποποίηση έχει υιοθετηθεί.

Άρθρο 314

Τροποποιήσεις των διατάξεων της παρούσας σύμβασης των σχετιζομένων αποκλειστικά με δραστηριότητες στην περιοχή

1. Κάθε κρατος μέρος μπορεί με γραπτή ανακοίνωση προς το γενικό γραμματέα της αρχής να προτείνει τροποποίηση των διατάξεων της παρούσας σύμβασης που αφορούν αποκλειστικά σε δραστηριότητες στην περιοχή περιλαμβανομένου του παραρτήματος VI τμήμα 4. Ο γενικός γραμματέας κυκλοφορεί την ανακοίνωση αυτή σε όλα τα κράτη μέρη. Η προτεινόμενη τροποποίηση υπόκειται στην έγκριση της συνέλευσης αφού προηγουμένως εγκριθεί από το συμβούλιο, Οι αντιπρόσωποι των κρατών μερών στα όργανα αυτά είναι πλήρως εξουσιοδοτημένοι να εξετάζουν και εγκρίνουν την προτεινόμενη τροποποίηση. Η προτεινόμενη τροποποίηση, όπως εγκρίνεται από το συμβούλιο και τη συνέλευση, θεωρείται ως υιοθετηθείσα.

2. Πριν από την έγκριση οποιασδήποτε τροποποίησης δυνάμει της παραγράφου 1 το συμβούλιο και η συνέλευση διασφαλίζουν ότι αυτή δεν θίγει το σύστημα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των πόρων της περιοχής εν αναμονή της αναθεωρητικής διάσκεψης, σύμφωνα με το άρθρο 155.

Άρθρο 315

Υπογραφή, επικύρωση, προσχώρηση και αυθεντικά κείμενα τροποποιήσεων

1. Οι τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης μόλις υιοθετηθούν είναι ανοικτές για υπογραφή από τα κράτη μέρη, για περίοδο δώδεκα μηνών από της ημερομηνίας υιοθέτησης στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στην ίδια την τροποποίηση.

2. Τα άρθρα 306, 307 και 320 εφαρμόζονται σε όλες τις τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 316

Έναρξη ισχύος τροποποιήσεων

1. Οι τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης, εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 5, αρχίζουν να ισχύουν για τα κράτη μέρη που επικυρώνουν ή προσχωρούν σ' αυτές την τριακοστή ημέρα μετά από την ημερομηνία κατάθεσης των εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης των δύο τρίτων των κρατών μερών ή των 60 κρατών μερών, οποιοσδήποτε από τους αριθμούς αυτούς είναι ο μεγαλύτερος. Οι τροποποιήσεις αυτές δεν θίγουν την απολαυή από τα άλλα κράτη μέρη των δικαιωμάτων τους ή την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

2. Μία τροποποίηση μπορεί να προβλέπει ότι για την έναρξη ισχύος αυτής απαιτείται μεγαλύτερος αριθμός επικυρώσεων ή προσχωρήσεων από εκείνον που απαιτεί το παρόν άρθρο.

3. Για κάθε κράτος μέρος που επικυρώνει ή προσχωρεί σε μιά τροποποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μετά από την κατάθεση του απαιτούμενου αριθμού οργάνων επικύρωσης ή προσχώρησης, η τροποποίηση αρχίζει να ισχύει την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το κράτος μέρος αυτό του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησής του.

4. Κάθε κράτος το οποίο καθίσταται μέρος στην παρούσα σύμβαση μετά την έναρξη της ισχύος μιάς τροποποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, θεωρείται, ελλείψει εκπεφρασμένης διαφορετικής πρόθεσης από το κράτος αυτό ως:

α) μέρος στην παρούσα σύμβαση όπως αυτή τροποποιήθηκε, και

β) μέρος στην μή τροποποιημένη σύμβαση αναφορικά με κάθε κράτος μέρος το οποίο δεν δεσμεύεται από την τροποποίηση.

5. Κάθε τροποποίηση που αφορά αποκλειστικά στις δραστηριότητες και κάθε τροποποίηση του παραρτήματος VI τίθεται σε ισχύ για όλα τα κράτη μέρη ένα χρόνο μετά την

ημερομηνία κατάθεσης των οργάνων επικύρωσης ή προσχώρησης των τριών τετάρτων των κρατών μερών.

6. Κάθε κράτος το οποίο καθίσταται μέρος στην παρούσα σύμβαση μετά την θέση σε ισχύ των τροποποιήσεων σύμφωνα με την παράγραφο 5, θεωρείται ώς μέρος της παρούσας σύμβασης όπως αυτή τροποποιήθηκε.

Άρθρο 317

Καταγγελία

1. Ενα κράτος μέρος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα σύμβαση με γραπτή γνωστοποίηση προς το γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και μπορεί να αναφέρει τους λόγους της καταγγελίας. Η μή αναφορά των λόγω δεν θίγει την ισχύ της καταγγελίας. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης, εκτός άν η γνωστοποίηση καθορίζει μεταγενέστερη ημερομηνία.

2. Κράτος δεν απαλάσσεται συνεπεία της καταγγελίας από της οικονομικές και συμβατικές υποχρεώσεις που προέκυψαν όταν ήταν μέρος της σύμβασης αυτής ούτε και καταγγελία επηρεάζει οποιοδήποτε δικαίωμα υποχρέωση ή τη νομική θέση του κράτους αυτού που δημιουργήθηκε από την εφαρμογή της σύμβασης αυτής, πριν από τον τερματισμό της από το κράτος αυτό.

3. Η καταγγελία με κανένα τρόπο δεν θίγει το καθήκον κάθε κράτους μέρους να εκπληρώνει κάθε υποχρέωση που περιέχεται στην παρούσα σύμβαση και στην οποία θα υπόκειτο δυνάμει του διεθνούς δικαίου, ανεξάρτητα από την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 318

Καθεστώς των παραρτημάτων

Τα παραρτήματα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας Σύμβασης και πλήν αντίθετης ρητής διάταξης, αναφορά στην παρούσα σύμβαση ή σε ένα από τα μέρη αυτής, περιλαμβάνει και αναφορά στα σχετικά παραρτήματα.

Άρθρο 319

Θεματοφύλακας

1. Ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών είναι ο θεματοφύλακας της παρούσας σύμβασης και των σχετικών με αυτή τροποποιήσεων.

2. Επιπρόσθετα με τα καθήκοντά του ως θεματοφύλακα, ο γενικός γραμματέας:

α) αναφέρει σε όλα τα κράτη μέρη, στην αρχή και στους αρμοδίους διεθνείς οργανισμούς τα θέματα γενικής φύσης που προκύπτουν αναφορικά με την παρούσα σύμβαση·

β) γνωστοποιεί στην αρχή τις επικυρώσεις και επίσημες επιβεβαιώσεις και προσχωρήσεις στην παρούσα σύμβαση και τις σχετικές τροποποιήσεις καθώς και τις καταγγελίες της παρούσας σύμβασης·

γ) γνωστοποιεί στα κράτη μέρη τις συμφωνίες σύμφωνα με το άρθρο 311 παράγραφος 4·

δ) κυκλοφορεί τις τροποποιήσεις που υιοθετούνται σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση στα κράτη μέρη για επικύρωση ή προσχώρηση·

ε) συγκαλεί τις αναγκαίες συνόδους των κρατών μερών σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση·

3. α) Ο γενικός γραμματέας διαβιβάζει επίσης στους παρατηρητές που αναφέρονται στο άρθρο 156:

i) τις αναφορές που μνημονεύονται στην παράγραφο 2 α),

ii) Τις γνωστοποιήσεις που μνημονεύονται στην παράγραφο 2 στοιχεία β) και γ), και

iii) Τα κείμενα των τροποποιήσεων που μνημονεύονται στην παράγραφο 2 στοιχείο δ) για ενημέρωσή τους·

β) ο γενικός γραμματέας προσκαλεί επίσης τους παρατηρητές αυτούς στις συνόδους των κρατών μερών που μνημονεύονται στην παράγραφο 2 στοιχείο ε).

Άρθρο 320

Αυθεντικό κείμενο

Το πρωτότυπο της παρούσας σύμβασης, της οποίας τα κείμενα στην αγγλική, αραβική, γαλλική, ισπανική, κινεζική και ρωσσική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθενται σύμφωνα με το άρθρο 305 παράγραφος 2 στον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών,

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι, δεόντως προς τούτο εξουσιοδοτημένοι, υπέγραφαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στο Μοντέγκο Μπαίυ στις 10 Δεκεμβρίου του χίλια εννιακόσια ογδόντα δύο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΑΚΡΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

1.	Τόννος μακρόπτερο:ς	Thunnus allalunga
2.	Τόννος:	Thunnus thynnus
3.	Τόννος παχύσαρκος:	Thunnus obesus
4.	Παλαμίδα ωκεάνια:	Katsuwonus pelanis
5.	Τόννος κιτρινόπτερος:	Thunnus albacares
6.	Τόννος μαυρόπτερος:	Thunnus atlanticus
7.	Καρβούνι:	Euthunnus alletteratus; Euthunnus agginis
8.	Νότιος τόννος:	Thunnus maccoyii
9.	Κοπάνι:	Auxis thazard; Auxis rochei
10.	Στρωματέες:	Οικογένεια Branidae
11.	—	Tetrapturus angustirostris· Tetrapturus belone· Tetrapturus pfluegeri· Tetrapterus alibidus· Tetrapterus audax· Tetrapturus georgei· Makaira mazara· Makaira indica· Makaira nigricans
12.	Ιστιοφόρα:	Istiophorus platypterus· Istiophorus albicans
13.	Ξιφίες:	Xiphias gladius
14.	Σαύροι:	Ζαργάνα Scomberesox saurus· Cololabis saira· Cololabis adocetus· Scombersox saurus scombroides
15.	Δελφίνι:	Κυνηγός, Coryphaena hippurus· Coryphaena
16.	Ωκεάνιοι καρχαρίες:	Hexanchus griseus· Cetorhinus haxihus; Οικογένεια αλοπίδες· Rhincodon typus Οικογένεια καρχαρινίδες· Οικογένεια σφυρνίδες· Οικογένεια Isurida
17.	Κητοειδή:	Οικογένεια Φυσητηρίδες· Οικογένεια φαλαινοπτερίδες· Οικογένεια φαλαινίδας· Οικογένεια εσριγτιίδες· Οικογένεια μονοδοντίδες· Οικογένεια ζιφιίδες· Οικογένεια δελφινίδες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΦΑΛΟΚΡΗΠΙΔΑΣ

Άρθρο 1

Σύφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76, συνιστάται Επιτροπή για τα όρια της υφαλοκρηπίδας πέραν των 200 ναυτικών μιλίων σύμφωνα με τα πιο κάτω άρθρα:

Άρθρο 2

1. Η Επιτροπή αποτελείται απο 21 μέλη που είναι ειδικοί στον τομέα της γεωλογίας, γεωφυσικής και υδατογραφίας, εκλεγμένοι από τα κράτη μέρη της παρούσας σύμβασης από τους υπηκόους τους, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την ανάγκη εξασφάλισης δίκαιης γεωγραφικής εκπροσώπευσης, που υπηρετούν υπό την προσωπική τους ιδιότητα.

2. Οι αρχικές εκλογές, θα γίνουν όσο το δυνατόν νωρίτερα και πάντως εντός 18 μηνών μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης. Τουλάχιστον τρείς μήνες πριν από την ημερομηνία κάθε εκλογής, ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών απευθύνει επιστολή στα κράτη μέρη, καλώντας αυτά για υποβολή υποψηφιοτήτων, κατόπιν κατάλληλων περιφερειακών διαβουλεύσεων, εντός τριών μηνών. Ο γενικός γραμματέας καταρτίζει κατάλογο κατ' αλφαβητική σειρά όλων των υποψηφίων και τον υποβάλλει σε όλα τα κράτη μέρη.

3. Η εκλογή των μελών της επιτροπής λαμβάνει χώρα σε συνάντηση των κρατών μερών που συγκαλείται από το γενικό γραμματέα στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών. Στη συνάντηση αυτή στην οποία αποτελούν απαρτία τα δύο τρίτα των κρατών μερών, τα πρόσωπα που εκλέγονται στην επιτροπή θα είναι αυτοί οι υποψήφιοι που συγκεντρώνουν πλειοψηφία δύο τρίτων των ψήφων των εκπροσώπων των κρατών μερών που είναι παρόντες και ψηφίζουν. Από καθε γεωγραφική περιφέρεια θα εκλέγονται όχι λιγότερα από τρία μελη.

4. Τα μέλη της επιτροπής εκλέγονται για μιά θητεία πέντε ετών και είναι επανεκλέξιμα.

5. Το κράτος μέρος που υπέβαλε την υποψηφιότητα ενός μέλους της επιτροπής αναλαμβάνει τα έξοδα αυτού του μέλους ενώ αυτό εκτελεί καθήκοντα της επιτροπής. Το ενδιαφερόμενο παράκτιο κράτος αναλαμβάνει τα έξοδα που προκύπτουν αναφορικά με τις συμβουλευτικές γνώμες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του παρόντος παραρτήματος. Η γραμματεία της επιτροπής παρέχεται από τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 3

1. Οι αρμοδιότητες της επιτροπής είναι:

α) η εξέταση των δεδομένων και άλλου υλικού που θα υποβάλλεται από τα παράκτια κράτη αναφορικά με τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας σε περιοχές όπου αυτά τα όρια εκτείνονται πέραν των 200 ναυτικών μιλίων και η διατύπωση συστάσεων σύμφωνα με το άρθρο 76 και τη δήλωση κατανόησης που υιοθετήθηκε στις 29 Αυγούστου 1980 από τη τρίτη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας.

β) η παροχή επιστημονικών και τεχνικών συμβουλευτικών γνωμών αν ζητηθούν από το ενδιαφερόμενο παράκτιο κράτος κατά την προπαρασκευή των δεδομένων που αναφέρονται στο στοιχείο α)

γ) η Επιτροπή μπορεί να συνεργάζεται στην έκταση που θεωρείται αναγκαίο και χρήσιμο, με τη διακυβερνητική ωκεανογραφική επιτροπή της Ουνέσκο, το διεθνή υδρογραφικό οργανισμό και άλλους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς με σκοπό την ανταλλαγή επιστημονικών και τεχνικών πληροφοριών που θα μπορούσαν να βοηθήσουν την επιτροπή στην εκτέλεση των καθηκόντων της.

Άρθρο 4

Σε περίπτωση που το παράκτιο κράτος σκοπεύει να καθιερώσει, σύμφωνα με το άρθρο 76, τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας τους πέρα από τα 200 ναυτικά μίλια, καταθέτει στοιχεία των ορίων αυτών στην Επιτροπή μαζί με σχετικά επιστημονικά και τεχνικά δεδομένα, το ταχύτερο δυνατό, αλλά σε κάθε περίπτωση εντός δέκα ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης για το κράτος αυτό. Παράλληλα, το παράκτιο κράτος θα καταθέτει και τα ονόματα των μελών της επιτροπής που παρείχαν επιστημονικές και τεχνικές συμβουλές.

Άρθρο 5

Εκτός αν η επιτροπή αποφασίσει διαφορετικά, η επιτροπή λειτουργεί δια υποεπιτροπών επτά μελών διοριζομένων κατά ισόρροπο τρόπο, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών στοιχείων στις παραπάνω εκθέσεις των παράκτιων κρατών. Υπήκοοι του παράκτιου κράτους που προβαίνει στην κατάθεση της έκθεσης, οι οποίοι είναι και μέλη της Επιτροπής, καθώς και οποιοδήποτε μέλος της επιτροπής που βοήθησε το παράκτιο κράτος χορηγώντας του επιστημονικές και τεχνικές συμβουλές σχετικά με την οριοθέτηση δεν θα είναι μέλη της υποεπιτροπής που ασχολείται με την κατάθεση της έκθεσης αυτής αλλά έχει το δικαίωμα συμμετοχής ως μέλος στις εργασίες της επιτροπής που αφορούν την έκθεση. Το παράκτιο Κράτος που υπέβαλε την έκθεση στην επιτροπή μπορεί να στείλει εκπροσώπους το να συμμετάσχουν στις σχετικές εργασίες χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Άρθρο 6

1. Η υποεπιτροπή υποβάλλει τις συστάσεις της στην επιτροπή.

2. Η έγκριση από την επιτροπή των συστάσεων της υποεπιτροπής απαιτεί πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφιζόντων μελών της επιτροπής.

3. Οι συστάσεις της επιτροπής υποβάλλονται γραπτώς στο παράκτιο κράτος που υπέβαλε την έκθεση και στον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 7

Τα παράκτια κράτη καθιερώνουν τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 παράγραφος 8 και σύμφωνα με τις προσήκουσες εθνικές διαδικασίες.

Άρθρο 8

Σε περίπτωση διαφωνίας του παράκτιου κράτους με τις συστάσεις της επιτροπής, το παράκτιο κράτος υποβάλλει μέσα σε εύλογα χρονικά όρια, αναθεωρημένη τη νέα κατάθεση στην επιτροπή.

Άρθρο 9

Οι ενέργειες της επιτροπής δεν θίγουν θέματα που αναφέρονται στη χάραξη των ορίων μεταξύ κρατών των οποίων οι ακτές είναι έναντι ή προσκείμενες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ, ΤΗΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Άρθρο 1

Δικαιώματα επί των ορυκτών

Τα δικαιώματα επί των ορυκτών κτώνται κατά την εξόρυξή τους σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης.

Άρθρο 2

Προκαταρκτικές έρευνες

1. α) Η αρχή ενθαρρύνει τις προκαταρκτικές έρευνες στην περιοχή·

β) οι προκαταρτικές έρευνες αρχίζουν μόνον εφόσον η αρχή λάβει από τον υποψήφιο ερευνητή γραπτή ικανοποιητική δήλωση με την οποία αυτός αναλαμβάνει την υποχρέωση να συμμορφώνεται με τις διατάξεις της σύμβασης και τους κανόνες και κανονισμούς της αρχής, που αναφέρονται στην προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος, τη συνεργασία στα προγράμματα εκπαίδευσης σύμφωνα με τα άρθρα 143 και 144 και να δέχεται το σχετικό έλεγχο, εκ μέρους της αρχής. Συγχρόνως με τη δήλωση αυτή ο υποψήφιος ερευνητής γνωστοποιεί στην αρχή τα κατά προσέγγιση πλατύτερα όρια της ή των περιοχών στις οποίες θα διεξαγάγει τις προκαταρκτικές έρευνες·

γ) προκαταρκτικές έρευνες μπορούν να διεξάγονται ταυτόχρονα από πολλούς ερευνητές στην ίδια ή στις ίδιες περιοχές.

2. Η διεξαγωγή των προκαταρκτικών ερευνών δεν παρέχει στον ερευνητή κανένα δικαίωμα στους πόρους. Εν τούτοις, ο ερευνητής έχει το δικαίωμα να λαμβάνει από τους πόρους της περιοχής μία ικανοποιητική ποσότητα για δειγματοληπτική έρευνα.

Άρθρο 3

Εξερεύνηση και εκμετάλλευση

1. Η επιχείρηση, τα κράτη μέρη και οι άλλες οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 153 παράγραφος 2 στοιχείο β) μπορούν να υποβάλουν στην αρχή, για αποδοχή, προγράμματα εργασιών που αναφέρονται σε δραστηριότητες στην περιοχή.

2. Η επιχείρηση μπορεί να υποβάλει αίτηση για οποιοδήποτε τμήμα της περιοχής οι αιτήσεις όμως που υποβάλλονται από άλλους για παρακρατούμενες από την επιχείρηση περιοχές πρέπει να ικανοποιούν επιπλέον τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 του παρόντος παραρτήματος.

3. Η έρευνα και η εκμετάλλευση διεξάγονται μόνον στις περιοχές που καθορίζονται στα προγράμματα εργασιών τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 153 παράγραφος 3 και τα οποία έχουν γίνει αποδεκτά από την αρχή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής.

4. Τα προγράμματα εργασιών τα οποία γίνονται αποδεκτά πρέπει:

α) να είναι σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής·

β) να διασφαλίζουν σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 4 τον έλεγχο, εκμέρους της αρχής, των δραστηριοτήτων που ασκούνται στην περιοχή·

γ) να παρέχουν στον επιχειρηματία, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής αποκλειστικό δικαίωμα εξερευνήσεως και εκμεταλλεύσεως των ειδικών κατηγοριών πόρων που βρίσκονται στην περιοχή την οποία καλύπτει το πρόγραμμα εργασίας. Εάν, εν τούτοις, ο υποψήφιος υποβάλει πρόγραμμα εργασίας το οποίο καλύπτει μόνον το στάδιο της εξερεύνησης, ή μόνον το στάδιο της εκμετάλλευσης, εφόσον το σχέδιο εγκριθεί, παρέχεται αποκλειστικό δικαίωμα μόνον για το στάδιο το οποίο καλύπτει.

5. Με εξαίρεση τα προγράμματα εργασιών τα οποία υποβάλλει η επιχείρηση, κάθε πρόγραμμα εργασίας, εφόσον εγκριθεί από την αρχή, θα έχει τη μορφή συμβολαίου το οποίο υπογράφουν η αρχή και ο επιχειρηματίας ή οι επιχειρηματίες.

Άρθρο 4

Προσόντα των υποψηφίων

1. Εκτός από την επιχείρηση, υποψήφιοι με τα απαιτούμενα προσόντα θεωρούνται εκείνοι οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 153 παράγραφος 2 στοιχείο β), που αναφέρονται στην εθνικότητα, ή τον έλεγχο και εγγύηση, συμμορφώνονται με τις διαδικασίες και ανταποκρίνονται στα κριτήρια καταλληλότητας που έχει ορίσει η αρχή στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, τα ανωτέρω κριτήρια καταλληλότητας αναφέρονται στις οικονομικές δυνατότητες και τις τεχνικές ικανότητες του υποψηφίου και στον τρόπο με τον οποίο αυτός εξετέλεσε προηγούμενα συμβόλαια με την αρχή.

3. Για κάθε υποψήφιο είναι εγγυητής το κράτος μέρος του οποίου ο υποψήφιος είναι υπήκοος, εκτός εάν ο υποψήφιος έχει περισσότερες της μιας υπηκοότητες, όπως στην περίπτωση συνεργασίας ή κοινοπραξίας διαφόρων κρατών, οπότε όλα τα εμπλεκόμενα κράτη μέρη είναι εγγυητές του αιτούντος ή στην περίπτωση που ο υποψήφιος ελέγχεται ουσιαστικά από άλλο κράτος μέρος ή τους υπηκόους αυτού, οπότε και τα δύο κράτη μέρη είναι εγγυητές του αιτούντος.

Τα κριτήρια και η διαδικασία εφαρμογής των προϋποθέσεων του αναδόχου αναφέρονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής.

4. Σύμφωνα με το άρθρο 139, κράτος ή κράτη που είναι εγγυητές αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εξασφαλίσουν, στα πλαίσια της νομοθεσίας τους, την εκ μέρους του αιτούντος, του οποίου είναι εγγυητές, διεξαγωγή των δραστηριοτήτων στην περιοχή, σύμφωνα με τους όρους του συμβολαίου και τις υποχρεώσεις αυτού που απορρέουν από την παρούσα σύμβαση. Το κράτος, εν τούτοις, που είναι εγγυητής δεν ευθύνεται για τις ζημίες που προκαλούνται από παράλειψη του αναδόχου του οποίου είναι εγγυητής να τηρήσει τις υποχρεώσεις του, εφόσον έχει θεσπίσει νόμους και κανονισμούς και έχει λάβει διοικητικά μέτρα τα οποία στα πλαίσια της νομοθεσίας του είναι αρκούντως κατάλληλα να εξασφαλίζουν συμμόρφωση των προσώπων που υπάγονται στη δικαιοδοσία του, προς τις υποχρεώσεις τους.

5. Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των προσόντων, όταν ο υποψήφιος είναι κράτος μέρος, θα λαμβάνεται υπόψη ο χαρακτήρας αυτού ως κράτους.

6. Τα κριτήρια αξιολόγησης απαιτούν να αναλαμβάνουν οι υποψήφιοι στην αίτησή τους, χωρίς εξαίρεση, την υποχρέωση:

α) να δεσμεύονται και να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το μέρος XI, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής, τις αποφάσεις των οργάνων της αρχής και τους όρους του συμβολαίου που έχουν συνάψει με την αρχή·

β) να δέχονται έλεγχο, εκ μέρους της αρχής για τις δραστηριότητες που ασκούνται στην περιοχή, όπως το επιτρέπει η παρούσα σύμβαση, να προσκομίζουν στην αρχή έγγραφη βεβαίωση ότι θα εκτελούν, καλή τη πίστει, τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το συμβόλαιο·

γ) να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος παραρτήματος που αναφέρονται στη μεταφορά τεχνολογίας.

Άρθρο 5

Μεταφορά τεχνολογίας

1. Όταν υποβάλει πρόγραμμα εργασίας ο υποψήφιος προσκομίζει στην αρχή μία γενική περιγραφή του εξοπλισμού και των μεθόδων που θα χρησιμοποιηθούν για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων στην περιοχή και άλλες σχετικές και μη αποκλειστικές πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά της τεχνολογίας και τον τρόπο διαθέσεως αυτής.

2. Ο επιχειρηματίας ενημερώνει την αρχή για τις αλλαγές που επήλθαν στην περιγραφή και στις πληροφορίες τις οποίες προσκόμισε βάσει της παραγράφου 1, οσάκις έλαβε χώρα μία σημαντική τεχνολογική εξέλιξη ή καινοτομία.

3. Τα συμβόλαια για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων στην περιοχή περιλαμβάνουν όρους, βάσει των οποίων ο ανάδοχος αναλαμβάνει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) να διαθέτει στην επιχείρηση με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους, εφόσον η αρχή το ζητάει, την τεχνολογία την οποία χρησιμοποιεί για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων στην περιοχή βάσει του συμβολαίου, και την οποία έχει το δικαίωμα να μεταβιβάσει. Η μεταφορά της τεχνολογίας πραγματοποιείται με τη χορήγηση αδειών χρησιμοποίησης των μεθόδων αυτών ή με άλλες κατάλληλες ρυθμίσεις τις οποίες ο ανάδοχος διαπραγματεύεται με την επιχείρηση και οι οποίες περιλαμβάνονται σε ειδική συμφωνία, που επισυνάπτεται στο συμβόλαιο. Την υποχρέωση αυτή δεν μπορεί να την επικαλεσθεί η επιχείρηση, παρά μόνον στην περίπτωση που δεν μπορεί να βρει στην ελεύθερη αγορά, με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις, την ίδια ή εξίσου κατάλληλη και αποτελεσματική τεχνολογία·

β) να λαμβάνει γραπτή διαβεβαίωση από τον κάτοχο τεχνολογίας, η οποία χρησιμοποιείται για τη διεξαγωγή των εργασιών στην περιοχή, βάσει του συμβολαίου, και η οποία δεν διατίθεται συνήθως στην ελεύθερη αγορά ούτε περιλαμβάνεται στην περίπτωση του στοιχείου α), ότι θα την διαθέτει στην επιχείρηση οσάκις η αρχή το ζητάει, κατόπιν αδείας, ή με άλλες κατάλληλες ρυθμίσεις και με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους στην έκταση που τη δίνει στον ανάδοχο. Εφόσον η διαβεβαίωση αυτή δεν δοθεί η εν λόγω τεχνολογία δεν θα χρησιμοποιηθεί από τον ανάδοχο για τη διεξαγωγή εργασιών στην περιοχή·

γ) να εξασφαλίζει, με εκτελεστό συμβόλαιο, από τον κάτοχο της τεχνολογίας, εφόσον η επιχείρηση του το ζητήσει και εφόσον αυτό είναι δυνατόν να γίνει χωρίς να επιβαρυνθεί αυτός με σημαντικές δαπάνες, το νόμιμο δικαίωμα να μεταβιβάζει στην επιχείρηση την τεχνολογία την οποία χρησιμοποιεί για τη διεξαγωγή των εργασιών στην περιοχή βάσει του συμβολαίου, την οποία αλλιώς ο ανάδοχος δεν εδικαιούτο νόμιμα να μεταβιβάσει και η οποία συνήθως δεν διατίθεται στην ελεύθερη αγορά. Στις περιπτώσεις που υπάρχουν αξιόλογοι εταιρικοί δεσμοί μεταξύ του αναδόχου και του κατόχου της τεχνολογίας, η στενότητα των δεσμών αυτών και ο βαθμός ελέγχου ή επιρροής λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί εάν ελήφθησαν όλα τα δυνατά μέτρα για την εξασφάλιση του δικαιώματος αυτού.

Στις περιπτώσεις που ο ανάδοχος ασκεί ουσιαστικό έλεγχο επί του κατόχου της τεχνολογίας και δεν εξασφαλίζει από αυτόν το δικαίωμα μεταφοράς, τούτο λαμβάνεται υπόψη κατά την εξέταση των προσόντων του υποψηφίου σε κάθε νέα αίτηση αποδοχής προγράμματος εργασίας·

δ) να διευκολύνει την απόκτηση εκ μέρους της επιχειρήσεως, εφόσον αυτή το ζητήσει, της τεχνολογίας που αναφέρεται στο στοιχείο β), είτε με τη χορήγηση αδείας χρησιμοποιήσεως αυτής είτε με άλλες ρυθμίσεις και με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους, στην περίπτωση που η επιχείρηση αποφασίσει να διαπραγματευθεί απευθείας με τον κάτοχο της τεχνολογίας·

ε) να λαμβάνει τα ίδια μέτρα με εκείνα που προβλέπονται στα στοιχεία α), β), γ) και δ) προς όφελος μιας αναπτυσσόμενης χώρας ή ομάδος αναπτυσσομένων χωρών, η οποία έχει υποβάλει αίτηση για τη σύναψη συμβολαίου, βάσει το άρθρου 9 του παρόντος παραρτήματος, υπό τον όρο ότι τα μέτρα αυτά περιορίζονται στην εκμετάλλευση του τμήματος εκείνου της περιοχής που έχει προτείνει ο ανάδοχος, το οποίο έχει δεσμευτεί σύμφωνα με το άρθρο 8 του παρόντος παραρτήματος και ότι οι δραστηριότητες της αναπτυσσόμενης χώρας ή της ομάδος των αναπτυσσομένων χωρών, βάσει του συμβολαίου, δεν συνεπάγονται μεταφορά τεχνολογίας σε τρίτο κράτος ή στους υπηκόους τρίτου κράτους.

Η υποχρέωση του επιχειρηματία βάσει της παρούσας διατάξεως έχει εφαρμογή μόνον οσάκις η επιχείρηση δεν έχει ζητήσει ή η τεχνολογία δεν έχει μεταβιβασθεί στην επιχείρηση από τον ανάδοχο.

4. Οι διαφορές που προκύπτουν από την ανάληψη των υποχρεώσεων της παραγράφου 3 και από την εφαρμογή άλλων όρων των συμβολαίων υπόκεινται σε υποχρεωτικό διακανονισμό σύμφωνα με το μέρος XI, η παραβίαση δε των υποχρεώσεων αυτών μπορεί να τιμωρηθεί με επιβολή προστίμου και με αναστολή ή καταγγελία του συμβολαίου, σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος παραρτήματος. Οι διαφορές που αναφύονται στις περιπτώσεις που υπάρχει αμφιβολία εάν οι προσφορές του αναδόχου περιλαμβάνουν δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους, μπορούν να υποβληθούν από οποιοδήποτε μέρος στην υποχρεωτική εμπορική διαιτησία την προβλεπομένη από τον κανονισμό διαιτησίας της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το διεθνές εμπορικό δίκαιο (Uncitral), ή σε οποιαδήποτε άλλη διαιτησία προβλέπουν οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της αρχής.

Στην περίπτωση που η διαιτησία καταλήξει στην απόφαση ότι η προσφορά δεν περιλαμβάνει δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους και προϋποθέσεις, ο ανάδοχος διαθέτει 45 ημέρες πριν η αρχή λάβει οιοδήποτε μέτρο σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος παραρτήματος για να αναθεωρήσει και προσαρμόσει την προσφορά του.

5. Στην περίπτωση που η επιχείρηση δεν μπορεί να αποκτήσει με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους την κατάλληλη τεχνολογία η οποία θα της επιτρέψει να αρχίσει έγκαιρα την εξόρυξη και επεξεργασία των μεταλλευμάτων από την περιοχή, το συμβούλιο ή η συνέλευση μπορούν να συγκαλέσουν μία ομάδα κρατών μερών,

αποτελούμενη από κράτη τα οποία διεξάγουν εργασίες στην περιοχή, από κράτη τα οποία είναι εγγυητές για οντότητες που έχουν αναλάβει εργασίες στην περιοχή και από άλλα κράτη που χρησιμοποιούν την τεχνολογία αυτή. Η ομάδα των κρατών αυτών αφού συσκεφθεί λαμβάνει ουσιαστικά μέτρα τα οποία θα επιτρέψουν στην επιχείρηση να αποκτήσει την τεχνολογία με δίκαιους και λογικούς εμπορικούς όρους. Καθένα από τα ανωτέρω κράτη θα λάβει στα πλαίσια της εσωτερικής του νομοθεσίας όλα τα κατάλληλα μέτρα για το σκοπό αυτό.

6. Στην περίπτωση μεικτών με την επιχείρηση επιχειρήσεων η μεταφορά τεχνολογίας γίνεται σύμφωνα με τους όρους του καταστατικού της μεικτής επιχείρησης.

7. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 3 περιλαμβάνονται σε κάθε συμβόλαιο σχετικό με την εκτέλεση εργασιών στην περιοχή, ισχύουν για δέκα χρόνια μετά την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης από την επιχείρηση και είναι δυνατόν να γίνει επίκληση αυτών κατά το χρονικό αυτό διάστημα.

8. Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου ο όρος «τεχνολογία» περιλαμβάνει τον ειδικό εξοπλισμό και τις τεχνικές γνώσεις, τα εγχειρίδια, τα σχέδια και τις ερμηνευτικές οδηγίες, καθώς και την εκπαίδευση και τις τεχνικές συμβουλές και βοήθεια που είναι απαραίτητα για την εγκαθίδρυση, υποστήριξη και λειτουργία ενός βιώσιμου συστήματος, και το δικαίωμα χρησιμοποιήσεως των στοιχείων αυτών για τον ανωτέρω σκοπό χωρίς αποκλειστικότητα.

Άρθρο 6

Έγκριση των προγραμμάτων εργασίας

1. Η αρχή εξετάζει τα υποβαλλόμενα προγράμματα εργασίας έξη μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της σύμβασης και στη συνέχεια κάθε τέσσερις μήνες.

2. Κατά την εξέταση αιτήσεως εγκρίσεως ενός προγράμματος εργασίας υπό την μορφή συμβολαίου η αρχή εξασφαλίζει καταρχήν:

α) ότι ο υποψήφιος συμμορφώθηκε με τις διαδικασίες υποβολής των αιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος παραρτήματος και ανέλαβε τις υποχρεώσεις και έδωσε στην αρχή τις διαβεβαιώσεις που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Εάν δεν τηρήθηκαν οι διαδικασίες αυτές, ή παραλήφθηκε μία από τις υποχρεώσεις ή διαβεβαιώσεις, ο υποψήφιος διαθέτει 45 ημέρες για να επανορθώσει τις παραλείψεις αυτές·

β) ότι ο υποψήφιος διαθέτει τα προσόντα τα προβλεπόμενα, στο άρθρο 4 του παρόντος παραρτήματος.

3. Τα υποβαλλόμενα προγράμματα εργασίας εξετάζονται κατά τη σειρά της υποβολής τους. Πρέπει να είναι σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σύμβασης και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής ως και με τις διατάξεις που αναφέρονται στις προϋποθέσεις σχετικά με την ανάληψη επιχειρήσεων, τις οικονομικές εισφορές και τις υποχρεώσεις τις σχετικές με την μεταφορά της τεχνολογίας. Εάν τα υποβαλλόμενα προγράμματα εργασίας συμφωνούν με τις ανωτέρω διατάξεις, η αρχή τα εγκρίνει υπό την προϋπόθεση ότι είναι σύμφωνα με τις ομοιόμορφες και αμερόληπτες προϋποθέσεις που καθιερώνονται από τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής εκτός εάν:

α) τμήμα ή το σύνολο της περιοχής που αναφέρεται στο πρόγραμμα εργασίας περιλαμβάνεται σε πρόγραμμα που έχει εγκριθεί προγενέστερα και η αρχή δεν έχει ακόμη αποφασίσει·

β) τμήμα ή το σύνολο της περιοχής που αναφέρεται στο πρόγραμμα εργασίας έχει απορριφθεί από την αρχή σύμφωνα με το άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο ψ), ή

γ) το προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας υποβάλλεται ή είναι ανάδοχος αυτού κράτος μέρος του οποίου ήδη έχουν εγκριθεί:

i) προγράμματα εργασίας σχετικά με την έρευνα και εκμετάλλευση πολυμεταλλικών κονδύλων σε μη παρακρατούμενες περιοχές, των οποίων η επιφάνεια, προστιθέμενη στην επιφάνεια ενός ή ετέρου τμήματος της περιλαμβανομένης στο προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας περιοχής, υπερβαίνει το 30 % της επιφανείας μιας κυκλικής περιοχής 400 000 τετραγωνικών χιλιομέτρων η οποία προσδιορίζεται από το κέντρο του ενός ή του άλλου τμήματος της περιλαμβανόμενης στο προτεινόμενο πρόγραμμα εργασίας περιοχής,

ii) προγράμματα εργασίας σχετικά με την έρευνα και εκμετάλλευση πολυμεταλλικών κονδύλων σε μη παρακρατημένες περιοχές, οι οποίες λαμβανόμενες μαζί αντιπροσωπεύουν το 2 % της συνολικής περιοχής του θαλάσσιου βυθού, η οποία δεν έχει παρακρατηθεί ή απορριφθεί για εκμετάλλευση, σύμφωνα με το άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο ψ).

4. Προς τον σκοπό εφαρμογής του κανόνα που διαλαμβάνεται στην παράγραφο 3 στοιχείο γ), προκειμένου περί προγράμματος εργασίας προτεινόμενου από μία εταιρία ή κοινοπραξία ο υπολογισμός γίνεται κατ' αναλογία μεταξύ των κρατών μερών που είναι εγγυητές σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του παραρτήματος αυτού. Η αρχή μπορεί να εγκρίνει προγράμματα εργασίας που εμπίπτουν στην παράγραφο 3 στοιχείο γ) εάν κρίνει ότι η έγκριση αυτή δεν θα έχει σαν αποτέλεσμα να μονοπωλήσει ένα κράτος μέρος, ή οι οντότητες για τις οποίες είναι εγγυητής αυτό το κράτος μέρος την εκτέλεση εργασιών στην περιοχή, ή να εμποδίσει άλλα κράτη μέρη να αναλάβουν δραστηριότητες στην περιοχή.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 στοιχείο α) η αρχή, μετά το τέλος της μεταβατικής περιόδου που ορίζεται στο άρθρο 151, μπορεί να καθορίζει με κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες άλλες διαδικασίες και άλλα κριτήρια σύμφωνα με την σύμβαση για να αποφασίζει, σε περίπτωση που πρέπει να επιλέξει μεταξύ υποψηφίων σε ποιους υποψηφίους θα εγκρίνει προγράμματα εργασίας σε μια δεδομένη περιοχή. Οι διαδικασίες αυτές και τα κριτήρια πρέπει να εξασφαλίζουν την δίκαιη και άνευ διακρίσεων έγκριση των προγραμμάτων εργασίας.

Άρθρο 7

Επιλογή μεταξύ των υποψηφίων για τη χορήγηση αδειών παραγωγής

1. Έξη μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της σύμβασης και εφεξής κάθε τέσσερις μήνες, η αρχή εξετάζει τις αιτήσεις οι οποίες υποβάλλονται για τη χορήγηση αδείας παραγωγής κατά την αμέσως προηγούμενη περίοδο. Η αρχή χορηγεί άδειες για όλες τις αιτήσεις οι οποίες υποβάλλονται, εφόσον οι αιτήσεις αυτές μπορούν να εγκριθούν χωρίς υπέρβαση του ανωτάτου ορίου παραγωγής και χωρίς παραβίαση, εκ μέρους της αρχής, των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει ως συμβαλλόμενο μέρος σε μία εμπορευματική συμφωνία ή διευθέτηση, σύμφωνα με το άρθρο 151.

2. Οσάκις χρειάζεται να γίνει επιλογή μεταξύ των υποψηφίων για τη χορήγηση αδείας παραγωγής, λόγω του προβλεπόμενου στο άρθρο 151 παράγραφοι 2 και 7 περιορισμού της παραγωγής ή των υποχρεώσεων που έχει η αρχή ως συμβαλλόμενο μέρος μιας εμπορευματικής συμφωνίας ή διευθέτησης σύμφωνα με το άρθρο 151 παράγραφος 1, η αρχή κάνει την επιλογή αυτή επί τη βάσει

αντικειμενικών και αμερολήπτων κριτηρίων τα οποία καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής.

3. Στις αιτήσεις της παραγράφου 2, η αρχή δίνει προτεραιότητα στους υποψηφίους οι οποίοι:

α) παρέχουν μεγαλύτερα εχέγγυα αποτελεσματικότητος, λόγω των οικονομικών δυνατοτήτων τους, των τεχνικών τους προσόντων και της αποτελεσματικότητός τους, εφόσον υπάρχει, σε εγκριθέντα προγενέστερα προγράμματα εργασίας·

β) προσφέρουν στην αρχή πιθανότητες οικονομικών κερδών σε συντομότερο χρονικό διάστημα λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας που έχει προγραμματισθεί για την έναρξη της παραγωγής·

γ) έχουν ήδη επενδύσει περισσότερους πόρους και έχουν κάνει μεγαλύτερες προσπάθειες για έρευνες και εξερεύνηση·

4. Οι υποψήφιοι οι οποίοι δεν επελέγησαν σε μία οποιαδήποτε χρονική περίοδο έχουν προτεραιότητα στις επόμενες χρονικές περιόδους μέχρις ότου λάβουν άδεια παραγωγής.

5. Η επιλογή γίνεται λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη δημιουργίας περισσοτέρων ευκαιριών συμμετοχής όλων των κρατών μερών στις δραστηριότητες της περιοχής, ανεξάρτητα των κοινωνικών και οικονομικών τους συστημάτων και της γεωγραφικής τους θέσεως και την ανάγκη αποφυγής μονοπώλησης των δραστηριοτήτων αυτών.

6. Οσάκις οι παρακρατούμενες υπό εκμετάλλευση περιοχές είναι ολιγώτερες από τις μη παρακρατούμενες περιοχές, οι αιτήσεις για άδειες παραγωγής στις παρακρατούμενες περιοχές θα έχουν προτεραιότητα.

7. Οι αποφάσεις που προβλέπονται στο άρθρο αυτό λαμβάνονται όσον το δυνατόν συντομώτερα μετά τη λήξη κάθε περιόδου.

Άρθρο 8

Παρακράτηση περιοχών

Κάθε αίτηση, εκτός αυτών που υποβάλλουν η επιχείρηση και άλλες οντότητες, για παρακράτηση περιοχών, πρέπει να καλύπτει μία περιοχή, όχι κατ' ανάγκη συνεχή, ικανοποιητικής συνολικής επιφανείας, και εκτιμώμενης εμπορικής αξίας, ώστε να επιτρέπει τη λειτουργία δύο μεταλλευτικών επιχειρήσεων. Ο υποψήφιος υποδεικνύει τις συντεταγμένες οι οποίες διαιρούν την περιοχή σε δύο τμήματα ίσης εκτιμώμενης εμπορικής αξίας και υποβάλλει όλα τα στοιχεία τα οποία συγκέντρωσε για τα δύο τμήματα της περιοχής.

Χωρίς να παραβλάπτονται οι εξουσίες που έχει η αρχή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17 του παρόντος πρωτοκόλλου τα στοιχεία τα οποία της γνωστοποιούνται σχετικά με τους πολυμεταλλικούς κονδύλους αναφέρονται στη λεπτομερή περιγραφή της περιοχής, τη δειγματοληπτική έρευνα, την αφθονία των κονδύλων και το είδος των μετάλλων που περικλείουν. Εντός 45 ημερών από τη λήψη των στοιχείων αυτών η αρχή καθορίζει το τμήμα, το οποίο θα παρακρατήσει για τη διεξαγωγή κατ' αποκλειστικότητα, δραστηριοτήτων μέσω της επιχειρήσεως ή σε συνεργασία με αναπτυσσόμενα κράτη. Ο καθορισμός αυτός μπορεί να αναβληθεί για 45 επιπλέον ημέρες εφόσον η αρχή ζητήσει τη συνδρομή ενός ανεξαρτήτου εμπειρογνώμονα για να εκτιμήσει εάν υποβλήθηκαν όλα τα στοιχεία τα οποία προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Το υποδειχθέν τμήμα καθίσταται παρακρατούμενο τμήμα ευθύς ως το πρόγραμμα εργασίας που αφορά το μη παρακρατηθέν τμήμα εγκριθεί και υπογραφεί το συμβόλαιο.

Άρθρο 9

Δραστηριότητες στις παρακρατούμενες περιοχές

1. Παρέχεται η δυνατότητα στην επιχείρηση να αποφασίζει εάν θα αναλαμβάνει η ίδια τις δραστηριότητες στις παρακρατούμενες περιοχές. Την απόφαση αυτή η επιχείρηση μπορεί να την παίρνει σε οποιαδήποτε στιγμή, εκτός εάν η αρχή λάβει γνωστοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 4, οπότε η επιχείρηση αποφασίζει σε εύλογο χρονικό διάστημα. Η επιχείρηση μπορεί να αποφασίζει να εκμεταλλεύεται τις περιοχές αυτές συμμετέχουσα σε μεικτές επιχειρήσεις με το ενδιαφερόμενο κράτος ή την οντότητα.

2. Η επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 12 του παραρτήματος IV μπορεί να συνάψει συμβόλαια για την εκτέλεση μέρους των δραστηριοτήτων της. Μπορεί, επίσης, για τη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων αυτών, να συμμετέχει σε μεικτές επιχειρήσεις, με οποιαδήποτε οντότητα έχει δικαίωμα να διεξαγάγει δραστηριότητες στην περιοχή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 153 παράγραφο 2 στοιχείο β). Όταν η επιχείρηση εξετάζει τη σύσταση τέτοιων μεικτών επιχειρήσεων προσφέρει στα κράτη μέρη τα οποία είναι αναπτυσσόμενα κράτη και τους υπηκόους αυτών τη δυνατότητα ουσιαστικής συμμετοχής.

3. Η αρχή μπορεί να καθορίσει στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής, ουσιαστικούς και διαδικαστικούς όρους και προϋποθέσεις σχετικά με τέτοιου είδους συμβόλαια και μεικτές επιχειρήσεις.

4. Κάθε κράτος μέρος το οποίο είναι αναπτυσσόμενο κράτος, ή κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο του οποίου το κράτος αυτό είναι εγγυητής και ελέγχεται ουσιαστικά από αυτό ή από άλλο αναπτυσσόμενο κράτος που είναι διακεκριμένος υποψήφιος ή οποιαδήποτε ομάδα εκ των ανωτέρω μπορεί να γνωστοποιήσει στην αρχή ότι επιθυμεί να υποβάλει πρόγραμμα εργασίας σύμφωνα με το άρθρο 6, για μία παρακρατούμενη περιοχή. Το πρόγραμμα εργασίας εξετάζεται εφόσον η επιχείρηση αποφασίσει, σύμφωνα με την παράγραφο 1, ότι δεν θα διεξαγάγει η ίδια δραστηριότητες στην περιοχή αυτή.

Άρθρο 10

Προτίμηση και προτεραιότητα μεταξύ των υποψηφίων

Ο επιχειρηματίας στον οποίο εγκρίθηκε πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση μόνον, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο γ) του παρόντος παραρτήματος απολαύει προτίμησης και προτεραιότητος έναντι των άλλων υποψηφίων εάν υποβάλει πρόγραμμα για την εξερεύνηση της ιδίας περιοχής και των ιδίων πόρων. Εν τούτοις, η προτίμηση και η προτεραιότητα αυτή αποσύρονται από τον επιχειρηματία στην περίπτωση που η εκτέλεση του προγράμματος εργασίας εκ μέρους του δεν κρίνεται ικανοποιητική.

Άρθρο 11

Από κοινού διευθετήσεις

1. Τα συμβόλαια είναι δυνατόν να προβλέπουν από κοινού διευθετήσεις μεταξύ του επιχειρηματία και της αρχής, υπό την μορφή μεικτών επιχειρήσεων ή κατανομής της παραγωγής, ως επίσης και οιασδήποτε άλλης μορφής από κοινού συμφωνίες οι οποίες απολαμβάνουν της αυτής με τα συμβόλαια που έχουν συναφθεί με την αρχή προστασίας, όσον αφορά την αναθεώρηση, αναστολή ή ακύρωση αυτών.

Άρθρο 12

Διεξαγωγή δραστηριοτήτων από την επιχείρηση

1. Οι δραστηριότητες στην περιοχή οι οποίες διεξάγονται από την επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 2 στοιχείο α) διέπονται από τις διατάξεις του μέρους XI, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής και τις σχετικές αποφάσεις της.

2. Τα προγράμματα εργασίας που υποβάλλονται από την επιχείρηση πρέπει να συνοδεύονται από στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν τις οικονομικές δυνατότητες και τις τεχνικές ικανότητές της.

Άρθρο 13

Οικονομικοί όροι των συμβολαίων

1. Όταν εγκρίνει τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που αναφέρονται στους οικονομικούς όρους των συμβολαίων τα οποία συνάπτονται μεταξύ της αρχής και κρατών μερών ή κρατικών επιχειρήσεων ή φυσικών ή νομικών προσώπων ή ομάδων αυτών αναφερομένων στο άρθρο 153 παράγραφος 2 στοιχείο β) και όταν διαπραγματεύεται τους οικονομικούς αυτούς όρους σύμφωνα με το μέρος XI και τους ανωτέρω κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες, η αρχή αποβλέπει στους ακόλουθους σκοπούς:

α) στην εξασφάλιση υπέρ αυτής των μεγίστων εσόδων από την εμπορική εκμετάλλευση·

β) στην προσέλκυση επενδύσεων και τεχνολογίας για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση της περιοχής·

γ) στην εξασφάλιση ίσης οικονομικής μεταχείρισης και αναλόγων οικονομικών υποχρεώσεων για τους αναδόχους·

δ) στην παροχή κινήτρων στους επιχειρηματίες επί ομοιομόρφου και άνευ διακρίσεων βάσεως, για τη σύναψη διευθετήσεων από κοινού με την Επιχείρηση και τα αναπτυσσόμενα κράτη ή τους υπηκόους τους, στην τόνωση της μεταφοράς τεχνολογίας στην επιχείρηση και στην εκπαίδευση προσωπικού της αρχής και των αναπτυσσομένων κρατών·

ε) στην υποβοήθηση της επιχείρησης για την ανάληψη ουσιαστικής εκμεταλλεύσεως των κοιτασμάτων των ωκεάνιων βυθών συγχρόνως με τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 153 παράγραφος 2 στοιχείο β), και

στ) στην εξασφάλιση ότι η παροχή οικονομικών κινήτρων στους αναδόχους σύμφωνα με την παράγραφο 14 ή τις διατάξεις των αναθεωρημένων συμβολαίων σύμφωνα με το άρθρο 19 του παρόντος παραρτήματος ή ακόμη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του παρόντος παραρτήματος που αναφέρονται στις μεικτές επιχειρήσεις δεν θα καταλήξει σε επιδότηση των επιχειρηματιών ούτως ώστε να δημιουργηθεί υπέρ αυτών τεχνητό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των χερσαίων παραγωγών μεταλλευμάτων.

2. Επιβάλλεται για τις διοικητικές δαπάνες που έχουν σχέση με τη διαδικασία εγκρίσεως των προγραμμάτων εργασίας υπό τη μορφή συμβολαίων, τέλος, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 500 000 δολλαρίων ΗΠΑ για κάθε αίτηση. Το ποσό του τέλους αναπροσαρμόζεται, από καιρού εις καιρόν, από το συμβούλιο ώστε να καλύπτει τις διοικητικές δαπάνες που προκαλούνται κατά τη διαδικασία εγκρίσεως των αιτήσεων. Εφόσον οι διοικητικές αυτές δαπάνες της αρχής είναι μικρότερες του ορισθέντος ανωτέρω ποσού, η αρχή επιστρέφει τη διαφορά στον αιτούντα.

3. Ο ανάδοχος καταβάλλει ετήσιο σταθερό τέλος 1 εκατομμυρίου δολλαρίων ΗΠΑ από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του συμβολαίου. Εάν η εγκριθείσα ημερομηνία ενάρξεως της εμπορικής εκμεταλλεύσεως αναβληθεί λόγω καθυστερήσεως εκδόσεως της αδείας παραγωγής σύμφωνα με το άρθρο 151, θα αφαιρεθεί από το ετήσιο σταθερό τέλος το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στη διάρκεια της αναβολής. Από την ημερομηνία ενάρξεως της εμπορικής εκμετάλλευσης ο ανάδοχος καταβάλλει είτε το τέλος επί της παραγωγής είτε το ετήσιο σταθερό τέλος, οποιοδήποτε εκ των δύο ποσών είναι μεγαλύτερο.

4. Εντός έτους από της ημερομηνίας ενάρξεως της εμπορικής εκμετάλλευσης ο ανάδοχος σύμφωνα με την παράγραφο 3, επιλέγει να καταβάλει την οικονομική του συνεισφορά στην αρχή είτε:

α) πληρώνοντας ένα τέλος επί της παραγωγής μόνο είτε·

β) πληρώνοντας ένα τέλος επί της παραγωγής σε συνδυασμό με την καταβολή μέρους εκ των καθαρών προσόδων.

5. α) Εάν ο ανάδοχος επιλέξει ως τρόπο καταβολής οικονομικής συνεισφοράς του στην αρχή την πληρωμή του τέλους επί της παραγωγής μόνο, το ποσό του τέλους καθορίζεται σε ποσοστό επί της αγοραίας αξίας των επεξεργασμένων μετάλλων, τα οποία προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στην περιοχή που προβλέπεται το συμβόλαιο ως εξής:

i) από το πρώτο μέχρι το δέκατο έτος της εμπορικής εκμετάλλευσης, 5 %,

ii) από το ενδέκατο έτος μέχρι το τέλος της περιόδου της εμπορικής εκμετάλλευσης, 12 %·

β) η ανωτέρω αγοραία αξία υπολογίζεται εάν πολλαπλασιάσει κανείς την ποσότητα των επεξεργασμένων μετάλλων τα οποία προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στην περιοχή, που προβλέπει το συμβόλαιο επί τη μέση τιμή των μετάλλων αυτών, όπως αυτή καθορίζεται στις παραγράφους 7 και 8, κατά τη σχετική λογιστική χρήση.

6. Εάν ο ανάδοχος επιλέξει ως τρόπον καταβολής της οικονομικής συνεισφοράς του στην αρχή, την πληρωμή τέλους επί της παραγωγής σε συνδυασμό με καταβολή μέρους από τα καθαρά έσοδα οι πληρωμές αυτές καθορίζονται με τον ακόλουθο τρόπο:

α) το τέλος επί της παραγωγής καθορίζεται σε ποσοστό επί της αγοραίας αξίας των επεξεργασμένων μετάλλων τα οποία προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στην περιοχή που προβλέπει το συμβόλαιο. Το ποσοστό αυτό καθορίζεται ως εξής:

i) την πρώτη περίοδο της εμπορικής εκμετάλλευσης, 2 %,

ii) την δεύτερη περίοδο της εμπορικής εκμετάλλευσης, 4 %.

Εάν κατά τη δεύτερη περίοδο της εμπορικής εκμετάλλευσης όπως καθορίζεται στο στοιχείο δ), η απόδοση της επένδυσης σε μία δεδομένη λογιστική χρήση όπως καθορίζεται στο στοιχείο η), πέσει κάτω του 15 %, λόγω της καταβολής του τέλους επί της παραγωγής το οποίο ανέρχεται σε 4 % τότε το τέλος καθορίζεται κατά τη λογιστική αυτή χρήση σε ποσοσό 2 % αντί του 4 %·

β) η ανωτέρω αγοραία αξία υπολογίζεται εάν πολλαπλασιάσει κανείς την ποσότητα των επεξεργασμένων μετάλλων τα οποία προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στην περιοχή που προβλέπει το συμβόλαιο επί τη μέση τιμή των μετάλλων αυτών όπως αυτή καθορίζεται στις παραγράφους 7 και 8, κατά τη σχετική λογιστική χρήση·

γ) η μερίδα των καθαρών κερδών τα οποία καταβάλλονται στην αρχή αφαιρείται από το τμήμα των καθαρών κερδών του αναδόχου τα οποία προέρχονται από τις εξορυκτικές δραστηριότητες στην περιοχή που προβλέπει το συμβόλαιο και τα οποία στο εξής καλούνται διανεμόμενα καθαρά κέρδη.

Διαχωρισμός σε τμήματα των διανεμομένων καθαρών κερδών	Μερίδα που περιέρχεται στην αρχή	
	Πρώτη περίοδος εμπορικής εκμετάλλευσης	Δεύτερη περίοδος εμπορικής εκμετάλλευσης
Τμήμα που αντιπροσωπεύει απόδοση της επένδυσης ανώτερη του 0 % και κατώτερη του 10 %	35 %	40 %
Τμήμα που αντιπροσωπεύει απόδοση της επένδυσης ίση ή ανώτερη του 10 % και κατώτερη του 20 %	42,5 %	50 %
Τμήμα που αντιπροσωπεύει απόδοση της επένδυσης ίση ή ανώτερη του 20 %	50 %	70 %

δ) i) Η πρώτη περίοδος της εμπορικής εκμετάλλευσης που αναφέρεται στα στοιχεία α) και γ) αρχίζει από την πρώτη λογιστική χρήση της εμπορικής εκμεταλλεύσεως και τελειώνει στη λογιστική χρήση κατά την οποία οι δαπάνες αξιοποίησης στις οποίες υποβλήθηκε ο ανάδοχος, προσαρμοσμένες κατά τον τόκο που καταβάλλεται για τις μη αποσβεσθείσες δαπάνες, αποσβένυνται πλήρως από το πραγματικό πλεόνασμα με τον ακόλουθο τρόπο:

Κατά την πρώτη λογιστική χρήση κατά την οποία γίνονται δαπάνες αξιοποίησης, οι δαπάνες οι οποίες δεν έχουν αποσβεσθεί ισούνται προς τις δαπάνες αξιοποίησης μείον το πραγματικό πλεόνασμα της χρήσης αυτής. Για κάθε μία από τις επόμενες χρήσεις οι μη αποσβεσθείσες δαπάνες αξιοποίησης υπολογίζονται εάν προσθέσει κανείς στις μη αποσβεσθείσες δαπάνες αξιοποίησης της προηγούμενης χρήσης, προσαυξημένες κατά το επιτόκιο το οποίο ανέρχεται σε 10 % ετησίως, τις δαπάνες αξιοποίησης που πραγματοποιήθηκαν κατά την υπό εξέταση χρήση και αφαιρέσει από το σύνολο αυτό το πραγματικό πλεόνασμα που πραγματοποίησε ο ανάδοχος κατά τη χρήση αυτή. Η λογιστική χρήση κατά την οποία οι δαπάνες αξιοποίησης μηδενίζονται για πρώτη φορά είναι η χρήση κατά την οποία οι δαπάνες αξιοποίησης, προσαυξημένες κατά το επιτόκιο με το οποίο επιβαρύνονται οι μη αποσβεσθείσες δαπάνες, καλύπτονται πλήρως από τα πραγματικά πλεονάσματα του αναδόχου. Τα πλεονάσματα του αναδόχου σε κάθε λογιστική χρήση περιλαμβάνουν τα καθαρά κέρδη του μείον τις δαπάνες εκμετάλλευσης και τις οφειλές του στην αρχή σύμφωνα με το στοιχείο γ),

ii) η δεύτερη περίοδος εμπορικής εκμετάλλευσης αρχίζει με τη λογιστική χρήση που ακολουθεί τη λήξη της πρώτης περιόδου εμπορικής εκμετάλλευσης και διαρκεί μέχρι τη λήξη του συμβολαίου·

ε) με τον όρο «διανεμόμενα καθαρά κέρδη» νοούνται τα καθαρά κέρδη που πραγματοποιεί ο ανάδοχος πολλαπλασιαζόμενα μετο λόγο μεταξύ των δαπανών αξιοποιήσεως που αναφέρονται στην εκμετάλλευση και των συνολικών δαπανών αξιοποιήσεως. Εάν ο ανάδοχος αναλαμβάνει την εξόρυξη, μεταφορά πολυμεταλλικών κονδύλων και εκμετάλλευση τριών κυρίως κατειργασμένων μετάλλων, δηλαδή του κοβαλτίου, το χαλκού και του νικελίου, το ποσό των διανεμομένων καθαρών κερδών δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 25 % των καθαρών κερδών του επιχειρηματία. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του στοιχείου η) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, περιλαμβανομένης και της περίπτωσης που ο ανάδοχος αναλαμβάνει την εξόρυξη, μεταφορά πολυμεταλλικών κονδύλων και εκμετάλλευση τεσσάρων κατειργασμένων μετάλλων, δηλαδή του κοβαλτίου, του χαλκού, του μαγγανίου και του νικελίου η αρχή μπορεί στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής να καθορίζει τα ενδεικνυόμενα κατώτατα όρια τα οποία εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση κατά τον ίδιο τρόπο όπως και το κατώτατο όριο του 25 % στην περίπτωση των τριών μετάλλων·

στ) με τον όρο «καθαρά κέρδη του αναδόχου» νοούνται τα ακαθάριστα κέρδη του αναδόχου μείον τα λειτουργικά του έξοδα και οι αποσβεσθείσες δαπάνες αξιοποίησης όπως αναφέρεται στο στοιχείο i)·

ζ) i) εάν ο ανάδοχος αναλαμβάνει την εξόρυξη, την μεταφορά των πολυμεταλλικών κονδύλων και την επεξεργασία των μετάλλων, με τον όρο «ακαθάριστα κέρδη του αναδόχου» νοούνται τα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση των κατειργασμένων μετάλλων και τα άλλα ποσά τα οποία θεωρούνται ότι λογικά προκύπτουν από επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου, βάσει των οικονομικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της αρχής,

ii) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις πλην εκείνων που αναφέρονται ειδικώτερα στα στοιχεία ζ) i) και η) σημείο iii) με τον όρο «ακαθάριστα κέρδη του αναδόχου» νοούνται τα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση των ημικατειργασμένων μετάλλων τα οποία προέρχονται από τους μεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στη συμβατική περιοχή και τα άλλα ποσά τα οποία θεωρούνται ότι λογικά προκύπτουν από επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου βάσει των οικονομικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της αρχής·

η) με τον όρο «δαπάνες αξιοποίησης του αναδόχου» νοούνται:

i) όλες οι δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν πριν από την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης και συνδέονται άμεσα με την αξιοποίηση των παραγωγικών δυνατοτήτων της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο και με τις συναφείς δραστηριότητες που αναφέρονται σε επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου, πλην εκείνων που καθορίζονται ειδικώτερα στο στοιχείο η), οι οποίες έγιναν σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές λογιστικής, περιλαμβανομένων μεταξύ άλλων των δαπανών εξοπλισμού, αγοράς μηχανημάτων, πλοίων εγκαταστάσεων επεξεργασίας, δαπανών σχετικών με κατασκευαστικές εργασίες με αγορά οικημάτων, οικοπέδων, δαπανών σχετικών με κατασκευή δρόμων, προκαταρκτικές έρευνες και εξερεύνηση της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο, έρευνα-ανάπτυξη, δαπανών για την καταβολή επιτοκίων, για αναγκαίες μισθώσεις, άδειες και δικαιώματα, και

ii) δαπάνες παρεμφερείς με εκείνες που αναφέρονται στο στοιχείο ν σημείο i που δημιουργούνται μετά την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης και είναι απαραίτητες για την εκτέλεση του προγράμματος εργασίας, πλην των καταλογιστέων στις λειτουργικές δαπάνες·

θ) τα έσοδα από την εκποίηση του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού και η τρέχουσα τιμή του κεφαλαιουχικού εξοπλισμού που δεν είναι πλέον απαραίτητος για τη διεξαγωγή επιχειρήσεων στα πλαίσια του συμβολαίου και δεν πωλήθηκε αφαιρούνται από τις δαπάνες αξιοποίησης του αναδόχου κατά τη σχετική λογιστική χρήση. Όταν τα ποσά που αφαιρούνται υπερβαίνουν τις δαπάνες αξιοποίησης, το υπερβάλλον προστίθεται στα ακαθάριστα έσοδα του αναδόχου·

ι) οι δαπάνες αξιοποίησης του αναδόχου που δημιουργούνται πριν την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης που αναφέρο-

νται στο στοιχείο η) σημείο i) και στοιχείο ν) σημείο iv) αποσβένυνται σε δέκα ίσες ετήσιες δόσεις αρχής γενομένης από τις ημερομηνίες έναρξης της εμπορικής εκμετάλλευσης. Οι δαπάνες αξιοποίησης στις οποίες υπόκειται ο ανάδοχος μετά την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης οι οποίες αναφέρονται στο στοιχείο η) σημείο ii) και στοιχείο ν) σημείο iv) αποσβένυνται σε δέκα ή λιγότερες ίσες ετήσιες δόσεις ώστε να εξασφαλίζεται η πλήρης απόσβεση αυτών μέχρι τη λήξη του συμβολαίου·

κ) με τον όρο «λειτουργικές δαπάνες του αναδόχου» νοούνται όλες οι δαπάνες που δημιουργούνται μετά την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης για την εκμετάλλευση των παραγωγικών δυνατοτήτων της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο και για συναφείς δραστηριότητες που συνδέονται με επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές λογιστικής, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, του ετήσιου σταθερού τέλους ή του τέλους επί της παραγωγής, οποιοδήποτε από τα δύο είναι υψηλότερο, των δαπανών για μισθούς, αποδοχές και άλλες συναφείς παροχές, για υλικά, υπηρεσίες, μεταφορές, επεξεργασία και διάθεση των προϊόντων, των δαπανών για την καταβολή επιτοκίων, κοινωφελών υπηρεσιών, προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος, των δαπανών για γενικά έξοδα και διοικητικά έξοδα άμεσα συνδεόμενα με τις επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου, όπως επίσης και όλων των λειτουργικών ελλειμμάτων που μεταφέρονται στις επόμενες ή προηγούμενες χρήσεις, όπως καθορίζεται στο παρόν. Τα λειτουργικά ελλείμματα μπορούν να μεταφερθούν για δύο συνεχείς φορές στην επόμενη χρήση εξαιρέσει των δύο τελευταίων ετών του συμβολαίου. Στην περίπτωση αυτή τα ελλείμματα μπορούν να μεταφερθούν πίσω στα δύο προηγούμενα έτη·

λ) εάν ο ανάδοχος αναλαμβάνει την εξόρυξη, τη μεταφορά των πολυμεταλλικών κονδύλων και την παραγωγή κατειργασμένων και ημικατειργασμένων μετάλλων, ως «δαπάνες αξιοποίησης αναφερόμενες στην εξόρυξη» νοούνται δαπάνες αξιοποίησης του επιχειρηματία που σχετίζονται άμεσα με την εξόρυξη των πόρων της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές της λογιστικής και τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής, περιλαμβανομένων μεταξύ άλλων του τέλους για την υποβολή της αίτησης, του ετήσιου σταθερού τέλους και, όταν έχουν πραγματοποιηθεί, των δαπανών για προκαταρκτικές έρευνες και εξερεύνηση της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο και ένα τμήμα των δαπανών για έρευνα και ανάπτυξη·

μ) με τον όρο «απόδοση της επένδυσης» νοείται σε μία δεδομένη λογιστική χρήση, η σχέση μεταξύ των αποδιδομένων καθαρών εσόδων στη χρήση αυτή και των δαπανών αξιοποίησης που αναφέρονται στην εξόρυξη. Για τον υπολογισμό της σχέσης αυτής οι δαπάνες αξιοποίησης που αναφέρονται στην εξόρυξη περιλαμβάνουν τις δαπάνες για την αγορά καινούργιου ή την αντικατάσταση παλαιού εξοπλισμού για τις εξορυκτικές εργασίες μείον τις αρχικές δαπάνες του αντικαθιστώμενου εξοπλισμού·

ν) Εάν ο ανάδοχος αναλαμβάνει μόνο εξορυκτικές δραστηριότητες ως:

i) «αποδιδόμενα καθαρά έσοδα» νοούνται το σύνολο των καθαρών εσόδων του αναδόχου,

ii) «καθαρά έσοδα του αναδόχου» νοούνται τα έσοδα όπως ορίζονται στο στοιχείο στ),

iii) «ακαθάριστα έσοδα του αναδόχου» νοούνται όλα τα ακαθάριστα έσοδα από την πώληση των πολυμεταλλικών κονδύλων και οποιαδήποτε άλλα έσοδα θεωρούνται ως προερχόμενα λογικά από επιχειρήσεις στα πλαίσια του συμβολαίου, σύμφωνα με τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής,

iv) «δαπάνες αξιοποίησης του αναδόχου» νοούνται όλες οι δαπάνες που δημιουργούνται πριν από την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης, όπως ορίζεται στο στοιχείο η) σημείο i) και όλες οι δαπάνες που δημιουργούνται μετά την
έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης όπως ορίζεται στο στοιχείο η) σημείο ii) οι οποίες συνδέονται άμεσα με την εξόρυξη των πόρων της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές της λογιστικής,

v) «έξοδα λειτουργίας του αναδόχου» νοούνται τα λειτουργικά έξοδα αυτού όπως ορίζονται στο στοιχείο κ), τα οποία συνδέονται άμεσα με την εξόρυξη των πόρων της περιοχής που καλύπτει το συμβόλαιο, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές της λογιστικής,

vi) «απόδοση της επένδυσης» σε μία δεδομένη λογιστική χρήση νοείται η σχέση μεταξύ των καθαρών εσόδων του αναδόχου κατά την χρήση αυτή και των δαπανών αξιοποίησης του επιχειρηματία. Για τον υπολογισμό της σχέσως αυτής οι δαπάνες αξιοποίησης του αναδόχου περιλαμβάνουν τις δαπάνες για νέο ή την αντικατάσταση παλαιού εξοπλισμού, μείον τις αρχικές δαπάνες του αντικαθιστώμενου εξοπλισμού·

ξ) η ανάληψη εκ μέρους του αναδόχου των δαπανών που αναφέρονται στην εξυπηρέτηση του επιτοκίου στα στοιχεία η), κ), λ) και ν) επιτρέπεται καθ' ο μέτρο, η αρχή, σε όλες τις περιπτώσεις, αποδέχεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφο 1 του παρόντος παραρτήματος, ότι η σχέση μεταξύ του ιδίου κεφαλαίου και κεφαλαίου προερχόμενου από δανεισμό, καθώς και το ύψος του επιτοκίου είναι λογικά λαμβανομένης υπόψη της ισχύουσας εμπορικής πρακτικής·

ο) οι δαπάνες που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή δεν περιλαμβάνουν τα ποσά που καταβάλλονται για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος των επιχειρήσεων ή για άλλες ανάλογες επιβαρύνσεις που επιβάλλονται από τα κράτη στον επιχειρηματία για τις επιχειρήσεις του.

7. α) Ο όρος «κατειργασμένα μέταλλα», που χρησιμοποιείται στις παραγράφους 5 και 6, αναφέρεται στα μέταλλα στην πιο συνηθισμένη μορφή με την οποία συνήθως ανταλλάσσονται στις τελικές διεθνείς αγορές. Για τον σκοπό αυτό η αρχή καθορίζει στους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής τις κατάλληλες τελικές διεθνείς αγορές. Για τα μέταλλα που δεν ανταλλάσσονται σε αυτές τις αγορές ο όρος «κατειργασμένα μέταλλα» σημαίνει τα μέταλλα στην πιο συνηθισμένη μορφή με την οποία συνήθως ανταλλάσσονται στα πλαίσια συνήθων συναλλαγών που λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με τις αρχές της ανεξαρτήτου επιχείρησης·

β) εάν η αρχή δεν μπορεί άλλως να καθορίσει την ποσότητα, την αναφερόμενη στις παραγράφους 5 στοιχείο β) και 6 στοιχείο β), των κατειργασμένων μετάλλων, τα οποία προέρχονται από τους πολυμεταλλικούς κονδύλους που εξορύσσονται στην περιοχή την οποία καλύπτει το συμβόλαιο, η ποσότητα αυτή καθορίζεται με βάση την περιεκτικότητα των κονδύλων σε μέταλλα, τον συντελεστή ανάκτησης και άλλους σχετικούς παράγοντες σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής και σύμφωνα με τις γενικώς αναγνωρισμένες αρχές της λογιστικής.

8. Εάν μία διεθνής τελική αγορά προβλέπει ένα κατάλληλο μηχανισμό καθορισμού τιμών για τα κατειργασμένα μέταλλα, τους πολυμεταλλικούς κονδύλους και τα ημικατειργασμένα μέταλλα που προέρχονται από τους κονδύλους η αρχή χρησιμοποιεί τη μέση τιμή που ισχύει στην αγορά αυτή. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις η αρχή, μετά από διαβουλεύσεις με τον επιχειρηματία καθορίζει μία δίκαιη τιμή για τα προϊόντα αυτά σύμφωνα με την παράγραφο 9.

9. α) Όλες οι επιβαρύνσεις, οι δαπάνες και τα έσοδα, καθώς και οι τιμές και οι αξίες που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, απορρέουν από συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με τις αρχές της ελεύθερης αγοράς, ή της ανεξάρτητης επιχείρησης. Εάν δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση, τα παραπάνω καθορίζονται από την αρχή, μετά από διαβουλεύσεις με τον επιχειρηματία, ως εάν να επρόκειτο για συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με τις αρχές

της ελεύθερης αγοράς ή της ανεξάρτητης επιχείρησης, λαμβανομένων υπόψη αναλόγων συναλλαγών που λαμβάνουν χώρα σε άλλες αγορές·

β) για την εξασφάλιση του σεβασμού και της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας παραγράφου, η αρχή καθοδηγείται από τις αρχές που υιοθετήθηκαν και από την ερμηνεία που δόθηκε στις συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με τις αρχές της ανεξάρτητης επιχείρησης από την επιτροπή των πολυεθνικών εταιρειών των Ηνωμένων Εθνών και την ομάδα εμπειρογνωμόνων των συμβάσεων φορολογίας μεταξύ αναπτυσσομένων και ανεπτυγμένων κρατών και άλλων διεθνών οργανισμών και καθορίζει στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής ενιαίους και διεθνείς αποδεκτούς κανόνες και διαδικασίες λογιστικής καθώς και μεθόδους επιλογής από τον επιχειρηματία αναγνωρισμένων ανεξαρτήτων λογιστών αποδεκτών από την αρχή για τον σκοπό της διενεργείας λογιστικού ελέγχου, σύμφωνα με αυτούς τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες.

10. Ο ανάδοχος θέτει στη διάθεση των λογιστών, σύμφωνα με τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής τα οικονομικά στοιχεία που είναι απαραίτητα για να κρίνουν εάν έγιναν σεβαστές οι διατάξεις του παρόντος άρθρου.

11. Όλες οι επιβαρύνσεις, οι δαπάνες και τα έσοδα και όλες οι τιμές και αξίες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο καθορίζονται σύμφωνα με τις γενικά αποδεκτές αρχές της λογιστικής και τους οικονομικούς κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής.

12. Τα ποσά που καταβάλλονται στην αρχή κατ' εφαρμογή των παραγράφων 5 και 6 καταβάλλονται σε ελευθέρως χρησιμοποιούμενα νομίσματα ή σε νομίσματα που είναι ελευθέρως διαθέσιμα και κατ' εξοχήν χρησιμοποιούμενα στις κυριώτερες ξένες αγορές συναλλάγματος ή κατ' επιλογήν του επιχειρηματία σε κατειργασμένα μέταλλα αντιστοίχου ποσότητας, η οποία υπολογίζεται επί τη βάσει της τρέχουσα τιμής.

Η τρέχουσα τιμή καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 5 στοιχείο β).

Τα ελευθέρως χρησιμοποιούμενα νομίσματα και τα ελευθέρως διαθέσιμα και κατεξοχήν χρησιμοποιούμενα στις κυριώτερες ξένες αγορές συναλλάγματος νομίσματα, καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής σύμφωνα με την επικρατούσα διεθνή νομισματική πρακτική.

13. Όλες οι οικονομικές υποχρεώσεις του επιχειρηματία προς την αρχή, καθώς και όλα τα τέλη, επιβαρύνσεις, δαπάνες και έσοδα που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, αναπροσαρμόζονται δεδομένου ότι είναι εκφρασμένες σε σταθερές τιμές έναντι ενός έτους αναφοράς.

14. Η αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τις εισηγήσεις της επιτροπής οικονομικού προγραμματισμού και της νομικής και τεχνικής Επιτροπής μπορεί να υιοθετήσει κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που προβλέπουν τη χορήγηση κινήτρων στους επιχειρηματίες επί ομοιόμορφης και άνευ διακρίσεων βάσης, για την προώθηση των στόχων που εξαγγέλονται στην παράγραφο 1.

15. Στην περίπτωση που αναφύεται διαφορά μεταξύ της αρχής και ενός επιχειρηματία, σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή των οικονομικών όρων του συμβολαίου, μπορεί το ένα ή το άλλο μέρος να υποβάλει τη διαφορά σε υποχρεωτική εμπορική διαιτησία, εκτός εάν και τα δύο μέρη συμφωνήσουν να επιλύσουν τη διαφορά με άλλα μέσα, σύμφωνα με το άρθρο 188 παράγραφος 2.

Άρθρο 14

Μεταβίβαση στοιχείων

1. Ο ανάδοχος μεταβιβάζει στην αρχή, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής και τους όρους και προϋποθέσεις του προγράμματος εργασίας, σε χρονικά διαστήματα καθοριζόμενα από την αρχή, όλα τα στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα και σημαντικά για την αποτελεσματική άσκηση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων των κυρίων οργάνων της αρχής σε ό,τι αφορά την περιοχή την οποία καλύπτει το συμβόλαιο.

2. Τα μεταβιβαζόμενα στοιχεία που αναφέρονται στην περιοχή που καλύπτει το πρόγραμμα εργασίας, θεωρούμενα βιομηχανική ιδιοκτησία, μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνον για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου. Τα στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα για την επεξεργασία από την αρχή των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών που αναφέρονται στην προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος και στην ασφάλεια, πλην εκείνων που αναφέρονται στα σχέδια του εξοπλισμού, δεν θεωρούνται βιομηχανική ιδιοκτησία.

3. Η αρχή δεν μεταβιβάζει στην επιχείρηση, ή σε οποιονδήποτε άλλο ξένο προς την αρχή τα στοιχεία τα οποία της γνωστοποιήθηκαν από τους ερευνητές, τους υποψηφίους ή τους επιχειρηματίες και τα οποία θεωρούνται βιομηχανική ιδιοκτησία. Τα στοιχεία όμως που αναφέρονται στις παρακρατούμενες περιοχές μπορούν να μεταβιβασθούν στην επιχείρηση. Τα στοιχεία αυτά μεταβιβαζόμενα από τα πρόσωπα αυτά στην επιχείρηση δεν αποκαλύπτονται από αυτήν στην αρχή, ή σε οποιονδήποτε άλλο ξένο προς την αρχή.

Άρθρο 15

Εκπαιδευτικά προγράμματα

Ο επιχειρηματίας καταρτίζει πρακτικά προγράμματα για την εκπαίδευση του προσωπικού της αρχής και των αναπτυσσομένων κρατών, τα οποία προβλέπουν τη συμμετοχή του προσωπικού αυτού σε όλες τις δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα στην περιοχή και αποτελούν αντικείμενο του συμβολαίου, σύμφωνα με το άρθρο 144 παράγραφος 2.

Άρθρο 16

Αποκλειστικό δικαίωμα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης

Η αρχή, κατ' εφαρμογή του μέρους XI και των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών αυτής, χορηγεί στον επιχειρηματία αποκλειστικό δικαίωμα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης μίας καθορισμένης κατηγορίας πόρων στην περιοχή που καλύπτει το συμβόλαιο και επαγρυπνεί ώστε καμμία άλλη οντότητα να μην ασκεί δραστηριότητες στην ίδια περιοχή για άλλη κατηγορία φυσικών πόρων κατά τρόπο που να παρακωλύει τις δραστηριότητες του επιχειρηματία. Ο επιχειρηματίας έχει την εγγύηση του δικαιώματος εξερεύνησης και εκμετάλλευσης σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 6.

Άρθρο 17

Κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες της αρχής

1. Η αρχή υιοθετεί και εφαρμόζει, ομοιόμορφα, κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2 στοιχείο στ) σημείο ii) και το άρθρο 162 παράγραφος 2 σημείο ii) για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της όπως διατυπώνονται στο μέρος XI και, μεταξύ άλλων, για τα ακόλουθα θέματα:

α) Διοικητικές διαδικασίες σχετικά με τις προκαταρκτικές έρευνες την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση της περιοχής·

β) Επιχειρήσεις·

i) έκταση της περιοχής,

ii) διάρκεια των επιχειρήσεων,

iii) κανόνες επίδοσης περιλαμβανομένης και της διαβεβαίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφο 6 στοιχείο γ), του παρόντος παραρτήματος,

iv) κατηγορίες των πόρων,

v) παραίτηση από περιοχές,

vi) εκθέσεις προόδου των εργασιών,

vii) μεταβίβαση στοιχείων,

viii) επιθεώρηση και επίβλεψη των επιχειρήσεων,

ix) λήψη μέτρων για τη μη παρακώλυση άλλων δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο περιβάλλον,

x) μεταβίβαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων εκ μέρους του επιχειρηματία,

xi) διαδικασίες για τη μεταφορά τεχνολογίας στα αναπτυσσόμενα κράτη σύμφωνα με το άρθρο 144, και για την άμεση συμμετοχή αυτών,

xii) κανόνες και πρακτικές για την εξόρυξη περιλαμβανομένων και εκείνων που έχουν σχέση με την ασφάλεια των επιχειρήσεων, τη διατήρηση των πόρων και την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος,

xiii) ορισμός της εμπορικής εκμετάλλευσης,

xiv) καθορισμός προσόντων των υποψηφίων·

γ) οικονομικά θέματα·

i) επεξεργασία ενιαίων και άνευ διακρίσεων κανόνων κοστολογήσεως και λογιστικής και τον τρόπο επιλογής των ορκωτών λογιστών,

ii) κατανομή των εσόδων που προέρχονται από τις επιχειρήσεις,

iii) κίνητρα αναφερόμενα στο άρθρο 13 του παρόντος παραρτήματος·

δ) εφαρμογή αποφάσεων που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 151 παράγραφος 10 και το άρθρο 164 παράγραφος 2 στοιχείο δ).

2. Οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες στα ακόλουθα θέματα πρέπει να ικανοποιούν τα αντικειμενικά κριτήρια που ορίζονται πιο κάτω:

α) έκταση των περιοχών:

η αρχή καθορίζει την κατάλληλη έκταση των περιοχών για εξερεύνηση, η οποία μπορεί να φθάνει μέχρι του διπλασίου των περιοχών για εκμετάλλευση, ούτως ώστε να είναι δυνατή η εντατική εξερεύνηση. Η έκταση της περιοχής υπολογίζεται κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 8 του παρόντος παραρτήματος σχετικά με την παρακράτηση περιοχών, καθώς επίσης και στις απαιτήσεις που προβλέπονται σχετικά με την παραγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 151 και τους όρους του συμβολαίου, λαμβανομένων υπόψη των υφισταμένων τεχνικών μεθόδων για την μεταλλευτική εκμετάλλευση των θαλασσίων βυθών και τα σχετικά φυσικά χαρακτηριστικά των περιοχών. Οι περιοχές δεν θα είναι ούτε μικρότερες ούτε μεταλύτερες από όσο είναι απαραίτητο για την ικανοποίηση αυτού του κριτηρίου·

β) διάρκεια των επιχειρήσεων:

i) οι προκαταρτικές έρευνες δεν υπόκεινται σε χρονικό περιορισμό,

ii) η χρονική διάρκεια της εξερεύνησης πρέπει να είναι επαρκής ώστε να επιτρέπει την πλήρη τοπογράφηση της συγκεκριμένης περιοχής, τον σχεδιασμό και την κατασκευή του εξορυκτικού εξοπλισμού για την περιοχή και το σχεδιασμό και την κατασκευή μικρών και μεσαίων συγκροτημάτων επεξεργασίας μετάλλων για τον σκοπό της δοκιμής των μεθόδων εξόρυξης και επεξεργασίας,

iii) η χρονική διάρκεια της εκμετάλλευσης πρέπει να συνδέεται με την οικονομική ζωή του μεταλλευτικού σχεδίου, λαμβανομένων υπόψη ορισμένων παραγόντων όπως, η εξάντληση του κοιτάσματος, η διάρκεια ζωής του εξορυκτικού εξοπλισμού και των εγκαταστάσεων επεξεργασίας και η εμπορική βιωσιμότης. Η χρονική διάρκεια της εκμετάλλευσης πρέπει να είναι επαρκής ώστε να επιτρέπει την εμπορική εξόρυξη των ορυκτών της περιοχής και πρέπει να περιλαμβάνει ένα λογικό χρονικό διάστημα για την κατασκευή εγκαταστάσεων για την εξόρυξη και την επεξεργασία σε εμπορική κλίμακα, κατά το οποίο δεν θα πρέπει να απαιτείται εμπορική εκμετάλλευση. Η συνολική χρονική διάρκεια της εκμετάλλευσης, εν τούτοις, πρέπει να είναι αρκετά σύντομη ούτως ώστε να δύναται η αρχή να τροποποιεί τους όρους και τις προϋποθέσεις του προγράμματος εργασίας κατά τον χρόνο που εξετάζει την ανανέωσή του, σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες τους οποίους υιοθέτησε μετά την αποδοχή του προγράμματος εργασίας·

γ) η αρχή αξιώνει όπως ο επιχειρηματίας κάνει περιοδικά δαπάνες κατά τη φάση της εξερεύνησης σε λογική αντιστοιχία με την έκταση της περιοχής που καλύπτει το πρόγραμμα εργασίας, ως και δαπάνες τις οποίες θα περίμενε κανείς από ένα καλόπιστο επιχειρηματία, ο οποίος σκοπεύει να εκμεταλλευθεί εμπορικά την περιοχή εντός των χρονικών ορίων που όρισε η αρχή. Οι δαπάνες που κρίνονται απαραίτητες δεν πρέπει να καθορίζονται σε ύψος που να αποθαρρύνουν τους μελλοντικούς επιχειρηματίες να χρησιμοποιούν τεχνικές μεθόδους ολιγότερο δαπανηρές από αυτές που χρησιμοποιούνται ευρέως. Η αρχή καθορίζει ένα ανώτατο χρονικό όριο, για την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης το οποίο αρχίζει να τρέχει μετά την ολοκλήρωση της εξερευνητικής φάσης και την έναρξη των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης. Για τον καθορισμό του χρονικού αυτού ορίου η αρχή πρέπει να λαμβάνει υπόψη ότι η κατασκευή μεγάλης κλίμακας εγκαταστάσεων για την εξόρυξη και την επεξεργασία δεν μπορεί να ξεκινήσει πριν την ολοκλήρωση της εξερευνητικής φάσης και την έναρξη της φάσης εκμετάλλευσης. Κατά συνέπεια, το χρονικό όριο για την έναρξη της εμπορικής εκμετάλλευσης μιας περιοχής πρέπει να ορίζεται κατά τρόπο που να λαμβάνεται υπόψη ο απαραίτητος χρόνος για την κατασκευή αυτών των εγκαταστάσεων μετά τη φάση εξερεύνησης καθώς και λογικά χρονικά περιθώρια για τις αναπόφευκτες καθυστερήσεις στις εργασίες κατασκευής.

Άπαξ και αρχίσει η εμπορική εκμετάλλευση, η αρχή, εντός λογικών ορίων και λαμβάνουσα υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες, ζητά από τον επιχειρηματία να συνεχίσει την εμπορική εκμετάλλευση καθόλη τη διάρκεια του προγράμματος εργασίας·

δ) κατηγορίες των πόρων:

Καθορίζοντας τις κατηγορίες των πόρων για τις οποίες μπορούν να γίνουν αποδεκτά προγράμματα εργασίας η αρχή δίνει έμφαση, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα στοιχεία:

i) στο γεγονός ότι για διαφορετικούς πόρους χρησιμοποιούνται παρόμοιες μέθοδοι εξόρυξης,

ii) στο γεγονός ότι διαφορετικοί πόροι μπορούν να αξιοποιηθούν ταυτόχρονα από πολλούς επιχειρηματίες στην ίδια περιοχή, χωρίς να παρακωλύονται υπερβολικά οι εργασίες μεταξύ των επιχειρηματιών. Η διάταξη αυτή δεν εμποδίζει την αρχή να εγκρίνει ένα πρόγραμμα εργασίας στον ίδιο υποψήφιο για την αξιοποίηση διαφόρων κατηγοριών πόρων στην ίδια περιοχή·

ε) παραίτηση από περιοχές:

ο ανάδοχος έχει το δικαίωμα να παραιτηθεί, οποτεδήποτε, από το σύνολο ή μέρος των δικαιωμάτων του στην περιοχή την οποία καλύπτει το πρόγραμμα εργασίας.

στ) προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος:

καθιερώνονται κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες για την αποτελεσματική προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από επιβλαβείς συνέπειες που απορρέουν άμεσα από δραστηριότητες στην περιοχή ή από την επεξεργασία των μετάλλων που γίνεται επί του πλοίου ακριβώς επάνω από τη μεταλλευτική τοποθεσία από την οποία εξορύσσονται, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους κατά το οποίο οι επιβλαβείς αυτές συνέπειες μπορούν να απορρέουν από γεωτρήσεις, βυθοκορήσεις, αποσπάσεις και εξορύξεις και από εκφορτώσεις, απορρίψεις και εκβολές, στο θαλάσσιο περιβάλλον, ιζημάτων, αποβλήτων ή άλλων εκροών.

ζ) εμπορική εκμετάλλευση:

η εμπορική εκμετάλλευση θεωρείται ότι άρχισε όταν ένας ανάδοχος αναλαμβάνει σειρά εργασιών εξόρυξης σε μεγάλη κλίμακα, οι οποίες αποδίδουν επαρκή ποσότητα υλών που αποδεικνύουν σαφώς ότι ο κύριος στόχος είναι η παραγωγή σε ευρεία κλίμακα και όχι η παραγωγή προς το σκοπό της συλλογής πληροφοριών, της διενέργειας αναλύσεων και της δοκιμής του εξοπλισμού ή των εγκαταστάσεων.

Άρθρο 18

Κυρώσεις

1. Τα δικαιώματα του αναδόχου μπορούν να ανασταλούν ή να παύσουν μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εάν, παρά τις προειδοποιήσεις της αρχής, ο ανάδοχος διεξάγει τις δραστηριότητές του κατά τρόπο που να παραβιάζει σοβαρώς, συνεχώς και σκοπίμως τους όρους του συμβολαίου, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής και το μέρος XI, ή

β) εάν ο ανάδοχος δεν συμμορφώνεται προς την τελική υποχρεωτική απόφαση που εξέδωσε γι' αυτόν το όργανο επίλυσης των διαφορών.

2. Στην περίπτωση παραβιάσεων του συμβολαίου άλλων από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) η αρχή μπορεί, αντί της αναστολής ή του τερματισμού των δικαιωμάτων κατά την παράγραφο 1 στοιχείο α), να επιβάλει στον επιχειρηματία χρηματικές, κυρώσεις ανάλογες προς τη σοβαρότητα της παραβίασης.

3. Πλην της έκδοσης διαταγών σε περιπτώσεις εκτάκτου ανάγκης, σύμφωνα με το άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο ο), η αρχή δεν μπορεί να εκτελέσει μία απόφαση που προβλέπει χρηματικές ποινές ή αναστολή ή ακύρωση του συμβολαίου καθ' ό χρόνο ο επιχειρηματίας δεν είχε λογικά τη δυνατότητα να εξαντλήσει όλα τα ένδικα μέσα τα οποία διαθέτει σύμφωνα με το τμήμα 5 του μέρους XI.

Άρθρο 19

Αναθεώρηση του συμβολαίου

1. Όταν έχουν δημιουργηθεί ή είναι δυνατόν τα δημιουργηθούν συνθήκες οι οποίες, κατά την άποψη του ενός ή του άλλου μέρους, μπορούν να καταστήσουν το συμβόλαιο άδικο ή ανεφάρμοστο, ή καθιστούν αδύνατη την πραγματοποίηση των στόχων αυτού ή του μέρους XI, τα μέρη αρχίζουν διαπραγματεύσεις για να αναθεωρήσουν αυτό, αναλόγως.

2. Τα συμβόλαια που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 3, μπορούν να αναθεωρηθούν μόνον με τη συγκατάθεση των μερών.

Άρθρο 20

Μεταβίβαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από ένα συμβόλαιο μπορούν να μεταβιβασθούν μόνο με τη συγκατάθεση της αρχής και σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αυτής. Η αρχή δεν αρνείται χωρίς λόγο τη συγκατάθεσή της για τη μεταβίβαση εάν ο προτεινόμενος ανάδοχος είναι καθ' όλα υποψήφιος με προσόντα και αναλαμβάνει όλες τις υποχρεώσεις του μεταβιβάζοντος και εάν η μεταβίβαση σ' αυτόν δεν αναφέρεται σε πρόγραμμα εργασίας του οποίου απαγορεύεται η αποδοχή κατά το άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο γ) του παρόντος παραρτήματος.

Άρθρο 21

Εφαρμοστέο δίκαιο

1. Το συμβόλαιο διέπεται από τους όρους του συμβολαίου, τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής, το μέρος XI και τους άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου που δεν αντίκεινται στη σύμβαση.

2. Οι τελικές αποφάσεις των δικαστηρίων που έχουν δικαιοδοσία κατά τη σύμβαση αυτή να κρίνουν για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της αρχής και του αναδόχου είναι εκτελεστές στο έδαφος κάθε κράτους μέρους.

3. Κανένα κράτος μέρος δεν μπορεί να επιβάλει στον επιχειρηματία όρους που αντίκεινται στο μέρος XI. Εν τούτοις η εφαρμογή από ένα κράτος μέρος, έναντι αναδόχων για τους οποίους είναι εγγυητής ή έναντι πλοίων που υψώνουν τη σημαία του, νόμων και κανονισμών σχετικών με το περιβάλλον, περισσότερο αυστηρών από τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του παρόντος παραρτήματος, δεν θεωρείται ως αντικείμενη στο μέρος XI.

Άρθρο 22

Ευθύνη

Ο ανάδοχος έχει ευθύνη ή χρηματική υποχρέωση για οποιαδήποτε ζημία προκαλείται από παράνομες ενέργειες κατά τη διενέργεια των επιχειρήσεών του, λαμβανομένης υπόψη και της ευθύνης που αποδίδεται στην αρχή για πράξεις ή παραλείψεις της. Η αρχή έχει ομοίως την ευθύνη ή χρηματική υποχρέωση για οποιαδήποτε ζημία προκαλείται από παράνομες ενέργειες κατά την εκτέλεση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων της, περιλαμβανομένων και των παραβιάσεων του άρθρου 168 παράγραφος 2, λαμβανομένης υπόψη της ευθύνης που αποδίδεται στον επιχειρηματία για πράξεις ή παραλείψεις του. Σε όλες τις περιπτώσεις η χρηματική υποχρέωση πρέπει να αντιστοιχεί στην πραγματική αξία της ζημίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Άρθρο 1

Σκοποί

1. Η επιχείρηση είναι το όργανο της αρχής που διεξάγει απευθείας δραστηριότητες στην περιοχή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 153 παράγραφος 2 στοιχείο α), καθώς και τη μεταφορά, επεξεργασία και διάθεση των ορυκτών που λαμβάνονται από την περιοχή.

2. Για την πραγματοποίηση των σκοπών της και την άσκηση των καθηκόντων της, η επιχείρηση ενεργεί σύμφωνα με την σύμβαση και τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής.

3. Για την αξιοποίηση των πόρων της περιοχής κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 1, η επιχείρηση, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της συμβάσεως, διεξάγει τις επιχειρήσεις της σύμφωνα με υγιείς εμπορικές αρχές.

Άρθρο 2

Σχέσεις με την αρχή

1. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 170, η επιχείρηση ενεργεί σύμφωνα με την γενική πολιτική, την οποία καθορίζει η συνέλευση και με τις οδηγίες του συμβουλίου.

2. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 1, η επιχείρηση ενεργεί με αυτονομία, κατά την διεξαγωγή των επιχειρήσεών της.

3. Καμία διάταξη της συμβάσεως δεν καθιστά υπεύθυνη την επιχείρηση για τις πράξεις ή τις υποχρεώσεις της αρχής, και την αρχή για τις πράξεις ή τις υποχρεώσεις της επιχειρήσεως.

Άρθρο 3

Περιορισμός της ευθύνης

Χωρίς να παραβλάπτονται οι διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 3 του παρόντος παραρτήματος τα μέλη της αρχής δεν ευθύνονται για τις πράξεις ή τις υποχρεώσεις της επιχειρήσεως εκ μόνου του λόγου ότι έχουν την ιδιότητα τού μέλους.

Άρθρο 4

Δομή

Η επιχείρηση διαθέτει διοικητικό συμβούλιο, γενικό διευθυντή και το προσωπικό που είναι απαραίτητο για την άσκηση των λειτουργιών της.

Άρθρο 5

Το διοικητικό συμβούλιο

1. Το διοικητικό συμβούλιο αποτελείται από 15 μέλη, τα οποία εκλέγονται από την συνέλευση, σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2 στοιχείο γ). Κατά την εκλογή των μελών του διοικητικού συμβουλίου λαμβάνεται δεόντως υπόψη η αρχή της δίκαιης γεωγραφικής κατανομής. Προτείνοντας υποψηφιότητες στο συμβούλιο, τα μέλη της αρχής λαμβάνουν υπόψη τους την ανάγκη υποδείξεως υποψηφίων που διαθέτουν τις περισσότερες ικανότητες και τα απαιτούμενα προσόντα στους σχετικούς τομείς, ώστε να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα και η επιτυχία της επιχειρήσεως.

2. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου εκλέγονται για τέσσερα χρόνια και μπορούν να επανεκλεγούν. Κατά την επανεκλογή, λαμβάνεται δεόντως υπόψη η αρχή της εναλλαγής των μελών.

3. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι της εκλογής των διαδόχων τους. Εάν η θέση ενός μέλους του διοικητικού συμβουλίου χηρεύσει, η συνέλευση, σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2 στοιχείο γ), εκλέγει νέο μέλος για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του προκατόχου του.

4. Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ενεργούν προσωπικά. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν ζητούν ούτε δέχονται οδηγίες από κυβερνήσεις ή άλλες πηγές. Τα μέλη της αρχής σέβονται την ανεξαρτησία των μελών του διοικητικού συμβουλίου και απέχουν κάθε προσπαθείας επηρεασμού αυτών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

5. Κάθε μέλος του διοικητικού συμβουλίου αμοίβεται για τις υπηρεσίες του από τους πόρους της επιχείρησης. Το ύψος της αμοιβής αυτής καθορίζεται από τη συνέλευση μετά από εισήγηση του συμβουλίου.

6. Το διοικητικό συμβούλιο ασκεί συνήθως τα καθήκοντά του στην έδρα της επιχείρησης και συνέρχεται οσάκις το απαιτούν οι εργασίες της επιχείρησης.

7. Απαρτία υπάρχει με την παρουσία των 2/3 των μελών του διοικητικού συμβουλίου.

8. Κάθε μέλος του διοικητικού συμβουλίου έχει μία ψήφο. Οι αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου σε όλα τα θέματα για τα οποία καλείται ν' αποφασίσει, λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών του. Εάν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων για ένα μέλος επί ενός θέματος, το οποίο συζητείται στο συμβούλιο, το μέλος αυτό απέχει της ψηφοφορίας στο θέμα αυτό.

9. Οποιοδήποτε μέλος της αρχής μπορεί να ζητήσει από το διοικητικό συμβούλιο πληροφορίες για τις επιχειρήσεις της αρχής που το αφορούν ειδικά. Το διοικητικό συμβούλιο θα προσπαθήσει να του δώσει τις πληροφορίες αυτές.

Άρθρο 6

Εξουσίες και καθήκοντα του διοικητικού συμβουλίου

Το διοικητικό συμβούλιο διευθύνει την επιχείρηση υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας σύμβασης. Το διοικητικό συμβούλιο ασκεί τις εξουσίες οι οποίες είναι απαραίτητες για την

πραγματοποίηση των σκοπών της επιχείρησης, καθώς επίσης και τις εξουσίες:

α) να εκλέγει πρόεδρο μεταξύ των μελών του·

β) να υιοθετεί τον κανονισμό του·

γ) να επεξεργάζεται και να υποβάλει στο συμβούλιο επίσημα γραπτά προγράμματα εργασίας σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 3 και το άρθρο 162 παράγραφος 2, στοιχείο i)·

δ) να παρουσιάζει προγράμματα εργασίας και προγράμματα για την διεξαγωγή των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 170·

ε) να συντάσσει και να υποβάλει στο συμβούλιο αιτήσεις για τη χορήγηση αδειών εκμεταλλεύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 151 παράγραφος 2 έως 7·

στ) να εγκρίνει τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων για την απόκτηση τεχνικών μεθόδων, ειδικότερα εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχεία α), γ) και δ) του παραρτήματος III και να αποδέχεται τα αποτελέσματα αυτών των διαπραγματεύσεων·

ζ) να καθορίζει όρους και προϋποθέσεις και να επιτρέπει τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων για την ίδρυση μεικτών επιχειρήσεων και άλλων μορφών κοινών διευθετήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 9 και 11 του παραρτήματος III και να αποδέχεται τα αποτελέσματα αυτών των διαπραγματεύσεων·

η) να εισηγείται στην συνέλευση το ύψος του ποσού που θα πρέπει να παρακρατείται από το καθαρό εισόδημα της επιχείρησης για τη δημιουργία αποθεματικού σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 2 στοιχείο στ) και το άρθρο 10 αυτού του παραρτήματος·

θ) να εγκρίνει τον ετήσιο προϋπολογισμό της επιχείρησης·

ι) να επιτρέπει την αγορά αγαθών και τη χρησιμοποίηση υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 3 του παρόντος πρωτοκόλλου·

κ) να υποβάλει ετήσια έκθεση στο συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος πρωτοκόλλου·

λ) να υποβάλλει στο συμβούλιο για να εγκριθούν από τη συνέλευση, σχέδια κανόνων για την οργάνωση, τη διοίκηση την πρόσληψη και την απόλυση του προσωπικού της επιχείρησης, και να υιοθετεί κανονισμούς για την ενεργοποίηση των κανόνων αυτών·

μ) να συνάπτει δάνεια και να δίνει εγγυήσεις και άλλες ασφάλειες, τις οποίες καθορίζει σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του παρόντος πρωτοκόλλου·

ν) να προσφεύγει στη δικαιοσύνη, να συνάπτει συμφωνίες, να προβαίνει σε συναλλαγές και να λαμβάνει οποιαδήποτε άλλα μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 13 του παρόντος πρωτοκόλλου·

ξ) να μεταβιβάζει, υπό την επιφύλαξη της εγκρίσεως από το συμβούλιο, στον γενικό διευθυντή, και στις επιτροπές του οποιαδήποτε μη διακριτική εξουσία.

Άρθρο 7

Ο γενικός διευθυντής και το προσωπικό της επιχείρησης

1. Η συνέλευση εκλέγει, μετά από εισήγηση του συμβουλίου, τον γενικό διευθυντή της επιχείρησης μεταξύ των υποψηφίων του προτείνει το διοικητικό συμβούλιο.

Ο γενικός διευθυντής δεν πρέπει να είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου. Η θητεία του γενικού διευθυντή είναι χρονικά ορισμένη και δεν ξεπερνά τα πέντε έτη· ο γενικός δειυθυντής μπορεί να επανεκλεγεί και για άλλες θητείες.

2. Ο γενικός διευθυντής είναι ο νόμιμος εκπρόσωπος της επιχείρησης και ο ανώτερος εκτελεστικός υπάλληλος αυτής· είναι απευθείας υπεύθυνος στο διοικητικό συμβούλιο για την πορεία των εργασιών της επιχείρησης. Ο γενικός διευθυντής είναι υπεύθυνος για την οργάνωση, τη διοίκηση, την πρόσληψη, και την απόλυση του προσωπικού της επιχείρησης, σύμφωνα με τους κανόνες και κανονισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 6 στοιχείο β) του παρόντος πρωτοκόλλου. Συμμετέχει στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου χωρίς δικαίωμα ψήφου. Μπορεί να συμμετέχει, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συνεδριάσεις της συνέλευσης και του συμβουλίου όταν τα όργανα αυτά εξετάζουν θέματα που ενδιαφέρουν την επιχείρηση.

3. Κατά την πρόσληψη και τον καθορισμό των όρων απασχόλησης του προσωπικού λαμβάνεται κατά κύριο λόγο υπόψη η ανάγκη εξασφάλισης, για την επιχείρηση, των υπηρεσιών προσώπων που διαθέτουν τα περισσότερα προσόντα αποδοτικότητας και επαγγελματικής κατάρτισης. Με την επιφύλαξη αυτή, δίνεται η δέουσα σημασία στην επιλογή του προσωπικού, επί δίκαιης γεωγραφικής βάσεως.

4. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους ο γενικός διευθυντής και το προσωπικό δεν ζητούν ούτε δέχονται οδηγίες από κυβερνήσεις ή άλλη πηγή ξένη προς την επιχείρηση. Απέχουν από κάθε ενέργεια η οποία επιδρά δυσμενώς στην ιδιότητά τους ως διεθνών υπαλλήλων της επιχείρησης, υπευθύνων μόνον έναντι αυτής.

Κάθε κράτος μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να σέβεται τον αποκλειστικά διεθνή χαρακτήρα των καθηκόντων του γενικού διευθυντή και του προσωπικού και δεν επιζητεί να τους επηρεάσει κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

5. Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 168 παράγραφος 2 ισχύουν επίσης και για το προσωπικό της επιχείρησης.

Άρθρο 8

Εγκατάσταση

Η επιχείρηση έχει το κεντρικό γραφείο της στην έδρα της αρχής. Η επιχείρηση μπορεί να εγκαθιστά άλλα γραφεία και εγκαταστάσεις στο έδαφος οποιουδήποτε κράτους μέρους με την συγκατάθεση αυτού.

Άρθρο 9

Εκθέσεις και οικονομικές καταστάσεις

1. Η επιχείρηση, όχι αργότερα των τριών μηνών από του τέλους κάθε οικονομικού έτους, υποβάλλει στο συμβούλιο για εξέταση ετήσια έκθεση η οποία περιλαμβάνει μια ηλεγμένη από ορκωτούς λογιστές κατάσταση των λογαριασμών της και κοινοποιεί σ' αυτό, σε κατάλληλα διαστήματα, μια συνοπτική κατάσταση της οικονομικής της θέσης και μια κατάσταση κερδών και ζημιών η οποία εμφανίζει τα αποτελέσματα των επιχειρήσεών της.

2. Η επιχείρηση δημοσιεύει την ετήσια έκθεσή της και οποιαδήποτε άλλη έκθεση κρίνει απαραίτητη.

3. Όλες οι εκθέσεις και οι οικονομικές καταστάσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο κοινοποιούνται στα μέλη της αρχής.

Άρθρο 10

Κατανομή του καθαρού εισοδήματος

Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 3 η επιχείρηση καταβάλλει στην αρχή ποσά που προβλέπονται στο άρθρο 13 του παραρτήματος III ή το ισοδύναμο αυτών.

2. Η συνέλευση μετά από εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου καθορίζει το ποσοστό από το καθαρό εισόδημα της επιχείρησης που θα κρατηθεί για τη δημιουργία αποθεματικού. Το υπόλοιπο μεταφέρεται στην αρχή.

3. Κατά την αρχική περίοδο, η οποία χρειάζεται για να γίνει η επιχείρηση αυτάρκης, η οποία δεν ξεπερνά τα δέυα έτη από της ενάρξεως εκ μέρους της της εμπορικής εκμετάλλευσης, η συνέλευση απαλλάσσει την επιχείρηση από τις πληρωμές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και αφήνει το σύνολο του καθαρού εισοδήματος της επιχειρήσεως στο αποθεματικό αυτής.

Άρθρο 11

Οικονομική κατάσταση

1. Οι χρηματικοί πόροι της επιχειρήσεως περιλαμβάνουν:

α) τα ποσά που έλαβε από την αρχή σύμφωνα με το άρθρο 173 παράγραφος 2 στοιχείο β).

β) τις εθελοντικές εισφορές που έκαναν τα κράτη μέρη για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων της επιχειρήσεως.

γ) τα ποσά που δανείστηκε η επιχείρηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 και 3.

δ) το εισόδημα της επιχείρησης, από τις επιχειρήσεις της.

ε) άλλους χρηματικούς πόρους που τίθενται στη διάθεση της Επιχείρησης για να της επιτρέψουν να αρχίσει όσο το δυνατόν συντομότερα τις επιχειρήσεις και να ασκήσει τις λειτουργίες της.

2. α) Η επιχείρηση έχει ήδη τη δυνατότητα να συνάπτει δάνεια και να παρέχει τις εγγυήσεις ή άλλες ασφάλειες τις οποίες μπορεί να καθορίζει. Προτού προβεί σε δημόσια πώληση των ομολογιών της, στις χρηματοδοτικές αγορές, ή στο νόμισμα ενός κράτους μέρους η επιχείρηση λαμβάνει τη συγκατάθεση του κράτους αυτού. Το συμβούλιο υιοθετεί το συνολικό ποσό των δανείων μετά από εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου·

β) τα κράτη μέρη υποστηρίζουν όσον είναι δυνατόν τις αιτήσεις δανείων της επιχείρησης στις χρηματοδοτικές αγορές και στα διεθνή χρηματοδοτικά ιδρύματα.

3. α) Στην επιχείρηση χορηγούνται οι χρηματικοί πόροι που της είναι απαραίτητοι για την εξερεύνηση και εκμετάλλευση, μιας μεταλ/κής περιοχής για τη μεταφορά, την επεξεργασία και τη διάθεση των ορυκτών που εξορύσσονται από αυτήν ως και του νικελίου, χαλκού, κοβαλτίου και μαγγανίου που λαμβάνονται από τα ορυκτά αυτά και για την αντιμετώπιση των αρχικών διοικητικών δαπανών. Το ύψος των ανωτέρω χρηματικών πόρων καθώς και τα κριτήρια και οι συντελεστές που λαμβάνονται υπόψη για την αναπροσαρμογή τους υποδεικνύονται από την προπαρασκευαστική επιτροπή στο σχέδιο κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της αρχής·

β) όλα τα κράτη μέρη θέτουν στη διάθεση της επιχείρησης ένα ποσό ισοδύναμο προς το ήμισυ των χρηματικών πόρων που αναφέρονται στο στοιχείο α) υπό τη μορφή μακροχρονίων ατόκων δανείων, σύμφωνα με την ισχύουσα, κατά τον χρόνο υπολογισμού της καταβολής των εισφορών, κλίμακα εισφοράς στον τακτικό προϋπολογισμό των Ηνωμένων Εθνών. Η κλίμακα αυτή αναπροσαρμόζεται ώστε να συμπεριλάβει και τα κράτη τα οποία δεν είναι μέλη των Ηνωμένων Εθνών. Τα δάνεια τα οποία συνάπτει η επιχείρηση για την κάλυψη του υπολοίπου ημίσεως των χρηματικών πόρων καλύπτονται από δάνεια, με την εγγύηση των κρατών μερών σύμφωνα με την ίδια κλίμακα·

γ) εάν το ύψος των εισφορών των κρατών μερών είναι χαμηλότερο των χρηματικών πόρων που πρέπει να χορηγηθούν στην επιχείρηση σύμφωνα με το εδάφιο α), η συνέλευση, στην πρώτη της σύνοδο, εξετάζει το μέγεθος του ελλείμματος και υιοθετεί με *consensus* μέτρα για την αντιμετώπιση αυτού του ελλείμματος λαμβάνουσα υπόψη τις υποχρεώσεις των κρατών μερών σύμφωνα με τα στοιχεία α) και β) και τις εισηγήσεις της προπαρασκευαστικής επιτροπής·

δ) i) εντός 60 ημερών από της ενάρξεως ισχύος της παρούσας σύμβασης ή εντός 30 ημερών από της καταθέσεως των οργάνων επικυρώσεως ή προσχωρήσεως σ' αυτήν λαμβανομένης υπόψη οποιασδήποτε εκ των δύο ημερομηνιών είναι προγενέστερη κάθε κράτος μέρος καταθέτει στην επιχείρηση μη μεταβιβάσιμα άτοκα γραμμάτια που αντιπροσωπεύουν ποσό ισοδύναμο προς την συμμετοχή του στα άτοκα δάνεια που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο στοιχείο β)·

ii) το συντομότερο δυνατό από της ενάρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσης και στη συνέχεια σε ετήσια ή άλλα προσήκοντα χρονικά διαστήματα, το διοικητικό συμβούλιο καταρτίζει πίνακα ο οποίος εμφανίζει το μέγεθος των απαιτουμένων πόρων και το χρονοδιάγραμμα χρηματοδοτήσεως των διοικητικών του δαπανών και των δραστηριοτήτων που διεξάγει η επιχείρηση σύμφωνα με το άρθρο 170 και το άρθρο 12 του παρόντος παραρτήματος,

iii) η επιχείρηση γνωστοποιεί αμέσως στα κράτη μέρη, μέσω της αρχής, τα ποσά, που αντιστοιχούν στα μερίδια συμμετοχής τους στις δαπάνες αυτές κατ' εφαρμογή του στοιχείου β). Η επιχείρηση εξαργυρώνει τα γραμμάτια μέχρι συμπληρώσεως των ποσών που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των δαπανών που αναφέρονται στο χρονοδιάγραμμα και αφορούν τα άτοκα δάνεια,

iv) τα κράτη μέρη μόλις λάβουν την γνωστοποίηση θέτουν στη διάθεση της επιχειρήσεως τα αντίστοιχα μερίδια των εγγυήσεων χρέους (Debt guarantee) σύμφωνα με το στοιχείο β)·

ε) i) εάν η επιχείρηση τα ζητήσει, τα κράτη μέρη μπορούν να χορηγήσουν εγγυήσεις χρέους οι οποίες προστίθενται σ' αυτές τις οποίες χορηγούν σύμφωνα με την κλίμακα που αναφέρεται στο στοιχείο β)·

ii) ενα κράτος μέρος μπορεί αντί των εγγυήσεων να καταβάλει εθελοντική εισφορά στην επιχείρηση για ποσό ισοδύναμο προς το τμήμα των χρεών τα οποία άλλως θα εγγυάτο·

στ) η αποπληρωμή των τοκοφόρων δανείων προηγείται της αποπληρωμής των ατόκων δανείων. Η αποπληρωμή των ατόκων δανείων γίνεται σύμφωνα με χρονοδιάγραμμα που υιοθετεί η συνέλευση μετά από εισήγηση του συμβουλίου και γνώμη του διοικητικού συμβουλίου. Κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής το διοικητικό συμβούλιο θα καθοδηγείται από τις σχετικές διατάξεις των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών της αρχής οι οποίοι λαμβάνουν υπόψη την ύψιστη ανάγκη της εξασφαλίσεως της αποτελεσματικής λειτουργίας της επιχειρήσεως και ιδιαίτερα της εξασφαλίσεως της οικονομικής της ανεξαρτησίας·

ζ) οι χρηματικοί πόροι που τίθενται στη διάθεση της επιχείρησης καταβάλλονται σε ελευθέρως χρησιμοποιήσιμα νομίσματα, ή σε νομίσματα που διατίθενται ελεύθερα και χρησιμοποιούνται ουσιαστικά στις κυριώτερες αγορές συναλλάγματος. Τα νομίσματα αυτά καθορίζονται στους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής σύμφωνα με

την επικρατούσα διεθνή νομισματική πρακτική. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, κανένα κράτος μέρος δεν εφαρμόζει ή δεν επιβάλλει περιορισμούς στην κατοχή χρησιμοποίηση ή ανταλλαγή των χρηματικών αυτών πόρων·

η) με τον όρο «εγγύηση χρέους» νοείται η υπόσχεση ενός κράτους μέρους προς τους πιστωτές της επιχείρησης να καταβάλλει, κατά το μέτρο που προβλέπεται από τη σχετική κλίμακα, τις οικονομικές υποχρεώσεις της επιχείρησης που καλύπτονται από την εγγύηση, όταν του γνωστοποιείται από τους πιστωτές κάποια αθέτηση των υποχρεώσεων της επιχείρησης. Οι διαδικασίες εκπληρώσεως των υποχρεώσεων αυτών πρέπει να είναι σύμφωνες με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής.

4. Οι χρηματικοί πόροι, το ενεργητικόν και οι δαπάνες της επιχείρησης πρέπει να τηρούνται χωριστά από αυτούς της αρχής. Το άρθρο αυτό δεν εμποδίζει την επιχείρηση να κάνει διευθετήσεις με την αρχή που αναφέρονται στις εγκαταστάσεις, το προσωπικό και τις υπηρεσίες ή συμφωνίες που αναφέρονται στην απόδοση των διοικητικών δαπανών που καταβλήθηκαν από τη μία για λογαριασμό της άλλης.

5. Τα πρακτικά βιβλία και λογαριασμοί της επιχειρήσεως περιλαμβανομένων και των ετήσιων, εκθέσεων επί της οικονομικής καταστάσεως ελέγχονται από ανεξάρτητο ορκωτό λογιστή, τον οποίο ορίζει το συμβούλιο.

Άρθρο 12

Επιχειρήσεις

1. Η επιχείρηση υποβάλλει στο συμβούλιο σχέδια για τη διεξαγωγή εργασιών κατ' εφαρμογή του άρθρου 170. Τα σχέδια αυτά περιλαμβάνουν ένα επίσημο γραπτό πρόγραμμα εργασίας για τις δραστηριότητες που θα διεξάγει στην περιοχή σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 3, καθώς και όλες τις άλλες πληροφορίες και στοιχεία που μπορεί να είναι αναγκαία για την αξιολόγησή τους από την νομική και τεχνική επιτροπή και την έγκρισή τους από το συμβούλιο.

2. Όταν το σχέδιο εγκριθεί από το συμβούλιο η επιχείρηση το εκτελεί σύμφωνα με το επίσημο γραπτό πρόγραμμα εργασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. α) Εάν η επιχείρηση δεν διαθέτει τα απαραίτητα αγαθά και υπηρεσίες για τις επιχειρήσεις της μπορεί να τα προμηθευτεί. Για τον σκοπό αυτό προκηρύσσει διαγωνισμό και συνάπτει συμβόλαια με εκείνους τους προμηθευτές, οι οποίοι κάνουν την καλύτερη προσφορά από άποψη ποιότητας, τιμής και χρόνου παραδόσεως·

β) εάν υπάρχουν περισσότερες της μιας προσφορές οι οποίες συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις αυτές το συμβόλαιο κατακυρώνεται σύμφωνα:

i) με την αρχή της μη διακρίσεως επί τη βάσει πολιτικών ή άλλων εκτιμήσεων άσχετων με την διεξαγωγή των επιχειρήσεων με την προσήκουσα επιμέλεια και αποτελεσματικότητα, και

ii) με τις κατευθυντήριες γραμμές που εγκρίθηκαν από το συμβούλιο σχετικά με την προτίμηση που πρέπει να δίνεται στα αγαθά και στις υπηρεσίες που προέρχονται από τα αναπτυσσόμενα κράτη περιλαμβανομένων και των άνευ ακτών και γεωγραφικώς μειονεκτούντων μεταξύ αυτών κρατών·

γ) Το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να υιοθετήσει κανόνες που καθορίζουν τις ειδικές περιστάσεις κατά τις οποίες αυτό μπορεί να απαλλάξει, προς το συμφέρον της επιχείρησης, από την υποχρέωση προκηρύξεως διεθνούς διαγωνισμού.

4. Η επιχείρηση έχει την κυριότητα όλων των ορυκτών και των κατεργασμένων υλών τις οποίες παράγει.

5. Η επιχείρηση πωλεί τα προϊόντα της χωρίς διάκριση. Δεν χορηγεί εκπτώσεις οι οποίες δεν έχουν εμπορικό χαρακτήρα.

6. Υπό την επιφύλαξη των γενικών ή ειδικών εξουσιών που αναγνωρίζονται στην επιχείρηση από άλλες διατάξεις της συμβάσεως, η επιχείρηση ασκεί τις εξουσίες που είναι απαραίτητες για τη διεξαγωγή των εργασιών της.

7. Η επιχείρηση δεν επεμβαίνει στις πολιτικές υποθέσεις των κρατών μερών, ούτε επηρεάζεται στις αποφάσεις της από τον πολιτικό προσανατολισμό των κρατών μερών με τα οποία έχει σχέση. Οι αποφάσεις της βασίζονται μόνον σε εμπορικές εκτιμήσεις τις οποίες σταθμίζει αμερόληπτα για να επιτύχει τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 1 του παρόντος παραρτήματος.

Άρθρο 13

Νομικό καθεστώς, προνόμια και ασυλίαι

1. Για να μπορέσει η επιχείρηση να ασκήσει τις εξουσίες της, της αναγνωρίζονται, στα εδάφη των κρατών μερών, το νομικό καθεστώς, τα προνόμια και οι ασυλίες που καθορίζονται στο παρόν άρθρο. Για να έχει εφαρμογή η αρχή αυτή η επιχείρηση και τα κράτη μέρη μπορούν να συνάψουν ειδικές συμφωνίες τις οποίες κρίνουν απαραίτητες.

2. Η επιχείρηση έχει την νομική ικανότητα που της είναι απαραίτητη για την άσκηση των εξουσιών της και την εκπλήρωση των σκοπών της και ειδικότερα την ικανότητα:

α) να συνάπτει συμβόλαια και συμφωνίες συνεργασίας ή άλλες συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένων και των συμφωνιών με κράτη και διεθνείς οργανισμούς·

β) να αποκτά, μισθώνει, διατηρεί ή διαθέτει την κινητή και ακίνητη περιουσία·

γ) να προσφεύγει στο δικαστήριο.

3. α) Προσφυγή κατά της επιχειρήσης μπορεί να γίνει μόνον ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων ενός κράτους μέρους, στην επικράτεια του οποίου η επιχείρηση:

i) έχει γραφείο ή εγκαταστάσεις,

ii) έχει διορίσει εκπρόσωπο για την επίδοση των δικαστικών εγγράφων,

iii) έχει συνάψει συμβόλαιο για αγαθά και υπηρεσίες,

iv) έχει εκδώσει τίτλους, ή

v) ασκεί εμπορική δραστηριότητα υπό οποιαδήποτε άλλη μορφή,

β) Η περιουσία και το ενεργητικό της επιχείρησης όπου και αν βρίσκονται και όποιος και αν είναι ο κάτοχος αυτών δεν υπόκεινται σε κανενός είδους κατάσχεση ή άλλο μέσο εκτέλεσης πριν να εκδοθεί η τελεσίδικη απόφαση του δικαστηρίου κατά της επιχειρήσεως.

4. α) Η περιουσία και το ενεργητικό της επιχειρήσεως όπου και αν ευρίσκονται και όποιος και αν είναι ο κάτοχος αυτών δεν υπόκεινται σε επίταξη, δήμευση, απαλλοτρίωση ή άλλη μορφή κατασχέσεως προερχομένη από την εκτελεστική ή τη νομοθετική εξουσία·

β) Η περιουσία και το ενεργητικό της επιχειρήσεως όπου και αν ευρίσκονται και όποιος και αν είναι ο κάτοχος αυτών δεν υπόκεινται σε κανενός είδου έλεγχο, περιορισμό, κανονισμό ή αναστολή οιασδήποτε μορφής, που έχει διακριτικό χαρακτήρα·

γ) Η επιχείρηση και το προσωπικό της σέβονται τους νόμους και τους κανονισμούς των κρατών ή εδαφών στα οποία ασκούν βιομηχανικές και εμπορικές ή άλλες δραστηριότητες·

δ) Τα κράτη μέρη εξασφαλίζουν στην επιχείρηση την απόλαυση όλων των δικαιωμάτων, προνομίων και ασυλιών τα οποία αυτά χορηγούν σε οντότητες που ασκούν εμπορικές δραστηριότητες στο έδαφός τους. Τα δικαιώματα αυτά, τα προνόμια και οι ασυλίες χορηγούνται στην επιχείρηση με τις ίδιες ευνοϊκές προϋποθέσεις με τις οποίες χορηγούνται σε οντότητες που ασκούν παρόμοιες εμπορικές δραστηριότητες. Όταν τα κράτη μέρη χορηγούν ειδικά προνόμια σε αναπτυσσόμενα κράτη ή σε εμπορικές οντότητες αυτών η επιχείρηση απολαμβάνει των προνομίων αυτών επί παρομοίας προτιμησιακής βάσεως·

ε) τα κράτη μέρη μπορούν να χορηγήσουν ειδικά κίνητρα, δικαιώματα, προνόμια και ασυλίες στην επιχείρηση χωρίς να έχουν την υποχρέωση να τα χορηγήσουν και σε άλλες εμπορικές οντότητες.

5. Η επιχείρηση διαπραγματεύεται με τις φιλοξενούσες χώρες, στις οποίες έχει γραφεία και εγκαταστάσεις, απαλλαγή από άμεσου και έμμεσους φόρους.

6. Κάθε κράτος μέρος προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για να ενεργοποιήσει από άποψη της εσωτερικής του νομοθεσίας τις αρχές που εξαγγέλονται στο παρόν παράρτημα και γνωστοποιεί στην επιχείρηση τις συγκεκριμένες ενέργειες στις οποίες προέβη.

7. Η επιχείρηση μπορεί να παραιτηθεί οιουδήποτε προνομίου και ασυλίας, τα οποία, της παρέχονται στο παρόν άρθρο, ή στις ειδικές συμφωνίες της παραγράφου 1, στην έκταση και υπό τις προϋποθέσεις τις οποίες θα καθορίζει η ίδια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ

Τμήμα 1

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΤΜΗΜΑ 1 ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XV

Άρθρο 1

Έναρξη διαδικασίας

Αν τα μέρη σε μια διαφορά συμφωνούν, σύμφωνα με το άρθρο 284, να την υποβάλουν σε συνδιαλλαγή όπως προβλέπεται στο παρόν τμήμα, οποιοδήποτε από αυτά μπορεί να κινήσει τη διαδικασία με γραπτή ειδοποίηση πρός το άλλο μέρος ή μέρη στη διαφορά.

Άρθρο 2

Κατάλογος συνδιαλλακτών

Ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών καταρτίζει και τηρεί κατάλογο συνδιαλλακτών. Κάθε κρατός μέρος δικαιούται να ορίσει τέσσερις συνδιαλλάκτες που θα χαίρουν της καλύτερης δυνατής φήμης για την αμεροληψία, την ικανότητα και την ακεραιότητα τους. Τα ονόματα των με αυτόν τον τρόπο οριζόμενων προσώπων εγγράφονται στον κατάλογο. Οποτεδήποτε ο αριθμός των συνδιαλλακτών που ορίστηκαν από ένα κράτος μέρος και περιλαμβάνονται στον κατάλογο γίνει μικρότερος από τέσσερις, αυτό το κράτος μπορεί να ορίσει νέα πρόσωπα, όπως είναι απαραίτητο. Το όνομα κάθε συνδιαλλάκτη παραμένει στον κατάλλογο μέχρι να αποσυρθεί από το κράτος μέρος που έκανε ορισμό, με την προϋπόθεση ότι, ο συνδιαλλάκτης θα εξακολουθήσει να μετέχει σε οποιαδήποτε επιτροπή συνδιαλλαγής στην οποία τούτος έχει διοριστεί μέχρι να περατωθεί η διαδικασία ενώπιον της επιτροπής αυτής.

Άρθρο 3

Σύσταση της επιτροπής συνδιαλλαγής

Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, η επιτροπή συνδιαλλαγής συγκροτείται ως εξής:

α) με την επιφύλαξη του στοιχείου ζ) η επιτροπή συνδιαλλαγής απαρτίζεται από πέντε μέλη·

β) το μέρος που κινεί τη διαδικασία διορίζει δύο συνδιαλλάκτες που επιλέγονται κατά προτίμηση από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος παραρτήματος και από τους οποίους ο ένας μπορεί να είναι υπηκόους του, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών. Οι διορισμοί αυτοί αναφέρονται στην ειδοποίηση που προβλέπει το άρθρο 1 του παρόντος παραρτήματος·

γ) το άλλο μέρος στη διαφορά διορίζει, μέσα σε προθεσμία 21 ημερών από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1, του παρόντος παραρτήματος, δύο συνδιαλλάκτες με τον τρόπο που ορίζει το στοιχείο β). Αν οι διορισμοί δεν γίνουν μέσα στην προθεσμία αυτή, το μέρος που κινεί τη διαδικασία μπορεί είτε να την τερματίσει μέσα σε μια εβδομάδα από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, μετά από ειδοποίηση πρός το άλλο μέρος, ή να ζητήσει από τον γενικό γραμμα-

τέα των Ηνωμένων Εθνών να κάνει τους διορισμούς σύμφωνα με το στοιχείο ε)·

δ) μέσα σε τριάντα ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία θα έχουν διοριστεί οι τέσσερις συνδιαλλάκτες, αυτοί θα ορίσουν έναν πέμπτο από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος παραρτήματος, που θα είναι ο πρόεδρος. Αν ο διορισμός δεν γίνει μέσα στην προθεσμία αυτή, κάθε μέρος μπορεί, μέσα σε μία εβδομάδα από την λήξη της παραπάνω προθεσμίας, να ζητήσει από τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να κάνει αυτόν τον διορισμό σύμφωνα με το στοιχείο ε)·

ε) μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από τη λήψη της αίτησης σύμφωνα με τα στοιχεία γ) και δ), ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών κάνει τους αναγκαίους διορισμούς από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος παραρτήματος μετά από συνεννόηση με τα μέρη στη διαφορά·

στ) οι κενές θέσεις πληρούνται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό·

ζ) δύο ή περισσότερα μέρη τα οποία συμφωνούν ότι έχουν κοινό συμφέρον διορίζουν από κοινού δύο συνδιαλλάκτες. Δύο ή περισσότερα μέρη που έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή που δεν συμφωνούν ως πρός το αν έχουν κοινό συμφέρον, διορίζουν συνδιαλλάκτες χωριστά·

η) σε διαφορές μεταξύ περισσοτέρων από δύο μερών τα οποία έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή δεν μπορούν να συμφωνήσουν αν έχουν κοινό συμφέρον, τα μέρη στη διαφορά εφαρμόζουν τα στοιχεία α) έως στ) στο μέτρο του δυνατού.

Άρθρο 4

Διαδικασία

Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, η επιτροπή συνδιαλλαγής αποφασίζει η ίδια για τη διαδικασία που θα ακολουθηθεί. Η επιτροπή μπορεί, με τη συναίνεση των μερών στη διαφορά, να προσκαλεί οποιοδήποτε κράτος μέρος για να εκθέσει τις απόψεις του προφορικά ή γραπτά. Οι αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με διαδικαστικά θέματα, την έκθεση και τις συστάσεις της επιτροπής λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών της.

Άρθρο 5

Φιλικός διακανονισμός

Η επιτροπή μπορεί να επιστήσει την προσοχή των μερών σε κάθε μέτρο πού θα μπορούσε να διευκολύνει τον φιλικό διακανονισμό της διαφοράς.

Άρθρο 6

Έργο της επιτροπής

Η επιτροπή ακούει τα μέρη, εξετάζει τους ισχυρισμούς και τις αντιρρήσεις τους και, κάνει προτάσεις στα μέρη με σκοπό την επίτευξη φιλικού διακανονισμού.

Άρθρο 7

Έκθεση

1. Η επιτροπή συντάσσει την έκθεση της μέσα σε δώδεκα μήνες από την συγκρότηση της. Η έκθεσή της αναφέρει κάθε επιτευχθείσα συμφωνία, και αν δεν υπήρξε συμφωνία τα συμπεράσματά της για κάθε πραγματικό ή νομικό γεγονός σχετικά με το αντικείμενο της διαφοράς, καθώς και τις συστάσεις που κρίνει πρόσφορες για την επίτευξη φιλικού διακανονισμού. Η έκθεση κατατίθεται στον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και διαβιβάζεται από αυτόν στα μέρη στη διαφορά.

2. Η έκθεση της Επιτροπής συμπεριλαμβανόμενων και των συμπερασμάτων ή συστάσεών της, δεν είναι δεσμευτική για τα μέρη.

Άρθρο 8

Τερματισμός

Η διαδικασία συνδιαλλαγής τερματίζεται όταν επιτευχθεί διακανονισμός, όταν τα μέρη αποδεχθούν ή ένα μέρος απορρίψει τις συστάσεις της έκθεσης με γραπτή ειδοποίηση πρός τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ή όταν περάσει περίοδος τριών μηνών από την ημερομηνία που διαβιβάστηκε η έκθεση στα μέρη.

Άρθρο 9

Αμοιβές και έξοδα

Οι αμοιβές και τα έξοδα της επιτροπής βαρύνουν τα μέρη στη διαφορά.

Άρθρο 10

Δικαίωμα των μερών για τροποποίηση της διαδικασίας

Τα μέρη στη διαφορά μπορούν με συμφωνία που θα ισχύει μόνο για τη συγκεκριμένη διαφορά να τροποποιήσουν οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος παραρτήματος.

Τμήμα 2
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΥΠΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XV

Άρθρο 11

Έναρξη της διαδικασίας

1. Κάθε μέρος σε μία διαφορά η οποία, σύμφωνα με το μέρος XV τμήμα 3, μπορεί να υπαχθεί σε συνδιαλλαγή σύμφωνα με το παρόν τμήμα, μπορεί να κινήσει τη διαδικασία με γραπτή ειδοποίηση πρός το άλλο μέρος ή μέρη στη διαφορά.

2. Κάθε μέρος στη διαφορά που έχει ειδοποιηθεί όπως προβλέπει η παράγραφος 1 είναι υποχρεωμένο να υπαχθεί στην διαδικασία αυτή.

Άρθρο 12

Παράλειψη απάντησης ή άρνηση υπαγωγής σε συνδιαλλαγή

Παράλειψη ενός ή περισσότερων μερών στη διαφορά να απαντήσουν στην ειδοποίηση για την έναρξη διαδικασίας συνδιαλλαγής ή να υπαχθούν στη διαδικασία αυτή δεν αποτελεί εμπόδιο για τη διαδικασία.

Άρθρο 13

Αρμοδιότητα

Σε περίπτωση διαφωνίας ως πρός της αρμοδιότητα μιας επιτροπής συνδιαλλαγής που συστάθηκε σύμφωνα με το παρόν τμήμα αποφασίζει η επιτροπή.

Άρθρο 14

Εφαρμογή του τμήματος 1

Τα άρθρα 2 έως 10 του τμήματος 1 του παρόντος παραρτήματος εφαρμόζονται επιφυλασσομένου του παρόντος τμήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Άρθρο 1

Γενικές διατάξεις

1. Το διεθνές δικαστήριο για το δίκαιο της θάλασσας συγκροτείται και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης και του παρόντος καταστατικού.

2. Η έδρα του δικαστηρίου ορίζεται στην ελεύθερη και χανσεατική πόλη του Αμβούργου στην Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γερμανίας.

3. Το δικαστήριο μπορεί να συνεδριάζει και ασκεί τις αρμοδιότητές του σε άλλο τόπο οποτεδήποτε κρίνει αυτό επιθυμητό.

4. Η παραπομπή στο δικαστήριο διέπεται από τις διατάξεις των μερών XI και XV.

Τμήμα 1

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Άρθρο 2

Σύνθεση

1. Το δικαστήριο αποτελείται από σώμα 21 ανεξάρτητων μελών, εκλεγμένων μεταξύ προσώπων που χαίρουν της καλύτερης φήμης για αμεροληψία και ακεραιότητα και αναγνωρισμένης ικανότητας στον τομέα του δικαίου της θάλασσας.

2. Στο δικαστήριο ως σύνολο πρέπει να διασφαλίζεται η εκπροσώπηση των κυρίων νομικών συστημάτων του κόσμου καθώς και η δίκαιη γεωγραφική κατανομή.

Άρθρο 3

Μέλη

1. Δεν επιτρέπεται δύο μέλη του δικαστηρίου να είναι υπήκοοι του ίδιου κράτους. Πρόσωπο το οποίο, για τους σκοπούς συμμετοχής του στο δικαστήριο θα μπορούσε να θεωρηθεί ως υπήκοος περισσοτέρων του ενός κράτους θεωρείται ως υπήκοος εκείνου στο οποίο συνήθως ασκεί τα αστικά και πολιτικά του δικαιώματα.

2. Δεν επιτρέπεται να υπάρχουν λιγότερα των τριών μελών από κάθε γεωγραφική ομάδα όπως καθορίζεται από τη γενική συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 4

Υποψηφιότητες και εκλογές

1. Κάθε κράτος μέρος μπορεί να υποδείξει ως υποψήφιους όχι περισσότερα από δύο πρόσωπα που κατέχουν να προσόντα που προβλέπονται στο άρθρο 2 του παρόντος παραρτήματος. Τα μέλη του δικαστηρίου εκλέγονται από κατάλογο προσώπων που υποδεικνύονται με τον τρόπο αυτό.

2. Τουλάχιστον τρείς μήνες πριν από την ημερομηνία της εκλογής, ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών στην περίπτωση της πρώτης εκλογής, και ο γραμματέας του δικαστηρίου στην περίπτωση μεταγενεστέρων εκλογών, απευθύνει γραπτή πρόσκληση στα κράτη μέρη για να υποβάλλουν τις υποψηφιότητες για μέλη του δικαστηρίου μέσα σε δύο μήνες. Ο ίδιος θα καταρτίζει κατάλογο με αλφαβητική σειρά των ούτως υποδεικνυόμενων προσώπων, με ένδειξη των κρατών μερών που τα έχουν υποδείξει, και θα τον υποβάλει στα κράτη μέρη πρίν από την έβδομη ημέρα του τελευταίου μήνα πρίν από την ημερομηνία κάθε εκλογής.

3. Η πρώτη εκλογή θα γίνει μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας σύμβασης.

4. Τα μέλη του δικαστηρίου εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία. Οι εκλογές διεξάγονται σε σύνοδο των κρατών μερών που συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών στην περίπτωση της πρώτης εκλογής και με διαδικασία που συμφωνείται από τα κράτη μέρη στην περίπτωση μεταγενέστερων εκλογών. Δύο τρίτα των κρατών μερών αποτελούν απαρτία στη σύνοδο αυτή. Τα πρόσωπα που εκλέγονται για το δικαστήριο θα είναι οι υποψήφιοι που συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων και τη πλειοψηφία των δύο — τρίτων των κρατών μερών που παρίστανται και ψηφίζουν, εφόσον η πλειοψηφία αυτή περιλαμβάνει την πλειοψηφία των κρατών μερών.

Άρθρο 5

Διάρκεια θητείας

1. Τα μέλη του δικαστηρίου εκλέγονται για εννέα έτη και μπορούν να επανεκλέγονται υπό τον όρο, όμως, ότι από τα μέλη που εκλέγονται στη πρώτη εκλογή, η θητεία επτά μελών, θα λήγει στο τέλος των τριών ετών και η θητεία επτά επιπλέον μελών θα λήγει στο τέλος έξι ετών.

2. Τα μέλη του δικαστηρίου των οποίων η θητεία πρόκειται να λήξει στο τέλος των παραπάνω αναφερόμενων αρχικών τριών και έξι ετών θα επιλέγονται με κλήρωση διενεργούμενη από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αμέσως μετά από την πρώτη εκλογή.

3. Τα μέλη του δικαστηρίου θα συνεχίσουν να ασκούν τα καθήκοντα τους μέχρις ότου πληρωθούν οι θέσεις τους. Παρά την αντικατάστασή τους, τα μέλη θα περατώνουν οποιαδήποτε διαδικασία που έχουν τυχόν αρχίσει πριν από την ημερομηνία αντικατάστασής τους.

4. Σε περίπτωση παραίτησης ενός μέλους του δικαστηρίου η επιστολή παραίτησης πρέπει να απευθύνεται στον πρόεδρο του δικαστηρίου. Η θέση κενώνεται με τη λήψη της επιστολής αυτής.

Άρθρο 6

Κενές θέσεις

1. Οι κενές θέσεις πληρούνται με την ίδια μέθοδο η οποία καθορίζεται και για την πρώτη εκλογή, με την επιφύλαξη της ακόλουθης διάταξης: ο Γραμματέας, μέσα σε ένα μήνα από την κένωση της θέσης, θα προβαίνει στην έκδοση των προσκλήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4 του παρόντος παραρτήματος, και η ημερομηνία της εκλογής θα καθορίζεται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου μετά από συνεννόηση με τα κράτη μέρη.

2. Μέλος του δικαστηρίου που εκλέγεται για να αντικαταστήσει μέλος του οποίου θητεία δεν έχει λήξει θα κατέχει τη θέση για το υπόλοιπο της θητείας του προκατόχου του.

Άρθρο 7

Ασυμβίβαστες δραστηριότητες

1. Κανένα μέλος του δικαστηρίου δεν μπορεί να ασκεί οποιαδήποτε πολιτική ή διοικητική αρμοδιότητα, ή να συνδέεται ενεργά ή να έχει οικονομικό συμφέρον σε οποιεσδήποτε από τις εργασίες οποιασδήποτε επιχείρησης ασχολούμενης με την εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση των πόρων της θάλασσας ή του θαλάσσιου βυθού ή με άλλη εμπορική χρήση της θάλασσας ή του θαλάσσιου βυθού.

2. Κανένα μέλος του δικαστηρίου δεν μπορεί να ενεργεί ως αντιπρόσωπος, σύμβουλος ή δικηγόρος σ' οποιαδήποτε υπόθεση.

3. Κάθε αμφιβολία πάνω στα σημεία αυτά θα επιλύεται με απόφαση της πλειοψηφίας των άλλων μελών του δικαστηρίου που είναι παρόντα.

Άρθρο 8

Όροι σχετικοί με τη συμμετοχή μελών σε συγκεκριμένη υπόθεση

1. Κανένα μέλος του δικαστηρίου δεν μπορεί να συμμετέχει στην απόφαση για οποιαδήποτε υπόθεση στην οποία έλαβε μέρος προηγουμένως ως αντιπρόσωπος, σύμβουλος, ή δικηγόρος για ένα από τα μέρη, ή ως μέλος εθνικού ή διεθνούς δικαστηρίου, ή με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα.

2. Αν, για ορισμένο ειδικό λόγο, ένα μέλος του δικαστηρίου κρίνει ότι δεν πρέπει να συμμετάσχει στην απόφαση για συγκεκριμένη υπόθεση, οφείλει να πληροφορήσει σχετικά τον πρόεδρο του δικαστηρίου.

3. Αν ο πρόεδρος κρίνει ότι για ορισμένο ειδικό λόγο ένα από τα μέλη του δικαστηρίου δεν πρέπει να παρακαθήσει σε συγκεκριμένη υπόθεση, ο πρόεδρος οφείλει να το ειδοποιήσει ανάλογα.

4. Κάθε αμφιβολία πάνω στα σημεία αυτά θα επιλύεται με απόφαση της πλειοψηφίας των άλλων μελών του δικαστηρίου που είναι παρόντα.

Άρθρο 9

Συνέπεια παύσης πλήρωσης απαιτουμένων όρων

Αν, με την ομόφωνη απόφαση των άλλων μελών του δικαστηρίου, ένα μέλος έχει παύσει να πληρεί τους απαιτούμενους όρους, ο πρόεδρος του δικαστηρίου κηρύσσει τη θέση κενή.

Άρθρο 10

Προνόμια και ασυλίες

Τα μέλη του δικαστηρίου, όταν ασχολούνται με τις εργασίες του δικαστηρίου, απολαύουν διπλωματικών προνομίων και ασυλιών.

Άρθρο 11

Επίσημη διαβεβαίωση από τα μέλη

Κάθε μέλος του δικαστηρίου, πρίν από την ανάληψη των καθηκόντων του, προβαίνει σε επίσημη διαβεβαίωση σε ανοικτή συνεδρίαση ότι θα ασκεί τις εξουσίες του αμερόληπτα και ευσυνείδητα.

Άρθρο 12

Πρόεδρος αντιπρόεδρος και γραμματέας

1. Το δικαστήριο εκλέγει τον πρόεδρο και αντιπρόεδρό του για τρία έτη. Τούτοι μπορούν να επανεκλεγούν.

2. Το δικαστήριο διορίζει τον γραμματέα του και μπορεί να προβλέπει για το διορισμό άλλων λειτουργών, ως ήθελε κρίνει αναγκαίο.

3. Ο πρόεδρος και ο γραμματέας διαμένουν στην έδρα του δικαστηρίου.

Άρθρο 13

Απαρτία

1. Όλα τα διαθέσιμα μέλη του δικαστηρίου θα παρακάθονται στις συνεδριάσεις του. Για τη συγκρότηση του δικαστηρίου απαιτείται απαρτία από έντεκα εκλεγμένα μέλη.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17 του παρόντος παραρτήματος, το δικαστήριο αποφασίζει ποιά μέλη είναι διαθέσιμα για τη συγκρότηση του δικαστηρίου για την εξέταση συγκεκριμένης διαφοράς, λαμβάνοντας υπόψη, την αποτελεσματική λειτουργία των τμημάτων όπως προβλέπονται στα άρθρα 14 και 15 του παρόντος παραρτήματος.

3. Όλες οι διαφορές και οι αιτήσεις που υποβάλλονται στο δικαστήριο δικάζονται από το δικαστήριο, εκτός αν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 14 του παρόντος παραρτήματος, ή τα μέλη ζητήσουν όπως η διαφορά ή αίτηση τύχει χειρισμού σύμφωνα με το άρθρο 15 του παρόντος παραρτήματος.

Άρθρο 14

Τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού

Δημιουργείται τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού σύμφωνα με τις διατάξεις του τμήματος 4 του παρόντος παραρτήματος. Η δικαιοδοσία, οι εξουσίες και οι αρμοδιότητες αυτού είναι ως προβλέπονται στο μέρος XI τμήμα 5.

Άρθρο 15

Ειδικά τμήματα

1. Το δικαστήριο μπορεί να σχηματίσει τμήματα, αποτελούμενα από τρία ή περισσότερα από τα εκλεγμένα μέλη του, ως ήθελε κρίνει αναγκαίο για το χειρισμό συγκεκριμένων κατηγοριών διαφορών.

2. Το δικαστήριο θα σχηματίσει τμήμα για το χειρισμό συγκεκριμένης διαφοράς που υποβάλλεται σ' αυτό αν τα μέρη το ζητήσουν. Η σύνθεση ενός τέτοιου τμήματος θα αποφασίζεται από το δικαστήριο με την έγκριση των μερών.

3. Με σκοπό τη γρήγορη διεκπεραίωση των εργασιών, το δικαστήριο θα σχηματίζει ετήσια ένα τμήμα αποτελούμενο από πέντε από τα εκλεγμένα μέλη του το οποίο μπορεί να δικάζει διαφορές με συνοπτική διαδικασία. Δύο αναπληρωματικά μέλη θα επιλέγονται για το σκοπό αντικατάστασης μελών που αδυνατούν να συμμετάσχουν σε συγκεκριμένη διαδικασία.

4. Οι διαφορές θα δικάζονται από τα τμήματα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, αν τα μέρη το ζητήσουν.

5. Απόφαση που εκδίδεται απ' οποιοδήποτε από τα τμήματα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 14 του παρόντος παραρτήματος θα θεωρείται ως εκδοθείσα από το δικαστήριο.

Άρθρο 16

Κανόνες του δικαστηρίου

Το δικαστήριο διαμορφώνει κανόνες για την εκπλήρωση των αρμοδιοτήτων του. Ιδιαίτερα θα διατυπώνει διαδικαστικούς κανόνες.

Άρθρο 17

Υπηκοότητα μελών

1. Μέλη του δικαστηρίου, έχοντα την υπηκοότητα οποιουδήποτε από τα μέρη της διαφοράς διατηρούν το δικαίωμά τους να συμμετέχουν ως μέλη του δικαστηρίου.

2. Αν το δικαστήριο, όταν δικάζει μία διαφορά, περιλαμβάνει στην έδρα μέλος υπήκοο ενός από τα μέρη, οποιοδήποτε άλλο μέρος μπορεί να επιλέξει ένα πρόσωπο για να συμμετέχει ως μέλος του δικαστηρίου.

3. Αν το δικαστήριο, όταν δικάζει μία διαφορά, δεν περιλαμβάνει στην έδρα μέλος, υπήκοο των μερών, το καθένα από τα μέρη αυτά μπορεί να επιλέξει ένα πρόσωπο για να συμμετέχει ως μέλος του δικαστηρίου.

4. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στα τμήματα που αναφέρονται στα άρθρα 14 και 15 αυτού του παραρτήματος. Στις περιπτώσεις αυτές, ο πρόεδρος σε συνεννόηση με τα μέρη, θα ζητεί από ορισμένα μέλη το δικαστηρίου που σχηματίζουν το τμήμα, τόσα όσα είναι αναγκαία, να παραχωρήσουν τη θέση τους, στα μέλη του δικαστηρίου της υπηκοότητας των ενδιαφερομένων μερών, και αν τέτοια δεν υπάρχουν ή αδυνατούν να παρευρίσκονται, σε μέλη ειδικά επιλεγμένα από τα μέρη.

5. Σε περίπτωση που υπάρχουν διάφορα μέρη με το ίδιο συμφέρον, αυτά θα θεωρούνται, για τους σκοπούς των προηγούμενων διατάξεων, ως ένα μέρος μόνο. Κάθε αμφιβολία πάνω στο σημείο αυτό θα επιλύεται με απόφαση του δικαστηρίου.

6. Μέλη που έχουν επιλεγεί σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 3 και 4 πρέπει να πληρούν τους όρους που απαιτούν τα άρθρα 2, 8 και 11 του παρόντος παραρτήματος. Αυτά θα συμμετέχουν στην απόφαση με όρους πλήρους ισότητας με τους συναδέλφους τους.

Άρθρο 18

Αμοιβή μελών

1. Κάθε εκλεγμένο μέλος του δικαστηρίου λαμβάνει ετήσιο επίδομα και, για κάθε ημέρα που ασκεί τις αρμοδιότητες του, ειδικό επίδομα, με τον όρο ότι σ' οποιοδήποτε έτος το συνολικό ποσό το πληρωτέο σ' ένα οποιοδήποτε μέλος ως ειδικό επίδομα δεν θα υπερβαίνει το ποσό του ετήσιου επιδόματος.

2. Ο πρόεδρος λαμβάνει ειδικό ετήσιο επίδομα.

3. Ο αντιπρόεδρος λαμβάνει ειδικό επίδομα για κάθε ημέρα κατά την οποία ενεργεί ως πρόεδρος.

4. Τα μέλη που επιλέγονται δυνάμει του άρθρου 17 του παρόντος παραρτήματος, εκτός των εκλεγμένων μελών του δικαστηρίου, λαμβάνουν αποζημίωση για κάθε ημέρα κατά την οποία ασκούν τις αρμοδιότητες τους.

5. Οι μισθοί, τα επιδόματα και η αποζημίωση θα καθορίζονται κατά καιρούς σε συνόδους των κρατών μερών, λαμβάνοντας υπόψη το φόρτο εργασίας του δικαστηρίου. Αυτά δεν επιτρέπεται να μειωθούν κατά τη διάρκεια της θητείας.

6. Ο μισθός του γραμματέα αποφασίζεται σε συνόδους των κρατών μερών, κατόπιν πρότασης του δικαστηρίου.

7. Κανονισμοί που υιοθετούνται σε συνόδους των κρατών μερών θα καθορίζουν τους όρους με τους οποίους μπορούν να παρέχονται συντάξεις στα μέλη του δικαστηρίου και στον γραμματέα, καθώς και τους όρους με τους οποίους θα αποδίδονται στα μέλη του δικαστηρίου και στον γραμματέα τα οδοιπορικά τους έξοδα.

8. Οι μισθοί, τα επιδόματα και η αποζημίωση απαλλάσσονται κάθε φορολογίας.

Άρθρο 19

Δαπάνες του δικαστηρίου

1. Οι δαπάνες του δικαστηρίου βαρύνουν τα κράτη μέρη και την αρχή με τέτοιους όρους και με τέτοιο τρόπο ως θέλει αποφασίζεται σε συνόδους των κρατών μερών.

2. Όταν οντότητα, εκτός από κράτος μέρος ή την αρχή, είναι μέρος σε μία υπόθεση που υποβάλλεται σε αυτό, το δικαστήριο θα καθορίζει το ποσό το οποίο το μέρος αυτό πρέπει να συνεισφέρει έναντι των δαπανών του δικαστηρίου.

Τμήμα 2

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ

Άρθρο 20

Πρόσβαση στο δικαστήριο

1. Το δικαστήριο είναι προσιτό σε όλα τα κράτη μέρη.

2. Το δικαστήριο είναι προσιτό σε οντότητες, που δεν είναι κράτη μέρη, σε κάθε υπόθεση που ρητά προβλέπεται στο μέρος XI ή σε κάθε υπόθεση που υποβάλλεται σύμφωνα με οποιαδήποτε άλλη συμφωνία που παρέχει δικαιοδοσία στο δικαστήριο και είναι αποδεκτή από όλα τα μέρη στην υπόθεση αυτή.

Άρθρο 21

Δικαιοδοσία

Η δικαιοδοσία του δικαστηρίου καλύπτει όλες τις διαφορές και όλες τις αιτήσεις που υποβάλλονται σ' αυτό σύμφωνα με τη παρούσα σύμβαση και όλα τα θέματα που προβλέπονται ειδικά σ' οποιαδήποτε άλλη συμφωνία που παρέχει δικαιοδοσία στο δικαστήριο.

Άρθρο 22

Παραπομπή διαφορών καλυπτόμενων από άλλες συμφωνίες

Αν όλα τα μέρη σε μία υπόθεση ή σύμβαση που ισχύει ήδη και που αφορά ζήτημα καλυπτόμενο από την παρούσα σύμβαση συμφωνούν σ' αυτό, οποιεσδήποτε διαφορές σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της συνθήκης ή σύμβασης μπορούν, σύμφωνα με τη συμφωνία αυτή, να υποβάλλονται στο δικαστήριο.

Άρθρο 23

Εφαρμοστέο δίκαιο

Το δικαστήριο αποφασίζει για όλες τις διαφορές και αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 293.

Τμήμα 3

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρο 24

Έναρξη διαδικασίας

1. Οι διαφορές υποβάλλονται στο δικαστήριο, με την περίπτωση, είτε με γνωστοποίηση ειδικής συμφωνίας, είτε με γραπτή αίτηση πρός τον γραμματέα. Στην κάθε μία περίπτωση, το αντικείμενο της διαφοράς και τα μέρη πρέπει να αναφέρονται.

2. Ο γραμματέας, γνωστοποιεί αμέσως την ειδική συμφωνία ή την αίτηση σε όλους τους ενδιαφερόμενους.

3. Ο γραμματέας πληροφορεί επίσης όλα τα κράτη μέρη.

Άρθρο 25

Προσωρινά μέτρα

1. Σύμφωνα με το άρθρο 290, το δικαστήριο και το τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού, έχουν εξουσία να επιβάλλουν προσωρινά μέτρα.

2. Αν το δικαστήριο δεν ευρίσκεται σε σύνοδο ή αν δεν υπάρχει επαρκής αριθμός μελών για να αποτελούν απαρτία, τα προσωρινά μέτρα επιβάλλονται από το τμήμα συνοπτικής διαδικασίας που σχηματίζεται δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 3 του παρόντος παραρτήματος. Ανεξάρτητα από το άρθρο 15 παράγραφος 4 του παρόντος παραρτήματος, τα προσωρινά αυτά μέτρα μπορούν να υιοθετηθούν κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε μέρους στη διαφορά. Αυτά υπόκεινται σε έλεγχο και αναθεώρηση από το δικαστήριο.

Άρθρο 26

Ακρόαση

1. Η ακρόαση τελεί υπό τον έλεγχο του προέδρου, ή αν αυτός αδυνατεί να προεδρεύει, του αντιπροέδρου. Αν κανένας απ' αυτούς δεν μπορεί να προεδρεύει, του δικαστηρίου θα προεδρεύει ο αρχαιότερος παρών δικαστής.

2. Η ακρόαση διεξάγεται δημόσια, εκτός αν το δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά ή εκτός αν τα μέρη ζητήσουν όπως μη επιτραπεί η είσοδος στο κοινό.

Άρθρο 27

Διεξαγωγή της υπόθεσης

Το δικαστήριο εκδίδει διαταγές για τη διεξαγωγή της υπόθεσης, αποφασίζει τον τύπο και το χρόνο στον οποίο το κάθε μέρος πρέπει να διατυπώνει τα επιχειρήματά του και προβαίνει σε όλες τις διευθετήσεις σχετικά με τη λήψη αποδείξεων.

Άρθρο 28

Παράληψη εμφάνισης

Όταν ένα από τα μέρη δεν εμφανίζεται ενώπιον του δικαστηρίου ή παραλείπει να υπερασπίσει την υπόθεση του, το άλλο μέρος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να συνεχίσει τη διαδικασία και να εκδόσει την απόφαση του. Απουσία ενός μέρους ή παράλειψη ενός μέρους να υπερασπίσει την υπόθεση του δεν αποτελεί κώλυμα στη διαδικασία. Πρίν από την έκδοση της απόφασης του, το δικαστήριο πρέπει να βεβαιώνεται όχι μόνο ότι έχει δικαιοδοσία στην υπόθεση, αλλά επίσης ότι η αξίωση είναι βάσιμη κατά την ουσία και κατά το νόμο.

Άρθρο 29

Πλειοψηφία στη λήψη απόφασης

1. Όλα τα ζητήματα αποφασίζονται με πλειοψηφία των μελών του δικαστηρίου που είναι παρόντα.

2. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του προέδρου ή του μέλους του δικαστηρίου το οποίο ενεργεί αντ' αυτού.

Άρθρο 30

Δικαστική απόφαση

1. Η δικαστική απόφαση αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται.

2. Η απόφαση πρέπει να περιέχει τα ονόματα των μελών του δικαστηρίου που συμμετείχαν στην απόφαση.

3. Αν η δικαστική απόφαση δεν εκφράζει εξ ολοκλήρου ή μερικώς την ομόφωνη γνώμη των μελών του δικαστηρίου, οποιοδήποτε μέλος δικαιούται να εκδώσει ξεχωριστή γνώμη.

4. Η δικαστική απόφαση υπογράφεται από τον πρόεδρο και τον γραμματέα. Αυτή θα απαγγέλεται σε δημόσια συνεδρίαση του δικαστηρίου, αφού δοθεί η προσήκουσα ειδοποίηση στα μέρη στη διαφορά.

Άρθρο 31

Αίτηση παρέμβασης

1. Αν ένα κράτος μέρος θεωρεί ότι έχει ένα νομικής φύσεως συμφέρον το οποίο μπορεί να επηρεασθεί από την απόφαση σε οποιαδήποτε διαφορά, αυτό μπορεί να υποβάλλει αίτηση στο δικαστήριο για να του επιτραπεί να παρέμβει.

2. Εναπόκειται στο δικαστήριο να αποφασίσει πάνω στην αίτηση αυτή.

3. Αν η αίτηση παρέμβασης γίνει δεκτή, η απόφαση του δικαστηρίου αναφορικά με τη διαφορά είναι δεσμευτική για το παρεμβαίνον κράτος μέρος στο μέτρο που αφορά στα θέματα για τα οποία το κράτος μέρος αυτό έχει παρέμβει.

Άρθρο 32

Δικαίωμα παρέμβασης σε υποθέσεις ερμηνείας ή εφαρμογής

1. Οποτεδήποτε η ερμηνεία ή εφαρμογή της σύμβασης αυτής τίθεται υπό αμφισβήτηση ο γραμματέας πληροφορεί αμέσως όλα τα κράτη μέρη.

2. Οποτεδήποτε, δυνάμει το άρθρου 21 ή 22 του παραρτήματος, η ερμηνεία ή εφαρμογή μιάς διεθνούς συμφωνίας τίθεται υπό αμφισβήτηση, ο γραμματέας πληροφορεί αμέσως όλα τα μέρη της συμφωνίας.

3. Κάθε μέρος που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 έχει το δικαίωμα να παρέμβει στη διαδικασία. Εφόσον χρησιμοποιήσει το δικαίωμα αυτό, η ερμηνεία που δίδεται με τη δικαστική απόφαση θα είναι εξίσου δεσμευτική για αυτό.

Άρθρο 33

Τελεσιδικία και δεσμευτική ισχύς αποφάσεων

1. Η απόφαση του δικαστηρίου είναι τελεσίδικη και οφείλεται συμμόρφωση σε αυτή από όλα τα μέρη στη διαφορά.

2. Η απόφαση δεν έχει δεσμευτική ισχύ, εκτός μεταξύ των μερών σχετικά με τη συγκεκριμένη διαφορά.

3. Σε περίπτωση διαφοράς ως προς την έννοια ή το πεδίο εφαρμογής της απόφασης, το δικαστήριο ερμηνεύει αυτήν κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε μέρους.

Άρθρο 34

Έξοδα

Εκτός αντίθετης απόφασης του δικαστηρίου, το κάθε μέρος επωμίζεται τα δικά του έξοδα.

Τμήμα 4

ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΒΥΘΟΥ

Άρθρο 35

Σύνθεση

1. Το τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού που αναφέρεται στο άρθρο 14 του παρόντος παραρτήματος απαρτίζεται από έντεκα μέλη, επιλεγόμενα από την πλειοψηφία των εκλεγμένων μελών του δικαστηρίου και μεταξύ των μελών αυτών.

2. Στην επιλογή των μελών του τμήματος, πρέπει να διασφαλίζεται η εκπροσώπηση των κύριων νομικών συστημάτων του κόσμου και η δίκαιη γεωγραφική κατανομή. Η συνέλευση της αρχής μπορεί να υιοθετεί συστάσεις γενικής φύσης σχετικά με την εκπροσώπηση και κατανομή αυτή.

3. Τα μέλη του τμήματος επιλέγονται κάθε τρία έτη και μπορούν να επιλέγονται για δεύτερη θητεία.

4. Το τμήμα εκλέγει τον πρόεδρό του μεταξύ των μελών του, ο οποίος θα υπηρετεί για όσο χρόνο έχει επιλεγεί το τμήμα.

5. Αν οποιαδήποτε διαδικασία ευρίσκεται ακόμη σε εκκρεμότητα στο τέλος οποιασδήποτε τριετούς περιόδου για την οποία έχει επιλεγεί το τμήμα, το τμήμα συμπληρώνει τη διαδικασία με την αρχική του σύνθεση.

6. Αν κενωθεί μια θέση στο τμήμα, το δικαστήριο επιλέγει διάδοχο μεταξύ των εκλεγμένων μελών του, ο οποίος θα κατέχει τη θέση για το υπόλοιπο της θητείας του προκατόχου του.

7. Για τη συγκρότηση του τμήματος απαιτείται απαρτία επτά από τα μέλη που έχουν επιλεγεί από το δικαστήριο.

Άρθρο 36

Ειδικά τμήματα

1. Το τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού θα σχηματίζει ειδικό τμήμα, αποτελούμενο από τρία από τα μέλη του, για το χειρισμό συγκεκριμένης διαφοράς που υποβάλλεται σ' αυτό σύμφωνα με το άρθρο 188 παράγραφος 1 στοιχείο β). Η σύνθεση αυτού αποφασίζεται από το τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού, με την έγκριση των μερών.

2. Αν τα μέρη δεν συμφωνούν ως προς τη σύνθεση ειδικού τμήματος, κάθε μέρος στη διαφορά διορίζει ένα μέλος, και το

τρίτο μέλος διορίζεται απ' αυτά από κοινού. Σε περίπτωση διαφωνίας αυτών, ή αν οποιοδήποτε μέρος παραλείπει να προβεί σε διορισμό, ο πρόεδρος του τμήματος διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού προβαίνει αμέσως στο διορισμό ή διορισμούς μεταξύ των μελών του, αφού συνεννοηθεί με τα μέρη.

3. Τα μέλη του ειδικού τμήματος πρέπει να μην είναι στην υπηρεσία, ή υπήκοοι, οποιουδήποτε από τα μέρη στη διαφορά.

Άρθρο 37

Πρόσβαση

Το τμήμα είναι προσιτό στα κράτη μέρη, στην αρχή και στις άλλες οντότητες που αναφέρονται στο μέρος XI τμήμα 5.

Άρθρο 38

Εφαρμοστέο δίκαιο

Επιπλέον των διατάξεων του άρθρου 293, το τμήμα εφαρμόζει:

α) τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες της αρχής, που υιοθετούνται σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, και

β) τους όρους συμβολαίων που αφορούν δραστηριότητες στην περιοχή σε θέματα σχετικά με τα συμβόλαια αυτά.

Άρθρο 39

Εκτέλεση αποφάσεως του τμήματος

Οι αποφάσεις του τμήματος είναι εκτελεστέες στα εδάφη των κρατών μερών, με τον ίδιο τρόπο όπως και οι δικαστικές αποφάσεις ή τα διατάγματα το ανώτατου δικαστηρίου του κράτους μέρους στο έδαφος του οποίου επιδιώκεται η εκτέλεση.

Άρθρο 40

Εφαρμογή άλλων τμημάτων του παρόντος παραρτήματος

1. Τα άλλα τμήματα του παρόντος παραρτήματος που δεν είναι ασυμβίβαστα με το παρόν τμήμα αυτό, εφαρμόζονται στο τμήμα διευθέτησης διαφορών θαλάσσιου βυθού.

2. Στην άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτού σχετικά με γνωμοδοτήσεις, το τμήμα καθοδηγείται από τις διατάξεις του παρόντος παραρτήματος σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου στην έκταση που τις αναγνωρίζει ως εφαρμοστέες.

Τμήμα 5

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Άρθρο 41

Τροποποιήσεις

1. Τροποποιήσεις του παρόντος παραρτήματος, εκτός από τροποποιήσεις του τμήματος 4, μπορούν να υιοθετηθούν μόνο σύμφωνα με το άρθρο 313 ή με ομοφωνία σε διάσκεψη που συγκαλείται σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

2. Τροποποιήσεις του τμήματος 4 μπορούν να υιοθετηθούν μόνο σύμφωνα με το άρθρο 314.

3. Το δικαστήριο μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις του παρόντος καταστατικού τις οποίες θεωρεί αναγκαίες, με γραπτές ανακοινώσεις στα κράτη μέρη για να τις μελετήσουν σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Άρθρο 1

Έναρξη της διαδικασίας

Επιφυλασσομένων των διατάξεων του μέρους XV, κάθε μέρος σε διαφορά μπορεί να την υποβάλλει στη διαιτητική διαδικασία που προβλέπεται στο παρόν παράρτημα με γραπτή ειδοποίηση πρός το άλλο μέρος ή μέρη στη διαφορά. Η ειδοποίηση συνοδεύεται από έκθεση της αξίωσης και των λόγων στους οποίους βασίζεται.

Άρθρο 2

Κατάλογος διαιτητών

1. Ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών καταρτίζει και τηρεί κατάλογο διαιτητών. Κάθε κράτος μέλος δικαιούται να υποδείξει τέσσερις διαιτητές, ο καθένας από τους οποίους πρέπει να έχει πείρα στα ναυτιλιακά θέματα και να χαίρει της καλύτερης φήμης για την αμεροληψία, ικανότητα και ακεραιότητα του. Τα ονόματα των υποδεικνυομένων με αυτό το τρόπο προσώπων αποτελούν τον κατάλογο.

2. Αν οποιαδήποτε στιγμή ο αριθμός των υποδεικνυομένων από ένα κράτος μέρος για τον ούτως καταρτιζόμενο κατάλογο είναι μικρότερος των τεσσάρων, το κράτος μέρος αυτό δικαιούται να προβεί στις αναγκαίες συμπληρωματικές υποδείξεις.

3. Το όνομα ενός διαιτητή παραμένει στον κατάλογο μέχρις ότου αποσυρθεί από το κράτος μέρος που τον υπέδειξε υπό τον όρο ότι ο διαιτητής αυτός θα συνεχίσει να υπηρετεί σε οποιοδήποτε διαιτητικό δικαστήριο στο οποίο έχει διοριστεί μέχρι τη συμπλήρωση της διαδικασίας ενώπιον του διαιτητικού αυτού δικαστηρίου.

Άρθρο 3

Συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου

Για τους σκοπούς της διαδικασίας δυνάμει του παραρτήματος αυτού, το διαιτητικό δικαστήριο, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, συγκροτείται ως ακολούθως:

α) επιφυλασσομένου του στοιχείου η), το διαιτητικό δικαστήριο αποτελείται από πέντε μέλη·

β) το μέρος που κινεί τη διαδικασία διορίζει ένα μέλος το οποίο επιλέγεται, κατά προτίμηση από τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος παραρτήματος, και το οποίο μπορεί να είναι υπήκοός του. Ο διορισμός θα αναφέρεται στην ειδοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 1 του παρόντος παραρτήματος·

γ) το άλλο μέρος στην διαφορά, μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος παραρτήματος, διορίζει ένα μέλος το οποίο επιλέγεται κατά προτίμηση από τον κατάλογο και το οποίο μπορεί να είναι υπήκοός του. Αν ο διορισμός δεν γίνει μέσα σ' αυτή την προθεσμία, το μέρος που κινεί τη διαδικασία μπορεί, μέσα σε δύο εβδομάδες από την εκπνοή της προθεσμίας, να ζητήσει να γίνει ο διορισμός σύμφωνα με το στοιχείο ε)·

δ) τα τρία άλλα μέλη διορίζονται με κοινή συμφωνία των μερών. Επιλέγονται κατά προτίμηση από τον κατάλογο και είναι υπήκοοι τρίτων κρατών εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Τα μέρη στη διαφορά διορίζουν τον πρόεδρο του διαιτητικού δικαστηρίου μεταξύ των τριών αυτών μελών. Αν, μέσα σε 60 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος παραρτήματος, τα μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν ως πρός το διορισμό ενός ή περισσότερων μελών του δικαστηρίου που διορίζονται με κοινή συμφωνία, ή ως πρός το διορισμό του προέδρου, ο εναπομένων διορισμός ή οι διορισμοί αυτοί γίνονται σύμφωνα με το στοιχείο ε), ύστερα από αίτηση ενός μέρους στη διαφορά. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται μέσα σε δύο εβδομάδες από την εκπνοή της πιό πάνω αναφερόμενης προθεσμίας των 60 ημερών·

ε) εκτός αν τα μέρη συμφωνούν ότι οποιοσδήποτε διορισμός δυνάμει των στοιχείων γ) και δ) θα γίνει από ένα πρόσωπο ή ένα τρίτο κράτος που επιλέγεται από τα μέλη, ο πρόεδρος του διεθνούς δικαστηρίου για το δίκαιο της θάλασσας προβαίνει στους αναγκαίους διορισμούς. Αν ο πρόεδρος αδυνατεί να ενεργήσει δυνάμει αυτής της υποπαραγράφου, ή είναι υπήκοος ενός από τα μέρη στη διαφορά, ο διορισμός γίνεται από το αμέσως αρχαιότερο μέλος του διεθνούς δικαστηρίου για το δίκαιο της θάλασσας που είναι διαθέσιμο και που δεν είναι υπήκοος κανενός από τα μέρη. Οι διορισμοί που αναφέρονται στην παρούσα υποπαράγραφο γίνονται από τον κατάλογο που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος παραρτήματος μέσα σε προθεσμία 30 ημερών από τη λήψη της αίτησης και σε συνεννόηση με τα μέρη. Τα κατ' αυτό τον τρόπο διοριζόμενα μέλη πρέπει να είναι διαφορετικών υπηκοοτήτων και να μήν είναι στην υπηρεσία, να μην έχουν συνήθη διαμονή στο έδαφος, ή να μην είναι υπήκοοι οποιουδήποτε από τα μέρη στη διαφορά·

στ) κάθε κενούμενη θέση πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό·

ζ) τα μέρη που έχουν κοινό συμφέρον διορίζουν από κοινού, με συμφωνία, ένα μέλος του δικαστήριου. Όταν υπάρχουν διάφορα μέρη που έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή όταν υπάρχει διαφωνία ως προς την ύπαρξη κοινού συμφέροντος, το καθένα από αυτά διορίζει ένα μέλος του δικαστηρίου. Ο αριθμός των μελών του δικαστηρίου που διορίζονται ξεχωριστά από τα μέρη πρέπει πάντοτε να είναι μικρότερος κατά ένα από τον αριθμό των μελών του δικαστηρίου που διορίζονται από τα μέρη από κοινού·

η) σε διαφορές στις οποίες εμπλέκονται περισσότερα από δύο μέρη, οι διατάξεις των στοιχείων α) έως στ) τυγχάνουν εφαρμογής στο μέγιστο δυνατό μέτρο.

Άρθρο 4

Αρμοδιότητες διαιτητικού δικαστηρίου

Διαιτητικό δικαστήριο που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου 3 του παρόντος παραρτήματος, ασκεί τις αρμοδιότητές του σύμφωνα με το παράρτημα αυτό και τις άλλες διατάξεις της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 5

Διαδικασία

Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών στη διαφορά, το διαιτητικό δικαστήριο καθορίζει τη δική του διαδικασία, εξασφαλίζοντας στο κάθε μέρος πλήρη δυνατότητα να ακουσθεί και να παρουσιάσει την υπόθεσή του.

Άρθρο 6

Καθήκοντα μερών στη διαφορά

Τα μέρη στη διαφορά οφείλουν να διευκολύνουν το έργο του διαιτητικού δικαστηρίου και, ιδιαίτερα, σύμφωνα με τη νομοθεσία τους και χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεση τους, οφείλουν:

α) να το εφοδιάσουν με όλα τα σχετικά έγγραφα, διεκολύνσεις και πληροφορίες, και

β) να του παράσχουν τη δυνατότητα όταν είναι απαραίτητο, να καλεί μάρτυρες ή εμπειρογνώμονες και να λαμβάνει καταθέσεις και να επισκέπτεται τις τοποθεσίες με τις οποίες σχετίζεται η υπόθεση.

Άρθρο 7

Έξοδα

Εκτός αν το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά λόγω των ειδικών περιστάσεων της υπόθεσης, τα έξοδα του δικαστηρίου, περιλαμβανομένης της αμοιβής των μελών του, βαρύνουν εξίσου τα μέρη στη διαφορά.

Άρθρο 8

Απαιτούμενη πλειοψηφία για λήψη αποφάσεων

Οι αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών του. Η απουσία ή η αποχή λιγότερων του ημίσεος των μελών δεν αποτελεί κώλυμα στη λήψη απόφασης από το δικαστήριο. Σε περίπτωση ισοψηφίας, ο πρόεδρος έχει αποφασιστική ψήφο.

Άρθρο 9

Παράλειψη εμφάνισης

Αν ένα μέρος της διαφοράς δεν εμφανιστεί ενώπιον του διαιτητικού δικαστηρίου ή παραλείψει να υπερασπίσει την υπόθεση του,

το άλλο μέρος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να συνεχίσει τη διαδικασία και να εκδώσει την απόφασή του. Η απουσία ενός μέρους ή η παράληψη ενός μέρους να υπερασπίσει την υπόθεσή του δεν αποτελεί κώλυμα στη διεξαγωγή της διαδικασίας. Πρίν από την έκδοση της απόφασής του, το διαιτητικό δικαστήριο πρέπει να επιβεβαιώνει, όχι μόνο ότι έχει δικαιοδοσία να δικάσει τη διαφορά αλλά και ότι η αξίωση είναι βάσιμη ως πρός τα γεγονότα και το νόμο·

Άρθρο 10

Απόφαση

Η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου περιορίζεται στο αντικείμενο της διαφοράς και αναφέρει τους λόγους στους οποίους αυτή βασίζεται. Πρέπει να περιέχει τα ονόματα των μελών που συμμετείχαν και την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης. Οποιοδήποτε μέλος του δικαστηρίου μπορεί να επισυνάψει ξεχωριστή ή διϊσταμένη γνώμη στην απόφαση.

Άρθρο 11

Τελεσιδικία της απόφασης

Η απόφαση είναι τελεσίδικη και δεν εφεσιβάλλεται, εκτός εάν τα μέρη της διαφοράς έχουν συμφωνήσει από πριν σε διαδικασία έφεσης. Τα μέρη της διαφοράς οφείλουν να συμμορφώνονται με αυτή.

Άρθρο 12

Ερμηνεία ή εφαρμογή της απόφασης

1. Κάθε διαφωνία που μπορεί να προκύψει μεταξύ των μερών στη διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή τον τρόπο εφαρμογής της απόφασης μπορεί να υποβάλλεται από οποιοδήποτε από τα μέρη στην κρίση του διαιτητικού δικαστηρίου που έχει εκδώσει την απόφαση. Για το σκοπό αυτό, οποιαδήποτε κενή θέση στο δικαστήριο θα πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό των μελών του δικαστηρίου.

2. Κατόπιν συμφωνίας όλων των μερών στη διαφορά, οποιαδήποτε τέτοια διαφορά μπορεί να υποβάλλεται σε άλλο δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 287.

Άρθρο 13

Εφαρμογή σε οντότητες άλλες από κράτη μέρη

Οι διατάξεις του παρόντος παραρτήματος εφαρμόζονται, *mutatis mutandis*, σε κάθε διαφορά στην οποία εμπλέκονται οντότητες άλλες από κράτη μέρη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Άρθρο 1

Έναρξη διαδικασίας

Σύμφωνα με το μέρος XV, κάθε μέρος σε μια διαφορά που αφορά στην ερμηνεία ή την εφαρμογή των άρθρων της σύμβασης αυτής των σχετικών με 1) την αλεία, 2) την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, 3) τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα, ή 4) την ναυσιπλοΐα, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων, μπορεί να υποβάλλει τη διαφορά στην ειδική διαιτητική διαδικασία που προβλέπεται στο παρόν παράρτημα, με γραπτή ειδοποίηση προς το άλλο μέρος ή μέρη της διαφοράς. Η ειδοποίηση πρέπει να συνοδεύεται από έκθεση της αξίωσης και των λόγων στους οποίους αυτή βασίζεται.

Άρθρο 2

Κατάλογος εμπειρογνωμόνων

1. Κατάλογος εμπειρογνωμόνων καταρτίζεται και τηρείται σχετικά με τον καθένα από τους τομείς 1) της αλιείας, 2) της προστασίας και διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, 3) της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας, και 4) της ναυσιπλοΐας, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων.

2. Οι κατάλογοι εμπειρογνωμόνων καταρτίζονται και τηρούνται, στον τομέα της αλιείας από την οργάνωση τροφίμων και γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, στον τομέα της προστασίας και διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από το πρόγραμμα περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών, στον τομέα της θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας από τη διακυβερνητική ωκεανογραφική επιτροπή, στον τομέα της ναυσιπλοΐας, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από πλοία και από την απόρριψη αποβλήτων, από το διεθνή ναυτιλιακό οργανισμό, ή σε κάθε περίπτωση από το κατάλληλο ενδιαφερόμενο βοηθητικό όργανο στο οποίο η εν λόγω οργάνωση, το πρόγραμμα ή η επιτροπή έχουν εκχωρίσει αυτή την αρμοδιότητα.

3. Κάθε κράτος μέρος δικαιούται να υποδεικνύει δύο εμπειρογνώμονες για τον κάθε τομέα, των οποίων η ικανότητα στα νομικά, επιστημονικά και τεχνικά θέματα του κάθε τομέα είναι αποδεδειγμένη και γενικά αναγνωρισμένη και οι οποιοι χαίρουν της υψηλότερης φήμης για την εντιμότητα και ακεραιότητά τους. Τα ονόματα των κατ' αυτό τον τρόπο υποδεικνυομένων προσώπων σε κάθε τομέα αποτελούν τον οικείο κατάλογο.

4. Οποτεδήποτε ο αριθμός των εμπειρογνωμόνων που υποδεικνύονται από ένα κράτος μέρος και περιλαμβάνονται στον κατάλογο γίνει μικρότερος από δύο, το κράτος μέρος αυτό δικαιούται να προβεί περαιτέρω στις αναγκαίες υποδείξεις.

5. Το όνομα κάθε εμπειρογνώμονα παραμένει στον κατάλογο μέχρις ότου αποσυρθεί από το κράτος μέρος που τον υπέδειξε, με την προϋπόθεση ότι ο εμπειρογνώμονας αυτός θα εξακολουθήσει να συμμετέχει σε οποιοδήποτε ειδικό διαιτητικό δικαστήριο στο οποίο έχει διορισθεί μέχρι να συμπληρωθεί η διαδικασία ενώπιον του ειδικού αυτού διαιτητικού δικαστηρίου.

Άρθρο 3

Συγκρότηση ειδικού διαιτητικού δικαστηρίου

Για τους σκοπούς διαδικασίας δυνάμει του παρόντος παραρτήματος, το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, συγκροτείται ως ακολούθως:

α) με την επιφύλαξη του στοιχείου η), το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο απαρτίζεται από πέντε μέλη·

β) το μέρος που κινεί τη διαδικασία διορίζει δύο μέλη που επιλέγονται, κατά προτίμηση, από το σχετικό κατάλογο ή τους καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος παραρτήματος και που αφορούν στα θέματα της διαφοράς, το ένα από τα οποία μπορεί να είναι υπήκοός του. Οι διορισμοί θα περιλαμβάνονται στην ειδοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 2 του παρόντος παραρτήματος·

γ) το άλλο μέρος της διαφοράς διορίζει, μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος παραρτήματος, δύο μέλη που επιλέγονται, κατά προτίμηση από το σχετικό κατάλογο ή τους καταλόγους που αφορούν στα θέματα της διαφοράς, το ένα από τα οποία μπορεί να είναι υπήκοός του. Αν οι διορισμοί δεν γίνουν μέσα σ' αυτή την προθεσμία, το μέρος, που κινεί τη διαδικασία, μπορεί, μέσα σε δύο εβδομάδες από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής, να ζητήσει να γίνουν διορισμοί σύμφωνα με το στοιχείο ε)·

δ) τα μέρη της διαφοράς με κοινή συμφωνία τους διορίζουν τον προέδρο του ειδικού διαιτητικού δικαστηρίου, ο οποίος επιλέγεται, κατά προτίμηση από το σχετικό κατάλογο και ο οποίος θα είναι υπήκοος ενός τρίτου κράτους εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών. Αν μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος παραρτήματος, τα μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν ως προς τον διορισμό του προέδρου, ο διορισμός γίνεται σύμφωνα με το στοιχείο ε), κατόπιν αίτησης ενός από τα μέρη της διαφοράς. Η αίτηση αυτή γίνεται μέσα σε δύο εβδομάδες από την εκπνοή της πιό πάνω αναφερόμενης προθεσμίας των 30 ημερών·

ε) εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν ότι ο διορισμός θα γίνει από ένα πρόσωπο ή ένα τρίτο κράτος που επιλέγεται από τα μέρη, ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα προβαίνει στους αναγκαίους διορισμούς μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη αίτησης σύμφωνα με τα στοιχεία γ) και δ). Οι διορισμοί που αναφέρονται στην υποπαράγραφο αυτή θα γίνονται από το σχετικό κατάλογο ή καταλόγους εμπειρογνωμόνων που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος παραρτήματος και σε συννενόηση με τα μέρη της διαφοράς και τον αρμόδιο διεθνή οργανισμό. Τα κατ' αυτό τον τρόπο διοριζόμενα μέλη πρέπει να έχουν διαφορετικές υπηκοότητες και δεν μπορούν να ευρίσκονται στην υπηρεσία κανενός από τα μέρη της διαφοράς, ούτε να έχουν τη συνήθη διανομή τους στο έδαφος, ή να είναι υπήκοοι, οποιουδήποτε από τα μέρη αυτά·

στ) κάθε κενούμενη θέση θα πληρούται με τον τρόπο που προβλέπεται για τον αρχικό διορισμό·

ζ) τα μέρη που έχουν κοινό συμφέρον διορίζουν από κοινού, επί τη βάσει συμφωνίας, δύο μέλη του δικαστηρίου. Όταν υπάρχουν διάφορα μέρη που έχουν διαφορετικά συμφέροντα ή όταν υπάρχει διαφωνία ως προς την ύπαρξη κοινού συμφέροντος, το καθένα απ' αυτά διορίζει ένα μέλος του δικαστηρίου·

η) σε διαφορές στις οποίες εμπλέκονται περισσότερα από δύο μέρη, οι διατάξεις των στοιχείων α) μέχρι στ) τυγχάνουν εφαρμογής στο μέγιστο δυνατό μέτρο.

Άρθρο 4

Γενικές διατάξεις

Τα άρθρα 4 έως 13 του παραρτήματος VII εφαρμόζονται *mutatis mutandis* στην ειδική διαιτητική διαδικασία σύμφωνα με το παρόν παράρτημα.

Άρθρο 5

Διαπίστωση γεγονότων

1. Τα μέρη μιας διαφοράς που αφορά στην ερμηνεία ή την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της σύμβασης των σχετικών με 1) την αλιεία, 2) την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, 3) τη θαλάσσια επιστημονική έρευνα ή 4) τη ναυσιπλοΐα, περιλαμβανομένης της ρύπανσης από την απόρριψη αποβλήτων, μπορούν οποτεδήποτε να συμφωνήσουν να ζητήσουν τη συγκρότηση ειδικού διαιτητικού δικαστηρίου με το άρθρο 3 του παρόντος παραρτήματος, με σκοπό τη διεξαγωγή έρευνας και τη διαπίστωση γεγονότων που προκάλεσαν τη διαφορά.

2. Εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών, οι διαπιστώσεις γεγονότων από το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο που ενεργεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, θεωρούνται δεσμευτικές μεταξύ των μερών.

3. Αν το ζητήσουν όλα τα μέρη της διαφοράς, το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να διατυπώσει εισηγήσεις, οι οποίες, χωρίς να έχουν την ισχύ απόφασης, αποτελούν μόνο τη βάση για επανεξέταση από τα μέρη των ζητημάτων που προκάλεσαν τη διαφορά.

4. Επιφυλασσομένης της παραγράφου 2, το ειδικό διαιτητικό δικαστήριο ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος παραρτήματος, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Άρθρο 1

Χρήση όρων

Για τους σκοπούς του άρθρου 305 και του παρόντος παραρτήματος, «διεθνής οργανισμός» είναι ο διακυβερνητικός οργανισμός που συγκροτείται από κράτη και του οποίου τα κράτη μέλη έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητα πάνω σε θέματα ρυθμιζόμενα από την παρούσα σύμβαση, περιλαμβανομένης και της αρμοδιότητας να συνομολογεί συνθήκες σχετικά με τα θέματα αυτά.

Άρθρο 2

Υπογραφή

Ένας διεθνής οργανισμός μπορεί να υπογράψει την παρούσα σύμβαση αν η πλειοψηφία των κρατών μελών αυτού έχουν υπογράψει τη σύμβαση αυτή. Κατά τη στιγμή της υπογραφής, ένας διεθνής οργανισμός οφείλει να προβεί σε μιά δήλωση, καθορίζοντας έτσι τα θέματα που διέπονται από τη σύμβαση αυτή, για τα οποία του έχει μεταβιβασθεί η αρμοδιότητα από τα κράτη μέλη του, τα οποία έχουν υπογράψει την παρούσα σύμβαση καθώς και τη φύση και την έκταση της αρμοδιότητας αυτής.

Άρθρο 3

Επίσημη επιβεβαίωση και προσχώρηση

1. Ένας διεθνής οργανισμός μπορεί να καταθέσει το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησής του αν η πλειοψηφία των κρατών μελών του καταθέτει ή έχει καταθέσει τα έγγραφα επικύρωσης ή προσχώρησής τους.

2. Τα έγγραφα που κατατίθενται από το διεθνή οργανισμό πρέπει να περιέχουν τις υποχρεώσεις και τις διακηρύξεις που απαιτούνται από τα άρθρα 4 και 5 του παρόντος παραρτήματος.

Άρθρο 4

Έκταση συμμετοχής, δικαίωματα και υποχρεώσεις

1. Το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού πρέπει να περιέχει την δήλωση αποδοχής των δικαιώματων και υποχρεώσεων των κρατών δυνάμει της σύμβασης αυτής ως προς τα θέματα για τα οποία του έχει μεταβιβασθεί αρμοδιότητα από τα κράτη μέλη του τα οποία είναι μέρη της παρούσας σύμβασης.

2. Ένας διεθνής οργανισμός καθίσταται μέρος της παρούσας σύμβασης στην έκταση που αυτός έχει αρμοδιότητα σύμφωνα με τις διακηρύξεις, κοινοποιήσεις πληροφοριών ή γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 του παρόντος παραρτήματος.

3. Ο διεθνής αυτός οργανισμός θα ασκεί τα δικαιώματα και θα εκπληρώνει τις υποχρεώσεις τις οποίες τα κράτη μέλη αυτού, τα οποία είναι μέρη, θα είχαν, ούτως ή άλλως, δυνάμει της παρούσας σύμβασης για θέματα για τα οποία του έχει μεταβιβασθεί αρμοδιότητα από τα κράτη μέλη αυτά. Τα κράτη μέλη του διεθνούς αυτού οργανισμού δεν θα ασκούν αρμοδιότητα την οποία έχουν μεταβιβάσει σ' αυτόν.

4. Η συμμετοχή ενός τέτοιου διεθνούς οργανισμού δεν συνεπάγεται σε καμιά περίπτωση αύξηση της αντιπροσώπευσης την οποία τα κράτη μέλη αυτού τα οποία είναι κράτη μέρη, θα εδικαιούντο ούτως ή άλλως περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων στη λήψη αποφάσεων.

5. Η συμμετοχή ενός τέτοιου διεθνούς οργανισμού δεν απονέμει σε καμιά περίπτωση οποιαδήποτε δικαιώματα δυνάμει της σύμβασης αυτής στα κράτη μέλη του οργανισμού τα οποία δεν είναι κράτη μέρη της παρούσας σύμβασης.

6. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ των υποχρεώσεων ενός διεθνούς οργανισμού δυνάμει της σύμβασης αυτής και των υποχρεώσεων αυτού δυνάμει της συμφωνίας που εγκαθίδρυσε τον οργανισμό ή οποιωνδήποτε σχετικών με αυτή πράξεων, οι υποχρεώσεις δυνάμει της σύμβασης αυτής θα υπερισχύσουν.

Άρθρο 5

Διακηρύξεις, γνωστοποιήσεις και κοινοποιήσεις

1. Το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού θα περιέχει μια διακήρυξη καθορίζουσα τα θέματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση για τα οποία έχει μεταβιβασθεί αρμοδιότητα στον οργανισμό από τα κράτη μέλη του τα οποία είναι μέρη της παρούσας σύμβασης.

2. Κράτος μέλος ενός διεθνούς οργανισμού οφείλει, κατά τη στιγμή που επικυρώνει ή προσχωρεί στην παρούσα σύμβαση ή κατά τη στιγμή που ο οργανισμός καταθέτει το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησής του, οποιαδήποτε απ' αυτές είναι η μεταγενέστερη, να προβεί σε διακήρυξη καθοριστική των θεμάτων που διέπονται από την παρούσα σύμβαση για τα οποία έχει μεταβιβάσει αρμοδιότητα στον οργανισμό.

3. Τα κράτη μέρη τα οποία είναι κράτη μέλη ενός διεθνούς οργανισμού, ο οποίος είναι μέρος της παρούσας σύμβασης θα θεωρούνται ότι έχουν αρμοδιότητα πάνω σ' όλα τα θέματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση για τα οποία μεταβιβάσεις αρμοδιότητας στον οργανισμό· δεν έχουν ειδικά διακηρυχθεί, γνωστοποιηθεί, κοινοποιηθεί από τα κράτη αυτά δυνάμει του παρόντος άρθρου.

4. Ο διεθνής οργανισμός και τα κράτη μέλη του οποίου είναι κράτη μέρη, οφείλουν να γνωστοποιούν γρήγορα στο θεματοφύλακα της παρούσας σύμβασης κάθε αλλαγή στην κατανομή της αρμοδιότητας, περιλαμβανομένων νέων μεταβιβάσεων αρμοδιότητας, όπως καθορίζεται στις διακηρύξεις δυνάμει των παραγράφων 1 και 2.

5. Κάθε κράτος μέρος μπορεί να ζητήσει από ένα διεθνή οργανισμό και από τα κράτη μέλη του, τα οποία είναι κράτη μέρη, να παράσχουν πληροφορία ως προς το ποιός, μεταξύ του οργανισμού και των κρατών μελών του, έχει αρμοδιότητα σχετικά με οποιοδήποτε συγκεκριμένο θέμα που έχει προκύψει. Ο οργανισμός και τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη οφείλουν να παράσχουν την πληροφορία αυτή μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα. Ο διεθνής οργανισμός και τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη οφείλουν να παράσχουν την πληροφορία αυτή μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα. Ο διεθνής οργανισμός και τα κράτη μέλη μπορούν επίσης, με δική τους πρωτοβουλία, να παράσχουν την πληροφορία αυτή.

6. Διακηρύξεις, γνωστοποιήσεις και κοινοποιήσεις πληροφοριών δυνάμει του παρόντος άρθρου πρέπει να καθορίζουν τη φύση και την έκταση της μεταβιβαζόμενης αρμοδιότητας.

Άρθρο 6

Ευθύνη και υποχρέωση για αποζημίωση

1. Μέρη που έχουν αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 5 του παρόντος παραρτήματος είναι υπεύθυνα για παράλειψη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις αυτής ή για οποιαδήποτε άλλη παραβίασή της.

2. Κάθε κράτος μέρος, μπορεί να ζητήσει από ένα διεθνή οργανισμό ή από τα κράτη μέλη του, τα οποία είναι κράτη μέρη της παρούσας σύμβασης, πληροφορίες ως προς το ποιός είναι υπεύθυνος για οποιοδήποτε συγκεκριμένο θέμα. Ο οργανισμός και τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη οφείλουν να παράσχουν τις πληροφορίες. Παράλειψη παροχής των πληροφοριών αυτών μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα ή παροχή αντιφατικών πληροφοριών συνεπάγεται κοινή εις ολόκληρον ευθύνη αυτών.

Άρθρο 7

Επίλυση διαφορών

1. Κατά τη στιγμή της κατάθεσης του εγγράφου επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης, ή οποτεδήποτε αργότερα, ένας διεθνής οργανισμός είναι ελεύθερος να επιλέξει, με γραπτή διακήρυξή του, ένα ή περισσότερα από τα μέσα επίλυσης διαφορών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 287, παράγραφος 1 στοιχεία α), γ) ή δ).

2. Το μέρος XV εφαρμόζεται *mutatis mutandis*, σε κάθε διαφορά μεταξύ μερών της παρούσας σύμβασης, ένα ή περισσότερα από τα οποία είναι διεθνείς οργανισμοί.

3. Όταν ένας διεθνής οργανισμός και ένα ή περισσότερα από τα κράτη μέλη του είναι από κοινού μέρη σε μιά διαφορά, ή μέρη με κοινό συμφέρον, ο οργανισμός θα θεωρείται ότι έχει αποδεχθεί τις ίδιες διαδικασίες επίλυσης διαφορών, όπως και τα κράτη μέλη. Όταν, όμως, ένα κράτος μέλος έχει επιλέξει μόνο το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης δυνάμει του άρθρου 287, ο οργανισμός και το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θα θεωρούνται ότι έχουν αποδεχθεί διαιτησία σύμφωνα με το παράρτημα VII, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών στη διαφορά.

Άρθρο 8

Εφαρμογή του μέρους XVII

Το μέρος XVII εφαρμόζεται *mutatis mutandis* σε ένα διεθνή οργανισμό, εκτός όσον αφορά στα εξής:

α) το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού δεν θα λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 308 παράγραφος 1·

β) i) ένας διεθνής οργανισμός θα έχει αποκλειστική ικανότητα ως προς την εφαρμογή των άρθρων 312 έως 315, στην έκταση που έχει αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 5 του παρόντος παραρτήματος πάνω σ' ολόκληρο το αντικείμενο της τροποποίησης,

ii) το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης ενός διεθνούς οργανισμού σε μιά τροποποίηση, της οποίας ολόκληρο το αντικείμενο για το οποίο ο διεθνής οργανισμός έχει αρμοδιότητα δυνάμει του άρθρου 5 αυτού του παραρτήματος, θα θεωρείται ότι είναι το έγγραφο επικύρωσης ή προσχώρησης ενός εκάστου των κρατών μελών τα οποία είναι κράτη μέρη, για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 316 παράγραφοι 1, 2 και 3,

iii) το έγγραφο επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης του διεθνούς οργανισμού δεν θα λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 316 παράγραφος 1 και 2, αναφορικά με όλες τις άλλες τροποποιήσεις·

γ) i) ένας διεθνής οργανισμός δεν μπορεί να καταγγείλει την παρούσα σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 317, εφόσον οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη του είναι κράτος μέρος και εφόσον αυτός εξακολουθεί να πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 1 του παρόντος παραρτήματος,

ii) ένας διεθνής οργανισμός θα καταγγείλει την παρούσα σύμβαση όταν κανένα από τα κράτη μέλη του δεν είναι κράτος μέρος της παρούσας σύμβασης ή αν ο διεθνής οργανισμός δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 1 του παρόντος παραρτήματος. Η καταγγελία αυτή ισχύει αμέσως.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Σχετική με την εφαρμογή του μέρους XI της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δικαίο της θαλάσσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, της 10ης Δεκεμβρίου 1982, (στο εξής αποκαλούμενη η «σύμβαση» αποτελεί σημαντική συνεισφορά στη διατήρωση της ειρήνης, δικαιοσύνης και προόδου όλων των λαών του κόσμου·

ΕΠΑΝΑΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι ο θαλάσσιος και ωκεάνιος βυθός και το υπέδαφος αυτών, πέρα από τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας (στο εξής αποκαλούμενη η «περιοχή» καθώς και οι πόροι της περιοχής, είναι η κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ της σημασίας της σύμβασης για την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και του αυξανόμενου ενδιαφέροντος για το παγκόσμιο περιβάλλον·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙ την έκθεση του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για τα αποτελέσματα των ανεπίσημων διαβουλεύσεων μεταξύ κρατών που έλαβαν χώρα από το 1990 έως το 1994 για τα εκκρεμή θέματα τα οποία σχετίζονται με το μέρος XI και τις συναφείς διατάξεις της σύμβασης (στο εξής αποκαλούμενη «μέρος XI»·

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ΟΤΙ τις πολιτικές και οικονομικές αλλαγές συμπεριλαμβανομένων των βασιζόμενων στην οικονομία της αγοράς προσανατολισμών οι οποίοι επηρεάζουν την εφαρμογή του μέρους XI·

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να διευκολυνθεί η παγκόσμια συμμετοχή στη σύμβαση·

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι η σύναψη συμφωνίας σχετικής με την εφαρμογή του μέρους XI θα επιτύγχανε καλύτερα το σκοπό αυτό,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τα εξής:

Άρθρο 1

Εφαρμογή του μέρους

1. Τα κράτη μέρη της παρούσας συμφωνίας αναλαμβάνουν να εφαρμόσουν το μέρος XI σύμφωνα με την παρούσα συμφωνία.

2. Το παράρτημα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 2

Σχέση μεταξύ της παρούσας συμφωνίας και του μέρους XI

1. Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας και του μέρους XI πρέπει να ερμηνεύονται και εφαρμόζονται μαζί ως ένα έγγραφο. Σε περίπτωση αντίφασης μεταξύ της παρούσας συμφωνίας και του μέρους XI, οι διατάξεις της συμφωνίας υπερισχύουν.

2. Τα άρθρα 309 έως 319 της σύμβασης εφαρμόζονται στην παρούσα συμφωνία όπως εφαρμόζονται στη σύμβαση.

Άρθρο 3

Υπογραφή

Η παρούσα συμφωνία παραμένει ανοικτή για υπογραφή στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών από τα κράτη και οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 305 παράγραφο 1 στοιχεία α), γ), δ), ε) και στ), της σύμβασης για δώδεκα μήνες από την ημερομηνία υιοθέτησής της.

Άρθρο 4

Συναίνεση για δέσμευση

1. Μετά την υιοθέτηση της παρούσας συμφωνίας, οποιοδήποτε έγγραφο, επικύρωσης ή επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης στη σύμβασης αποτελεί εξίσου συναίνεση για δέσμευση από την παρούσα συμφωνία.

2. Κανένα κράτος ή οντότητα δεν δύναται να συναινέσει για δέσμευση από την παρούσα συμφωνία εκτός αν έχει προηγουμένως συναινέσει ή συμφωνεί συγχρόνως να δεσμευτεί από τη σύμβαση.

3. Κάθε κράτος ή κάθε οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 3 δύναται να συναινέσει να δεσμευτεί από την παρούσα συμφωνία με:

α) υπογραφή η οποία δεν υπόκειται σε επικύρωση, επίσημη επιβεβαίωση ή στη διαδικασία του άρθρου 5·

β) υπογραφή με την επιφύλαξη επικύρωσης ή επίσημης επιβεβαίωσης που ακολουθείται από επικύρωση ή επίσημη επιβεβαίωση·

γ) υπογραφή η οποία υπόκειται στην διαδικασία του άρθρου 5, ή

δ) προσχώρηση.

4. Επίσημη επιβεβαίωση από τις οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 305 παράγραφο 1 στοιχείο στ) της σύμβασης γίνεται σύμφωνα με το παράρτημα IX της σύμβασης.

5. Τα έγγραφα επικύρωσης, επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 5

Απλοποιημένη διαδικασία

1. Κράτος ή οντότητα το οποίο, πριν την ημερομηνία υιοθέτησης της παρούσας συμφωνίας, έχει καταθέσει έγγραφο επικύρωσης ή επίσημης επιβεβαίωσης ή προσχώρησης στη σύμβαση και το οποίο έχει υπογράψει την παρούσα συμφωνία σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφο 3 στοιχείο γ), θεωρείται ότι έχει συναινέσει να δεσμευτεί από την παρούσα συμφωνία δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία υιοθέτησής της, εκτός αν το εν λόγω κράτος ή οντότητα γνωστοποιήσει γραπτώς στον θεματοφύλακα πριν την ημερομηνία αυτή ότι δεν επιθυμεί να κάνει χρήση της απλοποιημένης διαδικασία του παρόντος άρθρου.

2. Σε περίπτωση τέτοιας γνωστοποίησης, η συναίνεση για δέσμευση από την παρούσα συμφωνία θεμελιώνεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο β).

Άρθρο 6

Θέση σε ισχύ

1. Η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ 30 ημέρες μετά την ημερομηνία κατά την οποία 40 κράτη έχουν εκφράσει τη συναίνεσή τους να δεσμευθούν σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5, νοουμένου ότι στα κράτη αυτά περιλαμβάνονται τουλάχιστον επτά από τα κράτη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) της απόφασης II της τρίτης συνδιάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας (στο εξής αποκαλούμενη «απόφαση II»), και ότι τουλάχιστον πέντε από τα κράτη αυτά είναι ανεπτυγμένα κράτη. Σε περίπτωση όπου οι όροι αυτοί για τη θέση σε ισχύ πληρωθούν πριν τις 16 Νοεμβρίου 1994, η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ στις 16 Νοεμβρίου 1994.

2. Για κάθε κράτος ή οντότητα που συναινεί να δεσμευτεί από την παρούσα συμφωνία μετά την εκπλήρωση των όρων της παραγράφου 1, η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ την τριακοστή μέρα μετά την ημερομηνία συναίνεσής του για δέσμευση.

Άρθρο 7

Προσωρινή εφαρμογή

1. Σε περίπτωση όπου στις 16 Νοεμβρίου 1994 ή παρούσα συμφωνία δεν έχει τεθεί σε ισχύ, εφαρμόζεται προσωρινά μέχρι την έναρξη ισχύος της από:

α) τα κράτη τα οποία έχουν συναινέσει στην υιοθέτησή της στη γενική συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, εκτός από εκείνα τα οποία πριν τις 16 Νοεμβρίου 1994 γνωστοποιήσουν γραπτώς στο θεματοφύλακα είτε ότι δεν θα εφαρμόσουν την συμφωνία αυτή προσωρινά ή ότι δεν συναινούν σε παρόμοια εφαρμογή παρά μόνο κατόπιν υπογραφής ή μεταγενέσετερης γραπτής γνωστοποίησης·

β) τα κράτη και οι οντότητες που έχουν υπογράψει τη συμφωνία αυτή, εκτός από εκείνα που γνωστοποιούν γραπτώς στον θεματοφύλακα κατά τη στιγμή της υπογραφής ότι δεν εφαρμόζουν την παρούσα συμφωνία·

γ) τα κράτη και οι οντότητες που συναινούν στην προσωρινή εφαρμογή της σε σχετική γραπτή γνωστοποίηση στο θεματοφύλακα·

δ) τα κράτη τα οποία προσχωρούν στην παρούσα συμφωνία.

2. Όλα τα εν λόγω κράτη και οντότητες εφαρμόζουν την παρούσα συμφωνία προσωρινά σύμφωνα με τους εθνικούς ή εσωτερικούς νόμους και κανονισμούς από τις 16 Νοεμβρίου 1994, ή εφόσον είναι μεταγενέστερη, από την ημερομηνία υπογραφής, γνωστοποίησης, της συναίνεσης ή προσχώρησης.

3. Η προσωρινή εφαρμογή τερματίζεται κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της παρούσας συμφωνίας. Σε οποιαδήποτε περίπτωση, η προσωρινή εφαρμογή τερματίζεται στις 16 Νοεμβρίου 1998 αν κατά την ημερομηνία αυτή η προϋπόθεση του άρθρου 6 παράγραφος 1 για συναίνεση για δέσμευση από την παρούσα συμφωνία από τουλάχιστον επτά από τα κράτη (από τα οποία τουλάχιστον πέντε πρέπει να είναι ανεπτυγμένα κράτη) τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) της απόφασης II δεν έχει εκπληρωθεί.

Άρθρο 8

Κράτη μέρη

1. Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας «κράτη μέρη» σημαίνει τα κράτη τα οποία έχουν συναινέσει να δεσμευθούν από την παρούσα συμφωνία και για τα οποία η συμφωνία αυτή ισχύει.

2. Η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται *mutatis mutandis* για τις οντότητες, που αναφέρονται στο άρθρο 305 παράγραφο 1 στοιχείο γ), δ), ε) και στ) της σύμβασης οι οποίες γίνονται μέρη σ' αυτή σύμφωνα με τους σχετικούς για την καθεμιά όρους, και στο μέτρο αυτό, ο όρος «κράτη μέρη» αναφέρεται στις εν λόγω οντότητες.

Άρθρο 9

Θεματοφύλακας

Ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών είναι ο θεματοφύλακας της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 10

Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο της παρούσας συμφωνίας της οποίας τα κείμενα στα αγγλικά, αραβικά, κινεζικά, ισπανικά, γαλλικά και ρωσικά είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στο γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Σε πίστωση παραπάνω οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι, δεόντως προς τούτο εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα συμφωνία.

Έγινε στη Νέα Υόρκη, την 28η ημέρα του Ιουλίου, χίλια εννιακόσια ενενήντα τέσσερα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΜΗΜΑ 1

Δαπάνες κρατών μερών και θεσμικές διευθετήσεις

1. Η διεθνής αρχή θαλάσσιου βυθού (στο εξής αποκαλούμενη «η Αρχή» είναι ο οργανισμός μέσω του οποίου τα κράτη μέρη της σύμβασης, σύμφωνα με το καθεστώς για την περιοχή η οποία καθιδρύθηκε στο μέρος XI και την παρούσα συμφωνία, οργανώνουν και ελέγχουν τις δραστηριότητες στην περιοχή ιδιαίτερα με σκοπό τη διαχείριση των πόρων της περιοχής. Οι εξουσίες και καθήκοντα της αρχής είναι εκείνα που ρητά ανατίθενται σ' αυτή από τη σύμβαση. Η αρχή έχει συμπληρωματικές εξουσίες συμβατές με τη σύμβαση η οποία καθιστά απαραίτητη την άσκηση αυτών των εξουσιών και καθηκόντων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες στην περιοχή.

2. Για να μειωθούν στο ελάχιστο οι δαπάνες των κρατών μερών, όλα τα όργανα και δευτερεύοντα όργανα τα οποία πρέπει να δημιουργηθούν δυνάμει της παρούσας σύμβασης και συμφωνίας πρέπει να έχουν κατά νου την ανάγκη οικονομιών. Η αρχή αυτή εφαρμόζεται επίσης και στη συχνότητα, διάρκεια και προγραμματισμό των συνεδριάσεων.

3. Η δημιουργία και λειτουργία οργάνων και δευτερευόντων οργάνων της αρχής βασίζονται σε μία εξελικτική προσέγγιση, λαμβάνοντας υπόψη τις λειτουργικές ανάγκες των οργάνων και δευτερευόντων οργάνων για να είναι σε θέση να εκτελούν αποτελεσματικά τα αντίστοιχα καθήκοντά τους στα διάφορα στάδια εξέλιξης των δραστηριοτήτων στην περιοχή.

4. Τα αρχικά καθήκοντα της αρχής με την έναρξη ισχύος της σύμβασης εκτελούνται από τη συνέλευση, το συμβούλιο, τη γραμματεία, τη νομική και τεχνική επιτροπή και την επιτροπή οικονομικών. Τα καθήκοντα της επιτροπής οικονομικού προγραμματισμού εκτελούνται από τη νομική και τεχνική επιτροπή μέχρι το συμβούλιο να αποφασίσει διαφορετικά ή μέχρι την έγκριση του πρώτου προγράμματος εργασίας σχετικού με την εκμετάλλευση.

5. Μεταξύ την έναρξης ισχύος της σύμβασης και της έγκρισης του πρώτου προγράμματος εργασίας για εκμετάλλευση, η αρχή επικεντρώνεται στα εξής:

α) μελέτη αιτήσεων για έκριση προγραμμάτων εργασίας για εξερεύνηση σύμφωνα με το μέρος XI και την παρούσα συμφωνία·

β) εφαρμογή αποφάσεων της προπαρασκευαστικής επιτροπής για το διεθνή οργανισμό θαλάσσιου βυθού και για το διεθνές δικαστήριο για το δίκαιο της θάλασσας (στο εξής αποκαλούμενη «προπαρασκευαστική επιτροπή» σε σχέση με τους εγγεγραμμένους πρωτοπόρους επενδυτές και τα κράτη που τους εκδίδουν πιστοποιητικά περιλαμβανομένων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 308 παράγραφο 5 της σύμβασης και απόφασης II παράγραφο 13·

γ) παρακολούθηση της τήρησης των σχεδίων εργασιών σχετικά με την εξερεύνηση που έχουν εγκριθεί υπό τη μορφή συμβολαίων·

δ) παρακολουθεί και αναθεωρεί τάσεις και εξελίξεις που σχετίζονται με δραστηριότητες εκμετάλλευσης στο θαλάσσιο βυθό, περιλαμβανομένης ιδιαίτερα της τακτικής ανάλυσης συνθηκών της παγκόσμιας αγοράς μετάλλου και των τιμών, τάσεων και προοπτικών των μετάλλων·

ε) μελετά την πιθανή επίδραση της παραγωγής, ορυκτών από την περιοχή πάνω στην οικονομία των αναπτυσσόμενων χερσαίων παραγωγών των ορυκτών αυτών που είναι πιο πιθανό να επηρεαστούν σοβαρά, με σκοπό να ελαχιστοποιήσει τις δυσχέρειές τους και να τις βοηθήσει στις προσπάθειές τους για οικονομική προσαρμογή λαμβάνοντας υπόψη την εργασία της προπαρασκευαστικής επιτροπής για το θέμα αυτό·

στ) υιοθετεί κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην περιοχή όπως αυτές εξελίσσονται. Μη θιγομένων των διατάξεων του παραρτήματος III άρθρο 17 υπό παράγραφο 2 στοιχεία β) και γ) της σύμβασης, οι κανόνες, κανονισμοί και διαδικασίες αυτές λαμβάνουν υπόψη τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας, την παρατεινόμενη επιβράδυνση στις εμπορικές μεταλλευτικές εκμεταλλεύσεις στο βαθύ θαλάσσιο βυθό και τον πιθανό ρυθμό των δραστηριοτήτων στη περιοχή·

ζ) υιοθετεί κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που υιοθετούν τους εφαρμοστέους κανόνες προστασίας και διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος·

η) προωθεί και ενθαρρύνει τη διεξαγωγή θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας η οποία αφορά δραστηριότητες στην περιοχή και τη συλλογή και διάδοση των αποτελεσμάτων μιας τέτοιας έρευνας και ανάλυσης, εφόσον είναι διαθέσιμες, με ειδική έμφαση στη έρευνα που σχετίζεται με το περιβαλλοντικό αντίκτυπο των δραστηριοτήτων που γίνονται στη περιοχή·

θ) αποκτά επιστημονική γνώση και παρακολουθεί την εξέλιξη της θαλάσσιας τεχνολογίας σχετικά με τις δραστηριότητες στην περιοχή, ιδιαίτερα τεχνολογίας που σχετίζεται με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος·

i) εκτιμά τα διαθέσιμα στοιχεία που σχετίζονται με αναζήτηση και εξερεύνηση,

ii) εγκαιρα επεξεργάζεται κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για εκμετάλλευση περιλαμβανομένων αυτών που σχετίζονται με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

6. α) η αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας εξερεύνησης εξετάζεται από συμβούλιο κατόπιν εισήγησης της νομικής και τεχνικής επιτροπής για την αίτηση. Η επεξεργασία αίτησης για έγκριση προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης, περιλαμβανομένου του παραρτήματος III αυτής, και της παρούσας συμφωνίας, και κάτω απο τις εξής προϋποθέσεις:

i) πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση που υποβλήθηκε για λογαριασμό κράτους ή οντότητας ή οποιουδήποτε τμήματος της εν λόγω οντότητας, που αναφέρεται στην απόφαση II παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο ii) ή iii, εκτός από εγγεγραμμένο πρωτοπόρο επενδυτή, το οποίο έχει ήδη αναλάβει ουσιαστικές δραστηριότητες στην περιοχή πριν την έναρξη ισχύος της σύμβασης, ή του διάδοχου του συμφέροντός του, θεωρείται ότι έχει εκπληρώσει τους οικονομικούς και τεχνικούς όρους που είναι αναγκαίοι για έγκριση του προγράμματος εργασίας αν το κράτος ή κράτη που παρέχουν εγγύηση πιστοποιήσουν ότι ο αιτητής έχει ξοδεύσει ποσό το οποίο ισοδυναμεί με τουλάχιστο 30 εκατομμύρια δολλάρια ΗΠΑ για έρευνα και εξερευνητικές δραστηριότητες και έχει ξοδεύσει όχι λιγότερο από 10 % του ποσού αυτού για την εντόπιση, επιθεώρηση και αξιολόγηση της περιοχής που αναφέρεται στο πρόγραμμα εργασίας. Σε περίπτωση όπου το πρόγραμμα εργασίας ικανοποιεί με διαφορετικό τρόπο τις προϋπόθέσεις της σύμβασης και οποιωνδήποτε κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με αυτή, εγκρίνεται από το συμβούλιο υπό μορφή συμβολαίου. Οι διατάξεις του τμήματος 3 παράγραφο 11 του παραρτήματος αυτού ερμηνεύονται και εφαρμόζονται ανόλογα,

ii) παρά τις διατάξεις της απόφασης II παράγραφος 8 στοιχείο α) εγγεγραμμένος πρωτοπόρος επενδυτής δύναται να ζητήσει έγκριση προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση μέσα σε 36 μήνες από την έναρξη ισχύος της σύμβασης. Το πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση αποτελείται από έγγραφα, εκθέσεις και άλλα στοιχεία που υποβλήθηκαν στην προπαρασκευαστική επιτροπή πριν και μετά την εγγραφή και θα συνοδεύεται από πιστοποιητικό συμμόρφωσης, το οποίο αποτελείται από τεκμηριωμένη έκθεση που περιγράφει την κατάσταση εκπλήρωσης των υποχρεώσεων δυνάμει του καθεστώτος του πρωτοπόρου επενδυτή, και το οποίο εκδίδεται από την προπαρασκευαστική επιτροπή σύμφωνα με την απόφαση II παράγραφο 11 στοιχείο α). Ένα τέτοιο πρόγραμμα εργασίας θεωρείται εγκεκριμένο. Το εν λόγω εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας είναι υπό μορφή συμβολαίου, συναπτόμενο μεταξύ της αρχής και του εγγεγραμμένου πρωτοπόρου επενδυτή σύμφωνα με το μέρος XI και την παρούσα συμφωνία. Το τέλος των 250 000 δολαρίων ΗΠΑ που πληρώθηκε σύμφωνα με την απόφαση II παράγραφο 7 στοιχείο α), θεωρείται ότι είναι το τέλος σε σχέση με το στάδιο της εξερεύνησης σύμφωνα με το τμήμα 8 παράγραφος 3 του παρόντος παραρτήματος. Το τμήμα 3 παράγραφος 11 του παρόντος παραρτήματος ερμηνεύεται και εφαρμόζεται ανόλογα,

iii) σύμφωνα με την αρχή της μη-διάκρισης, συμβόλαιο με κράτος ή οντότητα ή οποιοδήποτε μέρος οντότητας που αναφέρονται στο στοιχείο α) σημείο i) περιλαμβάνει διευθετήσεις οι οποίες είναι όμοιες και όχι λιγότερο ευνοϊκές από αυτές που έχουν συμφωνηθεί με οποιοδήποτε εγγεγραμμένο πρωτοπόρο επενδυτή που αναφέρεται στο στοιχείο α) σημείο ii). Σε περίπτωση όπου σε κράτη ή οντότητες ή σε οποιοδήποτε μέρος τέτοιων οντοτήτων που αναφέρονται στο στοιχείο α) σημείο i) παραχωρούνται πιο ευνοϊκές διευθετήσεις, το συμβούλιο κάνει παρόμοιες και όχι λιγότερο ευνοϊκές διευθετήσεις αναφορικά με τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει οι εγγεγραμμένοι πρωτοπόροι επενδυτές οι οποίοι αναφέρονται στο στοιχείο α) σημείο ii), νοουμένου ότι τέτοιες διευθετήσεις δεν επηρεάζουν ή βλάπτουν τα συμφέροντα της αρχής,

iv) κράτος που παρέχει εγγύηση για αίτηση για πρόγραμμα εργασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου α) σημείο i) ή ii) δύναται να είναι κράτος μέρος ή κράτος το οποίο εφαρμόζει προσωρινά τη συμφωνία αυτή σύμφωνα με το άρθρο 7, ή κράτος το οποίο είναι μέλος της αρχής, σε προσωρινή βάση σύμφωνα με την παράγραφο 12,

v) η απόφαση 11 παράγραφος 8 στοιχείο γ), ερμηνεύεται και εφαρμόζεται σύμφωνα με το στοιχείο α) σημείο iv)·

β) η έγκριση προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφος 3 της σύμβασης.

7. Η αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας συνοδεύεται από μία εκτίμηση των πιθανών περιβαλλοντικών επιδράσεων από τις προτεινόμενες δρασηριότητες και από περιγραφή προγράμματος για ωκεανογραφικές και οικολογικές μελέτες σύμφωνα με τους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που έχουν υιοθετηθεί από την αρχή.

8. Η αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση, τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 6 στοιχείο α) σημείο i) ή ii) εξετάζεται σύμφωνα με τις διαδικασίες που αναφέρονται στο τμήμα 3 παράγραφο II του παρόντος παραρτήματος.

9. Το πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση εγκρίνεται για περίοδο 15 ετών. με τη λήξη του προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση, ο συμβασιούχος, κάνει αίτηση για πρόγραμμα εργασίας για εκμετάλλευση εκτός αν ο συμβασιούχος το έχει ήδη πράξει ή έχει πάρει παράταση για το πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση. Οι συμβασιούχοι δύνανται να κάνουν αίτηση για παράταση για περιόδους όχι μεγαλύτερες από πέντε χρόνια η κάθε μία. Οι παρατάσεις εγκρίνονται αν ο συμβασιούχος έχει προσπαθήσει καλόπιστα να συμμορφωθεί με τους όρους του προγράμματος εργασίας αλλά για λόγους ανεξαρτήτου θελήσεώς του δεν μπόρεσε να συμπληρώσει το αναγκαίο προπαρασκευαστικό πρόγραμμα για να συνεχίσει στο στάδιο εκμετάλλευσης ή αν οι ισχύουσες οικονομικές συνθήκες δεν δικαιολογούν μετάβαση στο στάδιο εκμετάλλευσης.

10. Προσδιορισμός διαφυλαγμένων περιοχών για την αρχή σύμφωνα με το παράρτημα III άρθρο 8 της σύμβασης, λαμβάνει χώρα σε συσχετισμό με έγκριση αίτησης προγράμματος εργασίας για εξερεύνηση ή με έγκριση αίτησης προγραμμάτος εργασίας για εξερεύνηση και εκμετάλλευση.

11. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 9 εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση, το οποίο τυγχάνει εγγύησης από ένα τουλάχιστον κράτος που προσωρινά εφαρμόζει τη συμφωνία αυτή, τερματίζεται αν το εν λόγω κράτος παύσει να εφαρμόζει προσωρινά τη συμφωνία και δεν έχει γίνει μέλος πάνω σε προσωρινή βάση σύμφωνα με την παράγραφο 12 ή δεν έχει γίνει κράτος μέρος.

12. Με την έναρξη της ισχύος της παρούσας συμφωνίας, κράτη και οντότητες, που αναφέρονται στο άρθρο 3 αυτής τα οποία την εφαρμόζουν προσωρινά σύμφωνα με το άρθρο 7 και για τα οποία δεν είναι σε ισχύ, δύνανται να συνεχίσουν να είναι μέλη της αρχής πάνω σε προσωρινή βάση μέχρι την έναρξη της ισχύος της συμφωνίας, σύμφωνα με τις ακόλουθες υποπαραγράφους:

α) σε περίπτωση όπου η συμφωνία τεθεί σε ισχύ πριν τις 16 Νοεμβρίου 1996, τα εν λόγω κράτη και οντότητες θα δικαιούνται να συνεχίσουν να συμμετέχουν ως μέλη της αρχής σε προσωρινή βάση, με γνωστοποίηση στο θεματοφύλακα της συμφωνίας από εν το λόγω κράτος ή οντότητα της πρόθεσής του να συνεχίσει ως μέλος σε προσωρινή βάση. Η ιδιότης μέλους αυτή παύει να υφίσταται στις 16 Νοεμβρίου 1996 ή με την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας και της σύμβασης για το μέλος αυτό, οποιαδήποτε ημερομηνία είναι νωρίτερα. Το συμβούλιο δύναται, με την αίτηση του ενδιαφερόμενου κράτους ή οντότητας, να παρατείνει την ιδιότητά του ως μέλος μετά τις 16 Νοεμβρίου 1996 για περαιτέρω περίοδο ή περιόδους που να μην υπερβαίνουν το σύνολο των δύο χρόνων νοουμένου ότι το συμβούλιο έχει ικανοποιηθεί ότι το ενδιαφερόμενο κράτος ή οντότητα έχει καλόπιστα προβεί σε προσπάθειες να γίνει μέρος της συμφωνίας και της σύμβασης·

β) σε περίπτωση όπου η παρούσα συμφωνία τεθεί σε ισχύ μετά τις 15 Νοεμβρίου 1996, τα εν λόγω κράτη και οντότητες δύνανται να ζητήσουν απο το συμβούλιο να παραμείνουν μέλη της αρχής σε προσωρινή βάση για περίοδο ή περιόδους που δεν παρατείνονται μετά την 16η Νοεμβρίου 1998. Το Συμβούλιο παραχωρεί την εν λόγω ιδιότητα μέλους με ισχύ από την ημερομηνία αίτησης αν έχει ικανοποιηθεί ότι το κράτος ή οντότητα είχε καλόπιστα προβεί σε προσπάθειες να γίνει μέρος της συμφωνίας και της σύμβασης·

γ) κράτη και οντότητες που είναι μέλη της αρχής σε προσωρινή βάση σύμφωνα με τα στοιχεία α) ή β) εφαρμόζουν τις διατάξεις του μέρους XI και της παρούσας συμφωνίας σύμφωνα με τους εθνικούς ή εσωτερικούς τους νόμους, κανονισμούς και τα ετήσια κονδύλια προϋπολογισμού και έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις όπως άλλα μέλη και ιδιαίτερα:

i) την υποχρέωση να συνεισφέρουν στον διαχειριστικό προϋπολογισμό της αρχής σύμφωνα με την κλίμακα των υπολογιζόμενων συνεισφορών,

ii) το δικαίωμα να παρέχει εγγύηση σε αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας για εξερεύνση. Στην περίπτωση όπου οντότητες των οποίων τα μέρη είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν την εθνικότητα περισσότερων του ενός κράτους, πρόγραμμα εργασίας για εξερεύνηση δεν εγκρίνεται εκτός αν όλα τα κράτη των οποίων τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που συνιστούν τις οντότητες αυτές είναι κράτη μέρη ή μέλη σε προσωρινή βάση·

δ) παρά τις διατάξεις της παραγράφου 9, εγκεκριμένο πρόγραμμα εργασίας υπό μορφή συμβολαίου για εξερεύνηση το οποίο είχε έγγυηθεί σύμφωνα με το στοιχείο γ) σημείο ii) από κράτος που ήταν μέλος σε προσωρινή βάση, τερματίζεται αν η ιδιότητα μέλους λήξει και το κράτος ή οντότητα δεν έχει γίνει κράτος μέρος·

ε) σε περίπτωση όπου μέλος έχει παραλείψει να καταβάλει τις υπολογισμένες συνεισφορές ή διαφορετικά παρέλειψε να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, η ιδιότητά του ως μέλος σε προσωρινή βάση τερματίζεται.

13. Η αναφορά στο παράρτημα III άρθρο 10 της σύμβασης στη μη ικανοποιητική εκπλήρωση προγράμματος εργασίας σημαίνει ότι ο συμβασιούχος έχει παραλείψει να συμμορφωθεί με τις προϋποθέσεις εγκεκριμένου προγράμματος εργασίας παρά τη γραπτή προειδοποίηση ή προειδοποιήσεις της αρχής προς το συμβασιούχο να συμμορφωθεί με αυτές.

14. Η αρχή έχει το δικό της προϋπολογισμό. Μέχρι το τέλος του χρόνου που ακολουθεί το χρόνο κατά τον οποίο η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ, τα διοικητικά έξοδα της αρχής καλύπτονται από τον προϋπολογισμό του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Στη συνέχεια τα διοικητικά έξοδα της αρχής καλύπτονται από τις

υπολογιζόμενες συνεισφορές των μελών της, περιλαμβανομένων μελών σε προσωρινή βάση, σύμφωνα με τα άρθρα 171 στοιχείο α) και 173 της σύμβασης και με την παρούσα συμφωνία μέχρις ότου η αρχή να έχει ικανοποιητικούς χρηματικούς πόρους από άλλες πηγές για να καλύψει τα έξοδα αυτά. Η αρχή δεν ασκεί την εξουσία που αναφέρεται στο άρθρο 174 παράγραφο 1 της σύμβασης να δανείζεται χρηματικά ποσά για να χρηματοδοτεί το διοικητικό προϋπολογισμό της.

15. Η αρχή επεξεργάζεται και υιοθετεί, σύμφωνα με το άρθρο 162, παράγραφος 2 στοιχείο ο) σημείο ii) της σύμβασης, κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που βασίζονται στις αρχές που περιέχονται στα τμήματα 2, 5, 6, 7 και 8 του παρόντος παραρτήματος, καθώς επίσης, οποιουσδήποτε επιπρόσθετους κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες αναγκαίες για τη διευκόλυνση έγκρισης προγραμμάτων εργασίας για εξερεύνηση ή εκμετάλλευση, σύμφωνα με τις ακόλουθες υποπαραγράφους:

α) το συμβούλιο δύναται να αναλάβει την εν λόγω επεξεργασία οποτεδήποτε θεωρεί ότι όλοι ή οποιοιδήποτε από τους εν λόγω κανόνες, κανονισμούς ή διαδικασίες χρειάζονται για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων στην περιοχή, ή όταν προσδιορίζει ότι εμπορική εκμετάλλευση είναι επικείμενη, ή όταν το ζητήσει κράτος του οποίου πολίτης σκοπεύει να κάνει αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας για εκμετάλλευση·

β) εάν το αίτημα γίνεται από κράτος που αναφέρεται στο στοιχείο α) το συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο ο) της σύμβασης, συμπληρώνει την υιοθέτηση των εν λόγω κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών μέσα σε δύο χρόνια από το αίτημα·

γ) εάν το συμβούλιο δεν έχει συμπληρώσει την επεξεργασία των κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών που σχετίζονται με την εκμετάλλευση μέσα στον καθορισμένο χρόνο και εκκρεμεί αίτηση για έγκριση προγράμματος εργασίας για εκμετάλλευση, παρόλα αυτά εξετάζει και εγκρίνει προσωρινά το εν λόγω πρόγραμμα εργασίας, βασιζόμενο στις διατάξεις της σύμβασης και σε οποιουσδήποτε κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες που το συμβούλιο δύναται να έχει υιοθετήσει προσωρινά ή στις αρχές που περιλαμβάνονται στη σύμβαση και στους όρους και αρχές που περιλαμβάνονται στο παρόν παράρτημα καθώς επίσης και στην αρχής της μη-διάκρισης μεταξύ των συμβασιούχων.

16. Τα προσχέδια κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών και οποιωνδήποτε εισηγήσεων σχετικά με τις διατάξεις του μέρους XI, όπως περιέχονται στις εκθέσεις και εισηγήσεις της προπαρασκευαστικής επιτροπής, λαμβάνονται υπόψη από την αρχή κατά την υιοθέτηση κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών σύμφωνα με το μέρος XI και την παρούσα συμφωνία.

17. Οι σχετικές διατάξεις του μέρους XI τμήμα 4 της σύμβασης ερμηνεύονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με την παρούσα συμφωνία.

ΤΜΗΜΑ 2

Η επιχείρηση

1. Η γραμματεία της αρχής εκτελεί τα καθήκοντα της επιχείρησης μέχρις ότου αρχίσει να λειτουργεί ανεξάρτητα από τη γραμματεία. Ο γενικός γραμματέας της αρχής διορίζει από προσωπικό της αρχής ενδιάμεσο γενικό γραμματέα για να επιτηρεί την άσκηση των καθηκόντων αυτών από τη γραμματεία.

Τα εν λόγω καθήκοντα είναι:

α) παρακολούθηση και αναθεώρηση τάσεων και εξελίξεων που σχετίζονται με τις μεταλλευτικές δραστηριότητες στο βαθύ θαλάσσιο βυθό, περιλαμβανομένης της τακτικής ανάλυσης των συνθηκών της παγκόσμιας αγοράς μετάλλου και των τιμών, τάσεων και αναζητήσεων των μετάλλων·

β) εκτίμηση των αποτελεσμάτων της διεξαγωγής θαλάσσιας επιστημονικής έρευνας με αναφορά σε δραστηριότητες στην περιοχή, με ειδική έμφαση σε έρευνα που σχετίζεται με το περιβαλλοντικό αντίκτυπο των δραστηριοτήτων στην περιοχή·

γ) εκτίμηση των διαθέσιμων στοιχείων σχετικά με την αναζήτηση και εξερεύνηση, περιλαμβανομένων των κριτηρίων για τις εν λόγω δραστηριότητες·

δ) εκτίμηση των τεχνολογικών εξελίξεων σχετικά με δραστηριότητες στην περιοχή, ιδιαίτερα της τεχνολογίας που σχετίζεται με την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος·

ε) αξιολόγηση πληροφοριών και στοιχείων σχετικά με περιοχές διαφυλαγμένες για την αρχή·

στ) εκτίμηση προσεγγίσεων σε εργασίες κοινοπραξιών·

ζ) συλλογή πληροφοριών για τη διαθεσιμότητα εκπαιδευμένου ανθρώπινου δυναμικού·

η) μελέτη των δυνατοτήτων εκλογής της διαχειριστικής πολιτικής για τη διοίκηση της επιχείρησης στα διαφορετικά επίπεδα των εργασιών της.

2. Η επιχείρηση διεξάγει της αρχικές μεταλλευτικές εργασίες στο βαθύ θαλάσσιο βυθό μέσω κοινοπραξιών. Με την έγκριση προγράμματος εργασίας για εκμετάλλευση, για οντότητα εκτός της επιχείρησης, ή με τη λήψη από συμβούλιο αίτησης για κοινοπραξία με την επιχείρηση, το συμβούλιο επιλαμβάνεται το θέμα της λειτουργίας της επιχείρησης ανεξάρτητα από τη γραμματεία της αρχής. Σε περίπτωση όπου οι κοινοπραξίες με την επιχείρηση συμφωνούν με βάσιμες εμπορικές αρχές, το συμβούλιο εκδίδει οδηγία, δυνάμει του άρθρου 170 παράγραφος 2 της σύμβασης για την παροχή της εν λόγω ανεξάρτητης λειτουργίας.

3. Η υποχρέωση κρατών μερών να χρηματοδοτήσουν μία μεταλλευτική περιοχή όπως προβλέπεται στο παράρτημα IV άρθρο 11 παράγραφος 3 της σύμβασης δεν εφαρμόζεται και τα κράτη μέρη δεν έχουν καμία υποχρέωση να χρηματοδοτήσουν οποιαδήποτε από τις εργασίες της επιχείρησης σε οποιαδήποτε μεταλλευτική περιοχή ή δυνάμει διευθετήσεων για κοινοπραξίες.

4. Οι υποχρεώσεις που εφαρμόζονται για τους συμβασιούχους εφαρμόζονται και για την επιχείρηση. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 153 παράγραφος 3 και παράρτημα III άρθρο 3 παράγραφος 5 της σύμβασης, πρόγραμμα εργασίας για την επιχείρηση όταν αυτό εγκριθεί είναι υπό μορφή συμβολαίου συναπτόμενο μεταξύ της αρχής και της επιχείρησης.

5. Συμβασιούχος ο οποίος έχει συνεισφέρει στην αρχή ειδική περιοχή ως διαφυλαγμένη περιοχή έχει το δικαίωμα της πρώτης άρνησης να συμφωνήσει διευθέτηση κοινοπραξίας με την επιχείρηση για εξερεύνηση και εκμετάλλευση της περιοχής αυτής. Σε περίπτωση όπου η επιχείρηση δεν υποβάλει αίτηση για πρόγραμμα εργασίας για δραστηριότητες που αφορούν την εν λόγω διαφυλαγμένη περιοχή μέσα σε 15 χρόνια από την έναρξη των καθηκόντων της ανεξάρτητα από τη γραμματεία της αρχής ή μέσα σε 15 χρόνια από την ημερομηνία όπου η περιοχή αυτή είναι διαφυλαγμένη για την αρχή οποιαδήποτε ημερομηνία είναι αργότερα, ο συμβασιούχος ο οποίος συνείσφερε την περιοχή δικαιούται να υποβάλει αίτηση για πρόγραμμα εργασίας για την περιοχή αυτή νοουμένου ότι προσφέρει καλόπιστα να περιλάβει την επιχείρηση ως συνέταιρο δυνάμει κοινοπραξίας.

6. Το άρθρο 170 παράγραφος 4 το παράρτημα IV και άλλες διατάξεις της σύμβασης που σχετίζονται με την επιχείρηση ερμηνεύονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με το παρόν τμήμα.

ΤΜΗΜΑ 3

Λήψη αποφάσεων

1. Η γενική πολιτική της αρχής καθιερώνεται από τη συνέλευση σε συνεργασία με το συμβούλιο.

2. Ως γενικός κανόνας, η λήψη αποφάσεων από τα όργανα της αρχής πρέπει να γίνεται με ομοφωνία.

3. Σε περίπτωση όπου όλες οι προσπάθειες να επιτευχθεί απόφαση με ομοφωνία έχουν εξαντληθεί, αποφάσεις με ψηφοφορία στη συνέλευση πάνω σε θέματα διαδικασίας λαμβάνονται από την πλειοψηφία δύο-τρίτων των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν, όπως προβλέπει το άρθρο 159 παράγραφος 8 της σύμβασης.

4. Αποφάσεις της συνέλευσης πάνω σε οποιοδήποτε θέμα για το οποίο το συμβούλιο έχει επίσης αρμοδιότητα ή πάνω σε οποιοδήποτε διοικητικό, προϋπολογιστικό ή οικονομικό θέμα, βασίζονται στις εισηγήσεις του συμβουλίου. Σε περίπτωση όπου η συνέλευση δεν αποδέχεται τις εισηγήσεις του συμβουλίου πάνω σε οποιδήποτε θέμα, επιστρέφει το θέμα στο συμβούλιο για περαιτέρω εξέταση. Το συμβούλιο επανεξετάζει το θέμα υπό το φώς των απόψεων που εξέφρασε η συνέλευση.

5. Σε περίπτωση όπου όλες οι προσπάθειες να επιτευχθεί απόφαση με ομοφωνία έχουν εξαντληθεί, αποφάσεις με ψηφοφορία στο συμβούλιο, πάνω σε θέματα διαδικασίας, εκτός όπου η σύμβαση προβλέπει για αποφάσεις με ομοφωνία στο συμβούλιο, λαμβάνονται με πλειοψηφία δύο-τρίτων των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν, νοουμένου ότι οι αποφάσεις αυτές δεν καταψηφίζονται από την πλειοψηφία σε οποιοδήποτε απο τα τμήματα που αναφέρονται στην παράγραφος 9. Κατά την λήψη αποφάσεων το συμβούλιο επιδιώκει την προώθηση των συμφερόντων όλων των μελών της αρχής.

6. Το συμβούλιο δύναται να αρνηθεί τη λήψη απόφασης για να διευκολύνει περαιτέρω διαπραγματεύσεις οποτεδήποτε φαίνεται ότι δεν έχουν εξαντληθεί όλες οι προσπάθειες για επίτευξη ομοφωνίας πάνω σε ένα θέμα.

7. Αποφάσεις της συνέλευσης ή του συμβουλίου οι οποίες έχουν οικονομικές επιπτώσεις ή επιπτώσεις στον προϋπολογισμό βασίζονται πάνω στις εισηγήσεις της επιτροπής οικονομικών.

8. Οι διατάξεις του άρθρου 161 παράγραφος 8 στοιχεία β) και γ) της σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

9. α) Κάθε ομάδα κρατών που εκλέγεται δυνάμει της παραγράφου 15 στοιχείο α) έως γ), θεωρείται ως τμήμα για τους σκοπούς ψηφοφορίας στο συμβούλιο. Τα αναπτυσσόμενα κράτη που εκλέγονται δυνάμει της παραγράφου 15 στοιχεία δ) και ε) θεωρούνται ως ένα μόνο τμήμα για τους σκοπούς ψηφοφορίας στο συμβούλιο·

β) προτού εκλέξει τα μέλη του συμβουλίου, η συνέλευση συνιστά καταλόγους χωρών οι οποίες πληρούν τα κριτήρια για να γίνουν μέλη στις ομάδες κρατών της παραγράφου 15 στοιχεία α) έως δ). Σε περίπτωση όπου κράτος πληρεί τα κριτήρια για να γίνει μέλος σε περισσότερες από μία ομάδα, δύναται να προταθεί για εκλογή στο συμβούλιο μόνο από μία ομάδα και εκπροσωπεί μόνο αυτή την ομάδα στο συμβούλιο.

10. Κάθε ομάδα Κρατών της παραγράφου 15 στοιχεία α) έως δ) εκπροσωπείται στο Συμβούλιο από τα μέλη τα οποία προτάθηκαν από την ομάδα αυτή. Κάθε ομάδα προτείνει μόνο τόσους υποψήφιους όσους και ο αριθμός των θέσεων που χρειάζονται να πληρωθούν από την ομάδα αυτή. Στην περίπτωση όπου ο αριθμός των πιθανών υποψηφίων σε κάθε μία από τις ομάδες που αναφέρονται στην παράγραφο 15 στοιχεία α) έως ε) υπερβαίνει τον αριθμό των διαθέσιμων θέσεων σε κάθε αντίστοιχη ομάδα, ως γενικός κανόνας, εφαρμόζεται η αρχή της περιτροπής. Κράτη μέρη της κάθε ομάδας καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται η αρχή αυτή στις εν λόγω ομάδες.

11. α) Το συμβούλιο εγκρίνει εισήγηση της νομικής και τεχνικής επιτροπής για έγκριση προγράμματος εργασίας εκτός αν, με πλειοψηφία δύο-τρίτων των μελών της που παρευρίσκονται και ψηφίζουν, περιλαμβανομένης της πλειοψηφίας των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν σε κάθε ένα από τα τμήματα του συμβουλίου, το συμβούλιο αποφασίζει να απορρίψει πρόγραμμα εργασίας. Σε περίπτωση όπου το συμβούλιο δεν λαμβάνει απόφαση πάνω σε εισήγηση για έγκριση προγράμματος εργασίας μέσα σε μία καθορισμένη περίοδο, η εισήγηση θεωρείται ότι έχει εγκριθεί από το συμβούλιο στο τέλος της περιόδου αυτής. Η καθορισμένη περίοδος είναι κανονικά 60 ημέρες εκτός αν το συμβούλιο αποφασίσει να προβλέψει για μεγαλύτερη περίοδο. Σε περίπτωση όπου η επιτροπή εισηγείται την απόρριψη προγράμματος εργασίας ή δεν κάνει εισήγηση, το συμβούλιο δύναται παρόλα αυτά να εγκρίνει πρόγραμμα εργασίας σύμφωνα με τους κανόνες διαδικασίας του για λήψη αποφάσεων πάνω σε θέματα ουσίας·

β) οι διατάξεις του άρθρου 162 παραγράφου 2 στοιχείο κ) της σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

12. Κάθε διαφορά σχετικά με την απόρριψη προγράμματος εργασίας, υποβάλλεται στις διαδικασίες επίλυσης διαφορών που προβλέπονται στη σύμβαση.

13. Αποφάσεις με ψηφοφορία στη νομική και τεχνική επιτροπή λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν.

14. Το μέρος XI τμήμα 4 υποτμήματα Β και Γ της σύμβασης ερμηνεύονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με το παρόν τμήμα.

15. Το συμβούλιο αποτελείται από 36 μέλη της αρχής τα οποία εκλέγονται από τη συνέλευση στην ακόλουθη σειρά:

α) τέσσερα μέλη ανάμεσα από τα κράτη μέρη που κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε χρόνων για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία, είτε έχουν καταναλώσει περισσότερο από δύο % σε σχέση με την αξία της ολικής παγκόσμιας κατανάλωσης είτε είχαν καθαρές εισαγωγές περισσότερο από δύο τοις εκατό σε σχέση με την αξία του ολικού των παγκόσμιων εισαγωγών προϊόντων τα οποία ήταν παραγωγή από τις κατηγορίες ορυκτών της περιοχής, νοουμένου ότι τα τέσσερα μέλη περιλαμβάνουν ένα κράτος από την περιοχή της Ανατολικής Ευρώπης το οποίο έχει τη μεγαλύτερη οικονομία στην περιοχή σε σχέση με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν και το κράτος, το οποίο κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της σύμβασης, έχει τη μεγαλύτερη οικονομία σε σχέση με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, αν τα εν λόγω κράτη επιθυμούν να αντιπροσωπευθούν στην ομάδα αυτή·

β) τέσσερα μέλη ανάμεσα από τα οκτώ κράτη μέρη τα οποία έχουν κάνει τις μεγαλύτερες επενδύσεις κατά την προετοιμασία και κατά τη διεξαγωγή δραστηριοτήτων στην περιοχή, είτε άμεσα είτε μέσω των πολιτών τους·

γ) τέσσερα μέλη ανάμεσα από τα κράτη μέρη τα οποία, με βάση την παραγωγή στις περιοχές κάτω από τη δικαιοδοσία τους, είναι σημαντικοί αποκλειστικοί εξαγωγείς των κατηγοριών ορυκτών της περιοχής, περιλαμβανομένων τουλάχιστο δύο αναπτυσσόμενων κρατών των οποίων οι εξαγωγές τέτοιων ορυκτών έχουν ουσιαστικές επιπτώσεις πάνω στην οικονομία τους·

δ) έξι μέλη ανάμεσα από αναπτυσσόμενα κράτη μέρη, τα οποία αντιπροσωπεύουν ειδικά συμφέροντα. Τα ειδικά συμφέροντα τα οποία αντιπροσωπεύονται περιλαμβάνουν τα συμφέροντα των κρατών με μεγάλο πληθυσμό, των άνευ ακτών κρατών ή των γεωγραφικά μειονεκτούντων κρατών, κρατών νησιών, κρατών που είναι μεγάλοι εισαγωγές κατηγοριών ορυκτών που παράγει η περιοχή, κρατών που είναι πιθανοί παραγωγοί τέτοιων ορυκτών και των ολιγότερο αναπτυγμένων κρατών·

ε) δεκαοκτώ μέλη που εκλέγονται σύμφωνα με την αρχή της διαφύλαξης ίσης γεωγραφικής κατανομής θέσεων στο συμβούλιο, νοουμένου ότι κάθε γεωγραφική περιοχή έχει τουλάχιστο ένα μέλος που εκλέχτηκε δυνάμει της υποπαραγράφου αυτής. Για το σκοπό αυτό, οι γεωγραφικές περιοχές είναι η Αφρική, Ασία, Ανατολική Ευρώπη, Λατινική Αμερική και η Καραϊβική και Δυτική Ευρώπη και άλλες.

16. Οι διατάξεις του άρθρου 161 παράγραφος 1 της σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

ΤΜΗΜΑ 4

Αναθεωρητική διάσκεψη

Οι διατάξεις σχετικά με την αναθεωρητική διάσκεψη του άρθρου 155 παράγραφοι 1, 3 και 4 της σύμβασης δεν εφαρμόζονται. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 314 παράγραφος 2 της σύμβασης, η συνέλευση, κατόπιν εισήγησης του συμβουλίου, δύναται να αναλάβει, οποιαδήποτε στιγμή, αναθεώρηση των θεμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 155 παράγραφος 1 της σύμβασης. Τροποποιήσεις σχετικά με την παρούσα συμφωνία και το μέρος XI υπόκεινται στις διαδικασίες που περιέχονται στα άρθρο 314, 315 και 316 της σύμβασης, νοουμένου ότι οι αρχές, καθεστώς και άλλοι όροι που αναφέρονται στο άρθρο 155 παράγραφος 2 της σύμβασης παραμένουν και τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 5 του άρθρου αυτού δεν επηρεάζονται.

ΤΜΗΜΑ 5

Μεταβίβαση τεχνολογίας

1. Επιπρόσθετα των διατάξεων του άρθρου 144 της σύμβασης, μεταβίβαση τεχνολογίας για τους σκοπούς του μέρους XI ρυθμίζεται από τις ακόλουθες αρχές:

α) Η επιχείρηση, και τα αναπτυσσόμενα κράτη που επιθυμούν να αποκτήσουν τεχνολογία για μεταλλευτικές δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό, επιζητούν να αποκτήσουν τέτοια τεχνολογία κάτω από δίκαιους και εύλογους εμπορικούς όρους και συνθήκες στην ανοικτή αγορά, ή μέσω κοινοπραξιών·

β) σε περίπτωση όπου η επιχείρηση ή αναπτυσσόμενα κράτη δεν είναι σε θέση να αποκτήσουν τεχνολογία για μεταλλευτικές δραστηριότητες στο θαλάσσιο βυθό, η αρχή δύναται να ζητήσει από όλους ή από οποιοδήποτε συμβασιούχο και το αντίστοιχό τους κράτος ή κράτη που τους παρέχουν εγγύηση να συνεργαστούν μαζί της στην διευκόλυνση της απόκτησης τεχνολογίας μεταλλευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο βυθό από την επιχείρηση ή από το συνέταιρό της στην κοινοπραξία τους, ή από αναπτυσσόμενο κράτος ή κράτη τα οποία επιζητούν να αποκτήσουν τέτοια τεχνολογία κάτω από ακριβοδίκαιους και εύλογους εμπορικούς όρους και συνθήκες, σύμωνους προς την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής περιουσίας. Τα κράτη μέρη αναλαμβάνουν να συνεργαστούν πλήρως και αποτελεσματικά με την αρχή για το σκοπό αυτό και να διασαφίσουν ότι οι συμβασιούχοι τους οποίους έχουν εγγυηθεί συνεργάζονται πλήρως με την αρχή·

γ) ο γενικός κανόνας είναι ότι κράτη μέρη προωθούν τη διεθνή, τεχνική και επιστημονική συνεργασία όσον αφορά δραστηριότητες στην περιοχή είτε μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών είτε διευρύνοντας την εκπαίδευση, τεχνική βοήθεια και προγράμματα επιστημονικής συνεργασίας στους τομείς της θαλάσσιας επιστήμης και τεχνολογίας και της προστασίας και διαφύλαξης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

2. Οι διατάξεις του παραρτήματος III άρθρο 5 της σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

ΤΜΗΜΑ 6

Πολιτική παραγωγής

1. Η πολιτική παραγωγής της αρχής βασίζεται στις ακόλουθες αρχές:

α) ανάπτυξη των πόρων της περιοχής λαμβάνει χώρα σύμφωνα με εύλογες εμπορικές αρχές·

β) οι διατάξεις της γενικής συμφωνίας για δασμούς και εμπόριο, οι σχετικοί κώδικες και συμφωνίες που διαδέχονται ή αντικαθιστούν τη γενική συμφωνία για δασμούς και εμπόριο εφαρμόζονται σχετικά με τις δραστηριότητες στην περιοχή·

γ) ειδικότερα, δεν γίνεται επιχορήγηση των δραστηριοτήτων στην περιοχή εκτός όπως επιτρέπεται από τις συμφωνίες που αναφέρονται στο στοιχείο β). Επιχορήγηση για το σκοπό των αρχών αυτών ερμηνεύεται σε σχέση με τις συμφωνίες που αναφέρονται στην υποπαράγραφο β)·

δ) δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ ορυκτών που λαμβάνονται από την περιοχή και από άλλες πηγές. Δεν υπάρχει προνομιούχα πρόσβαση στις αγορές για τα ορυκτά αυτά ή για εισαγωγές αγαθών που παράγονται από τα ορυκτά αυτά, συγκεκριμένα:

i) με την επιβολή δασμών ή μη-δασμολογικών περιορισμών, και

ii) η οποία δίδεται από τα κράτη μέρη στα ορυκτά αυτά ή αγαθά που παράγονται από κρατικές επιχειρήσεις ή από φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία κατέχουν την εθνικότητά τους ή ελέγχονται από αυτά ή από τους πολίτες τους·

ε) το πρόγραμμα εργασίας για εκμετάλλευση που εγκρίθηκε από την αρχή σε σχέση με κάθε μεταλλευτική περιοχή υποδεικνύει πρόγραμμα προβλεπόμενης παραγωγής το οποίο περιλαμβάνει το υπολογιζόμενο μέγιστο ποσό των ορυκτών που θα παράγονταν κάθε χρόνο δυνάμει του προγραμμάτος εργασίας·

στ) οι διαφορές που αφορούν τις διατάξεις των συμφωνιών που αναφέρονται στο στοιχείο β), επιλύονται ως εξής:

i) εάν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέρη είναι μέρη των συμφωνιών αυτών, προσφεύγουν στις διαδικασίες για επίλυση διαφορών των συμφωνιών αυτών,

ii) εάν ένα ή περισσότερα από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέρη δεν είναι μέρη στις συμφωνίες αυτές, προσφεύγουν στις διαδικασίες για επίλυση διαφορών που εκτίθενται στη σύμβαση·

ζ) στις περιπτώσεις όπου προσδιορίζεται από τις συμφωνίες που αναφέρονται στο στοιχείο β) ότι κράτος μέρος έχει εμπλακεί σε επιχορηγήσεις οι οποίες απαγορεύονται ή έχουν επιφέρει δυσμενείς επιπτώσεις στα συμφέροντα άλλου κράτους μέρους και τα κατάλληλα μέτρα δεν έχουν ληφθεί από το σχετικό κράτος μέρος ή κράτη μέρη, κράτος μέρος δύναται να ζητήσει από το συμβούλιο να λάβει τα κατάλληλα μέτρα.

2. Οι αρχές που περιέχονται στην παράγραφο 1 δεν επηρεάζουν τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που παρέχονται από οποιαδήποτε διάταξη των συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), καθώς επίσης και τις σχετικές συμφωνίες για το ελεύθερο εμπόριο και την τελωνειακή ένωση στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μερών που είναι μέρη στις εν λόγω συμφωνίες.

3. Η αποδοχή από συμβασιούχο επιχορηγήσεων εκτός από αυτές οι οποίες δύνανται να επιτραπούν από τις συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) αποτελεί παράβαση των ουσιωδών όρων του συμβολαίου το οποίο συνιστά πρόγραμμα εργασίας για την εκτέλεση δραστηριοτήτων στην περιοχή.

4. Κράτος μέρος που έχει λόγο να πιστεύει ότι έχει γίνει παράβαση των όρων της παραγράφου 1 στοιχείο β) έως δ) ή 3 δύναται να ξεκινήσει διαδικασίες επίλυσης διαφορών σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο στ) ή ζ).

5. Κράτος μέρος δύναται οποιαδήποτε στιγμή να θέσει υπόψη του συμβουλίου δραστηριότητες οι οποίες κατά την άποψή του δεν είναι σύμφωνες προς τους όρους της παραγράφου 1 στοιχεία β) έως δ).

6. Η αρχή καταρτίζει κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες οι οποίες διασφαλίζουν την εφαρμογή των διατάξεων του τμήματος αυτού, περιλαμβανομένων σχετικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών που ρυθμίζουν την έγκριση προγραμμάτων εργασίας.

7. Οι διατάξεις του άρθρου 151 παράγραφοι 1 έως 7 και 9 του άρθρου 162 παράγραφο 2 στοιχείο ρ), του άρθρου 165 παράγραφος 2 στοιχείο ξ) και το Παράρτημα III άρθρο 6 παράγραφο 5 και άρθρο 7 της σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

ΤΜΗΜΑ 7

Οικονομική Βοήθεια

1. Η πολιτική της αρχής να βοηθά αναπτυσσόμενες χώρες οι οποίες υφίστανται σοβαρές δυσμενείς επιπτώσεις πάνω στα εισοδήματά τους από εξαγωγές ή στην οικονομία τους που προκύπτουν από τη μείωση της τιμής ενός επηρεαζόμενου ορυκτού ή του όγκου των εξαγωγών του ορυκτού αυτού, στην έκταση όπου η μείωση αυτή προκαλείται από δραστηριότητες στην περιοχή, βασίζεται πάνω στις εξής αρχές:

α) η αρχή εγκαθιδρύει ταμείο οικονομικής βοήθειας από μέρος των χρηματικών πόρων της αρχής που υπερβαίνει αυτούς που είναι αναγκαίοι να καλύψουν τα έξοδα διαχείρισης της αρχής. Το ποσό που παραμερίζεται για το σκοπό αυτό καθορίζεται από το συμβούλιο κατά διαστήματα μετά από εισήγηση της επιτροπής οικονομικών. Μόνο πόροι από πληρωμές που λαμβάνονται από συμβασιούχους, περιλαμβανομένης της επιχείρησης και εθελοντικές συνεισφορές, χρησιμοποιούνται για την εγκαθίδρυση του ταμείου οικονομικής βοήθειας·

β) αναπτυσσόμενα χερσαία κράτη που παράγουν των οποίων έχει εκτιμηθεί ότι η οικονομία τους έχει επηρεαστεί σοβαρά από την παραγωγή ορυκτών από το βαθύ θαλάσσιο βυθό τους παρέχεται βοήθεια από το ταμείο οικονομικής βοήθειας της αρχής·

γ) η αρχή παρέχει βοήθεια από το ταμείο σε επηρεαζόμενα αναπτυσσόμενα χερσαία κράτη που παράγουν, όπου αυτό είναι κατάλληλο, σε συνεργασία με υφιστάμενους σφαιρικούς ή περιφερειακούς οργανισμούς ανάπτυξης οι οποίοι έχουν την υποδομή και ειδικότητα να εκτελέσουν τα εν λόγω προγράμματα βοήθειας·

δ) η έκταση και περίοδος της εν λόγω βοήθειας αποφασίζεται ανάλογα με την περίπτωση. Για να αποφασιστεί αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη η φύση και το μέγεθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζονται από τα αναπτυσσόμενα χερσαία κράτη που παράγουν.

2. Το άρθρο 151 παράγραφος 10 της σύμβασης εφαρμόζεται μέσω μέτρων οικονομικής βοήθειας που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το άρθρο 160 παράγραφος 2 στοιχείο 1, το άρθρο 162 παράγραφος 2 στοιχείο ξ) το άρθρο 164 παράγραφος 2 στοιχείο δ), το άρθρο 171 στοιχείο στ) και άρθρο 173 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της σύμβασης ερμηνεύονται ανάλογα.

ΤΜΗΜΑ 8

Οικονομικοί όροι συμβολαίων

1. Οι πιο κάτω αρχές παρέχουν τη βάση για δημιουργία κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών για οικονομικούς όρους συμβολαίων:

α) το σύστημα πληρωμών προς την αρχή πρέπει να είναι δίκαιο και για το συμβασιούχο και για την αρχή και να παρέχει επαρκή μέσα για προσδιορισμό της συμμόρφωσης από το συμβασιούχο με το σύστημα αυτό·

β) τα ποσοστά πληρωμών δυνάμει του συστήματος είναι μέσα στο πεδίο των πληρωμών που ισχύουν σε σχέση με χερσαίες μεταλλευτικές δραστηριότητες των ιδιών ή παρόμοιων ορυκτών, ούτως ώστε να αποφευχθεί η παροχή τεχνητού ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος στους μεταλλευτές του βαθιού θαλάσσιου βυθού ή η επιβολή σε αυτούς ανταγωνιστικού μειονεκτήματος·

γ) το σύστημα δεν πρέπει να είναι πολύπλοκο και δεν πρέπει να επιβάλλει σημαντική δαπάνη διαχείρισης στην αρχή ή στο συμβασιούχο. Πρέπει να γίνει μελέτη για την υιοθέτηση συστήματος που να ρυθμίζει τα δικαιώματα εκμετάλλευσης ή συνδυασμού συστήματος για τα δικαιώματα εκμετάλλευσης και συστήματος για συμμετοχή στα κέρδη. Σε περίπτωση όπου θα καθοριστούν εναλλακτικά συστήματα, ο συμβασιούχος έχει το δικαίωμα εκλογής του συστήματος που θα εφαρμοστεί στο συμβόλαιό του. Οποιαδήποτε, όμως, μεταγενέστερη αλλαγή στην εκλογή μεταξύ εναλλακτικών συστημάτων, γίνεται με συμφωνία μεταξύ της αρχής και του συμβασιούχου·

δ) ετήσιο πάγιο τέλος καταβάλλεται από την ημερομηνία έναρξης της εμπορικής παραγωγής. Το τέλος αυτό δύναται να πιστωθεί έναντι άλλων καταβλητέων πληρωμών δυνάμει του συστήματος που υιοθετήθηκε σύμφωνα με το στοιχείο γ). Το ποσό του τέλους καθορίζεται από το συμβούλιο·

ε) το σύστημα πληρωμών δύναται να αναθεωρείται περιοδικά υπό το φως των μεταβαλλόμενων συνθηκών. Οποιεσδήποτε αλλαγές εφαρμόζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην γίνονται διακρίσεις. Οι εν λόγω αλλαγές δύνανται να εφαρμοστούν σε υφιστάμενα συμβόλαια μόνο κατ' εκλογή του συμβασιούχου. Οποιαδήποτε μεταγενέστερη αλλαγή στην εκλογή μεταξύ εναλλακτικών συστημάτων γίνεται με συμφωνία μεταξύ της αρχής και του συμβασιούχου·

στ) διαφορές που αφορούν την ερμηνεία ή εφαρμογή κανόνων και κανονισμών που βασίζονται πάνω στις αρχές αυτές υπόκεινται στις διαδικασίες για επίλυση διαφορών που προβλέπονται στη σύμβαση.

2. Οι διατάξεις του παραρτήματος ΙΙΙ άρθρο 13 παράγραφος 3 έως 19 της σύμβασης δεν εφαρμόζονται.

3. Σε σχέση με την εφαρμογή του παραρτήματος ΙΙΙ άρθρο 13 παράγραφος 2 της σύμβασης, το τέλος για επεξεργασία των αιτήσεων που γίνονται για έγκριση προγράμματος εργασίας περιορισμένου σε ένα στάδιο, είτε το στάδιο εξερεύνησης είτε το στάδιο εκμετάλλευσης, είναι 250 000 δολλάρια ΗΠΑ.

ΤΜΗΜΑ 9

Επιτροπή οικονομικών

1. Ιδρύεται δια του παρόντος επιτροπή οικονομικών. Η επιτροπή συνίσταται από 15 μέλη τα οποία έχουν κατάλληλα προσόντα σχετικά με οικονομικά θέματα. Κράτη μέρη προτείνουν υποψήφιους με τα υψηλότερα επίπεδα ικανότητας και ακεραιότητας.

2. Δεν επιτρέπεται δύο μέλη της επιτροπής οικονομικών να είναι πολίτες του ίδιου κράτους μέρους.

3. Μέλη της επιτροπής οικονομικών εκλέγονται από τη συνέλευση και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η ανάγκη για δίκαιη γεωγραφική κατανομή και η εκπροσώπηση ειδικών συμφερόντων. Κάθε ομάδα κρατών που αναφέρεται στο τμήμα 3 παράγραφο 15 στοιχεία α), β), γ) και δ) του παραρτήματος αυτού εκπροσωπείται στην επιτροπή από τουλάχιστον ένα μέλος. Μέχρις ότου η αρχή έχει επαρκείς πόρους, εκτός από καθορισμένες συνεισφορές για να καλύψει τα διαχειριστικά της έξοδα, τα μέλη της επιτροπής περιλαμβάνουν εκπροσώπους των πέντε μεγαλύτερων οικονομικών εισφορέων στο διαχειριστικό προϋπολογισμό της αρχής. Στη συνέχεια, η εκλογή ενός μέλους από κάθε ομάδα γίνεται με διορισμό από τα μέλη των αντίστοιχων ομάδων, άνευ βλάβης της πιθανότητας για εκλογή περαιτέρω μελών από κάθε ομάδα.

4. Μέλη της επιτροπής οικονομικών κατέχουν την ιδιότητά τους για περίοδο πέντε ετών. Είναι επανεκλέξιμα για περαιτέρω περίοδο.

5. Σε περίπτωση θανάτου, ανικανότητας ή παραίτησης μέλους της επιτροπής οικονομικών πριν τη λήξη της περιόδου εργασίας, η συνέλευση εκλέγει για το υπόλοιπο της περιόδου ένα μέλος από την ίδια γεωγραφική περιοχή ή ομάδα κρατών.

6. Μέλη της επιτροπής οικονομικών δεν πρέπει να έχουν οποιοδήποτε οικονομικό συμφέρον σε οποιαδήποτε δραστηριότητα που σχετίζεται με θέματα για τα οποία η επιτροπή έχει την ευθύνη να κάνει εισηγήσεις. Δεν πρέπει να αποκαλύπτουν, ακόμα και μετά τον τερματισμό των καθηκόντων τους, οποιαδήποτε εμπιστευτική πληροφορία που έρχεται σε γνώση τους ως αποτέλεσμα των καθηκόντων τους στην αρχή.

7. Αποφάσεις της συνέλευσης και του συμβουλίου για τα πιο κάτω θέματα λαμβάνουν υπόψη εισηγήσεις της επιτροπής οικονομικών:

α) προσχέδιο οικονομικών κανόνων, κανονισμών και διαδικασιών των οργάνων της αρχής και οικονομική διεύθυνση και εσωτερική οικονομική διαχείριση της αρχής·

β) καθορισμό των συνεισφορών των μελών στο διαχειριστικό προϋπολογισμό της αρχής σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφο 2 στοιχείο β) της σύμβασης·

γ) όλα τα σχετικά οικονομικά θέματα, περιλαμβανομένου του προτεινόμενου ετήσιου προϋπολογισμού ο οποίος καταρτίζεται από το γενικό γραμματέα της αρχής σύμφωνα με το άρθρο 172 της σύμβασης και τα οικονομικά θέματα της εφαρμογής των προγραμμάτων της εργασίας της γραμματείας·

δ) το διαχειριστικό προϋπολογισμό·

ε) οικονομικές υποχρεώσεις των κρατών μερών που απορρέουν από την εφαρμογή της συμφωνίας αυτής και του μέρους XI καθώς επίσης και τις διαχειριστικές και οικονομικές συνέπειες των προτάσεων και εισηγήσεων που συνεπάγονται δαπάνη στους πόρους της αρχής·

στ) κανόνες, κανονισμούς και διαδικασίες για τη δίκαιη κατανομή των οικονομικών ωφελημάτων που απορρέουν από δραστηριότητες στην Περιοχή και τις αποφάσεις που θα γίνουν γι' αυτές.

8. Αποφάσεις στην επιτροπή οικονομικών πάνω σε θέματα διαδικασίας λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών που παρευρίσκονται και ψηφίζουν. Αποφάσεις πάνω σε θέματα ουσίας λαμβάνονται με ομοφωνία.

9. Η προϋπόθεση του άρθρου 162 παράγραφος 2 στοιχείο α) της σύμβασης, για καθίδρυση επικουρικού οργάνου το οποίο να χειρίζεται οικονομικά θέματα, θεωρείται ότι έχει ικανοποιηθεί με την ίδρυση της επιτροπής οικονομικών σύμφωνα με το παρόν τμήμα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΠΡΑΞΗ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΚΥΡΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υποβάλλει τα σέβη της στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και έχει την τιμή να καταθέσει τα έγγραφα επίσημης κύρωσης της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, της 10ης Δεκεμβρίου 1982, και της συμφωνίας για την εφαρμογή του μέρους XI της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, της 10ης Δεκεμβρίου 1982, που εκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 28 Ιουλίου 1994.

Καταθέτοντας τα συγκεκριμένα έγγραφα η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει την τιμή να δηλώσει ότι αποδέχεται, όσον αφορά τα θέματα για τα οποία της έχει παραχωρηθεί αρμοδιότητα από τα κράτη μέλη της που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπει η σύμβαση για τα κράτη. Επισυνάπτεται η δήλωση σχετικά με τις αρμοδιότητες που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του παραρτήματος IX της σύμβασης.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα επιθυμεί επίσης να δηλώσει, σύμφωνα με το άρθρο 310 της σύμβασης ότι αντιτίθεται σε κάθε δήλωση ή διατύπωση θέσης που αποκλείει ή τροποποιεί τη νομική ισχύ των διατάξεων της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας και ιδιαίτερα εκείνων που αφορούν τις δραστηριότητες στον τομέα της αλιείας. Η Κοινότητα πιστεύει, ιδίως ότι η σύμβαση δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα και τη δικαιοδοσία παράκτιου κράτους, όσον αφορά την εκμετάλλευση, τη διατήρηση και τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων, εκτός των μη μεταναστευτικών ειδών πέραν της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα διατηρεί για τον εαυτό της το δικαίωμα να διατυπώνει μεταγενέστερες δηλώσεις σε σχέση με τη σύμβαση και τη συμφωνία και εφόσον χρειάζεται να απαντήσει σε δηλώσεις και θέσεις που θα διατυπωθούν στο μέλλον.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δράττεται της παρούσας ευκαιρίας για να εκφράσει και πάλι τη βαθύτατη εκτίμησή της προς τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΥΝ Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΤΗΣ 10ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1982 ΚΑΙ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ 28ΗΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1994 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ XI ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΓΩ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Δήλωση βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 1 του παραρτήματος IX της σύμβασης και του άρθρου 4 παράγραφος 4 της συμφωνίας

Το άρθρο 5 παράγραφος 1 του παραρτήματος IX της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας ορίζει ότι τα έγγραφα επίσημης κύρωσης εκ μέρους διεθνούς οργανισμού πρέπει να περιλαμβάνουν δήλωση που καθορίζει, μεταξύ των θεμάτων που ρυθμίζει η σύμβαση, εκείνα για τα οποία παραχωρείται αρμοδιότητα από τα κράτη μέλη αυτού που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης ([1]).

Το άρθρο 4 παράγραφος 4 της συμφωνίας για την εφαρμογή του μέρους XI της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, της 10ης Δεκεμβρίου 1982 ([2]), ορίζει ότι η επίσημη κύρωση από τους διεθνείς οργανισμούς πραγματοποιείται σύμφωνα με το παράρτημα IX της σύμβασης.

Οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες ιδρύθηκαν με τις συνθήκες των Παρισίων (ΕΚΑΧ) και της Ρώμης (ΕΟΚ και ΕΚΑΕ) που υπεργάφησαν αντίστοιχα στις 18 Απριλίου 1951 και στις 25 Μαρτίου 1957. Μετά την κύρωσή τους από τα κράτη που τις υπέργαψαν, οι συνθήκες αυτές τέθηκαν σε ισχύ στις 25 Ιουλίου 1952 και την 1η Ιανουαρίου 1958. Τροποποιήθηκαν με τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που υπεργράφη στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992 και τέθηκε σε ισχύ μετά την κύρωσή της από τα κράτη που την υπέγραψαν την 1η Νοεμβρίου 1993 και τελευταία από τη συνθήκη προσχώρησης που υπεγράφη στην Κέρκυρα στις 24 Ιουνίου 1994 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1995 ([3]).

Μέλη των Κοινοτήτων σήμερα είναι: το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, η Οποσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιρλανδία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, το Βασίλειο των Κατώ Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Φινλανδική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

Η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας και η συμφωνία για το μέρος XI της εν λόγω σύμβασης εφαρμόζονται, όσον αφορά τις αρμοδιότητες που παραχωρήθηκαν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, στα εδάφη όπου εφαρμόζονται η συνθήκη για την ίδρυση αυτής και υπό τις προϋπόθέσεις που προβλέπονται στην εν λόγω συνθήκη, ιδίως στο άρθρο 227 της συνθήκης ΕΚ.

([1]) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του παραρτήματος IX, η Κοινότητα κατέθεσε κατά την υπογραφή της σύμβασης δήλωση που καθορίζει, μεταξύ των θεμάτων που ρυθμίζει η σύμβαση, εκείνα για τα οποία της έχει παραχωρηθεί αρμοδιότητα από τα κράτη μέλη της.

([2]) Η Κοινότητα την υπέγραψε στις 29 Ιουλίου 1994 και την εφαρμόζει προσωρινά από τις 16 Νοεμβρίου 1994.

([3]) Η συνθήκη των Παρισίων για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ) καταχωρήθηκε στη γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών στις 15. 3. 1957 υπό τον αριθμό 3729, οι συνθήκες της Ρώμης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ) και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (Ευρατόμ) καταχωρήθηκαν αντίστοιχα στις 21 Απριλίου και τις 24 Απριλίου 1958 υπό τους αριθμούς 4.300 και 4.301. Η συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση καταχωρήθηκε στις 28 Δεκεμβρίου 1993 υπό τον αριθμό 30615. Η συνθήκη προσχώρησης της 24ης Ιουνίου 1994 δημοσιεύθηκε στην ΕΕ αριθ. C 241 της 29ης Αυγούστου 1994.

Η παρούσα δήλωση δεν εφαρμόζεται στα εδάφη των κρατών μελών όπου δεν ισχύει η εν λόγω συνθήκη και ισχύει με την επιφύλαξη των πράξεων και θέσεων που ενδέχεται να εγκριθούν στο πλαίσιο της σύμβασης και της συμφωνίας από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη για λογαριασμό και προς το συμφέρον των εδαφών αυτών.

Σύμφωνα με τις διατάξεις που προαναφέρθηκαν, η παρούσα δήλωση ορίζει τις αρμοδιότητες που παραχώρησαν τα κράτη μέλη στην Κοινότητα βάσει των συνθηκών επί των θεμάτων που ρυθμίζονται στη σύμβαση και στη συμφωνία.

Η έκταση και η άσκηση των κοινοτικών αρμοδιοτήτων εξελίσσονται, εκ φύσεως, συνεχώς και η Κοινότητα δύναται να συμπληρώσει ή να τροποποιήσει την παρούσα δήλωση, εφόσον χρειαστεί, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 του παραρτήματος IX της σύμβασης.

Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η Κοινότητα έχει σε ορισμένα θέματα αποκλειστική αρμοδιότητα, ενώ για άλλα θέματα μοιράζεται την αρμοδιότητα της με τα κράτη μέλη της.

1. **Τομείς στους οποίους η Κοινότητα έχει αποκλειστική αρμοδιότητα:**

— *Όσον αφορά τη διατήρηση και τη διαχείριση των θαλάσσιων αλιευτικών πόρων, η Κοινότητα δηλώνει ότι τα κράτη μέλη της της παραχώρησαν την αρμοδιότητα.* Στο συγκεκριμένο τομέα αυτή έχει, συνεπώς εξουσία να θεσπίζει τους σχετικούς κανόνες και ρυθμίσεις (που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη) και να αναλαμβάνει, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της υποχρεώσεις έναντι τρίτων χωρών ή των αρμόδιων διεθνών οργανισμών. Η εν λόγω αρμοδιότητα ισχύει για τα ύδατα που υπάγονται στην εθνική διαιοδοσία όσον αφορά την αλιεία και για την ανοιχτή θάλασσα. Τα μέτρα, ωστόσο, που αφορούν τη δικαιοδοσία επί των πλοίων, τη χορήγηση σημαίας, την καταχώριση των πλοίων και το δικαίωμα επιβολής ποινικών και διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, τα οποία υποχρεούνται βεβαίως να τηρούν το κοινοτικό δίκαιο. Το κοινοτικό δίκαιο προβλέπει επίσης διοικητικές κυρώσεις.

— *Βάσει της εμπορικής και τελωνειακής πολιτικής της* η Κοινότητα είναι αρμόδια για τα θέματα που εμπίπτουν στις διατάξεις των μερών X και XI της σύμβασης καθώς και της συμφωνίας της 28ης Ιουλίου 1994 για τις διεθνείς συναλλαγές.

2. **Τομείς για τους οποίους η Κοινότητα μοιράζεται την αρμοδιότητα με τα κράτη μέλη της**

— *Σχετικά με την αλιεία* για ορισμένους τομείς που δεν αφορούν αμέσως στη διατήρηση και τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων, υπάρχει κοινή αρμοδιότητα, όπως π.χ. για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και τη συνεργασία για την ανάπτυξη.

— *Όσον αφορά τις διατάξεις για τις θαλάσσιες μεταφορές την ασφάλεια των θαλασσίων μεταφορών και την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης που περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων στα μέρη II, III, V, VII και XII της σύμβασης,* η Κοινότητα διατηρεί αποκλειστική αρμοδιότητα μόνο εφόσον οι διατάξεις αυτές της σύμβασης ή οι νομικές πράξεις που εκδίδονται για την εκτέλεση αυτής επηρεάζουν τους ισχύοντες κοινοτικούς κανόνες. Όταν υπάρχουν κοινοτικοί κανόνες που όμως δεν θίγονται, ιδίως σε περίπτωση ελάχιστων κοινοτικών κανόνων, η Κοινότητα έχει κοινή αρμοδιότητα με τα κράτη μέλη της. Στις λοιπές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα.

Στο παράρτημα περιλαμβάνεται κατάσταση των σχετικών κοινοτικών πράξεων. Η έκταση της κοινοτικής αρμοδιότητας που απορρέει από τα εν λόγω κείμενα πρέπει να εκτιμάται επακριβώς βάσει των διατάξεών τους ιδιαίτερα, εάν οι διατάξεις αυτές θεσπίζουν κοινούς κανόνες.

— *Όσον αφορά τις διατάξεις των μερών XIII και XIV της σύμβασης,* η αρμοδιότητα της Κοινότητας αποσκοπεί στην προώθηση της συνεργασίας στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης με τις τρίτες χώρες και τους διεθνείς οργανισμούς. Οι δραστηριότητες της Κοινότητας στον εν λόγω τομέα συμπληρώνουν εκείνες των κρατών μελών.

Συγκεκριμένα, η αρμοδιότητα αυτή συγκεκριμενοποιείται με την έγκριση των προγραμμάτων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα.

3. **Γενική υπενθύμιση των ενδεχόμενων επιπτώσεων των λοιπών κοινοτικών πολιτικών**

— Είναι σκόπιμο να υπογραμμιστεί, εξάλλου, ότι η Κοινότητα εφαρμόζει πολιτικές και δραστηριότητες στον τομέα του ελέγχου των αθέμιτων οικονομικών πρακτικών, των δημοσίων συμβάσεων και της βιομηχανικής ανταγωνιστικότητας καθώς και στον τομέα της αναπτυξιακής βοήθειας. Οι συγκεκριμένες κοινοτικές πολιτικές είναι δυνατό να είναι σημαντικές για τη σύμβαση και τη συμφωνία, ιδίως σε σχέση με ορισμένες διατάξεις των μερών VI και XI.

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

— Στον τομέα της θαλάσσιας ασφάλειας και της πρόληψης της θαλάσσιας ρύπανσης

Απόφαση 92/143/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με τα συστήματα ραδιοναυτιλίας που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στην Ευρώπη (ΕΕ αριθ. L 59 της 4. 3. 1992, σ. 17)·

οδηγία (79/115/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1978, περί πλοηγήσεως πλοίων από πλοηγούς ανοικτής θάλασσας στη Βόρειο Θάλασσα και τη Μάγχη (ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 32)·

οδηγία (93/75/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1993, για τις ελάχιστες προδιαγραφές που απαιτούνται για τα πλοία τα οποία κατευθύνονται σε ή αποπλέουν από κοινοτικούς λιμένες μεταφέροντας επικίνδυνα ή ρυπογόνα εμπορεύματα (ΕΕ αριθ. L 247 της 5. 10. 1993, σ. 19)·

οδηγία (93/103/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την εργασία στα αλιευτικά σκάφη (13η ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 307 της 13. 12. 1993, σ. 1)·

οδηγία (94/57/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1994, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και εξέτασης πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών (οδηγία για τις εταιρείες κατάταξης) (ΕΕ αριθ. L 319 της 12. 12. 1994, σ. 20)·

οδηγία (94/58/ΕΚ) του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1994, σχετικά με το ελάχιστο επίπεδο εκπαίδευσης των ναυτικών (ΕΕ αριθ. L 319 της 12. 12. 1994, σ. 28)·

οδηγία (95/21/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1995, για την επιβολή, σχετικά με τη ναυσιπλοΐα που συνεπάγεται χρήση κοινοτικών λιμένων ή διέλευση από ύδατα υπό τη δικαιοδοσία κράτους μέλους των διεθνών προτύπων για την ασφάλεια των πλοίων, την πρόληψη της ρύπανσης και τις συνθήκες διαβίωσης και εργασίας επί των πλοίων (έλεγχος του κράτους του λιμένα) (ΕΕ αριθ. L 157 της 7. 7. 1995, σ. 1)·

οδηγία (96/98/ΕΚ) του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με το θαλάσσιο εξοπλισμό (ΕΕ αριθ. L 46 της 17.2 2. 1997, σ. 25)·

κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 613/91 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 1991, για τη μετανηολόγηση πλοίων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ αριθ. L 68 της 15. 3. 1991, σ. 1) και κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2158/93) της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1993, για την εφαρμογή τροποποιήσεων της διεθνούς σύμβασης για την ασφάλεια της ζωής στη θάλασσα, του 1974, καθώς και της διεθνούς σύμβασης για την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία του 1973, για τους σκοπούς του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 613/91 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 194 της 3. 8. 1993, σ. 5)·

κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2978/94 του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 1994, για την εκτέλεση του ψηφίσματος Α 747 (18) του ΙΜΟ σχετικά με την εφαρμογή της καταμέτρησης της χωρητικότητας των χώρων έρματος στα πετρελαιοφόρα διαχωρισμένου έρματος (ΕΕ αριθ. L 319 της 12. 12. 1994, σ. 1)·

κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3051/95 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1995, για τη διαχείριση της ασφάλειας των επιβατηγών οχηματαγωγών πλοίων Rool-on/Roll off (Ro-Ro) (ΕΕ αριθ. L 320 της 30. 12. 1995, σ. 14)·

— **Στον τομέα της προστασίας και της διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος (Μέρος XII της σύμβασης)**

Απόφαση (81/971/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 1981, περί καθιερώσεως ενός κοινοτικού συστήματος πληροφορήσεως για τον έλεγχο και τη μείωση της ρυπάνσεως που προξενεί η απόρριψη υδρογονανθράκων στη θάλασσα (ΕΕ αριθ. L 355 της 10. 12. 1981, σ. 52)·

Απόφαση (86/85/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 1986, για την καθιέρωση κοινοτικού συστήματος πληροφόρησης για τον έλεγχο και τη μείωση της ρύπανσης που προξενεί η απόρριψη υδρογονανθράκων και άλλων επικίνδυνων ουσιών στη θάλασσα (ΕΕ αριθ. L 77 της 22. 3. 1986, σ. 33)·

οδηγία (75/439/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων (ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 23)·

οδηγία (75/442/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39)·

οδηγία (76/160/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί της ποιότητος των υδάτων κολυμβήσεως (ΕΕ αριθ. L 31 της 5. 2. 1976, σ. 1)·

οδηγία (76/464/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητος (ΕΕ αριθ. L 129 της 18. 5. 1976, σ. 23)·

οδηγία (78/176/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 20ης Φεβρουαρίου 1978, περί των αποβλήτων που προέρχονται από τη βιομηχανία διοξειδίου του τιτανίου (ΕΕ αριθ. L 54 της 25. 2. 1978, σ. 19)·

οδηγία (79/923/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 1979, περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων για οστρακοειδή (ΕΕ αριθ. L 281 της 10. 11. 1979, σ. 47)·

οδηγία (80/779/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί των οριακών τιμών και των ενδεικτικών τιμών της ποιότητος της ατμοσφαίρας για το διοξείδιο του θείου και τα αιωρούμενα σωματίδια (ΕΕ αριθ. L 229 της 3. 8. 1980, σ. 30)·

οδηγία (82/176/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1982, περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απορρίψεις υδραργύρου από το βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρολύσεως των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων (ΕΕ αριθ. L 81 της 27. 3. 1982, σ. 29)·

οδηγία (82/501/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1982, περί του κινδύνου ατυχημάτων μεγάλης εκτάσεως τον οποίον περικλείουν ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες (ΕΕ αριθ. L 230 της 5. 8. 1982, σ. 1)·

οδηγία (82/883/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 1982, για τους τρόπους επιτήρησης και ελέγχου των χώρων οι οποίοι σχετίζονται με τα απόβλητα της βιομηχανίας του διοξειδίου του τιτανίου (ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1982, σ. 1)·

οδηγία (82/884/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 1982, για την οριακή τιμή του μολύβδου που περιέχεται στην ατμόσφαιρα (ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1982, σ. 15)·

οδηγία (83/513/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1983, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για της απορρίψεις καδμίου (ΕΕ αριθ. L 291 της 24. 10. 1983, σ. 1 και επόμενες)·

οδηγία (84/156/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 1984, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου αλάτων των αλκαλίων (ΕΕ αριθ. L 74 της 17. 3. 1984, σ. 49 και επόμενες)·

οδηγία (84/360/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1984, σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης από βιομηχανικές εγκαταστάσεις (ΕΕ αριθ. L 188 της 16. 7. 1984, σ. 20)·

οδηγία (84/491/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1984, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοεξανίου (ΕΕ αριθ. L 274 της 17. 10. 1984, σ. 11)·

οδηγία (85/203/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1985, σχετικά με τις προδιαγραφές ποιότητας του αέρα για το διοξείδιο του αζώτου (ΕΕ αριθ. L 87 της 27. 3. 1985, σ. 1)·

οδηγία (85/337/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ αριθ. L 175 της 5. 7. 1985, σ. 40)·

οδηγία (86/280/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 181 της 4. 7. 1986, σ. 16)·

οδηγία (88/609/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1988, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης (ΕΕ αριθ. L 336 της 7. 12. 1988, σ. 1)·

οδηγία (89/369/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης, αστικών απορριμμάτων (ΕΕ αριθ. L 163 της 14. 6. 1989, σ. 32)·

οδηγία (89/429/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1989, σχετικά με τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων (ΕΕ αριθ. L 203 της 15. 7. 1989, σ. 50)·

οδηγία (91/271/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ αριθ. L 135 της 30. 5. 1991, σ. 40)·

οδηγία (91/676/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (ΕΕ αριθ. L 375 της 31. 12. 1991, σ. 1)·

οδηγία (91/689/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20)·

οδηγία (92/43/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της αγρίας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ αριθ. L 206 της 22. 7. 1992, σ. 7)·

οδηγία (92/112/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των διαδικασιών εναρμόνισης των προγραμμάτων περιορισμού της ρύπανσης που προκαλούν τα απόβλητα της βιομηχανίας διοδειδίου του τιτανίου, με προοπτική την εξάλειψή της (ΕΕ αριθ. L 409 της 31. 12. 1992, σ. 11)·

οδηγία (94/67/ΕΚ) του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1994, για την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων (ΕΕ αριθ. L 365 της 31. 12. 1994, σ. 34)·

κανονισμός (259/93/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας, καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους (ΕΕ αριθ. L 30 της 6. 2. 1993, σ. 1)·

— **Στον τομέα της έρευνας για το θαλάσσιο περιβάλλον**

Πρόγραμμα «θαλάσσια έρευνα και τεχνολογία»

Πρόγραμμα για το «περιβάλλον και το κλίμα»

Τομέας της συνεργασίας με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς: επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες χώρες.

— **Συμβάσεις των οποίων η κοινότητα αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος**

Σύμβαση για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης γήινης προέλευσης, Παρίσι, 4 Ιουνίου 1974 (Απόφαση 75/437/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1975, ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 5)·

πρωτόκολλο που τροποποιεί τη σύμβαση για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης από χερσαίες πηγές, Παρίσι 26 Μαρτίου 1986 (Απόφαση 87/57/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, ΕΕ αριθ. L 24 της 27. 1. 1987, σ. 46)·

πρωτόκολλο για την προστασία της Μεσογείου θαλάσσης από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές Αθήνα 17 Μαΐου 1980 (Απόφαση 83/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 1983, ΕΕ αριθ. L 67 της 12. 3. 1983, σ. 1)·

σύμβαση για την προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη ρύπανση, καθώς και πρωτόκολλο σχετικό με την πρόληψη της ρυπάνσεως της Μεσογείου Θαλάσσης από τις βυθίσεις αποβλήτων που πραγματοποιούν τα πλοία και τα αεροσκάφη, Βαρκελώνη, 16 Φεβρουαρίου 1976 (Απόφαση 585/77/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1977, ΕΕ αριθ. L 240 της 19. 9. 1977, σ. 1)·

Πρωτόκολλο για τη συνεργασία στην καταπολέμηση της ρυπάνσεως της Μεσογείου Θαλάσσης από υδρογονάνθρακες και άλλες επιβλαβείς ουσίες σε κρίσιμες καταστάσεις, Βαρκελώνη, 16 Φεβρουαρίου 1976 (Απόφαση 81/420/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1981, ΕΕ αριθ. L 162 της 19. 6. 1981, σ. 4)·

Σύμβαση για τη διαμεθοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση σε μεγάλη απόσταση, Γενεύη, 13 Νοεμβρίου 1979 (Απόφαση του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 1981, ΕΕ αριθ. L 171 της 27. 6. 1981, σ. 11)·

Πρωτόκολλο της 2/3 Απριλίου για τις ειδικά προστατευόμενες περιοχές της Μεσογείου, Γενεύη, 3 Απριλίου 1982 (Απόφαση 84/132/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 1ης Μαρτίου 1984, ΕΕ αριθ. L 68 της 10. 3. 1984, σ. 36)·

Συμφωνία για τη συνεργασία για την καταπολέμηση της ρύπανσης της Βόρειας Θάλασσας από τους υδρογονάνθρακες και άλλες επικίνδυνες ουσίες, Βόννη, 13 Σεπτεμβρίου 1983 (Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1984, ΕΕ αριθ. L 188 της 16. 7. 1984)·

Συμφωνία συνεργασίας για την προστασία των ακτών και των υδάτων του Βορειοανατολικού Ατλαντικού από τη ρύπανση, Λισαβόνα, 17 Οκτωβρίου 1990 (Απόφαση 93/500/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ΕΕ αριθ. L 267 της 28. 10. 1993, σ. 20)·

Σύμβαση της Βασιλείας για τον έλεγχο της διασυνοριακής διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων και της διάθεσής τους, Βασιλεία, 22 Μαρτίου 1989 (Απόφαση 93/98/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, ΕΕ αριθ. L 39 της 16. 2. 1993, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ» [1]

Η ομάδα για το «Δίκαιο της θάλασσας» συνεχίζει την εξέταση των θεμάτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας που τέθηκε σε ισχύ στις 16 Νοεμβρίου 1994. Με τις εργασίες της προετοιμάζει τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συμβάλλει στον προσδιορισμό των πολιτικών της Κοινότητας που αφορούν θέματα σχετικά με το δίκαιο της θάλασσας. Για το σκοπό αυτό, εκδίδει γνώμες υπόψη της επιτροπής των μονίμων αντιπροσώπων (και, ενδεχομένως, της πολιτικής επιτροπής), μετά από αίτηση αυτής ή με δική της πρωτοβουλία, ενόψει της προετοιμασίας των εργασιών του Συμβουλίου, όσον αφορά τη συμβατότητα των εν λόγω πολιτικών με το διεθνές δίκαιο και ιδίως με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας.

Οι αρμοδιότητες της ορμάδας συνίστανται, ιδίως στα παρακάτω:

1. προετοιμασία της απόφασης του Συμβουλίου για τη σύναψη της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας καθώς και της συμφωνίας για την εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης·
2. προετοιμασία των δηλώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 4 του παραρτήματος IX της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας·
3. προετοιμασία των δηλώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 287 και 310 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας·
4. διαμόρφωση θέσεων της Κοινότητας στο πλαίσιο των οργάνων που προβλέπει η σύμβαση για τα θέματα που υπάγονται στην αρμοδιότητα της·
5. συντονισμός της δράσης της Κοινότητας και των κρατών μελών της στο πλαίσιο της διεθνούς αρχής για το θαλάσσιο βυθό και των οργάνων της και διαβουλεύσεις για τον καθορισμό των σχεδίων κοινής θέσης επί των θεμάτων γενικού ενδιαφέροντας τα οποία υπάγονται στην ΚΕΠΠΑ·
6. Καθορισμός των σχεδίων κοινής θέσης επί των θεμάτων εξωτερικής πολιτικής που παρουσιάζουν γενικό ενδιαφέρον και αφορούν της εξέλιξη του δικαίου της θάλασσας και τις συνέπειές του για την εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
7. εξέταση της συμφωνίας των σχεδίων και των προτάσεων που υποβάλλονται στο Συμβούλιο με το διεθνές δίκαιο για το δίκαιο της θάλασσας και ιδίως με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας.

Για κάθε ένα από τα θέματα που υπάγονται στην αρμοδιότητα της Κοινότητας, η θέση αυτής εγκρίνεται σύμφωνα με τη συνήθη διαδικασία.

Για τα θέματα που υπάγονται στην εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμόζονται οι διατάξεις του τίτλου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

---

[1] Εγκρίθηκε από την Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων (Corepev) στις 12 Ιανουαρίου 1995.

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

για την επιλογή από την Κοινότητα των μέσων για τη διευθέτηση των διαφορών που έχουν σχέση με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας (άρθρο 287 της σύμβασης)

(να επισουναφθεί στα πρακτικά του Συμβουλίου)

Με την επιφύλαξη των διατάξεων που έχουν ήδη θεσπίσει ορισμένα κράτη μέλη της Κοινότητας κατά την κατάθεσή των εγγράφων κύρωσης της σύμβασης, το Συμβούλιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να επανεξετάσει βάσει πρότασης της Επιτροπής, εντός εύλογης προθεσμίας μετά από επαρκή περίοδο λειτουργίας των διαδικασιών διευθέτησης των διαφορών που προβλέπονται στη σύμβαση και οπωσδήποτε πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1998, αν συμφέρει την Κοινότητα η επιλογή διαδικασίας διευθέτησης των διαφορών εκτός της διαιτησίας.

Η Επιτροπή αναλαμβάνει την υποχρέωση να υποβάλει εγκαίρως πρόταση στο Συμβούλιο για να του επιτρέψει να επανεξετάσει το θέμα.